

کلید جوشکاری و پایپینگ

(در صنعت نفت و گاز و نیروگاه)

جلد اول

مؤلف

مهندس آیت الله دانشمند سوادکوهی

کلید جوشکاری و پایپینگ

(در صنعت نفت و گاز و نیروگاه)

جلد اول

**Welding and Piping Key
(Oil & Gas & Power Station)**

تالیف مهندس آیت الله دانشمند سوادکوهی

عنوان و پدید آورنده: کلید جوشکاری و پایپینگ (در صنعت نفت و گاز و نیروگاه)
/ مهندس آیت الله دانشمند سوادکوهی
مشخصات نشر: تهران: اندیشه عصر، 1394
مشخصات ظاهری: وزیری
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
موضوع: نفت - - لوله‌ها
شابک: 978-600-7391-92-1
رده بندی دیویی: 1394 ک8/د25/TS227
شماره کتابشناسی ملی: 3921298

📖 نام کتاب: کلید جوشکاری و پایپینگ (در صنعت نفت و گاز و نیروگاه)

✍️ مؤلف: مهندس آیت الله دانشمند سوادکوهی

✎ ویراستار: فاطمه قاسمیان

✎ طراحی جلد: فاطمه قاسمیان

✎ صفحه آرایی: اکرم پهلوان

✎ ناشر: اندیشه عصر، 66914301-66424617

✎ شمارگان: 1000 جلد

✎ نوبت: چاپ اول - 1394

✎ شابک: 978-600-7391-92-1

مرکز پخش: تهران - میدان انقلاب - ابتدای خیابان آزادی - روبروی سینما مرکزی

بازار بزرگ انقلاب - طبقه زیر همکف - پلاک 9

تلفن مرکز پخش: 09399148180

Email: ayatollah_daneshmand@yahoo.com

www.andishearsr.com

تمامی حقوق و چاپ و نشر این اثر متعلق به مؤلف است.

فایل PDF ذیل بخشی خلاصه شده (100 صفحه) از برخی ایت‌های کتاب کلید جوشکاری و پایپینگ در صنعت نفت و گاز و نیروگاه جلد اول 1600 صفحه تالیف مهندس دانشمند میباشد جهت تهیه کتاب مذکور میتوانید با شماره 09399148180 ویا با انتشارات اندیشه عصر تماس حاصل فرمایید

عناوین کتاب کلید جوشکاری و پایپینگ در صنعت نفت و گاز و نیروگاه جلد اول تالیف مهندس دانشمند

تعیین ضخامت لوله ها و تیوب ها براساس ASME B16.10, 36.19

دسته بندی انواع اسکچونل لوله ها

روابط حاکم بر اسکچونل

تعیین ضخامت لوله ها براساس B16.10, B36.19

تعریف DN

واحدهای اندازه گیری ضخامت تیوب

متریال Nonmetallic

خصوصیات تیوب و گپیج های اندازه گیری ضخامت تیوب

تفاوت تیوب و لوله

قانون برنولی در خطوط لوله

اریفیس پلیت و انواع آن

رابطه اریفیس و قانون برنولی

Tapping در اریفیس فلنج

دلایل استفاده از Jack Screw

دلایل ایجاد Lamination و راه های جلوگیری آن و معیار پذیرش براساس API

تورق در Bevel

تاویل

ناخالصی غیرفلزی

عیب Lamellar Teat و روش های جلوگیری

فاکتورهای موثر برای ایجاد عیب Lamellar Tear

پدیده سرخ شکنی در فولاد و نقش گوگرد

بررسی خطوط فلر

تست کشش اتصالات فیلت

متریال های با گرید F براساس ASME IX

لوله های DRL,SRLL

موقعیت Tapping اریفیس فلنج

تاثیر کربا بر استحکام و تافنس

تاثیر ضخامت بر تافنس

مشخصات فیلم های رادیوگرافی/جزئیات فیلم رادیوگرافی

روش های تعیین وجود آهن آزاد بر روی سطح استنلس

مشخصات متریال های با گرید WPL براساس ASME IX

متریال های ریختگی داپلکس

تاثیر ضریب انبساط حرارتی در جوشکاری

روش های Roll Clad,Al Clad

عیوب U/C، برآمدگی در پاس پرکننده

دلایل جوش پذیری محدود چدن

نقش عناصر آلیاژی بر استحکام فولادها

تعریف داکتیلیتی، مشخصات متریال ترد و داکتیل

بررسی دمای DBTT، شکست ترد و شکست بریتل سطح شکست مواد نرم و ترد

فاکتورهای موثر بر رمای Transition

تاثیر ساینز دانه، مقدار کربن و عناصر آلیاژی بر دمای انتقال، تاثیر ضخامت قطعه بر دمای انتقال

نمونه های تست کشش براساس ASME IX

تعیین نمونه های تست کشش جهت PQR-Groove Weld

نمونه های کشش طولی و عرضی، نمونه های تست کشش، Reduced Section

معیار پذیرش تست کشش PQR اتصالات Groove Weld براساس ASME IX

تست کشش Full Section Tensile Test

بررسی QW-151.1 Reduced Section Plate-ASME IX

نمونه تست کشش Multiple Specimen براساس ASME IX

تست کشش وقتی Multiple Welding Process استفاده میشود

بررسی دیاگرام تنش کرنش

تست کشش Through Thickness Tensile Test

نمونه های تست کشش پلیت براساس ASME IX

نمونه تست کشش Turned Specimen

بررسی فرو رفتگی یا Dent در لوله، انواع Dent، معیار پذیرش Dent

تست Settlement Test

بررسی ITP

تفاوت تست های NDT, NDE, NDI

روش تست لوله های مدفون

روش تست Guided Wave

بررسی اکسید حرارتی یا Heat Tint در استنلس

روش های حذف لایه اکسید حرارتی

تفاوت لایه Heat Tint و لایه اکسید کروم بر روی استنلس

تاثیر کلر در خوردگی استنلس

تاثیر آهن آزاد در خوردگی استنلس

بررسی دلایل Rouging در استنلس

لایه محافظ استنلس

خوردگی گالوانی در استنلس

دلایل از بین رفتن لایه محافظ

Rust چیست

تماس متريال کربن استیل و استنلس، تماس متريال استنلس و گالوانیزه

بررسی Cold Work، روش استحکام بخشی با Cold Work، محاسبه Cold Work

اوالیتی در لوله ها، معیار پذیرش اوالیتی، محاسبه مقدار اوالیتی، تعیین اوالیتی براساس API5L

تعیین Roundness مخزن براساس API650

تعریف Eccentricity

تعریف Thining, Thickening

محاسبه Thining, Thickening

عیوب ناشی از خمکاری، معیار پذیرش خمکاری براساس شی از خمکاری

معیار پذیرش خمکاری براساس b31.3

دلایل Spring Back

تاثیر Hoop Stress بر اوالیتی

تعیین و محاسبه Sump در مخزن براساس API650

تعیین حداقل ضخامت ورق شل مخزن براساس API650، جوشکاری شل به انولار مخزن براساس

API650

تفاوت فلنج A105, A105N, A105NACE

عملیات حرارتی نرماله اهداف و مزایا

اثر Hall Petch Effect

دیاگرام آهن و فولاد

تعیین فازهای پرویوتکتوئید در فولادها، تعیین فازهای فریت و پرلیت

تعیین دماهای بحرانی در دیاگرام آهن و فولاد

فولادهای هایپو و هایپر

قانون اهرم ها برای تعیین فازها در دیاگرام آهن و فولاد

عملیات حرارتی همگن کردن در فولادها

تعریف **Straightness** در لوله ها

روش های **Flame Straightness, Mechanical Straightness**

معیار پذیرش **Straightness** در لوله ها

روش های اندازه گیری **Straightness** لوله

تعیین **Straightness** براساس **ASTM** برای لوله های مختلف

بررسی متریال **Wrought**

تعیین **Mill Tolerance** ، دلایل بررسی **Mill Tolerance**

بررسی انواع البو و تعیین و بررسی البوهای **LR,SR**، البوهای فلنجی

متریال استنلس **Heat Resistance**، متریال استنلس **Corrosion Resistance**

نامگذاری متریال ها و گریدها براساس **ASME IX**

تولید لوله جوشی از ورق، متریال های با گرید **WPHY**، متریال های با گرید **CW**

متریال های با گرید **TP** ، متریال های با گرید **CMS**

بررسی **PREN** در استنلس

متریال های با **UNS** یکسان

تعیین تکلیف متریال هایی که در **ASME IX** موجود نبوده ولیکن **UNS** آنها موجود است

تعیین فشار کاری فلنج به همراه مثال های متعدد براساس **B16.5**

بررسی **Rating** فلنج

چه فلنجی برای خط مناسب است

بررسی کلاس های مختلف فلنج، فلنج **Reduced Flange**

فلنج **Blind Flange** و فلنج های **WN, Slip on**

محدوده دمایی و محدوده فشار یک فلنج، بررسی **Flanged Fitting**

بررسی انواع **Tee** شامل **Equal Tee, Reducer Tee, Lateral Tee**

روش سایزینگ **Cross, Tee** و ریوسر

مارکینگ بر روی فلنج ها و فیتینگ ها

بررسی ولدولت

تاثیر **Gr No** بر روی **PQR** براساس **ASME IX**

بررسی **Essential Variable, Supplementary** براساس **ASME IX**

بررسی **PQR-Non Ferrous** براساس **ASME IX**

بررسی متریال های فاقد استحکام کششی در **ASME IX**

بررسی لاینینگ (رابر لاینینگ، سمنت لاینینگ،) بررسی پوشش **FBE**

جوشکاری **GTAW**، مزایای جوش آرگن

SFA, Fno

بررسی جوشکاری **Solid State**

بررسی جوشکاری **Liquid State Welding**

بررسی جوشکاری **LFW**

جوشکاری اصطکاکی دورانی

روش جوشکاری **Flash Welding**

روش جوشکاری **CAW**

جوشکاری ترمیت، اساس جوشکاری ترمیت، قالب جوشکاری ترمیت، بوته و پودر ترمیت

جوشکاری فشاری

راندمان حرارتی

تکنیک **String, Weaving** در جوشکاری، تاثیر تکنیک **Weaving, String** بر روی **PQR-ASME IX**، تکنیک **Full Width**

Weaving

خصوصیات جوش **GTAW**

تاثیر تست ضربه بر **PQR-ASME IX**، تاثیر پیشرفت جوشکاری بر **PQR-ASME IX**

تاثیر تکنیک **String, Weaving** بر تست جوشکار

تاثیر پیشرفت جوشکاری بر تست جوشکار **ASME IX**

نرخ رسوب در جوشکاری

انتقال قطره مذاب در جوشکاری **GMAW**

اساس جوشکاری **GMAW**

فیلرهای جوشکاری متریال کربن استیل با **GTAW**

اتصال کوتاه در جوشکاری **GMAW**

بررسی **Weld Quality** در پروسه های جوشکاری

تاثیر فلوی گازهای محافظ شیلدینگ، پرچینگ و گاز دنباله رو

تاثیر جریان جوشکاری

تاثیر سائز الکتروود و جریان جوشکاری

آخال تنگستنی، دلایل ایجاد آخال تنگستنی، تصویر آخال تنگستنی در رادیوگرافی

روش های جلوگیری از ایجاد آخال تنگستنی

بررسی پلاریتی، تاثیر پلاریتی بر نفوذ جوش

Arc Cleaning در جوشکاری

تاثیر پلاریتی بر حرارت

وزش قوس، دلایل ایجاد وزش قوس

اثر پینچ، طول قوس

تاثیر حرارت ورودی بر سائز جوش

مقایسه جریان جوشکاری **AC, DC**

استفاده از **Hot Filler** در جوشکاری **GTAW**

دلایل استفاده از **Trailing Gas**

تفاوت واژه جوشکار و اپراتور براساس **ASME IX**

تاثیر **EE** در جوشکاری ارگن

تاثیر **CTWD** در جوشکاری ارگن

بررسی **WFS** در جوشکاری

پاس های جوشکاری

سیکل کاری در جوشکاری

تعریف **Multi pass, Split Bead, Bead, Pass, Layer, Land**، تعریف

تست جوشکاران فیلت براساس **ASME IX**

الکترودهای تنگستنی **EWP, EWTh, EWZr, EWCe, EWLa**

دلایل ایجاد **Tungsten Electrode Taper**

بررسی **Vertex angle** در نفوذ جوش

روش های سنگ زنی نوک الکتروود تنگستنی

مزایا و معایب انواع الکترودهای تنگستنی

روش نامگذاری الکتروود تنگستنی براساس **AWS**

بررسی **Drag angle, Leading angle**

تاثیر حذف/اضافه فلاکس در جوشکاری **GTAW**

تاثیر **Electrode Extension** بر نفوذ جوش در جوشکاری **GTAW**

گل جوش **Slag**، آنالیز گل جوش، انواع **Slag**

نامگذاری الکتروود و فلاکس در جوشکاری متریال کربن استیل با روش جوشکاری **ESW**

روش جوشکاری الکترواسلگ

فلاکس مورد استفاده در جوشکاری الکترواسلگ

PQR جوشکاری الکترواسلگ براساس **ASME IX**

الکترودهای **Solid, Composite** در جوشکاری الکترواسلگ

روش جوشکاری الکتروگاز

PQR جوشکاری **EGW** براساس **ASME IX**

نامگذاری الکترودهای جوشکاری **EGW**

گازهای محافظ جوشکاری

مقایسه گازهای هلیوم، ارگن و **CO2**، و نیتروژن و هیدروژن و مزایا و معایب تاثیر نوع گاز محافظ بر

نفوذ جوش

گاز محافظ پر جینگ، محاسبه گاز محافظ پر جینگ براساس **AWS**

روش های پر جینگ گاز محافظ

تاثیر فلوی گاز محافظ در جوشکاری، **Post Flow**

مزایای گاز CO2

بررسی گاز محافظ **Trailing Gas**

تأثیر کشش سطحی بر ظاهر جوش

تعریف **Wetability** در جوشکاری

نامگذاری گازهای محافظ جوشکاری براساس **AWS 5.32**

محاسبه فشار گازها در داخل سیلندر

تست های مورد نیاز گازهای محافظ، دلایل استفاده از گاز آرگن در جوشکاری

دلایل افزودن اکسیژن به گاز محافظ

افزودن گاز CO2 به گاز آرگن

خصوصیات گاز هلیوم، ترکیب گاز محافظ آرگن و هلیوم

مکانیزم قوس

جوشکاری کدولد، پودر و قالب جوش کدولد

جوشکاری تاندوم، استفاده از **Multiple Electrode** در جوشکاری

استفاده از **Tandem Wire**

بررسی **QW-410.15 ASME IX**

بررسی **QW-410.10** جهت انجام **PQR** با استفاده از **Single Electrode/Multiple Electrode**

تست مکانیکی و تست های **NDE** برای تست جوشکار **Groove** براساس **ASME IX**

تست مکانیکی و نوع تست برای تست جوشکار

تست بازرسی **VT** جهت تعیین صلاحیت جوشکار/پراتور

مقدار و نوع تست **NDE** برای تست جوشکار براساس **QW-302.2**

روش نامگذاری الکترودهای جوشکاری متریال کربن استیل با روش زیرپودری

جوشکاری زیرپودری

الکترودهای جوشکاری زیرپودری

فلاکس و نامگذاری فلاکس در جوشکاری زیرپودری

قلیائیت در جوشکاری زیرپودری

انواع فلاکس ها **Fused Flux, Bonded Flux** در جوشکاری زیرپودری

Essential Variable در جوشکاری زیرپودری جهت انجام **PQR** براساس **ASME IX**

بررسی **QW-404.29**، بررسی **QW-404.34**

بررسی **QW-403.5**

تعیین **Ano**

نامگذاری الکتروده کامپوزیتی در جوشکاری زیرپودری

نامگذاری فلاکس جوشکاری متریال کربن استیل براساس **AWS 5.17** به همراه مثال

نامگذاری الکتروده جهت جوشکاری فولادهای کم الیاژ با روش جوشکاری زیرپودری براساس **AWS 5.23** به همراه مثال

نامگذاری الکترودهای کامپوزیتی در جوشکاری زیرپودری فولادهای کم الیاژ به همراه مثال

نامگذاری فیلر متال جهت جوشکاری متریال استنلس با پروسه GTAW به همراه مثال

بررسی Supplemental Filler Metal براساس QW-404.24 جهت انجام PQR

بررسی Fno فیلرهای مختلف براساس ASME IX

بررسی مزایا و معایب جوشکاری سربالا و سرازیر

بررسی حرارت ورودی در جوشکاری Uphill/Downhill

الکتروده سلولزی خصوصیات، الکتروده قلیایی خصوصیات

تاثیر Travel Speed بر نفوذ جوش

بررسی وضعیت جوشکاری Groove-Fillet-Stud,6GR

تعریف نرخ رسوب جوش

جوشکاری لیزر، انواع لیزر، Essential Variable جهت جوشکاری با لیزر جهت انجام PQR

فاکتورهای موثر بر وسعت ناحیه HAZ

تاثیر طول قوس، زاویه پیخ بر عمق نفوذ جوش

تست ماکرو تست میکرو، تست ماکرو برای اتصالات فیلت براساس ASME IX

تاثیر Thermal Conductivity در جوشکاری

ازمایش خمش براساس ASME IX

بررسی PQR-Fillet Weld براساس ASME IX

بررسی Welder Test-Fillet براساس ASME IX

معیار پذیرش تست ماکرو بر روی PQR

تعداد و نوع تست های مورد نیاز جهت تست جوشکار اتصالات فیلت براساس ASME IX

تست شکست اتصالات فیلت جهت تست جوشکار

شرایط و تست های مورد نیاز جهت تست جوشکار اتصالات Groove Weld براساس ASME IX

معیار پذیرش تست ماکرو براساس ASME IX-QW-184

تفاوت Procedure, Performance

تست ماکرو جهت تست اپراتور و انجام PQR جوش های Stud Weld, LBW, Resistance Welding

تست PQR جوش LBW براساس ASME IX

تست _____ های PQR-LBW, EBW, ERW برای جوشکاری اتصالات Groove براساس ASME IX

تست اپراتور Stud Weld براساس ASME IX

تست PQR جوش Stud Weld براساس ASME IX، روش جوشکاری جوش زائده ای

Position جوشکاری جوش Stud

تست های Hammer Test و تست خمش بر روی جوش Stud

انواع زائده در جوشکاری زائده ای

تاثیر Preheat بر روی PQR براساس ASME IX-QW-406.1

جوشکاری Tube to Tubesheet براساس ASME IX جهت انجام PQR
شرایط پذیرش تست جوشکار Tube to Tubesheet براساس ASME IX-QW-193.2
عملیات Hardfacing Weld Overlay، روش های Hardfacing
روش ASME IX براساس Hardfacing Spray Fuse
روش ASME IX براساس Corrosion Resistance Weld Overlay
تست جوشکاران CRO, HFO براساس ASME IX
تست های مورد نیاز بر روی ASME IX HFO-PQR
تست های مورد نیاز بر روی ASME IX CRO-PQR
روش تست PQR-CRO بر روی پلیت
ابعاد نمونه تست جوشکار و PQR براساس QW-453 جهت HFO, CRO
روش کلدینگ، جوشکاری الومینیوم به فولاد
روش های حذف لایه اکسید آلومینیوم
جوشکاری با استفاده از Bimetal
روش باترینگ
جوشکاری انفجاری
بررسی تنش برشی در جوش های فیلت
بررسی تنش برشی در جوش های Groove، بررسی QW-461.9 برای تست جوشکار
بررسی وضعیت های جوشکاری
بررسی QW-452.4 تست جوشکار اتصالات فیلت
بررسی Position: 2G+5G, 6GR
مثال های متعدد از تست جوشکار GTAW, FCAW, GMAW, SMAW, OFW
مثال های متعدد از PQR-GTAW, SMAW, OFW, ESW, FCAW, GMAW, SAW
سختی سنجی برینل، سختی سنجی راکول، سختی سنجی ویکرز، سختی سنجی موس، سختی سنجی
لیب، سختی سنجی Durometer، آزمون سختی سنجی الاستیک
زمان تست، قطر نفوذ کننده، نیرو در تست سختی سنجی براساس ASTM
اصطلاحات شرکت های نفتی ایران
IGAT بررسی
خطوط Jacket Pipe
بخش های خطوط جکت
بررسی کامل ASME IX-QW-403.6 همراه با مثال های متعدد وقتی تست ضربه نیاز باشد
بررسی Mill Certificate براساس EN10204
عیب LME، عیب CCC
بررسی رینفورس پد، روش تست پد براساس API650, B31.3

ASTM Supplemental Requirement براساس

تأثیر **Resistivity** در جوشکاری

تأثیر نرخ سرد شدن در جوشکاری

بررسی **Check Valve**

بررسی تست **Oil Test** براساس **API650**

بررسی اصطلاحات **AVL,ACL,ASL**

بررسی **Defect,Discontinuity**

تعیین **Elongation,Reduction Area**

بررسی دیاگرام **PFD**

بررسی **Cross Check**

بررسی **QW-451 ASME IX**

بررسی **Proof Test**

تعداد زیادی سوال و جواب در خصوص تست های **RT,PT,MT,VT** و در خصوص کلاس فلنجهها

همچنین تعداد زیادی سوال و جواب در خصوص **PQR** و تست جوشکار براساس **ASME IX**

Embedded Pipe

بررسی **PQR** اتصالات **Groove** وقتی ضخامت قطعه بین $1 \leq Thk(\text{Test Coupon}) \leq 6"$

بررسی **Elongation**

تأثیر دما بر استحکام کششی و استحکام تسلیم

سوالات و جواب در خصوص گازهای پر جینگ و شیلدینگ

بررسی **QW-452.1b ASME IX**

بررسی **Short Term Overheating/Long Term Overheating**

بررسی **QW-462.4C,D**

بررسی **QW-405.3**

بررسی **Position:1F,2F,3F,4F,5F**

تأثیر **Progression** بر روی **PQR** و تست جوشکار براساس **ASME IX**

ابعاد نمونه جهت تست جوشکار و **PQR** در جوشکاری **Corrosion Resistance Weld** براساس

ASME IX

بررسی **QW-453-ASME IX**

بررسی **QW-305 ASME IX** در خصوص تست اپراتور

بررسی **Retest** جوشکار براساس **ASME IX**

کاپر نیکل

بیوفیلم

بررسی **UNS** انواع فولاد اعم از فولادهای زنگ نزن، فولاد ابزار، فولاد ریختگی

UNS فیلر و الکتروود

UNS مس و الیاژهای مس

UNS نیکل و الیاژهای نیکل

UNS آلومینیوم و الیاژهای آن، UNS منیزیم

UNS فلزات خاکی

UNS فلزات قیمتی

UNS تیتانیوم، UNS مولیدونیم

نامگذاری متریال های **Cast, Wrought** آلومینیوم و الیاژهای آن

خوردگی اجمالی SCC

نامگذاری متریال استنلس آستیتی، فریتی، داپلکس، مارتنزیتی در سیستم UNS

بررسی فولادهای با UNS:KXXXXXX

بررسی UNS:HXXXXX

دسته بندی فولادهای HSLA، نامگذاری فولادهای HSLA در سیستم AISI

نامگذاری چدن ها بر اساس UNS

متریال های با UNS یکسان، بررسی متریال های ریختگی و کارپذیر با UNS یکسان

خصوصیات فولادهای **Low Carbon/High Carbon**

بررسی فولادهای پرآلیاژ، فرو آلیاژ

تست رادیوگرافی، فیلم های رادیوگرافی

سوال و جواب در خصوص رادیوگرافی

تکنیک های رادیوگرافی

بررسی انواع IQI بر اساس استانداردهای مختلف

بررسی کریستال LTD

بزرگنمایی در رادیوگرافی

تأثیرات پرتو گاما

تست MT با روش کویل

تست MT با روش یوک

اساس تست MT

تست MT با پراد

تست WFMT

مراحل تست ذرات مغناطیسی

روش تست MT

سوال و جواب در خصوص تست MT، تست MT بصورت **Dry Powder** و یا روش فلورسنت

رادیوگرافی دیجیتالی

تست اکوستیک امیشن

MFL تست

اساس تست مایع نافذ

روش تست مایع نافذ فلورستی و روش مرئی

روش تمیزکاری قبل از انجام تست مایع نافذ

مراحل تست مایع نافذ، سوالات و جواب در خصوص تست مایع نافذ

مزایا و محدودیت تست مایع نافذ،

انواع **IQI** پله ای، وایر و...

کولیماتور

زمان پرتودهی

ویور

مقایسه چشمه های رادیوگرافی

رادیومتر در رادیوگرافی

پدیده مویبگی در تست مایع نافذ

Developer در تست مایع نافذ

اساس تست **Eddy Current**

قانون اسنل در تست التراسونیک

انواع روش تست التراسونیک

صفحات تشدید کننده در رادیوگرافی

بررسی **Insulating Gasket**

بررسی انواع پروسیتی

ناخالصی سرباره ای

عیب **BT**

عیوب مختلف در فیلم رادیوگرافی و موارد بسیار متعدد دیگر در خصوص تست های **NDT**

فولاد کربنی فولادهای الیازی، فولادهای ساختمانی

فولادهای ریل

فولادهای بتن

Low Carbon, Medium Carbon, High Carbon, Ultra High Carbon

فولادهای استنلس استیتی، مارتنزیتی، داپلکس، سوپر داپلکس، رسوب سختی، فریتی

فولادهای ساخت لوله

فولادهای **API5L**

فولادهای سختکاری شده، فولادهای عملیات حرارتی پذیر

فولادهای کشش عمیق

فولادهای الکتریکی

Case Harden Steel فولادهای

فولادهای یوکتوئید

فولاد هادفیلد

TFS فولادهای

DDS فولادهای

Weathering Steel فولادهای

فولادهای تندبر

HSLA فولادهای

Killed,Rimmed,Semi Killed فولادهای

Wear Resistance Steel, Tin Plate Steel و **Galvanized Steel** و **Free Cutting Steel** فولادهای

Air Harden Steel فولادهای

فولادهای نیترووره

Low Temperature Steel فولادهای

DIN,EN,ASTM,SAE,AISI فولادهای هایپو یوکتوئید براساس استانداردهای

ASME IX,ASTM فولاد مختلف

نامگذاری فولادهای آلیاژی براساس **SAE**

نامگذاری چدن ها

نامگذاری فولادهای غیر آلیاژی براساس استاندارد **DIN**

فولادهای سختکاری شعله ای

روش نامگذاری فولادها براساس استاندارد **DIN**

نامگذاری فولاد های استنلس کارپذیر و ریخته گری

نامگذاری فولاد زنگ نزن براساس **AISI**

Resulfurized Steel فولادهای

نامگذاری فولادها براساس استاندارد **EN**

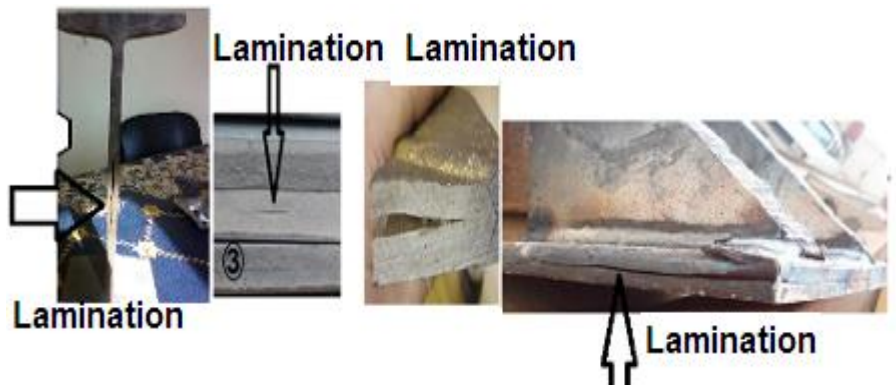
فولادهای ماشین سازی

فولادهای تجهیزات تحت فشار__

Lamination (تورق)

تورق از ناپیوستگی‌های فلز پایه محسوب می‌شود که بعلت حضور ناخالصی‌های غیر فلزی در بطن فولاد (داخل فولاد) در عملیات فولاد سازی و در زمان نورد (Rolling) رخ می‌دهد این ناخالصی‌ها عموماً اکسیدهایی هستند که در زمان مذاب فولاد بوجود آمده و سپس در عملیات نورد بصورت کشیده و پهن در جهت نورد درآمده اند به این عیوب صفحه ای شکل تورق می‌گویند

بنابراین وجود آخال‌ها و ناخالصی‌هایی همچون FeS , MnS , Al_2O_3 , $FeMnS$ ، (آخال‌های اکسیدی، سولفیدی، سیلیکاتی) و سرباره و حفرات گازی و انجمادی در قطعه ریخته‌گری عامل ایجاد Lamination یا تورق هستند، وقتی بر روی شمش یا قطعه عملیات نورد انجام گیرد آخال‌های مذکور در جهت نورد، کشیده شده و آخال‌هایی با مکان‌هایی Sharp و تیز ایجاد می‌گردند این ناخالصی‌ها (آخال‌ها) سبب عدم چسبندگی لایه‌های فلزی قطعه (فولاد) به یکدیگر شده در واقع وجود این آخال‌ها، Bonding (پیوند و یا اتصال) فولاد را قطع می‌کنند و باعث کاهش استحکام قطعه می‌گردند

عیوب تورق در بدنه پلیت

بنابراین تورق، از له شدن و کشیده شدن آخال‌های نرم واقع در داخل شمش (Billet) ناشی می‌گردد Lamination معمولاً در Body (بدنه) لوله و در ضخامت میانی محصولات نورد و در جهت نورد (موازی نورد) بوجود می‌آید Lamination ممکن است در نزدیکی دیواره‌های پخ (Bevel) نیز ظاهر شود بدین صورت وقتی تورق در نزدیکی دیواره پخ (Bevel) باشد ممکن است حرارت ناشی از جوشکاری ذوبی (برخی از پروسه‌های جوشکاری، ذوبی نمی‌باشند در جوشکاری غیر ذوبی، در حالت جامد و یا خمیری شکل با اعمال فشار در یکدیگر ادغام می‌گردند و جوشکاری انجام می‌گردد)، سبب ذوب شدن ناخالصی‌های موجود در Bevel (پخ) شده و باعث باز شدن Bevel گردد بعبارتی این عیب در Bevel نمایان گردد همچنین در زمان برشکاری، حرارت ناشی از عملیات برشکاری نیز ممکن است سبب باز شدن قطعه گردد و Lamination اتفاق افتد

تورق در Bevel و روش‌های برطرف کردن آن

API 5L/ISO 3183(9.10.4) هر گونه تورق در ناحیه Bevel، با طول محیطی بیشتر از 6.4mm که بطور چشمی دیده میشود به عنوان عیب محسوب می‌شود و لوله‌های با این شرایط یا باید Reject گردند و یا بایستی آن ناحیه (طول) لوله را برش داد تا هرگونه Lamination و Inclusion جدا گردد

نحوه برخورد با عیب Lamination بر اساس بند API 5L/ISO 3183(9.9)

آن قسمت از لوله که دارای عیب Lamination است بایستی با در نظر گرفتن ملزومات مورد نظر طول لوله، جدا گردد و یا اینکه: لوله به طور کلی مردود اعلام شود.

قابل ذکر است رقع عیوب Lamination با استفاده از روش جوشکاری، مورد تایید نمی‌باشد

معیار پذیرش Lamination برای خطوط Sour Service, Offshore و... بر اساس API 5L/ISO 3183 مشخص می‌گردد

علت حضور این آخال‌ها، اضافه کردن مقادیری منگنز به فولاد جهت حذف گوگرد اضافی است (در فولاد سازی و تولید فولاد مذاب از کوره بلند، از بالای کوره، سنگ آهن هماتیت با مقادیری از فلاکس و منگنز به کوره اضافه می‌شود که افزودن منگنز جهت جلوگیری از ایجاد ترکیب سولفید آهن (FeS) و جلوگیری از پدیده سرخ شکنی فولاد می‌باشد ترکیب سولفید آهن (FeS) بعلت میل ترکیبی شدید آهن با گوگرد بوجود می‌آید با افزودن منگنز از تولید FeS (سولفید آهن) در فولاد جلوگیری می‌گردد البته افزودن منگنز به فولاد ممکن است تولید آخال $MnFeS$, MnS نماید وجود این آخال که مضرات FeS را ندارد ممکن است سبب

ایجاد Lamination در فولاد در زمان رولینگ (Rolling) گردد حذف و یا کاهش گوگرد جهت جلوگیری از تشکیل فاز FeS (نقطه ذوب FeS بمراتب پایین تر از فولاد است) در مرز دانه‌های فولاد و جلوگیری از ترک گرم در زمان جوشکاری می‌باشد همچنین وجود گوگرد در فولاد تاثیر بسیار زیادی بر روی دمای DBTT (دمای شکست نرم به ترد) دارد و یکی از اصلی ترین عوامل ایجاد Lamination است

تورق از عیوب عملیات ساخت می‌باشد که باعث ایجاد تمرکز تنش می‌گردد تورق ناشی از کشیده شدن آخالها و ناخالصیها و پروسیتیها و حفرات گازی Gas (Pocket) ... می‌باشد که در زمان ریخته گری (Casting) و انجماد بوجود آمده اند در واقع این ناخالصیها در جهت نورد (Rolling) کشیده و Sharp و تیز می‌گردند حفرات گازی، سرباره و آخالها در قطعه قبل از نورد (Rolling) بوجود آمده (عملیات Rolling بر روی بیلت (Billet) و یا بلوم (Bloom) و Slab و یا شمش (Ingot) انجام می‌گیرد) و در جهت نورد، کشیده می‌شوند

تاثیر گوگرد بر فولاد: گوگرد یکی از عناصر بسیار مخرب در فولاد محسوب می‌گردد خصوصا وقتی متریال فولادی در محیط ترش استفاده می‌گردد اهمیت این عنصر دوچندان می‌شود گوگرد سبب بروز عیب Lamination می‌گردد باعث کاهش تافنس فولاد می‌گردد همچنین افزایش درصد گوگرد سبب افزایش دمای DBTT می‌گردد

بنابراین تورق در محصولات Wrought و بصورت Internally (داخل قطعه) ایجاد می‌گردد که فقط با تست UT با پروب نرمال قابل شناسایی می‌باشد API 5L/ISO 3183(4.25,51)

بهترین روش جهت کشف تورق، تست التراسونیک (UT) و استفاده از پروب نرمال می‌باشد با عملیات RT این عیب قابل کشف کردن (Detect) نمی‌باشد (AWS B1.11).

Dent (فرورفتگی یا گودی)

Dent یک عیب موضعی در قطعه و در جهت ضخامت می‌باشد و تغییر شکل ایجاد شده از نوع پلاستیک می‌باشد بعبارتی تغییر شکل دائمی می‌باشد (تعبیر شکل پلاستیک، با برداشتن نیرو، قطعه بحالت اولیه بر نمی‌گردد) لوله هایی که Dent در آنها ایجاد می‌شود تحت عنوان Dented Pipe نامیده می‌شوند بنابراین Dent سبب ایجاد Stress Concentration (تمرکز تنش موضعی)، کاهش استحکام دینامیکی و استاتیکی (Static Strength, Dynamic Strength) می‌گردد همچنین باعث کاهش قطر لوله نیز می‌گردد و سبب تغییر مقدار فلو می‌گردد و در تغییر فلو (کاهش فلو) بحث اقتصادی مطرح است وجود Dent سبب ایجاد تنش موضعی می‌گردد

مقدار Dent براساس API 5L(9.10.5.2)، عبارت است: فرورفتگی‌های که بصورت سرد ایجاد شده اند اگر محل ضربه بصورت تیز باشد عمق Dent نباید بیشتر از 3.2mm باشد عمق فرورفتگی حداکثر باید 3.2mm باشد تا عیب تلقی نگردد همچنین عمق سایر فرورفتگی‌ها (فرورفتگی‌هایی که تیز نباشند) نباید بیشتر از 6.4mm باشد علاوه بر عمق، همچنین طول ناحیه Dent در هر جهت در بدنه لوله باید کوچکتر (مساوی) با $0.5D \leq$ باشد که D قطر خارجی لوله است بنابراین طول فرورفتگی (در هر جهت) نبایستی از نصف قطر لوله بیشتر باشد. لوله‌هایی که فرورفتگی آنها بعلت Cold Formed (شکل دهی سرد که باعث ایجاد Dent گردیده است) خراش دار و تیز بوده چنانچه عمق آنها بیشتر از 3.2mm باشد عیب تلقی می‌گردند برای Dent یا فرو رفتگی دیگر، چنانچه عمق فرورفتگی بیشتر از 6.4mm باشد بعنوان عیب محسوب می‌گردد

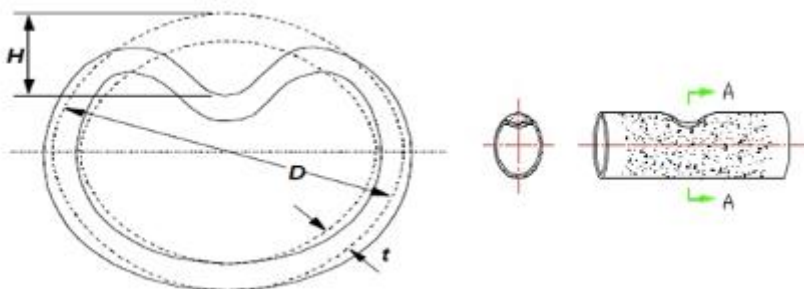
بنابراین براساس API 5L، فاکتور طول و عمق و تیز بودن یا تیز نبودن فرورفتگی معیار پذیرش یا رد Dent می‌باشد

A: Dents > 6.4mm/ 1/2 D in length defects.

3.2mm with/sharp bottom gouge (for Cold Formed) defects B: Dents

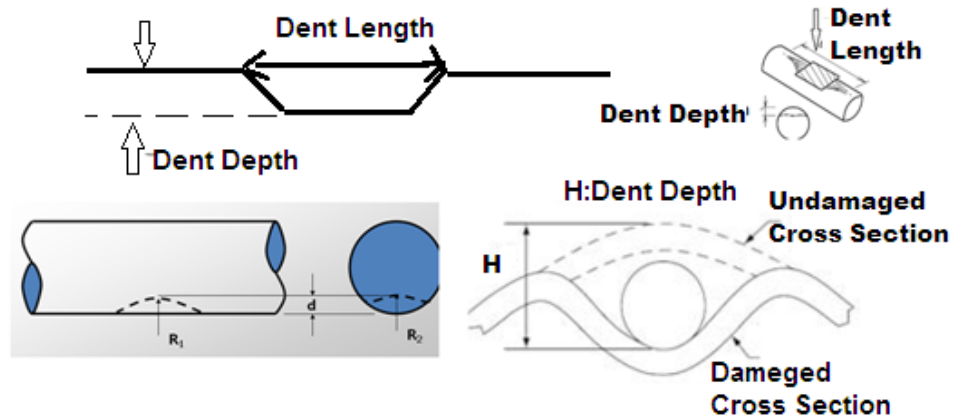
براساس API 5L، طول Dent در هر جهتی باید کوچکتر مساوی، $0.5D$ باشد و مقدار عمق Dent نباید بیشتر از مقادیر A, B باشد بنابراین اساس استاندارد API 5L برای تایید یا رد Dent، دو معیار طول و عمق Dent می‌باشد

در شکل زیر عمق Dent (فرورفتگی) نشان داده شده است H (عمق فرورفتگی که عبارت است از ماکزیمم کاهش در قطر اصلی لوله)، D (قطر لوله)، t (ضخامت لوله) می‌باشد

فرورفتگی یا Dent بر روی لوله

بر اساس Asme B31.8، برای لوله‌های با سایز $NPS \leq 12$ ، مقدار Dent حداکثر $1/4$ می‌باشد و برای لوله‌های با $OD > 12$ ، مقدار Dent، حداکثر $2\% OD$ می‌باشد (بر اساس B31.8 منظور از مقدار Dent همان ارتفاع Dent می‌باشد) در شکل زیر ارتفاع (عمق) و طول و شعاع Dent نشان داده شده است

معیار پذیرش Dent

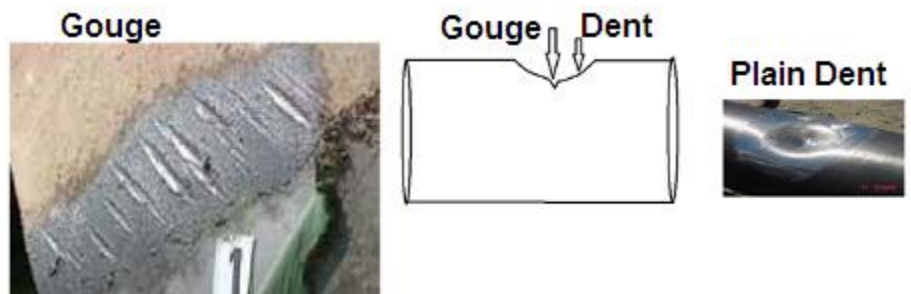
فرورفتگی‌هایی که دارای ابعادی بیشتر از حدود مشخص شده باشند بعنوان عیب شناخته میشوند
فرورفتگی موضعی در سطح لوله ناشی از اعمال ضربات مکانیکی به نحوی که از مقدار ضخامت فلز کاسته نشود
در بحث Dent دو آیتم عمق و طول گودی یا فرورفتگی باید در نظر گرفته شود (عمق فرورفتگی عبارت است از فاصله بین پایین‌ترین نقطه فرورفتگی تا سطح متریال)،

شکل زیر Dent ایجاد شده بر روی لوله را نشان میدهد

فرورفتگی یا Dent بر روی لوله

در شکل زیر، چنانچه طول فرورفتگی در جهات X, Y بیشتر از $0.5D$ باشد بر اساس API 5L/ISO 3183 بعنوان عیب تلقی می‌گردد همچنین اگر عمق فرورفتگی بیشتر از محدوده اشاره شده باشد بعنوان عیب تلقی می‌گردد همچنین Plain Dent نیز در شکل زیر نشان داده شده است

فرورفتگی یا Dent بر روی لوله و فرورفتگی با شیار بر روی سطح لوله

بنابراین فرورفتگی در سطح خطوط لوله در اثر حمل و نقل، انجام عملیات عایق کاری و اجرای خطوط لوله یکی از آسیب‌های جدی به لوله می‌باشد که این فرورفتگی‌ها سبب افت فشار، سایش داخلی، ایجاد جریان توربولانت در زمان بهره برداری و ایجاد خوردگی، مشکل پیگ رانی در زمان ساخت، می‌گردند

PQR/Welder/Gr No

مثال: یک PQR براساس ASME IX بر روی اتصال لوله به فلنج جوشکاری شده و سپس PQR برای تست به آزمایشگاه ارسال گردید

الف: آیا انجام PQR جهت جوشکاری فلنج به لوله مجاز است: بلی PQR ممکن است از جوشکاری پلیت به پلیت، لوله به لوله، لوله به لوله، Tube to Tube Sheet، فلنج به لوله، فلنج به فلنج، البو به لوله، فلنج به ردیوسر و... انجام گیرد در جوشکاری فلنج، البو و یا فیتینگ باید سایز و ابعاد

فیتینگ، محدودیت‌ها برای تست‌های مخرب و... در جوشکاری PQR در نظر گرفته شود

ب: چنانچه جوشکاری PQR بر روی فیتینگ به فیتینگ، یا فیتینگ به لوله انجام گیرد آیا این PQR جهت جوشکاری لوله به لوله، پلیت به پلیت قابل استفاده است: بلی بشرط ثابت بودن Essential Variable و اگر PQR تست ضربه دارد Gr No نباید تغییر نماید (با تغییر Gr No، براساس QW-403.5 نیاز به PQR جدید می‌باشد و اگر PQR تست ضربه نداشته باشد Gr No اصلا مهم نبوده و فقط با تغییر Pno، نیاز به PQR مجدد می‌باشد

البته موارد استثناء Pno در QW-424 بیان شده است عبارتی وقتی تست ضربه نیاز نباشد برای برخی متریاال ها با تغییر Pno با رعایت Essential Variable نیاز به PQR جدید نمی باشد)

Essential Variable عبارت است از متغیرهایی اساسی (Variable) که با تغییر آنها، PQR/Welder Test جدید نیاز بوده و اصطلاحا

Requalification باید انجام گیرد عبارتی با تغییر Essential Variable یا پارامترهای اساسی، جوشکار مجددا باید تست دهد همچنین PQR

جدید باید جوشکاری و تایید گردد با تغییر این متغیرها، خواص مکانیکی قطعه جوشکاری شده، تغییر می‌کند

Nonessential Variable عبارت است از متغیرهایی که با تغییر آنها، نیاز به PQR/Welder Test جدید نمی‌باشد عبارتی Requalification

نیاز نمی‌باشد بنابراین متغیرهای غیراساسی

(Non Essential Variable)، با تغییر این متغیرها، خواص مکانیکی قطعه جوشکاری شده، تغییر نمی‌کند

Supplementary Essential Variable عبارت از متغیرها و Variable هایی، که اگر متریاال به تست ضربه نیاز داشته باشد این متغیرها به

Essential Variable تبدیل شده و اگر متریاال تست ضربه نیاز نداشته باشد این متغیرها به Nonessential Variable تبدیل می‌شوند

سوال: براساس ASME IX، آیا Supplementary Essential Variable برای تست جوشکار استفاده می‌گردد: خیر فقط برای PQR استفاده

می‌گردد و اگر PQR تست ضربه نداشته باشد

Supplementary Essential Variable اصلا مهم نمی باشد و بحث نمی‌گردد و به Nonessential Variable تبدیل می‌شود

سوال: چرا Supplementary Essential Variable برای تست جوشکار استفاده نمی‌گردد: چون واژه Supplementary Essential Variable، وقتی که

تست ضربه نیاز باشد مطرح می‌گردد براساس ASME IX برای تست جوشکار، تست ضربه انجام نمی‌گردد و لذا Supplementary Essential

Variable نیز برای تست جوشکار مطرح نمی‌گردد

تست MFL (نشت شار مغناطیسی)

میدان مغناطیس در قطعه توسط یک آهنربای دائمی ایجاد می‌شود (مغناطیس تا حد اشباع در قطعه

ایجاد می‌شود چون بتواند عیوب ریز را نیز دریافت بدارد و عیوبی که در سطوح زیر دستگاه MFL و یا سطوح مقابل قرار دارند را دریافت بدارد (در تست MFL

کف مخازن، سطوحی که زیر دستگاه MFL قرار دارند و سطوح مقابل توسط دستگاه MFL، قابل Detect می باشند) بهمین دلیل قطعه باید بطور کامل مغناطیس

گردد در تست MFL، خطوط میدان مغناطیسی در قطعه ایجاد می‌گردد حال اگر نشتی در قطعه باشد و خطوط میدان منحرف گردد این نشتی توسط سنسورها

و حسگرهای مغناطیسی دریافت و پردازش می‌گردد

این روش بازرسی بر مبنای تاثیر عیوب بر روی میدان‌های مغناطیسی اعمال شده توسط دستگاه MFL بر قطعه مورد آزمون می‌باشد بهمین دلیل تنها توانایی بازرسی

موادی را دارد که خاصیت مغناطیس شدن داشته باشد این سیستم حاوی یک آهنربای بسیار قوی و یک مجموعه سنسورهای حسگر است

حسگرها عیوبی را که در شار مغناطیسی اختلال ایجاد کنند را تشخیص داده و ولتاژی به سیستم ارسال میکنند مقدار این ولتاژ ارسالی متناسب با میزان تغییرات شار

مغناطیسی و بزرگی عیوب است

این روش عموماً برای بررسی خوردگی پلیت‌های کف مخازن بکار می‌رود و همانگونه که در شکل زیر نشان داده شده است در این روش، حالت جاروب کردن استفاده می‌گردد و سطح زیادی از پلیت یا لوله تست می‌گردد در حالیکه در **UT Conventional** (تست التراسونیک مرسوم)، تست بصورت نقطه ای انجام می‌گیرد

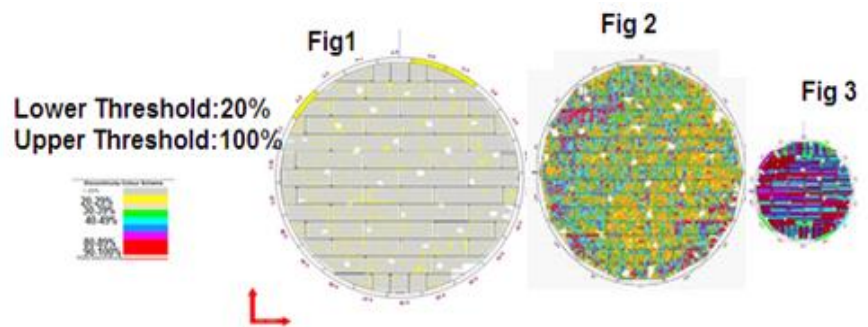
تست MFL کف مخازن

این روش برای خوردگی حفره ای پلیت‌ها و خطوط لوله نیز استفاده می‌گردد بعد از انجام تست، نتایج علاوه بر **CD** کامپیوتری بصورت گزارش‌های چاپی تحویل کارفرما می‌شود در این گزارش عموماً مبنای خوردگی پلیت‌ها بین 20%-100% ضخامت می‌باشد و در تنظیمات محدوده‌های خورده شده کمتر از 20% عموماً نشان داده نمی‌شود (بعبارتی نقاطی از پلیت که کاهش ضخامت بیشتر از 20% باشد آن نقاط گزارش می‌گردند)

گزارش‌های **MFL** شامل چندین بخش می‌باشد که یکی از بخش‌ها نتایج کلی خوردگی ورق‌های کف مخزن می‌باشد، در این حالت بزرگترین عمق خوردگی در هر ورق مشخص می‌گردد و با رنگ خاصی نمایش داده می‌شود گزارش‌ها بصورت پرینت ارائه شده و مقدار خوردگی هر پلیت کف مخزن مشخص می‌گردد و برای هر پلیت محدوده کاهش ضخامت گزارش می‌گردد بعنوان مثال، 50 پلیت در کف مخزن جوشکاری گردیده است در تست **MFL** پلیت شماره 1 دارای 10 نقطه خوردگی یا کاهش ضخامت می‌باشد 5 نقطه دارای خوردگی 25 درصد می‌باشد 4 نقطه دارای خوردگی 92% می‌باشند 1 نقطه دارای خوردگی 65% میباشد بهمین ترتیب کاهش ضخامت مابقی پلیت‌ها گزارش می‌گردد (

کاهش ضخامت در تست **MFL** بصورت مجموعه ای از رنگ‌ها نشان داده می‌شود که این رنگ‌ها توسط دستگاه قابل تنظیم است بعنوان مثال، رنگ سبز نشان دهنده خوردگی در محدوده 40-49% ضخامت قطعه می‌باشد یا رنگ قرمز خوردگی در محدوده 90-100% می‌باشد رنگ زرد، خوردگی در محدوده 20-29% می‌باشد بر روی هر پلیت این نقاط رنگی مشخص می‌گردند

گزارش (Fig 2)، که ورق‌های **Bottom Plate** کل مخزن با نقطه‌های رنگی که بیانگر میزان خوردگی می‌باشند مشخص می‌گردد، تعداد نقاط خوردگی در هر پلیت مخزن، حداکثر عمق خوردگی در هر پلیت نیز مشخص می‌گردد (نقطه‌های زرد، مقدار خوردگی 20-29% ضخامت ورق می‌باشند نقاط قرمز خوردگی در محدوده 90-100% می‌باشد نقاط سبز خوردگی در محدوده 40-49% می‌باشد که رنگ‌ها در مشخصات ذکر و تعریف می‌گردد و لذا در پلیت‌های مختلف، با نشان دادن رنگ‌های مختلف و تعداد نقاط، تراکم نقاط خوردگی و حداقل و حداکثر خوردگی در هر پلیتی مشخص می‌گردد یک پلیت ممکن است حاوی ده نقطه با رنگ‌های مختلف باشد که رنگ‌های مختلف بیانگر عمق خوردگی **Pitting** می‌باشد و یا پلیتی ممکن است هیچگونه خوردگی در آن ایجاد نشده باشد لذا نقاط رنگی نیز در آن پلیت موجود نباشد حالت دیگر گزارش خوردگی برای هر پلیت می‌باشد برای هر پلیت، مقدار خوردگی نشان داده می‌شود بعنوان مثال، پلیت شماره 4 مقدار خوردگی مقدار خوردگی 30-50% می‌باشد (

تست MFL نتایج و گزارش تست

این روش یک روش مغناطیسی است که برای شناسایی خوردگی معمولی (خوردگی‌های عمومی یا **General Corrosion**) و خوردگی حفره ای در سازه‌های فولادی استفاده می‌شود روش تست غیرمخرب نشئت شار مغناطیسی، در سازه‌های فلزی به جهت امکان کاربرد وسیع آن در بسیاری از صنایع مادر و زیر

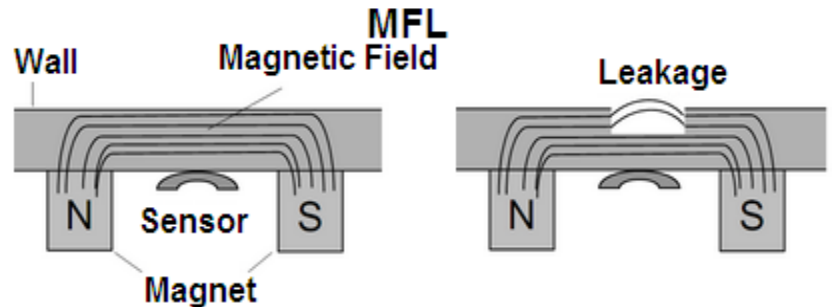
مجموعه های آنها مانند لوله های انتقال نفت و گاز و آب، مخازن ذخیره سوخت های نفت و گاز و مواد پتروشیمی، خطوط ریلی راه آهن و... یکی از پرکاربردترین روش ها در تست غیر مخرب است

در این روش نمونه فرومغناطیس توسط یک آهنربای قوی تا حد اشباع، مغناطیس شده و درموقعیت هایی که ترک و عیوب دیگر وجود دارد شار مغناطیسی به بیرون می جهد با اندازه گیری این نشتی شار، توسط حسگرهای میدان مغناطیسی، محل عیب مشخص می گردد

از این روش برای شناسایی عیوب خوردگی دور و نزدیک در قطعه استفاده می گردد لذا میدان مغناطیسی قوی باید در قطعه ایجاد گردد

تست MFL از دو آهنربای دائمی و چندین سنسور تشکیل شده است که درصد خوردگی آن در هر موقعیتی توسط نرم افزار مشخص می گردد درصد خوردگی از 20% و کمتر تا 100% با این روش مشخص می گردد

این روش یک روش مغناطیسی است که برای شناسایی خوردگی معمولی و خوردگی حفره ای در سازه های فولادی استفاده می شود. همچنین MFL روشی بسیار سریع و قابل اعتمادی برای شناسایی خوردگی موضعی در سطوح وسیع است و می تواند مکان و شدت نسبی خوردگی حفره ای را تشخیص بدهد

این روش بازرسی بر مبنای تاثیر عیوب بر روی میدان های مغناطیسی اعمال شده بر قطعه مورد آزمون، پایه گذاری شده است و به همین دلیل تنها توانایی بازرسی موادی را دارد که خاصیت مغناطیس شدن داشته باشند پایشگر این سیستم شامل یک آهنربای دائمی بسیار قوی و یک مجموعه حسگر است حسگرها عیوبی را که در شار مغناطیسی اختلال ایجاد میکنند را تشخیص داده و ولتاژی به سیستم ارسال میکنند مقدار این ولتاژ ارسالی دقیقا متناسب با میزان تغییرات شار مغناطیسی و بزرگی عیوب است نرم افزار سیستم پس از فیلتر کردن اطلاعات ارسالی، گزارش وضعیت عیوب را بصورت تمام رنگی آماده می نماید

سرعت تست با این روش خیلی بالاست

در روش MFL وقتی نشت شار مغناطیسی بعلت کاهش ضخامت یا خوردگی وجود داشته باشد، حسگرها نشت شار را ثبت میکنند وقتی حسگرها (Sensor) دانسیته شار بالاتری را ثبت میکنند بیانگر کاهش بیشتر ضخامت و یا مقدار خوردگی بیشتر می باشد

عموما دو نوع سنسور Coil, Hall Sensor استفاده میگردند

در تست MFL علاوه بر ارائه کلی از خوردگی کف مخزن، مدارک مربوط به کاهش ضخامت یا خوردگی تک تک پلیت های کف مخزن نیز ارائه میگردند

بررسی خصوصیات و مزیت ها و معایب جوشکاری سربالا و سرازیر

جوشکاری بصورت عمودی یا Vertical که Progression یا پیشرفت جوشکاری ممکن است بصورت Uphill (سربالا) یا Downhill (سرازیر) باشد بنابراین Position (وضعیت) جوش بصورت Vertical (عمودی) بوده و پیشرفت یا Progression جوش بصورت Uphill (سربالا) یا Downhill (سرازیر) می باشد

مقایسه جوشکاری Uphill (Upward, Up) یا جوشکاری سربالادر مقایسه با جوشکاری Downhill (Downward, Down) یا جوشکاری سرازیر

سرعت جوشکاری Uphill کمتر از سرعت جوشکاری Downhill می باشد از طرفی هرچه سرعت جوشکاری کمتر، Heat Input بیشتر می باشد بنابراین مقدار Heat Input در حالت Uphill بیشتر از Downhill است

در حالت سرازیر که عموما در خطوط لوله استفاده می شود ظاهر جوش خوب نبوده و اما چون این سرجوش ها عایق می گردند بنابراین ظاهر جوش مد نظر نمی باشد درحالیکه در پتروشیمی و پالایشگاه ظاهر جوش از اهمیت خاصی برخوردار است خصوصا خطوطی که عایق نمی گردند این جوش ها در معرض دید بوده لذا باید ظاهری خوب و تمیز داشته باشند در پالایشگاه و پتروشیمی از روش جوشکاری Uphill استفاده می گردد به همین دلیل ظاهر جوش مناسب و تمیز است

رسوب جوش (Deposition Rate) در روش Uphill بیشتر از روش Downhill است

Heat. Input = $f \times V \times I / S$ که f راندمان یا Efficiency می باشد که به پروسه جوشکاری و نوع متریال بستگی دارد مقدار f در پروسه های

SAW, SMAW, GTAW... متفاوت می باشد V : ولتاژ، I : آمپر، S همان Travel Speed یا سرعت جوشکاری می باشد لذا با کاهش سرعت جوشکاری،

مقدار H.Input طبق فرمول فوق، زیاد می شود زیاد شدن H.Input یعنی بزرگ شدن ناحیه HAZ(Heat Affected Zone). همچنین افزایش H.Input باعث ایجاد اعوجاج (Distortion) بیشتر می گردد بنابراین در حالت Downhill سرعت جوشکاری بیشتر بوده بنابراین نفوذ جوش کمتر می باشد چون حرارت ورودی کمتر می باشد و حرارت کمتر یعنی نفوذ کمتر و همچنین اعوجاج کمتر (چون گرادیان حرارتی کمتر است و سرعت جوشکاری بالاتر است) البته در حالت Downhill احتمال حبس Slag یا گل جوش بیشتر است چون سرعت جوشکاری بالا بوده و فرصت بیرون آمدن Slag (سرباره یا گل جوش) کمتر می باشد از روش Uphill برای جوشکاری خطوط High Temperature و High Pressure استفاده می شود (چون برای خطوط با فشار و دمای بالا، کیفیت جوش فاکتور بسیار مهمی بوده لذا از روش Uphill استفاده می گردد) و خطوط داخل پالایشگاه، پتروشیمی با روش Uphill جوشکاری می گردند و برای جوشکاری خطوط لوله (Pipe Line) عموماً از روش Downhill استفاده می شود و الکترودهایی همچون E6010, E7010-X, E8010-X, E9010-X. . . بصورت Downhill استفاده می شود (البته این الکترودها بصورت Uphill نیز استفاده میشوند

(E6010(SFA:5.1), E7010-X, E8010-X, E9010-X(SFA:5.5))

بنابراین تعیین مقدار حرارت ورودی با استفاده از رابطه زیر مشخص می گردد مقدار راندمان یا Efficiency برخی پروسه های جوشکاری در زیر نشان داده شده است

$$HI = \eta AE,$$

$$AE = \frac{60VI}{1000v}$$

AE: Arc Energy عبارت است از حرارت تولیدی قبل از اینکه حرارت وارد قطعه شود و Heat Input حرارت ورودی به قطعه کار بیان می گردد و مقدار انرژی واقعی که به قطعه می رسد

Settlement Test

Settlement Test: تست ارتفاع فونداسیون پس از نصب (بعنوان مثال: یک مخزنی ساخته شده و برای هیدروتست آماده می گردد ابتدا نقشه بردار موقعیت فونداسیون را با دوربین نقشه برداری تعیین نموده سپس وقتی آب برای هیدروتست داخل مخزن ریخته می شود در ارتفاع های مشخص مقدار Settlement و نشست مخزن اندازه گیری میشود)

فونداسیون تانک باید مطابق با نقشه های ساخت شیب داده شود

جهت جلوگیری از نشست آبی مخزن، میزان افزایش ارتفاع آب در مخزن باید بازای مقدار معینی باشد بعبارتی اندازه گیری Settlement براساس API 650 (7.3.6.5) قبل از آگیری مخزن، در ارتفاع 1/4, 1/2, 3/4 و همچنین 24 ساعت بعد از اینکه تانک تا ماکزیمم ارتفاع پر شده است اندازه گیری می شود البته براساس نیازمندیهای Purchaser زمان 24 ساعت ممکن است افزایش یابد بعد از تخلیه کامل مخزن، اندازه گیری Settlement باید انجام گیرد هدف از اینکار بررسی مقدار نشست مخزن می باشد

Brittle Fracture

در شکل زیر شکست بصورت Brittle Fracture در زمان هیدروتست اتفاق افتاده است شکست بصورت ناگهانی و سریع اتفاق می افتد در این حالت شکست تحت تنش اتفاق می افتد تنش های خارجی یا تنش پسماند وقتی متریکال دارای داکتیلیتی نبوده و یا اینکه داکتیلیتی خیلی کم می باشد بعبارتی مقدار Plastic Deformation خیلی کم و یا اینکه P.Def در زمان شکست، ایجاد نمی گردد حساسیت متریکال به شکست ترد با افزایش فازهای ترد افزایش می یابد اندازه سایز دانه (Grain Size) تاثیر بسزایی بر روی انرژی شکست (تافنس) و شکست ترد دارد برای خیلی از متریکال ها با کاهش دما، زیر دمای انتقال، شکست ترد Brittle Fracture اتفاق می افتد در متریکال های با ضخامت بیشتر، شکست ترد بیشتر می باشد بعبارتی متریکال های با ضخامت بیشتر مقاومت کمتری در برابر شکست ترد از خود نشان می دهند چون متریکال های ضخیم تر، مقدار Constraint (محدودیت، قید، مهار) بیشتر بوده و لذا تنش ها بصورت سه بعدی (سه محوری) در نوک ترک افزایش یافته و لذا احتمال شکست ترد در متریکال ضخیم، بیشتر از متریکال نازک می باشد

Thicker Material Sections also have a Lower Resistance to Brittle Fracture Due to Higher Constraint which Increase Triaxial Stresses at the Crack Tip

همچنین وقتی یک عیبی در قطعه وجود دارد شکل، ابعاد و تمرکز تنش عیب، تاثیر بسزایی در شکست ترد دارد.

شکست ترد ممکن است در زمان هیدروتست در دمای محیط بعلا تنش زیاد و تافنس کم در دمای تست اتفاق افتد

وقتی متریکال برای دماهای خیلی پایین استفاده می گردد شکست ترد ممکن است اتفاق افتد با استفاده از عملیات حرارتی تنش زدایی، میتوان از شکست ترد

جلوگیری نمود همچنین وقتی قطعاتی که تعمیر می گردند عملیات تنش زدایی یکی از بهترین راه کارها جهت جلوگیری از شکست ترد می باشد

متریال های BCC وقتی دمای تست ضربه زیر دمای انتقال Transition باشد شکست ترد اتفاق می افتد و متریال به ازای انرژی کمی شکسته می گردد متریال

هایی که شکست ترد دارند مقدار Plastic Def خیلی کم می باشد

نرخ تنش اعمالی بالا (High Strain Rate)، تنش های چند محوری، وجود شیار های عمیق و تیز (Sharp)، دمای پایین پارامترهای اصلی برای ایجاد شکست ترد می باشند یک متریال تحت تنش استاتیکی ممکن است بصورت داکتیل شکسته گردد ولی همان متریال در حالت دینامیک ممکن است بصورت بریتل شکسته گردد لذا شرایط استاتیکی و یا دینامیک برنوع شکست متریال تاثیر گذارند

عموما با افزایش استحکام و کاهش دما، شکست متریال بسمت بریتل پیش میرود (خصوصا متریال BCC) شکل های زیر نمونه هایی از شکست ترد را نشان می دهند

در این حالت ترک ها بصورت مستقیم و بدون انشعاب می باشند (ترک ها حالت شاخه ای نمی باشند)

Brittle Fracture

Brittle Fracture of Vessel Shell During Hydrotest

سطح شکست در متریال ترد، درخشان می باشد و در متریال داکتیل سطح شکست، تیره (خاکستری) و بصورت Fibrous می باشد

Ductile Fracture

Brittle Fracture

Lined Pipe

Lined Pipe لوله های پوشش داده شده، پوشش دادن لوله های کربنی با ماده ای که بتواند در برابر مواد شیمیایی مقاومت کنند، لاینینگ پس از ساخت لوله های

کربنی ایجاد می شوند پلی وینیل کلراید، پلی پروپیلن، بیشترین مواد پوشش کاری در لوله می باشند

بنابراین Lining برای مخازن و لوله ها، فیتینگ ها، تجهیزات استفاده می شود

Lining ممکن است بصورت Internal / External باشد در شکل زیر External Rubber Lining نشان داده شده است

Rubber Lining

Lining

عملیات Lining

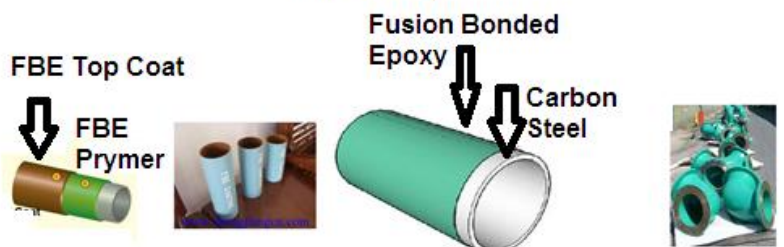
لوله با لایه سیمانی (Cement Lined pipe)

جدار داخلی بعضی از لوله‌ها را از سیمان می‌پوشانند که برای حمل سیال با قابلیت هدایت الکتریکی زیاد به کار می‌رود. از این لوله‌ها برای توزیع آب استفاده می‌شود

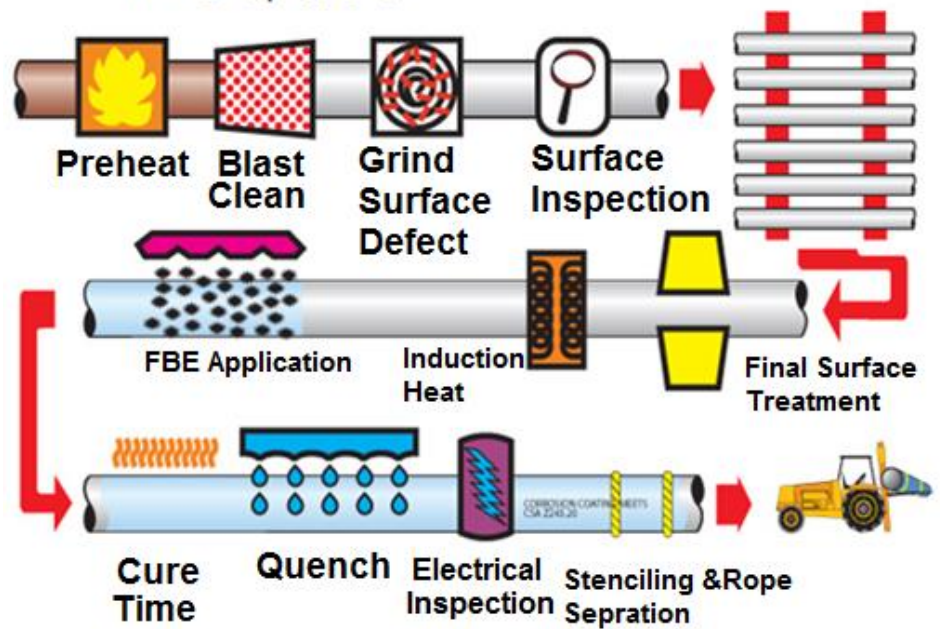
FBE:Fusion Bonded Epoxy

پوشش‌هایی که بطریق الکترواستاتیکی و بصورت پودر بر روی سطح اسپری می‌شود این پودرها با پاشش بصورت پودر مذاب درآمده و سریعاً در سطح خشک شده و ضخامت لازم را ایجاد میکنند و بهمین دلیل به آنها پودرهای ذوبی می‌گویند که ایجاد باندینگ در سطح میکنند و همچنین به پوشش‌های پودری بر پایه رزین اپوکسی (پوشش اتصال ذوبی) معروفند این پوشش‌ها بر روی سطوح فلزی و غیرفلزی اعمال می‌شوند و در برابر خوردگی مقاومند در محیط‌های ترش از این پوشش‌ها برای لوله‌ها استفاده می‌گردد این پوشش‌ها دارای چسبندگی بالا به سطح قطعه، درجه انعطاف پذیری بالا، مقاوم در برابر دما و محیط‌های شیمیایی و مقاوم در برابر خوردگی می‌باشد این پوشش‌ها در برابر ضربه، جدایش کاتدی، تنش‌های خاک مقاوم بوده برای اعمال این پوشش‌ها در سطوح داخلی لوله، عموماً لوله تا دمای معین پیشگرم شده سپس بعد از اعمال پوشش FBE، عموماً عملیات پسگرمی نیز انجام می‌گیرد مهمترین قسمت اعمال پوشش FBE در سرجوش هاست که با حساسیت ویژه ای انجام می‌گیرد نقش اصلی این پوشش‌ها محافظت از خوردگی متریکال می‌باشد (سطح فلز ابتدا پیشگرم شده و سپس ذرات پودر بصورت ذرات مذاب بر روی سطح اسپری می‌گردند) امروزه پوشش پودری اپوکسی اتصال ذوبی دو لایه FBE، به‌روزترین سیستم پوشش دهی خطوط لوله است البته FBE ترکیبی از چهار ماده بشکل جامد شامل Resin, Hardener, Filler, Color Pigment می‌باشد که این مواد ترکیب شده، گرم شده و سپس بصورت Semi-Liquid ذوب می‌گردند سپس عملیات اکستروژن و رولینگ بر روی آنها انجام شده، نهایتاً بصورت Sheet تولید شده که برشکاری شده و بصورت ذرات ریزی درآمده و نهایتاً بشکل پودر درمی‌آید حال اعمال پودر FBE بر روی سطح قطعه شامل سه مرحله می‌باشد مرحله اول تمیز کردن سطح متریکال، بعد از تمیزکاری مناسب سطح، عملیات پیشگرم قطعه جهت اعمال پودرهای FBE باید انجام گردد (عملیات پیشگرم بدین منظور انجام می‌گردد تا پودرها بحالت مذاب بوده و به سطح قطعه کاملاً بچسبند و عملیات گرم کردن ممکن است بصورت Induction Heating (گرم کردن القایی) و یا روش‌های دیگر همچون Oven Heating, Infrared Heating نیز انجام گردد) و مرحله آخر اعمال پودرهای مذاب FBE بر روی سطح قطعه که پودر اپوکسی توسط یک تفنگ الکترواستاتیکی بر روی سطح اسپری می‌گردد پودرها یونیزه شده و سپس بر روی سطح تخلیه می‌گردند و پس از چند ثانیه پودرهای مذاب بصورت جامد درآمده و به سطح می‌چسبند عبارتی بعد از تخلیه پودر مذاب بر روی سطح و گذشت زمان کیورینگ و نهایتاً توسط آب، کوئنچ می‌گردند

FBE Coating

مراحل ایجاد پوشش FBE

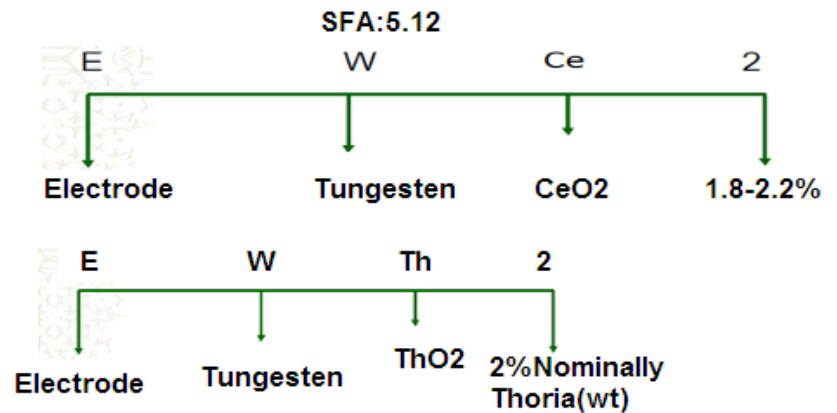

مراحل تولید لوله‌های با پوشش FBE

روش نامگذاری الکترودهای تنگستنی بر اساس استاندارد AWS

ابتدا حرف E به مفهوم الکترودها سپس حرف W به مفهوم ولفرام یا تنگستن می‌باشد سپس نوع الکترودها تنگستنی (

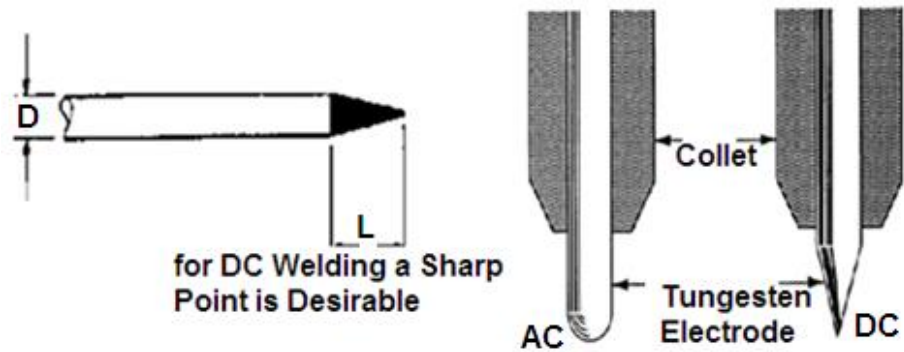
بر اساس شکل 10-77 نشان دهنده درصد اکسید توریم، اکسید زیرکونیوم، اکسید سربیم و اکسید لانتانیم می‌باشد در مواردی استفاده از حرف G: General به منزله الکترودها تنگستنی عمومی (General) می‌باشد نیز استفاده می‌گردد
روش نامگذاری الکترودهای تنگستنی بر اساس استاندارد AWS

نکته: تنگستن دارای نقطه ذوب بالایی بوده در دمای بالا هادی جریان الکتریکی می‌باشد و یکی از خصوصیات منحصر بفرد تنگستن، جوشکاری با قوس داغ می‌باشد

Tungsten Electrode Tapering

افزایش زاویه Taper نوک الکترودها باعث افزایش نفوذ و کاهش پهنای جوش می‌گردد لذا Taper کردن نوک الکترودها تنگستنی برای عبور بهتر جریان می‌باشد دلیل گرد شدن نوک الکترودها تنگستنی در زمان جوشکاری، افزایش جریان به حدی است که باعث بالا رفتن دمای الکترودها تنگستنی شده و سبب می‌گردد نوک الکترودها تنگستنی ذوب گردد و قطرات کروی و کوچکی بر روی الکترودها تنگستنی شکل می‌گیرد برای جوشکاری با جریان AC نوک الکترودها تنگستنی گرد می‌باشد

نوک الکترودهای تنگستنی

روش‌های گرد نمودن نوک الکترودهای تنگستنی، قوس باید یک لحظه بر روی یک تکه زغال یا مس که با آب سرد می‌شود روشن گردد و ضربه زدن تا نوک آن به اصطلاح **Balling** (نیمه کروی) گردد (ضربه زدن قوس بر روی یک بلوک مسی که با آب خنک می‌گردد سبب می‌گردد نوک الکترودها گرد گردد و با جریان قوس به قدری افزایش می‌یابد که نوک الکترودها از شدت حرارت سفید می‌شود سپس تنگستن ذوب شده و قطرات کوچکی روی نوک الکترودها تنگستنی شکل می‌گیرند و بعد از آن جریان کاهش یافته و سپس قطع می‌گردد و قطرات کروی کوچکی روی انتهای الکترودها تنگستن باقی می‌مانند اندازه این قطرات نباید از 1.5 برابر قطر الکترودها تجاوز کند)

نوک الکترودهای تنگستنی که برای جوشکاری آلومینیوم بکار می‌روند (نوک الکترودهای تنگستنی که با جریان AC استفاده می‌شوند بصورت گرد و نیمه کروی است) باید گرد باشد الکترودهای تنگستن خالص **EWP (Electrode Tungsten Pure)** که عموماً برای جوشکاری آلومینیوم بکار می‌رود عموماً نوک آن گرد می‌باشد **Tungsten Electrode** عبارت است از الکترودهای تنگستنی غیر مصرفی (در حین جوشکاری الکترودهای تنگستنی ذوب نمی‌شوند و به همین دلیل الکترودهای غیر مصرفی **Nonconsumable** نامیده می‌شوند) که در برخی پروسه‌های جوشکاری قوس الکتریکی (**GTAW**) و یا برشکاری استفاده می‌شوند و به شکل‌هایی چون **EWP, EWTH(2%), EWZr, EWCe** ... استفاده می‌گردند و وجود توریم، زیرکونیوم در الکترودهای تنگستنی برای افزایش عمر الکترودهای تنگستنی می‌باشد بنابراین جوشکاری ذوبی **FW (Fusion Welding)** شامل جوشکاری با روش‌های **Arc Welding** (جوشکاری قوس الکتریکی) و جوشکاری ذوبی بدون استفاده از قوس الکتریکی همچون

Oxy-Hydrogen Welding, OFW (Oxy Fuel Welding), جوشکاری ترمیت (**Thermit Welding**), جوشکاری لیزر (**Laser Welding**) و جوشکاری الکترواسلگ می‌باشد جوشکاری **OFW** جزء **FW: Fusion Welding** بوده ولیکن بعنوان جوشکاری **EFW: Electric Fusion Welding** محسوب نمی‌گردد

روش **Oxyfuel Welding** روشی که با استفاده از انواع گازهای سوختنی همچون، بوتان، پروپان، استیلن، هیدروژن، گاز طبیعی، و... انجام می‌شود که مهمترین آن **OAW (Oxy acetylene Welding)** می‌باشد

سوال: آیا روش جوشکاری **EBW**، جوشکاری ذوبی محسوب می‌گردد: بلی این روش جوشکاری ذوب (**FW**) می‌باشد ولیکن جوشکاری بصورت قوس الکتریکی نمی‌باشد

سوال: آیا **Stud Welding** نیز بعنوان جوشکاری قوسی در نظر گرفته می‌شود: بلی

متریال **Wrought** یا کار شده،

در این حالت متریال ذوب نشده و تولید و شکل دادن متریال بصورت مکانیکی با روش‌هایی همچون فورجینگ، خم کاری، پرسکاری، **Hammering**،

اکستروژن، نورد (**Rolling**)، **Wire Drawing**، و... بدون اینکه ذوبی در قطعه اتفاق افتد البته شکل دادن در حالت **Wrought** ممکن است بصورت

Hot/Cold (گرم/سرد) باشد (نورد گرم **Hot Rolled**، نورد سرد **Cold Rolled**، فورج گرم و سرد **Hot/Cold Forged**، اکستروژن گرم، اکستروژن سرد) که شکل دادن گرم و سرد دارای معایب و مزایایی می‌باشند

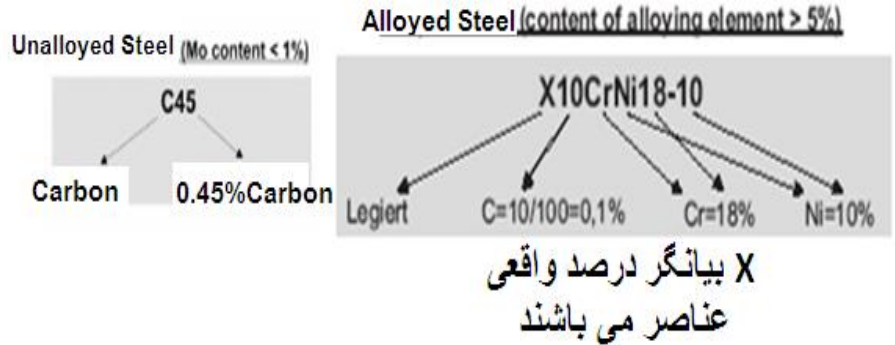
بنابراین متریال **Wrought** (کار شده) بصورت **Hot Form** و **Cold Form** تولید می‌شوند.

در روش **Cold Form** قطعه عموماً بدون ایجاد حرارت، تغییر فرم پلاستیک داده می‌شود ولی در روش **Hot Formed**، استفاده از حرارت، باعث **Plastic Deformation** می‌گردد

Forgeability (قابلیت فورج متریال) در حالت **Hot** بمراتب بیشتر از **Cold** است

نامگذاری فولادهای آلیاژی و غیر آلیاژی

مثال: درصد عناصر در فولاد X10CrNi18-10، شروع این فولاد با X بوده لذا درصد عناصر واقعی می باشد درحالیکه فولاد C45 فولاد غیر آلیاژی (فولاد کربنی) می باشد که حاوی 0.45% C می باشد

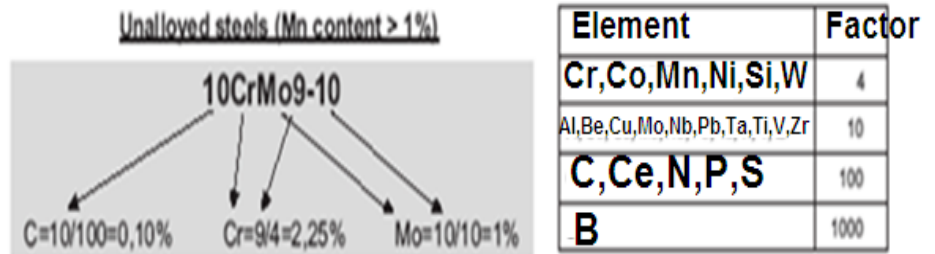

مثال: فولاد X6CrNiMoTi17-12 وجود حرف X در ابتدای نام فولاد به معنای واقعی بودن عناصر آلیاژی است این فولاد 0.06% C, 17% Cr, 12% Ni و مقداری Mo و Ti نیز دارد کروم بیشترین درصد را داشته ابتدا نوشته شده، سپس نیکل، مولیبدون و ...

مثال: فولاد X110Mn14 رقم بعد از X بیانگر درصد کربن می باشد X واقعی بودن عناصر آلیاژی را نشان می دهد
 $110/100 = 1.1\% C, \% Mn = 14\%$

مثال: فولاد 13 CrMo 4-6 که درصد عناصر این فولاد عبارت است از: 0.13% C, 1% Cr, 0.6% Mo می باشد که درصد کروم $\% Cr = 4/4 = 1\%$ و درصد مولیبدون براساس جدول فوق بصورت $\% Mo = 6/10 = 0.6\%$ می باشد

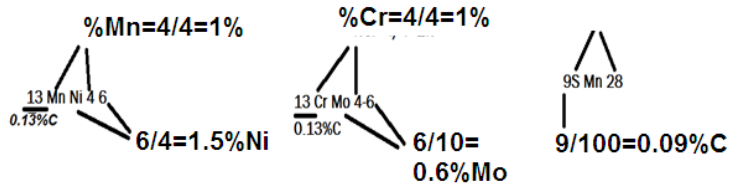
مثال: تعیین عناصر آلیاژی در فولاد با مشخصه 10CrMo9-10 در زیر نشان داده شده است

نامگذاری و تعیین درصد عناصر آلیاژی در فولاد

فولاد 13MnNi 4 6 برای مخازن LPG استفاده می شود ترکیب این فولاد عبارت است از:
 0.13% C, 1% Mn, 1.5% Ni

$$\% S = 28/100 = 0.28\%$$

نامگذاری فولاد استنلس کارپذیر (Wrought) براساس استاندارد AISI

فولاد زنگ نزن XXX اگر اولین رقم 2 باشد یعنی استنلس آستنیتی مگنزد دار و اگر 3 باشد استنلس آستنیتی نیکل دار می باشد و اگر عدد اول 4 باشد فولاد زنگ نزن فریتی و مارتنزیتی می باشد عدد اول اگر 5 باشد فولاد استنلس مارتنزیتی با کروم کم Low Cr می باشد و اگر عدد اول 6 باشد فولادهای استنلس رسوب سخت شونده می باشند

فولاد زنگ نزن مارتنزیتی براساس AISI

403, 410, 414, 416, 416Se, 420, 420F, 422, 431, 440A, 440B, 440C

فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی و فریتی جاذب مغناطیس بوده و تحت عنوان فولاد بگیر شناخته می شوند و فولادهایی که درصد نیکل بیشتر از 6% باشد جاذب مغناطیس نبوده و تحت عنوان فولادهای نگیر شناخته میشوند (مثال: فولاد زنگ نزن آستنیتی)

فولاد زنگ نزن فریتی براساس استاندارد AISI عبارتند از:

405,409,429,430,430F,430Fse,434,436,442,446

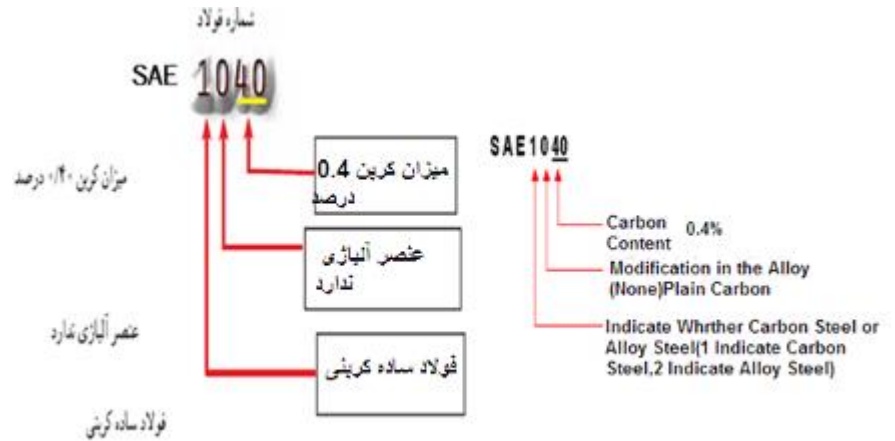
نامگذاری فولاد زنگ نزن مارتنزیتی براساس استاندارد AISI:

براساس استاندارد AISI نامگذاری فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی، بصورت 4XX نشان داده می‌شوند و رقم اول (4) بیانگر فولاد استنلس فریتی یا مارتنزیتی است

دورقم آخر ارتباطی با ترکیب شیمیایی یا پروسه ندارد البته دو رقم آخر نوع فولاد زنگ نزن مارتنزیتی یا فریتی را مشخص می‌نماید

مثال: فولاد 1006 براساس استاندارد SAE، دورقم اول 10 بوده که بیانگر فولاد کربن استیل و دورقم آخر 06، بیانگر مقدار کربن 0.06% C می‌باشد و فولاد ساده

کربنی می‌باشد

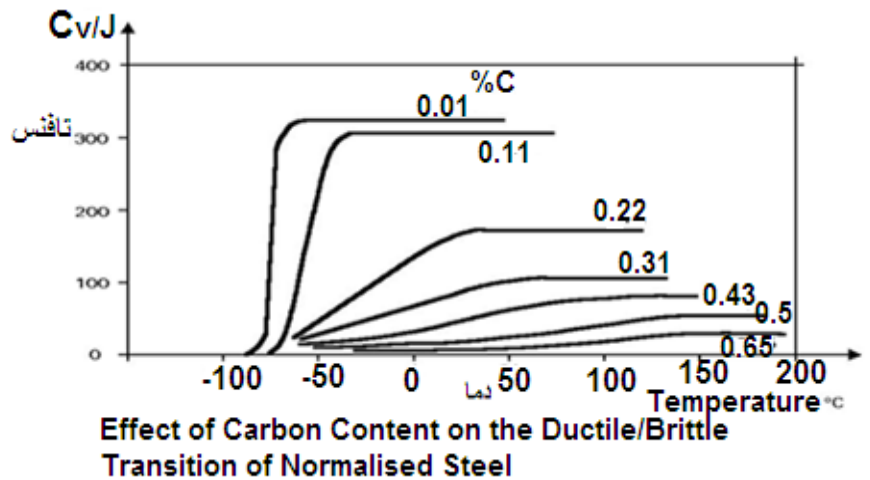

نمونه‌های از نامگذاری فولاد براساس سیستم SAE

تأثیر مقدار کربن بر انرژی ضربه

شکل زیر تأثیر مقدار کربن بر دمای DBTT نشان داده شده است با افزایش مقدار کربن فولاد، دمای انتقال افزایش می‌یابد لذا با افزایش کربن فولاد، تافنس کاهش

می‌یابد

تأثیر دما، مقدار کربن بر انرژی ضربه یا تافنس

تأثیر سایز (قطر) دانه بر دمای انتقال و انرژی ضربه

با افزایش سایز دانه، تافنس یا انرژی ضربه کاهش می‌یابد، هرچه قطر دانه کوچکتر شود مقدار استحکام و تافنس افزایش می‌یابد عموماً تافنس و استحکام عکس

یکدیگر می‌باشند ولیکن در شرایط یکسان و با یک استتلا، با ریز شدن دانه بندی، تافنس و استحکام افزایش می‌یابند که دلیل این موضوع، کاهش قطر یا سایز دانه

می‌باشد

تست LBW, EBW, FRW برای جوشکاری اتصالات Groove

وقتی جوش های لیزر، الکتروویم و جوش اصطکاکی بصورت Groove Weld انجام می گردد شرایط تایید PQR, Operator بصورت زیر می باشد
بر اساس QW-362, QW-452 تست مکانیکی خمش جهت تعیین صلاحیت جوشکاران نیاز می باشد و چنانچه این تست قابل انجام نمی باشد تست ماکرو
استفاده می گردد نمونه های تست ممکن است شامل Test Coupon و یا Production باشند چنانچه تست خمش بهر دلیلی انجام نگیرد نمونه تست حداقل به
دو نمونه Full Thickness Cross Section بریده شده و بعد از پویس، با محلول مناسبی، اچ می گردد در تست ماکرو، ناحیه جوش و ناحیه HAZ باید بطور
کامل ذوب شده و عاری از ترک باشند

در حالیکه بر اساس QW-215 تست های مکانیکی بر روی PQR اتصالات Groove که با روش های EBW, LBW جوشکاری می گردند بر اساس QW-
451 می باشد در QW-451 تست های کشش و خمش بر روی قطعه انجام می گردد همواره دو نمونه تست کشش و چهار نمونه تست خمش (تست خمش ممکن
است بصورت Longitudinal و یا Transverse انجام گردد) بر روی PQR انجام می گردد

تست PT (تست مایع نافذ Penetrant Test)

تست PT نیز ممکن است به روش های Fluorescent, Visible Penetrant, Dual Mode تقسیم گردد این تست Dye Check نیز نامیده می شود
تست PT که عموماً در سایت ها انجام میگیرد شامل یک Penetrant (مایع نافذ) قرمز رنگ می باشد ابتدا با استفاده از Cleaner و پارچه تمیز، سطح قطعه تمیز
شده سپس با اعمال ماده Penetrant به سطح قطعه و زمان کافی (Dwell Time جهت نفوذ ماده)، ماده Penetrant بر اساس خاصیت موینگی بدخل عیوب
راه بدر، نفوذ نموده و نهایتاً با استفاده از ماده آشکارساز (Developer) که سبب بیرون کشیدن مایع نافذ از درون عیوب راه بدر می گردد موقعیت عیب مشخص
می گردد.

قبل از اعمال ماده آشکارساز (Developer)، تمیزکاری برای جدا کردن مایعات نافذ اضافی از روی سطح انجام گرفته و عمل پاکسازی مایعات اضافه باید بگونه ای
انجام شود که مایع نافذ از درون ناپیوستگیها خارج نشود. و نهایتاً با استفاده از Developer یا آشکارساز که سفید رنگ بوده و سبب بیرون کشیدن ماده قرمز رنگ
Penetrant شده و بدین طریق، محل عیوب مشخص می گردند.

خاصیت موینگی پدیده ای است که موجب می شود مایعات به داخل فضاها تنگ نفوذ نمایند استفاده از دو رنگ سفید و قرمز جهت ایجاد کنتراست بهتر می باشد
زمینه سفید ناشی از Developer، که در صورت وجود عیوب راه بدر، لکه های قرمز رنگ مایع نافذ که نشان دهنده وجود عیوب می باشد در زمینه سفید کاملاً قابل
شناسایی است.

ماده ظهور (Developer) بصورت لایه ای بر روی سطح، اسپری شده و سبب بیرون کشیدن ماده PT از عیوب گردیده و سبب قرمز شدن آن ناحیه می گردد بعد
از اتمام تست، قطعه تمیزکاری می شود البته PT (Fluorescent) نیز در برخی سایت ها استفاده می گردد برند مگنوفلاکس جهت انجام تست مایع نافذ تقریباً استفاده
زیادی در صنعت دارد (این برند شامل ماده Cleaner-Penetrant-Developer می باشد) بعد از اتمام تست PT بر روی متریال ها خصوصاً متریال استنلس،
عملیات تمیزکاری سطح جهت جلوگیری از خوردگی، سریعاً باید انجام گردد

هرچه نیروی موینگی بیشتر باشد آنگاه: نیروی کشش سطحی کمتر، زاویه تماس کمتر و خیس کنندگی Wetability بیشتر خواهد بود
وقتی مایع نافذ بر روی سطح اسپری می شود چون نیروی چسبندگی سطحی بین مایع و قطعه بیشتر از نیروی چسبندگی بین ملکول های مایع بوده و لذا مایع نافذ
بر روی سطح پخش شده و در منافذ و عیوب نفوذ میکند

مایع نافذ برای نفوذ در عیوب سطحی، باید به مدت کافی روی قطعه باقی بماند استاندارد BS6443 این زمان را ده دقیقه در نظر گرفته است لذا زمان نفوذ
(Dwell Time) به اندازه عیوب، نوع ماده نافذ تحت تست و نوع متریال بستگی دارد
واژه Dwell Time هم برای Penetrant و هم برای Developer استفاده می شود

سوال: زمان (Dwell Time) در تست PT برای متریال های مختلف: مطابق کد ASME V متناسب با نوع متریال و عیوب مورد نظر، حداقل زمان جهت نفوذ
مایع بدرون عیب برای متریال های مختلف بر اساس جدول زیر می باشد (این زمان در ASTM E165 نیز نشان داده شده است) در صورتیکه زمان نفوذ مایع
نافذ، کافی نباشد، مایع نافذ فرصت کافی جهت نفوذ در داخل عیوب بویژه ترک ها را نداشته و آزمون کارآیی خود را از دست خواهد داد همچنین پس از اعمال
Developer باید مدت زمان کافی صرف شود تا مایع نافذ که در اثر خاصیت موینگی بدرون عیب نفوذ کرده است بدرون Developer کشیده شود
تست PT بر روی فلزات، غیر فلزات، شیشه، سرامیک و... انجام میگیرد این تست برای شکل های پیچیده قابل استفاده بوده، روشی سریع می باشد عیوب ریز راه بدر
قابل Detect (شناسایی) می باشند و هزینه این روش نیز پایین می باشد

اسپری PT باید در دامنه وسیعی از دما و رطوبت پایدار باشد و تشکیل کف ندهند همچنین مایع نافذ باید بسادگی از سطح قطعه شسته شده و درعین حال مقداری
از آن که به درون عیب وارد شده نباید تحت تاثیر شستشوی آب قرار بگیرد

متدهای جدا کردن مایع نافذ اضافی از روی قطعه، جهت اعمال ماده Developer، بعبارتی مایع نافذ اضافی باید از روی سطح قطعه جدا گردد (بعد از اعمال مایع نافذ بر روی قطعه، و سپری شدن مدت زمان لازم، مایع نافذ اضافی باید از روی قطعه پاک شده تا ماده Developer بر روی سطح اعمال گردد) الف: چنانچه مایع نافذ اضافی روی سطح نمونه با آب شسته شود اینحالت Water Washable می باشد (مایع نافذ قابل شستشو با آب) ب: اگر مایع نافذ اضافی قابل حل شدن در یک حلال بوده و بدین طریق جدا گردد (Solvent Removeable Penetrant) نامیده می شود در اینحالت اگر مایع نافذ، قابل شستشو در آب نباشد از یک حلال مناسب استفاده می گردد حلال سبب حل نمودن مایع نافذ اضافی شده و سپس مایع نافذ از روی سطح برداشته می شود (در اینحالت ماده نافذ حاوی ترکیبات نفتی غیر قابل حل در آب است و مرحله برداشتن آن پس از زمان نفوذ، بوسیله ماده حلال (تینر) انجام میگیرد و یا ج: از امولسیون ساز جهت جدا نمودن مایع نافذ اضافی استفاده می گردد اینحالت (Post Emulsifiable) نامیده می شود (این نوع ماده نافذ بعلت دارا بودن ماده شیمیایی هیدروفیلیک و لیپوفیلیک، قابل شستشو با آب نبوده و پس از اتمام زمان نفوذ، برای برداشتن مایع نافذ اضافی باید ماده معلق کننده نیز به ماده نافذ افزوده گردد)

سوال: انواع روش ماده نافذ

انواع مواد نافذ برای روش فلورسنسی و روش مرئی

- ۱ - ماده نافذ قابل شستشو با آب Water Washable Penetrant
- ۲ - ماده نافذ قابل استفاده با امولسیون (معلق ساز) Post-Emulsifiable Penetrant
- ۳ - ماده نافذ با حلال مخصوص Solvent-Removable Penetrant

آزمایش مواد نافذ

الف - مواد نافذ رنگی Visible Liquid Penetrant

ب - مواد نافذ فلورسنسی Fluorescent Liquid Penetrant

سوال: آیا وجود روغن، گریس، آلودگی سطحی و سطوح رنگ شده مانع تست PT می گردد: سطوحی که رنگ زده شده نمی تواند تست PT گردد همچنین وجود آلودگی سطحی باعث بستن منافذ می گردند

اسپری Developer، این اسپری عکس خاصیت مویبندی را دارد و باعث می شود که مایع نافذ که در ترکها نفوذ کرده با این اسپری خارج می شود. نقش Developer (آشکارساز) که باعث بیرون کشیدن مایع نافذ از ترک و عیوب می گردد بعبارتی عکس خاصیت مویبندی عمل می کند عموماً Developer شامل گروه های Dry Powder, Water Soluble, Water Suspensible و یا بصورت Nonaqueous استفاده می گردد که Nonaqueous به دو نوع فلورسنسی و Visible Dye دسته بندی می گردد

مراحل عمومی انجام تست مایعات نافذ را می توان به شش مرحله تقسیم کرد: تمیزکاری اولیه، اعمال مایع نافذ، برداشتن مایع نافذ اضافه، اعمال Developer (آشکارساز)، تفسیر، پاکسازی نهایی سطح از مواد تست، بنابراین سه اسپری Cleaner (اسپری تمیز کننده) و اسپری Penetrant (مایع نافذ) و Developer (آشکار ساز) در تست PT استفاده می شود بعضی از مایع های نافذ (penetrant) نیازی به اعمال اسپری Developer ندارند (مانند برخی از انواع فلوروسنت).

ترک ها، حفرات گازی، ترک های خستگی، عدم اتصال بین مواد در این تست مشخص می گردند (عیوب باید راه بدر باشند) ترک های با عمق کم شاید کاملاً مشخص نگردند همچنین این روش برای قطعاتی که Porous (متخلخل) بوده و سطحی خشن دارند قابل استفاده نمی باشد ماده نافذ به دلیل خاصیت مویبندی، به داخل ناپیوستگی های سطحی نفوذ می کند. خاصیت مویبندی، پدیده ای است که موجب می شود مایعات به داخل فضاهای تنگ نفوذ کنند

مواد Penetrant شامل روش فلورسنسی، و روش مرئی دسته بندی می گردد ماده Penetrant در روش نور مرئی برنگ قرمز می باشد در حالیکه ماده Penetrant در روش فلورسنسی عموماً دارای رنگ های زرد، سبز و... می باشد (در روش فلورسنسی، ابتدا ماده نافذ حاوی مواد فلوروسنت به سطح قطعه اسپری شده سپس زمان کافی جهت نفوذ Penetrant اعمال گردیده و نهایتاً از اسپری (Developer) آشکارساز برای بیرون کشیدن مایع نافذ استفاده می گردد سپس قطعه زیر نور ماورا بنفش (UV) برای یافتن عیوب، بررسی می گردد

تست PT با روش فلوروسنت: در اینحالت اسپری نفوذ کننده از نوع فلوروسنت می باشد و هنگام بازرسی باید از لامپ اشعه ماورا بنفش (UV) استفاده گردد در این روش عیوب بصورت رنگ فسفری زیر نور اشعه ماورا بنفش مشخص می گردند این روش حساسیت بیشتری در مقایسه با روش مرئی دارد اسپری PT باید قابلیت ترکندگی خوبی بر روی سطح داشته باشد، اسپری مایع نافذ در محدوده ای از دما و رطوبت باید پایدار بوده و تشکیل کف ندهد، مایع نافذ باید دارای سیالیت مورد قبول باشد، دارای فراریت پایینی باشد

مواد PT برای بازرس و متریال ضرر نداشته باشند و با فلز پایه واکنش ندهند (البته برخی از این مواد ممکن است سمی باشند)

اسپری PT (مایع نافذ) در محدوده ای از دما و رطوبت باید پایدار باشد و تشکیل کف ندهد

بنابراین کشش سطحی، خاصیت **Wetability**، سیالیت و ویسکوزیته (ویسکوزیته پایین سیالیت بالا) و خاصیت مویینگی از اهم خصوصیات مایع نافذ می باشد قابلیت حل کنندگی مایع نافذ: در صورت لزوم اسپری PT باید بتواند با انحلال مواد آلاینده، از میان آنها راه را باز کرده و عیوب را پر نماید (وارد عیوب گردد) هنگام بازرسی قطعات کوچک با تعداد زیاد، از روش غوطه وری در مخزن حاوی مایع نافذ، استفاده می گردد

در زیر انواع Penetrant (مایع نافذ) نشان داده شده است

Visible/water – washable, Visible/solvent – removable, Visible/post – emulsifiable,

Fluorescent/water – washable, Fluorescent/solvent – removable, Fluorescent/post – emulsifiable

انواع اسپری مایع نافذ، چنانچه مایع نافذ مرئی با آب شسته گردد تحت عنوان **Visible Water Washable** نامیده می شود چنانچه مایع نافذ مرئی قابل شستشو با حلال باشد تحت عنوان

Visible Solvent Removable نامیده می شود (این حالت مواد نافذ پایه روغنی دارند که در آب حل نمی شوند) چنانچه مایع نافذ فلورسنتی قابل شستشو در

آب باشد **Fluorescent/water – washable** نامیده می شود چنانچه مایع نافذ فلورسنتی قابل شستشو در حلال باشد **Fluorescent/solvent –**

removable نامیده می شود چنانچه مایع نافذ مرئی/فلورسنتی، پس از امولسیون سازی، قابل شستشو در آب باشد تحت عنوان **Visible/Fluorescent**

post – emulsifiable نامیده می شود

مثال: در شکل 1 لکه های ریز که بیانگر حفره های گازی خوشه ای (**Cluster**) بوده و شکل 2 حفره های گازی پراکنده می باشد وقتی عمق عیب کم باشد و

عیوب سطحی باشد ماده **Penetrant** سریعاً جذب ماده آشکار ساز می گردد و دانه های ریز بلافاصله در سطح قطعه نمایان می گردند

چنانچه دانه های ریزی که بتدریج و با تاخیر در سطح نمایان می گردند چنین علائمی در نتیجه خروج ماده نافذ از حفره های گازی لوله ای شکل (**Pin Holes**)

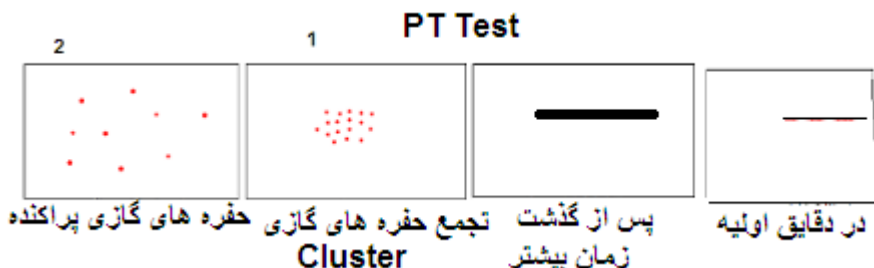
و یا حفره های توخالی (**Cavities**) در قطعات ریخته گری بوجود می آیند که عمق زیادی دارند و به تدریج به سطح کشیده می شوند

همچنین خطوطی که بلافاصله و در زمان کوتاهی در سطح قطعه نمایان می گردند چنین خطوطی نشان دهنده شیارها و ترک های بسیار کم عمق می باشند که

فضایی برای حفظ ماده نافذ نداشته و سریعاً جذب ماده ظاهر ساز می گردند

خطوطی که بتدریج و تاخیر در سطح قطعه نمایان می گردند نشان دهنده ترک های عمیق می باشند که ماده نافذ به درون آنها رسوب کرده و تحت اثر ماده

ظاهر ساز، به آرامی در سطح کار نمایان می گردند

سوال: ساخت نمونه های نشانگر در تست PT: جهت اطمینان از توانایی ماده نافذ و آشکار ساز در نشان دادن عیوب، باید مرجعی بعنوان نمونه نشانگر **Indicator**

(**Test Block**) در اختیار قرار گیرد که با روش های حرارتی، ترک های زیادی در قطعه ایجاد نموده و سپس قطعه با روش **PT**، تست می گردند (قطعه ای فولادی

Oil Quenched Tool Steel تا دمای 813°C گرم شده و بلافاصله در محیط سرد، سریعاً سرد می گردد و یا قطعه ای از جنس **2024 Al** تا دمای 510°C گرم

شده و بلافاصله در آب سرد غوطه ور شده (سریع سرد گردد) تا ترک ها در قسمت های مختلف قطعه ایجاد گردد و با انجام تست **PT** و مشخص نمودن موقعیت

ترک ها، از توانایی مواد نافذ و آشکار ساز اطمینان حاصل می گردد

سوال: انواع تست مایع نافذ: بر اساس **ASTM E165** آزمایش مایع نافذ در دو کلاس

Visible Liquid PT مواد نافذ رنگی (تست در نور محیط یا نور مرئی انجام می گردد)

و **Fluorescent Liquid PT** (مواد نافذ فلورسنتی)

یکی از روش ها جهت برداشتن مایع نافذ اضافی از روی سطح، شستشو با آب است که روش های شستشو شامل استفاده از پارچه تمیز مرطوب، تمیز کردن با

استفاده از اسپری، استفاده از آب با فشار تقریبی **20Psi** و زاویه کمتر از **45 Deg** بطوریکه آب وارد سوراخ و یا عیوب نگردد چون سبب خروج مایع نافذ می گردد

نکته: ماده نافذ فلورسنتی نیز همانند ماده نافذ رنگی با روش های قابل شستشو با آب، قابل امولسیون، و قابل پاک شدن با حلال از روی سطح جدا می شود

خصوصیات آشکارساز (Developer) در تست PT: آشکارساز نباید شامل افزودنیهای مضر و یا سمی برای اپراتور باشد، باید کتراست مناسبی ایجاد نماید، باید حداکثر ماده Penetrant را خارج نماید، باید تشکیل یک لایه نازک و یکنواخت بر روی سطح ایجاد نماید، بعد از بازرسی به آسانی از روی سطح جدا گردد، به آسانی قابل اعمال باشد، بدبو نباشد، به آسانی سطح قطعه را بپوشاند، خاصیت جذب کنندگی خوبی داشته باشد (ماده Penetrant را جذب نماید) نکته: وقتی ماده Penetrant فلورسنت می باشد ماده آشکارساز نباید از ماده فلورسنت باشد

نکته: یکی از پارمترهای مهم در تست PT، ضخامت لایه آشکارساز می باشد چنانچه ضخامت لایه آشکارساز زیاد باشد ممکن است برای عیوب ریز، چون مقدار مایع نافذ کم می باشد و به اندازه ای نیست که بتواند از لایه ضخیم ماده آشکارساز عبور نماید و به سطح برسد که اینحالت میتواند سبب بروز خطا گردد سوال: Dwell Time: مدت زمان کافی جهت نفوذ ماده نافذ به درون منفذها و درزها، زمان نفوذ بیان می گردد

سوال: چرا ترک های SCC, Fatigue Crack با تست PT قابل Detect (کشف، یافتن) می باشند: چون این ترک ها از سطح شروع می شوند لذا با تست PT قابل Detect می باشند

نکته: ترک های سطحی و منافذی که با چشم عادی قابل رویت نمی باشند بوسیله تست PT شناسایی می گردند فولادهای آستنیتی و فلزات غیر آهنی که با روش تست ذرات مغناطیسی قابل آزمایش نیستند با روش تست PT ارزیابی می گردند

نکته: در خصوص بررسی و تفسیر تست مایع نافذ به روش فلورسنتی که زیر نور ماورا بنفش انجام میگردد، طول موج نور UV بسیار مهم است نور ماورا بنفش با طول موج های کم روی بافت های چشم اثر مخرب دارد و همواره باید از چراغ های مولد نور ماورا بنفش با فیلترهای استاندارد که طول موجی بزرگتر از 3500 آنگستروم تولید میکنند استفاده نمود

نکته: چنانچه روش های زیر به منظور آماده سازی سطوح قبل از تست PT انجام گیرد سبب مسدود شدن دهانه منفذهای کوچک، کم عمق و کم عرض می گردد و استفاده از روش های زیر توصیه نمی شود (Wet Blasting Shot, Dry Blasting Grit, Grinding, Wire Brushing, Smabade Zni, تراشیدن و فلز برداری با قلم (Scraping))

روش های تمیزکاری قبل از انجام تست مایع نافذ

لذا روش هایی همچون High Pressure Water (شستشو با فشار آب)، High Pressure Steam (شستشو با فشار بخار)،

(شستشو با فشار بخار)، روش التراسونیک (در این روش قطعات در ظرف مخصوصی که محتوی آب و نوعی حلال است قرار گرفته و از طریق ارتعاش کف ظرف و انتقال امواج به قطعات، رسوبات و چسبندگی ها از سطح جدا می گردند)، استفاده از مواد شیمیایی (از مواد قلیایی و اسیدی برای برطرف نمودن زنگ زدگی، مواد روغنی و آلودگی سطحی استفاده می شود)، روش استفاده از مواد حلال (Solvent Method) در این روش به کمک مواد حلال، مواد آلوده و کثیف روی سطح، حل شده و قابل شستشو با آب می باشد

سیستم همراه با امولسیون سازی (post emulsifier)

اگر آشکارسازی عیوب کوچک سطحی ضرورت داشته باشد معمولاً از مایعات با حساسیت زیاد که با آب شسته نمی شوند استفاده می شود. این قبیل نافذها دارای پایه روغنی بوده و پاک کردن آنها احتیاج به انجام یک مرحله اضافی، یعنی امولسیون سازی، دارد (چنانچه مایع نافذ اضافی توسط آب و یا حلال از روی سطح جدا نگردد چون مایع نافذ دارای پایه روغنی بوده، لذا از ماده امولسیون ساز استفاده می گردد) ماده امولسیون ساز بعد از اعمال ماده نافذ و گذشت زمان کافی برای جذب آن در عیوب، افزوده میشود. مزیت اصلی این سیستم این است که ماده امولسیون ساز باعث حل شدن مازاد ماده نافذ در آب شده و شستشو با آب را امکان پذیر می کند. در صورتیکه فرآیند کار دقیقاً کنترل شود، ماده نافذ درون عیوب دست نخورده مانده و معمولاً عیوب کوچکی که، اغلب به خاطر شسته شدن ماده نافذ قابل تشخیص نیستند، با بکارگیری این روش قابل رویت خواهند بود (بنابراین ماده امولسیون ساز، سبب می شود تا ماده نافذ در آب حل گردد بعبارتی با اضافه نمودن ماده امولسیون ساز و ترکیب با ماده نافذ اضافی، سبب می گردد ماده نافذ در آب حل گردد)

چنانچه مایع نافذ فلورسنت، قابل شستشو پس از امولسیون سازی باشد تحت عنوان Fluorescent/post – emulsifiable نامیده می شود

روش Post Emulsifiable به دو روش هیدروفیلیک و لیپوفیلیک انجام می گردد (Lipophilic, Hydrophilic)

دو فاکتور دما و Dewll Time باید در تست PT مد نظر باشد (دمای قطعه کار، چنانچه دمای قطعه بالا باشد سبب بخار شدن مایع نافذ می گردد)

لذا تست PT: Penetrant Test/LPI: Liquid Penetrant Inspection/DPI: Dye Penetrant Inspection نیز نامیده می شود

FDPI: Fluorescent Dye Penetrant Inspection تست PT با روش فلورسنت می باشد

تست PT ممکن است بصورت های Immersion, Spray, UV Light (غوطه وری) انجام گردد

عمق عیب با روش PT قابل اندازه‌گیری نمی‌باشد عیوب بسیار کم عمق به سختی قابل تشخیص هستند عیوب ترک مانند که بسیار باریک هستند، و زمانی که تحت تأثیر نیرویی قرار گیرند که موجب بسته شدن آنها گردد با این روش به سختی قابل تشخیص می‌باشند بنابراین اساس این روش مبتنی بر قابلیت نفوذ برخی مایعات با استفاده از خاصیت موینگی در داخل ترک‌ها و عیوب راه بدر نازک می‌باشد این مایعات دارای کشش سطحی کم و قابلیت ترک‌کنندگی خوبی نسبت به ماده آزمایش شونده دارند.

تست با استفاده از مایع نافذ با استفاده از روش هایی همچون مالیدن، پاشش (Spray)، غوطه وری (Immersion)، ریختن، Brushing انجام می‌گیرد بنابراین یکی از معایب روش PT، با روش مایع نافذ، عیوب کم عمق به سختی پیدا میشوند.

مواد نافذ از لحاظ رویت (Visible) به دو گروه قابل رویت با نور مرئی، قابل رویت با نور فلوروسنت دسته بندی می‌گردند.

تست PT برای انواع فلزات اعم از مغناطیس یا غیرمغناطیس استفاده می‌گردد.

عموما سه نوع Developer (آشکار کننده یا ظاهر ساز که شامل الف: آشکار ساز خشک Dry Developer (آشکار سازهایی به شکل پودر که عموماً سفید رنگ بوده دارای حساسیت پایینی بوده ولیکن کم هزینه و سرعت کار بالا می‌باشد)، ب: آشکار کننده تر که در آب حل شده

(Water Soluble) و یاج: آشکار کننده هایی که بصورت معلق در آب می‌باشند که ذرات آشکار ساز در آب محلول نبوده و بصورت معلق در آب می‌باشند که این

نوع آشکار سازها قبل از اعمال، باید کاملاً بهم زده شوند (این آشکار سازها بصورت Wet استفاده می‌گردند) (Water Suspendable)، و برخی آشکار سازها که

بصورت غیر آبی (Nonaqueous Developer) می‌باشند که ماده (ذرات) آشکار ساز در داخل یک حلال فرار معلق می‌شود و از یک تفنگی جهت اعمال این

اسپری بر روی سطح استفاده می‌گردد این آشکار سازها بصورت مرطوب و بدون استفاده از آب بکار می‌روند و از یک حلال فرار استفاده می‌گردد) استفاده

می‌گردند (حساسیت روش فلوروسنت بیشتر از روش Visible می‌باشد)

آشکار کننده‌های فلوروسنتی شامل:

Dry Developer (Powder Type), Aqueous Developer (Water Suspension Type), Solvent Developer می‌باشد که سبب بیرون کشیدن

ماده Penetrant از داخل عیب می‌گردد

بنابراین انواع آشکار ساز (Developer) در تست مایع نافذ شامل:

Dry Developer, Water Soluble Developer, Plastic Film Developer, Nonaqueous Developer, Water Suspendable (Wet Solvent) که بصورت اسپری،

غوطه وری، Fluidized Bed و Dust Cloud (Air Agitation) اعمال می‌گردد

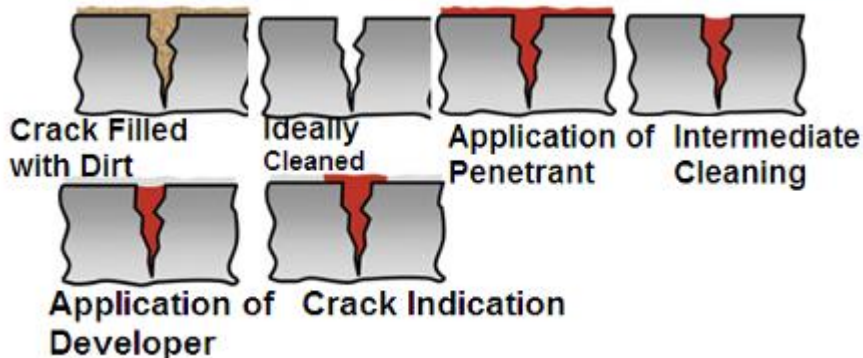
بنابراین آشکار ساز (Developer) علاوه بر روش Visible در روش فلوروسنت نیز در تست PT استفاده می‌گردد (برخی از فلوروسنت ها نیاز به آشکار ساز ندارند)

بعد از اینکه سطح نمونه تمیز و خشک گردید ماده PT بر روی سطح اعمال گردد (2) سپس ماده امولوسیون بالای سطح ماده PT اعمال می‌گردد (3) سپس ماده PT

در ماده امولوسیون حل می‌گردد (4) با اسپری آب، مابقی ماده امولوسیون از روی سطح جدا گردد (5) اعمال ماده آشکار ساز (Developer) جهت بیرون کشیدن

ماده PT از داخل عیب (6)، استفاده از نور سیاه که مواد فلوروسانس در زیر این نور، شروع به درخشش میکنند (7) نهایتاً تمیزکاری سطح

در شکل زیر نمونه ای از تست PT و همچنین مراحل انجام این تست نشان داده شده است

مراحل تست مایع نافذ

قوانین SCH

نکته: به لوله‌های ضخامت بالا نظیر Sch 120,140,160,XXS لوله‌های Heavy Wall نیز گفته می‌شود.

مثال: براساس (Asme(B36.10M,B36.19M), لوله‌های با سایز ($1/8" \leq NPS \leq 10"$), بازای قطر یکسان، ضخامت STD=Sch40 می‌باشند.

Pipe/Tube With ($1/8" \leq NPS \leq 10"$) → Thk(STD)=Thk(Sch40)

Thk(4" STD)=Thk(4" Sch 40)=6.02mm و Thk(10" STD)=Thk(10" Sch 40)=9.27mm

براساس (Asme (B36. 10M,B36. 19M), لوله‌های با سایز $NPS \leq 10"$ بازای قطر یکسان، همواره ضخامت Sch 40=Sch40S=STD می‌باشد

مثال: Thk(NPS:6" Sch 40)=Thk(NPS:6"Sch 40S)=Thk(NPS:6"STD)=7.11mm

براساس (Asme(B36.10M), لوله‌های با سایز $NPS \leq 6"$ ، همواره ضخامت $XXS=2XS$ می‌باشد

مثال: چنانچه ضخامت لوله کربن استیل (4" XXS)، برابر با 17.12mm باشد ضخامت لوله

(4" XS) را تعیین کنید(لوله بصورت Wrought تولید شده است)

لوله‌های با $NPS \leq 6"$ ، همواره ضخامت $Thk(XXS)=2Thk(XS)$ می‌باشد بنابراین ضخامت لوله

4" XS برابر با $17.12/2=8.56mm$ می‌باشد

براساس (Asme(B36.10M), لوله‌های با سایز $NPS > 10"$ ، تمامی لوله‌های STD، دارای ضخامت

$3/8"$ (9.53mm) می‌باشند.

مثال: Thk(6" Sch 160)=18.26mm, Thk(6" XXS)=21.95mm و

Thk(10" XXS)=25.4mm, Thk(10" Sch 160)=28.25mm

بنابراین در لوله‌های با سایز $NPS: 1/8" To 6"$ ، بازای قطر یکسان، ضخامت XXS همواره بیشتر

از Sch160 می‌باشد

برای لوله‌های با قطر بزرگتر از 12" همواره رابطه زیر برقرار است:

$OD=NPS$ و $ID+2T=OD$ یا $ID+2T=NPS$ (که T ضخامت لوله می‌باشد)

برای لوله‌های با قطر $OD \leq 12"$ همواره رابطه زیر برقرار است $ID+2T=OD, OD > NPS$

مثال: قطر داخلی لوله 4" با $OD=114.3mm$ و $Thk=6.11mm$ را محاسبه نمایید: منظور از لوله 4" همان $NPS=4"$ می‌باشد

$OD=ID+2Thk$ Then $114.3mm=ID+2*6.11mm$ Then $ID=102.2mm$

مثال: قطر داخلی لوله XS 18" را محاسبه نمایید: برای لوله‌های بزرگتر از 12"، همواره $NPS=OD$ می‌باشد از طرفی لوله‌های با سایز $NPS \geq 8$ ، ضخامت $XS=12.7mm$ می‌باشد

لذا $OD=ID+2T$ Then $18"=ID+2*(12.7)$ Then $ID=16.992"$ می‌باشد

NPS یا Nominal Pipe Size که قطر اسمی لوله می‌باشد که براساس North American (آمریکای شمالی) بوده و با واحد Inch مشخص می‌گردد. بطور مثال لوله 6"، قطر اسمی یا NPS لوله 6" می‌باشد، لوله 10" قطر اسمی یا NPS لوله، 10" می‌باشد

OD عبارت است از Out Side Diameter، برای لوله‌های با سایز کمتر از 12"، همواره OD لوله بیشتر از NPS می‌باشد

اساس اریفیس اختلاف فشار است که ایجاد اختلاف فشار با استفاده از یک پلیت اریفیس و با تغییر قطر (در واقع فلو تغییر نکرده) که سبب تغییر سرعت می‌گردد انجام می‌گیرد با تغییر سرعت سیال، مقدار فلو اندازه گیری می‌شود $Q=AV$ و چون فلو در سیستم ثابت است لذا $A1V1=A2V2$ لذا با تغییر سرعت، مقدار فلو محاسبه می‌گردد همچنین براساس رابطه برنولی، مقدار فشار نیز تعیین می‌گردد و با مشخص نمودن مقدار فشار، اختلاف فشار نیز تعیین می‌شود

فشار کاری فلنج

Pressure Class یا Pressure Rating که براساس پوند بوده و بصورت 150Lb, 150Lbs نشان داده می‌شود

در جدول زیر (McGraw Hill Piping Handbook Table A1. 2) رابطه کلاس و PN: Pression Nominal نشان داده شده است کلاس یا Rating

برای فلنج‌ها و یا ولو تعریف می‌گردد و کلاس فلنج براساس ASME شامل کلاس‌های 150, 300, 400, 600, 900, 1500, 2500 Class: می‌باشد البته

کلاس‌های کمتر از 150 نیز برای یکسری از فلنج‌ها همچون Class 75 (Asme B16. 47) موجود می‌باشند براساس 4. Asme B16. یکسری از فیتینگ‌های

Gray Iron (چدن خاکستری) دارای کلاس 125, 250 می‌باشند (فیتینگ‌های سرفلنجی همچون البویی که دو سر آن فلنج باشد، یا Tee که سه سر آن فلنج باشد و

یا Reducer, Cross... که دارای سرفلنجی می‌باشند و از جنس متریال Gray Iron می‌باشند دارای کلاس‌های 125, 250 می‌باشند) همچنین براساس Asme

B16.1 کلاس‌های دیگری چون Class 25, 125 برای فلنج‌ها و Flanged Fitting متریال‌های Cast Iron (چدن) نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند ولیکن عموماً

فلنج‌های با کلاس 150, 300, 400, 600, 900, 1500, 2500 استفاده می‌گردند

رابطه کلاس فلنج و PN

Class	150	300	400	600	900	1500	2500
PN	20	50	68	110	150	260	420

Pressure Nominal یا همان Pressure Nominal که اصطلاح Pression Nominal براساس زبان فرانسه بوده که معادل Pressure Nominal انگلیسی

می‌باشد

براساس ASME B16.5، ازواژه Flange Class و یا Rating استفاده می‌شود در حالیکه PN: Flange Pressure Nominal که PN نشان دهنده مقدار

تقریبی فشار و ارتباط آن با Rating می‌باشد

PN همچنین ممکن است بصورت EN: PN 10, PN 16, PN 20, PN 50, PN 110, PN 150, PN 260, PN 420 در استاندارد EN نیز استفاده گردد

در استاندارد API 6A از کلاس‌های 2000, 3000, 5000, 10000, 15000, 20000 استفاده می‌شود

بنابراین PN نامگذاری دیگر Class (Rating) می‌باشد و براساس فرانسه می‌باشد در حالیکه Rating براساس ASME می‌باشد بطور مثال $PN=20$ براساس

نامگذاری فرانسه معادل کلاس

Class 150 Asme می‌باشد البته PN مقدار فشار کاری متریال در دمای $20^{\circ}C$ را بطور تقریبی نشان می‌دهد

مثال: $PN:50$ (معادل کلاس 300 می‌باشد) نشان دهنده مقدار تقریبی فشار کاری در دمای $20^{\circ}C$ می‌باشد فشار کاری در دمای $20^{\circ}C$ ، براساس Asme، عبارت

است از $50 * 14.5 = 725Psi$ بنا براین کلاس 300 فلنج، بیانگر مقدار تقریبی فشار کاری در دمای $20^{\circ}C$ می‌باشد (این مقادیر بصورت تقریبی می

باشند)

فشار کاری یا Working Pressure براساس ASME B16. 5

Working Pressure by Classes, psig							
Class Temp °F	150	300	400	600	900	1500	2500
-20 to 100	275	720	960	1440	2160	3600	6000

استفاده از Rating Class براساس Asme جهت محاسبه فشار کاری، بر PN ترجیح دارد و روش محاسبه Rating Class، دقیق تر می باشد در شرایط یکسان با افزایش دما، فشارمورد استفاده در فلنج، کاهش می یابد مثال: فلنج A182 Gr F304 (حرف F:Forging) بوده یعنی تولید این فلنج با روش فورج می باشد) با کلاس 150 ≠، فشارکاری در دماهای مختلف بصورت 275Psi(Ambient Temp)، 190Psi(400°F) و 140Psi(600°F) می باشد بنابراین برای دماهای بالاتر، در شرایط یکسان (Rating یکسان)، فشارکاری فلنج کاهش می یابد یا اینکه برای دماهای بالاتر از ضخامت های بالاتر استفاده می گردد بنابراین در Rating ثابت، با افزایش دما، فشارکاری فلنج، کاهش می یابد (بعنوان مثال، فلنج A105(Class 150) که برای دماهای مختلف استفاده می شود دارای یک ضخامت ثابت بوده و با افزایش دما، فشارکاری فلنج کاهش می یابد ولیکن با افزایش کلاس فلنج، ضخامت باید افزایش یابد بهمین دلیل در یک دمای ثابت، فشار کاری فلنج A105(Class 300) بیشتر از فشار کاری فلنج A105(Class 150) می باشد مثال: خط لوله ای از متریال A335 P22 می باشد فلنج مورد نیاز این خط عبارت است از: ترکیب شیمیایی لوله 2.25% Cr-1% Mo بر اساس ASME IX بصورت زیر می باشد

QW/QB-422 Ferrous/Nonferrous P-Numbers (CONT'D)
Grouping of Base Metal for Qualification

Spec.No	Type or Grade	UNS No	Min Specified Tensile Strength Ksi (Mpa)	Welding		Brazing	ISO 15608 Group	Nominal Composition	Product Form
				P. No.	Group No.	P.No.			
SA-335	P22	K21590	60(415)	5A	1	102	5.2	2.25Cr-1Mo	SMLS Pipe

بنابراین ترکیب شیمیایی فلنج نیز باید شامل 2.25% Cr-1% Mo باشد که براساس B16.5(Table 1A) برای خط مذکور، متریال فلنج A182 Gr F22 Blind Flange استفاده می گردد چنانچه از Blind Flange برای خط مذکور استفاده گردد متریال A387 Gr .22 Cl.2 بعنوان Blind Flange استفاده می گردد

ASME B16.5 Table 1A List of Material Specifications

Material Group	Nominal Designation	Pressure-Temperature Rating Table	Applicable ASTM Specification		
			Forging	Casting	Plate
1.10	2 1/4 Cr-1Mo	2.1.10	A182 Gr F22 Cl.3	A217 Gr WC9	A387 Gr 22 Cl.2

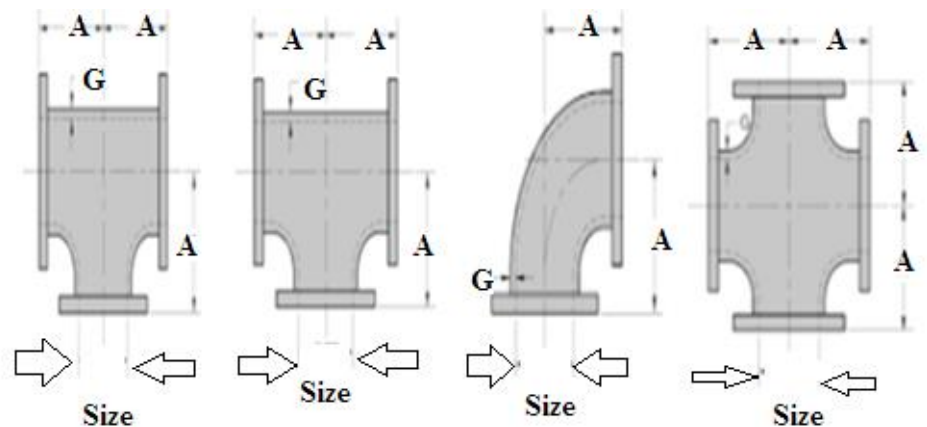
بنابراین متریال فلنج (فلنج ریخته گری، فلنج فورج و پلیت Blind Flange) برای لوله A335 P22 عبارتند از: A335 Gr P22, A182 Gr F22 Cl.3 (Flange), A217 Gr WC9 (Cast Flange), A387 Gr 22 Cl.2 (BL) همه فلنج های فوق، دارای Pno, Chemical Analysis یکسانی می باشند البته Uns no فلنج فورج و لوله و Blind Flange یکسان بوده ولیکن متریال ریختگی ممکن است Uns no متفاوتی داشته باشند البته ترکیب شیمیایی و Pno یکسان می باشد

Flanged Fitting

Butt Weld Fitting: فیتینگ هایی که با اتصالات دیگر بصورت Butt Weld جوش می شوند
Butt Weld: این اتصال ممکن است بصورت Butt Joint, T-Butt, Corner Joint باشد

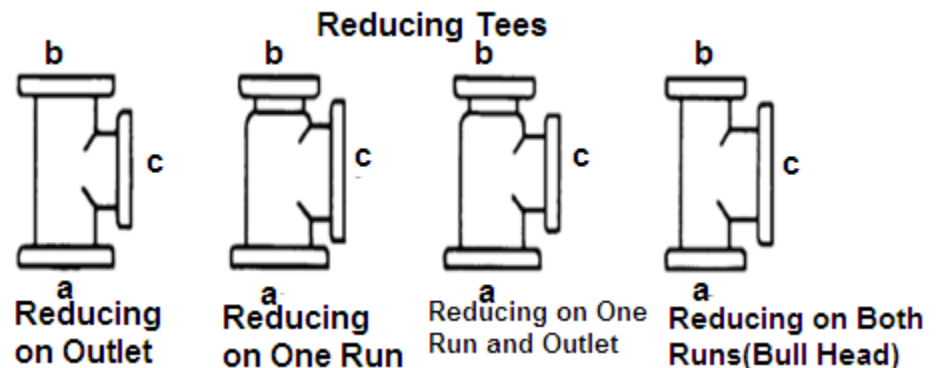
Pipe Flange عبارت است از اتصال فلنج به لوله که شامل اتصال فلنج های Weld Neck Pipe Flange, Blind Pipe Flange, Slip on Pipe Flange, RTJ Pipe Flange, Socket Weld Pipe Flange, Threaded Pipe Flange, BW, SW, Threaded باشد

Flanged Fitting فیتینگ‌هایی که دارای سر فلنجی می‌باشند مثلاً Elbow (زانویی) که دوسر آن فلنجی می‌باشد یا Reducer (مبدل) که دوسر آن فلنجی می‌باشد یا Tee (سه راهی) که سه سر آن فلنجی می‌باشد و یا Cross (چهارراهی) که چهار سر آن فلنجی شده است که در شکل‌های زیر انواعی از Flanged Fitting نشان داده شده است

نمونه‌هایی از Flanged Fitting

Flanged Fitting همانطور که بیان گردید شامل فیتینگ‌های مختلفی همچون Tee Flanged Fitting می‌باشد که به دو گروه Tee Straight Size (یک نوع Tee، که هر سه سر آن فلنجی و دارای سایز یکسان می‌باشد بنابراین Straight Tee Flanged، فلنج Tee که هر سه قطر آن یکسان می‌باشد و هر سه سر آن فلنجی می‌باشد) و Reducing Tee Flanged (همه سایزهای Tee یکسان نمی‌باشند که حالت‌های مختلف Reducing Tee Flanged در شکل‌های زیر نشان داده شده است حالتی که نافی Tee کوچکتر است، حالتی که یک سایز Run کوچکتر است) البته گروه‌های دیگر شامل Lateral Flanged Tee می‌باشند

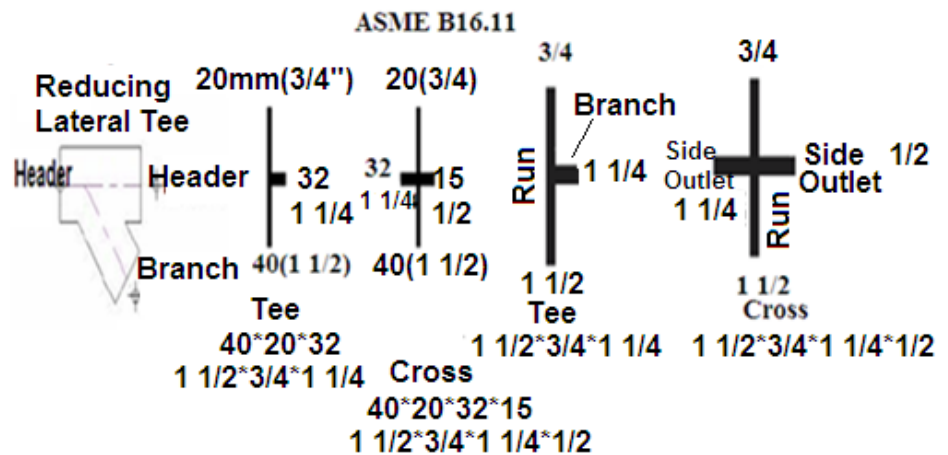

نمونه‌هایی از Reducing Tee Flanged

بنابراین فیتینگ Tee از دو قسمت Header, Branch که همان نافی Tee می‌باشد انواع Tee شامل گروه اول: Equal Tee در این مورد هر سه سر یعنی Header و Branch دارای یک سایز می‌باشد و برای انشعاب گیری 90 درجه از لوله اصلی به کار می‌روند گروه دوم: Reducing Tee در این حالت قطر لوله Branch از قطر Header کوچکتر است (البته نمونه‌هایی که قطر برنج یا انشعاب از قطر هدر بزرگتر می‌باشند که استفاده کمی در صنعت دارند). در واقع از یک سایز اصلی (هدر)، یک انشعاب با سایز کوچکتر گرفته شده است. این نوع انشعاب نیز برای انشعاب گیری 90 درجه از لوله اصلی بکار برده می‌شود. نکته اصلی در مورد سه راهی‌های کاهنده (Reducing Tee) این است که معمولاً قطر انشعاب نمیتواند کمتر از نصف قطر لوله اصلی (هدر) باشد. Equal Lateral Ø Tee (گروه سوم)

همانند Tee گروه اول می‌باشد با این تفاوت در این سه راهی، زاویه بین برنج و هدر 90 درجه نمی‌باشد و θ میباشد براساس ASME B16.11 نحوه تعیین سایز Tee Reducer و Cross Reducer بصورت زیر می‌باشد Tee Reducer: ابتدا بزرگترین قطریا سوراخ در Run و سپس قطریا سوراخ روبرو و نهایتاً انشعاب، مثال: $(1\ 1/2" \times 3/4" \times 1\ 1/4")$ که Tee Reducer بوده، ابتدا بزرگترین قطر یا سوراخ Run یا هدر نوشته می‌شود $(1\ 1/2")$ ، سپس قطر روبرو $(3/4")$ و نهایتاً قسمت Branch یا انشعاب یا نافی Tee $(1\ 1/4")$ نوشته می‌شود

Run: این ترم در استاندارد در بحث انشعابات (Branch)، همان لوله اصلی (Header) است که ممکن است انشعابات متعددی از آن منشعب گردد (بنابراین Run یا Header که انشعابات از آنها گرفته می شود که در شکل زیر نمونه ای از Run (Header) چهار راهی و Tee نشان داده شده است) همچنین در شکل زیر نمونه هایی از Tee, Cross نشان داده شده است

روش تعیین سایز در فیتینگ های Tee, Cross

آلودگی ناشی از Embedded Free Iron بر روی سطح استنلس

ناخالصی های آهن بر روی سطح استنلس، ممکن است از اکسید شدن کروم جلوگیری نموده و از تشکیل لایه پسیو و محافظ Cr2O3 جلوگیری نمایند و باعث ایجاد خوردگی گردند.

وقتی در استنلس استیل، نقاط Rust Spot یا لکه های زنگ در آن مشاهده می شود تقریباً همیشه بخاطر Embedded Free Iron می باشد که در بعضی محیطها اگر آهن جدا نگردد باعث خوردگی Pitting (حفره ای) می گردد در محیط های با شدت کمتر، Iron Rust (زنگ آهن) نقش آلوده کننده را دارد و باعث ایجاد زنگ بر روی سطح می گردد بنابراین وقتی سطح استنلس Scratch گردد (خراشیده گردد) و آهن وارد ناحیه خراشیده گردد آهن موجود در خراش ایجاد شده در حضور رطوبت شروع به خوردن شدن و تولید زنگ آهن می نماید در صورتیکه ذرات بیشتری از آهن به سطح استنلس وارد گردد حتی باعث خوردگی شدید استنلس نیز می گردد چون سبب می گردد لایه پسیو تشکیل نشده و خوردگی پیشرفت نماید.

Iron Contamination آلودگی ناشی از آهن خارجی در سطح استنلس، که از عملیات های Grinding/Cutting/Blasting متریال فولاد کربنی ناشی شده که سبب ایجاد خوردگی Pitting بر روی سطح استنلس استیل آستنیتی / داپلکس / ... می گردند وقتی ابزارهای برشکاری، سنگ زنی و بلستینگ که برای متریال کربن استیل استفاده گردیده چنانچه این ابزار برای متریال استنلس نیز استفاده گردند، همواره آثار و لکه های زنگ بر روی سطح استنلس مشهود می گردد لذا همواره ابزارهای برش، سنگ زنی و ... که برای متریال کربن استیل استفاده می گردد بهیچ وجه برای متریال استنلس استفاده نگردد در شکل (انتهای کتاب عکس رنگی شماره 14: No) آثار لکه های زنگ بر روی سطح استنلس مشهود می باشد که این لکه های زنگ ممکن است بدلیل استفاده از ابزار کربن استیل بر روی سطح استنلس باشد.

یکی دیگر از خوردگی ها که در استنلس ممکن است اتفاق افتد خوردگی گالوانی (در حضور الکترولیت) می باشد.

PQR(Nonferrous Material ASME IX)

وقتی جوشکاری PQR بر روی متریال Nonferrous انجام می گردد (متریال های Nonferrous دارای Gr No نمی باشند) لذا وقتی PQR متریال Nonferrous، نیاز به تست ضربه دارد در این صورت علاوه بر Pno، شماره UNS No نیز باید ثابت باشد و در صورت تغییر UNS No حتی اگر Pno یکسان باشند، Requalification نیاز است و چنانچه PQR تست ضربه نداشته باشد، فقط Pno مهم بوده و با تغییر Pno نیاز به Requalification یا PQR جدید می باشد و با تغییر UNS No وقتی Pno یکسان باشد نیاز به PQR جدید نمی باشد لذا برای متریال Nonferrous وقتی PQR تست ضربه دارد با تغییر Pno, UNS no نیاز به PQR مجدد می باشد و وقتی PQR تست ضربه ندارد فقط با تغییر Pno نیاز به PQR مجدد می باشد.

PQR Nonferrous Material(ASME IX)	
A: Impact Test is Required (if Changed Pno or Uns no)	⇒ Requalification is Required
B: Impact Test Not Required (if Pno Changed)	⇒ Requalification is Required
C: Impact Test Not Required (if UNS no Changed and Pno No Changed)	⇒ Requalification is Not Required

Interpretation: IX-01-30, QW-403.5, Base Metal Requirements

Question: When impact testing of a heat-affected zone is required for nonferrous base materials of the same P-Number, does a PQR with a UNS number designation (e.g., SB-619, UNS N06022) qualify a WPS that specifies a different UNS number designation (e.g., SB-619 UNS N10276) within the same P-Number? Reply: No

مثال: یک PQR با استفاده از روش GTAW بر روی متریال

SA-182 Gr F11 Cl2(UNS:K11572, Min UTS:75Ksi, Pno:4, Gr:1) بصورت Groove جوشکاری و تایید گردیده است آیا این PQR جهت

جوشکاری متریال

SA-541 Gr 11 Cl4(UNS:K11572, Min UTS:80Ksi, Pno:4, Gr:1) و متریال SA-336 Gr F11, Cl2 با رعایت Essential Variable, قابل

استفاده است با توجه به اینکه استحکام کششی متفاوت می باشد: بلی بر اساس ASME IX، انجام PQR بر مبنای Pno می باشد و چنانچه PQR به تست ضربه نیاز داشته باشد انجام PQR بر مبنای Pno+Gr No می باشد و شکل محصول و استحکام کششی تأثیری بر PQR ندارند البته یک نکته را باید در نظر داشت چنانچه PQR بصورت Groove جوشکاری می گردد متریالی باید بعنوان PQR استفاده گردد که دارای حداقل استحکام کششی مشخص باشند بعبارتی حداقل استحکام کششی آنها در

QW-422 مشخص باشد (متریال هایی که فاقد استحکام کششی در ASME IX QW-422 می باشند بعنوان PQR(Groove) نباید استفاده گردند در این

مثال چون Pno+Gr No همه متریال های کسان می باشند بنابراین PQR مجدداً رعایت Essential Variable, نیاز نمی باشد

سوال: یک PQR بر اساس ASME IX بر روی لوله A106 Gr B بصورت Groove جوشکاری و تایید گردید متریال A106 Gr B دارای Pno:1

Gr:1, UNS:K03006 می باشد تست ضربه بر روی PQR انجام گردیده است آیا این PQR برای جوشکاری متریال Production که دارای

Pno:1 Gr:1, UNS:J02502 می باشد با رعایت Essential Variable مجاز است با توجه به اینکه UNS no تغییر نموده است: برای متریال Ferrous

، وقتی PQR تست ضربه دارد با تغییر Gr No نیاز به PQR مجدد می باشد تغییر UNS no در متریال آهنی مطرح نمی گردد فقط تغییر Pno, Gr No مطرح می باشد اگر PQR تست ضربه نداشته باشد فقط Pno مطرح می گردد

سوال: یک PQR بر روی متریال SB-68 Gr 102(Pno:31, UNS:C10200) با پروسه GTAW بصورت Groove جوشکاری و تایید گردیده است تست

ضربه بر روی PQR انجام گردیده است آیا جوشکاری متریال SB-68 Gr 120(Pno:31, UNS:C12000) با استفاده از PQR فوق و با رعایت Essential

Variable مجاز است: متریال فوق با SB شروع گردیده لذا متریال Nonferrous می باشد ثانياً UNS no با حرف C شروع گردیده که متعلق به متریال مس و

آلیاژهای مس می باشد و لذا دارای Pno:3X می باشند با توجه به اینکه بر روی PQR تست ضربه انجام گردیده است و از طرفی چون UNS no تغییر

نموده (گرچه Pno ثابت بوده) لذا PQR جدید نیاز می باشد اگر PQR تست ضربه نداشته باشد با تغییر UNS no نیاز به PQR مجدد نمی باشد (چون Pno ثابت

می باشد) اگر اتصال بصورت فیلت جوشکاری گردد چون تست ضربه برای اتصالات فیلت انجام نمی گیرد لذا فقط با تغییر Pno نیاز به PQR جدید می باشد و

در این مثال، با توجه به اینکه Pno تغییر نموده است لذا PQR جدید نیاز نمی باشد

متریال های با UNS, Pno, Gr no یکسان و استحکام کششی متفاوت

QW/QB-422 FERROUS/NONFERROUS P-NUMBERS (CONT'D)
Grouping of Base Metals for Qualification

Spec No	Type/ Grade	UNS	Min Specified Tensile ksi (MPa)	Ferrous (CONT'D)			ISO 15608 Group	Nominal Composition	Product Form
				Welding		Brazeing			
				P No	Gr No				
SA-541	11, Cl.4	K11572	80(550)	4	1	102	5.2 1.25Cr-0.5Mo-Si	Forging	
SA-182	F11, Cl.2	K11572	70(485)	4	1	102	5.1 1.25Cr-0.5Mo-Si	Forging	
SA-336	F11, Cl.2	K11572	70(485)	4	1	102	5.1 1.25Cr-0.5Mo-Si	Forging	

سوال: بر اساس ASME IX QW-424، وقتی PQR تست ضربه ندارد چنانچه PQR بر روی یک متریال جوشکاری و تایید گردید با تغییر برخی Pno و با

رعایت Essential Variable نیاز به PQR مجدد نمی باشد بعنوان مثال، وقتی PQR بر روی متریال با Pno:4 to Pno:4 بدون تست ضربه جوشکاری و تایید

گردد این PQR با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری متریال های با Pno:4 to Pno:4, Pno:4 to Pno:3, Pno:4 to Pno:1 می باشد و نیاز به PQR جدید نمی باشد نمونه های دیگری نیز در QW-424 می باشند

سوال: یک PQR بر روی متریالی با Pno:25 با پروسه GT+SM جوشکاری و تایید گردیده است آیا جوشکاری متریال با Pno:21 با رعایت Essential Variable مجاز است: خیر با تغییر Pno متریال Nonferrous همواره PQR مجدد نیاز می باشد
 مثال: یک PQR بر روی متریال با Pno:61 با پروسه GT بصورت Groove جوشکاری و تایید گردید آیا جوشکاری متریال با Pno:62 با رعایت Essential Variable بر اساس ASME IX مجاز است: خیر برای متریال Nonferrous با تغییر Pno نیاز به PQR مجدد می باشد
 سوال: یک PQR بر روی متریال با Pno:43 با پروسه GTAW بر اساس ASME IX بصورت Groove جوشکاری و تایید گردید آیا جوشکاری متریال با Pno:44 با رعایت Essential Variable مجاز است: خیر با تغییر Pno متریال Nonferrous نیاز به PQR مجدد می باشد

متریال های فاقد استحکام کششی بر اساس ASME IX(QW-422)

در ASME IX QW-422 برای برخی از متریال ها حداقل استحکام کششی مشخص نگردیده است
 مثال: یک PQR بر روی متریال SA-312 Gr 321 (Pno:8 Gr:1, Min Tensile Strength:70Ksi) با پروسه GTAW جوشکاری و تایید گردیده است بشرط ثابت بودن Essential Variable، جهت جوشکاری متریال های SA-240 TP 316N (Pno:8 Gr:1, Min Tensile Strength:80Ksi) و یا SA-240 Type XM-21 (Pno:8 Gr:1, Min Tensile Strength:90Ksi) با پروسه GTAW، استفاده از PQR مجاز است با توجه به اینکه استحکام کششی متفاوت می باشند: بلی بر اساس ASME IX، استحکام کششی تأثیری بر روند PQR و انجام PQR ندارد (بعبارتی مبنای PQR بر اساس تغییر استحکام کششی نمی باشد) بلکه اساس PQR بر مبنای Pno و چنانچه تست ضربه نیاز باشد اساس PQR، بر مبنای Pno+ Gr No می باشد بعبارتی وقتی تست ضربه مطرح می شود Gr no مطرح می شود در این مثال چون Pno و Gr No یکسان می باشند بنابراین PQR مجدد نیاز نمی باشد.
 مثال: برای انجام PQR، آیا استحکام تسلیم متریال بر اساس ASME IX بر روند و انجام PQR تأثیرگذار است: خیر استحکام تسلیم نقشی در روند PQR ندارد البته وقتی PQR بصورت Groove جوشکاری می گردد بر اساس QW-420 متریالی باید بعنوان PQR استفاده گردند که دارای حداقل استحکام کششی مشخص باشند

بر اساس ASME IX(QW-422) برای برخی از متریال ها، حداقل استحکام کششی مشخص نگردیده است که شامل متریال های Exp:A-, A-108, A707, 269Gr TP316, TP316L, TP304, TP304L می باشد لذا این متریال ها بعنوان PQR اتصالات Groove قابل استفاده نمی باشند بعبارتی از این متریال ها برای انجام PQR اتصالات Groove Weld نمی توان استفاده نمود
 متریال های موجود در ASME IX(QW-422) که فاقد استحکام کششی می باشند

QW/QB-422 FERROUS/NONFERROUS P-NUMBERS
Grouping of Base Metals for Qualification

Spec No	Type/Grade	UNS	Min Specified Tensile ksi (MPa)	Welding			ISO 15608 Group	Nominal Composition	Product Form
				P- No.	Group No.	Brazing P-No.			
A108	1015 CW	G10150	1	1	101	1.1	C	Bar
A108	1018CW	G10180	1	1	101	1.1	C	Bar
A269	TP316	S31600	8	1	102	8.1	16Cr-12Ni-2Mo	SMLS, Welded Pipe

بر اساس ASME IX(QW-420) متریال هایی که در QW-422 موجود بوده ولیکن دارای حداقل استحکام کششی نمی باشند برای PQR اتصالات Groove Weld نباید استفاده گردند

مثال: بر اساس ASME IX آیا متریال SA-269 TP316 بعنوان PQR(Groove Weld) میتواند استفاده گردد: خیر
 بر اساس QW-422 چون این متریال فاقد حداقل استحکام کششی می باشد بر اساس QW-420 برای PQR اتصالات Groove Weld نباید استفاده گردند بنابراین بر اساس جدول زیر ستون Min Specified Tensile برای متریال SA-269 TP316، مشخص نشده است لذا از این متریال بعنوان PQR اتصالات Groove Weld نباید استفاده نمود

QCP(Quality Control Plane) یا ITP(Inspection Test Plane)

رویه ای است که با استفاده از آن، توافقات بین گروه های اجرایی سایت، کنترل کیفیت، نظارت و کارفرما جهت تعیین روال کار بازرسی انجام می گیرد. آماده سازی این مدرک بطور کلی حساسیت ویژه ای در اجرای روند پروژه خواهد داشت زیرا از یک سو در صورت تعیین تعداد نقاط بازرسی زیاد و نوع نامناسب در

طول کار، سرعت کار بسیار کاهش یافته. از سوی دیگر در صورت تعریف نشدن ایستگاههای مناسب و کم کردن این بازرسی ها علاوه بر این که در بسیاری از موارد پس از انجام یک مرحله از کار امکان بازرسی و عیب یابی در مرحله بعدی از بین خواهد رفت، پیمانکاران اجرایی نیز توجه خود را به کیفیت کار از دست خواهند داد

تست های NDE و NDT و NDI

تست های غیر مخرب

NDE	Non Destructive Examination	NDE	Non Destructive Evaluation	NDT	Non Destructive Test	NDI	Non Destructive Inspection
-----	-----------------------------	-----	----------------------------	-----	----------------------	-----	----------------------------

هیچگونه تفاوتی بین آیتم های فوق نبوده فقط در صنایع و یا استانداردهای مختلف ممکن است از واژه های متفاوت استفاده گردد در ASTM از NDT استفاده می گردد در ASME IX از NDE (Non Destructive Examination) استفاده می شود

ناخالصی غیر فلزی Nonmetallic Inclusion

ترکیباتی همچون ZrN, TiN, AlN, CeN و $CaS, FeS, Al_2S_3, MgS, TiO_2, MgO, CaO, MnS, SiO_2, Al_2O_3$ که بعنوان ناخالصی غیر فلزی در فولاد محسوب می گردند این ناخالصی ها بصورت اکسید و یا سولفید و یا ترکیبی از اکسیدها و یا سولفیدهای فوق میباشند (CaO, Al_2O_3, MgO, CaS) بنابراین از ترکیب شیمیایی فلزات با اکسیژن، گوگرد و نیتروژن و فسفر، ترکیبات **non metallic Inclusion** ایجاد می گردد و عموماً بصورت ترکیبی از دو یا چند اکسید و یا سولفید می باشند این **Inclusion** ها از اهمیت خاصی برخوردار بوده چون باعث **Fail** کردن فولاد می گردند این ناخالصی ها دارای خواص مکانیکی متفاوتی چون تافنس، شکل پذیری، مقاومت خوردگی با فولاد دارند بنابراین بعنوان یک قانون، هر چه مقدار **Nonmetallic Inclusion** در فولاد کمتر، فولاد دارای کیفیت بهتر و خواص مطلوب تر است این ناخالصی ها در زمان **Solidification** (انجماد) تشکیل می گردند این ناخالصی ها باعث کاهش استحکام خستگی (**Low Fatigue Strength**)، کاهش تافنس و کاهش داکتیلیتی می گردند البته ناخالصی های گوگردی باعث بهبود قابلیت ماشینکاری می گردند

Inclusion ها ممکن است بصورت ترکیبی از آخال های مختلف باشند

معیار پذیرش تورق (**Lamination**) بر اساس استاندارد **API 5L/ISO3183**

بر اساس استاندارد **API 5L/ISO3183 (4.25)** یک عیب **Internally** (داخلی) می باشد

مقدار پذیرش این عیب برای بدنه (**Body**) لوله، پلیت و **Strip** خطوط **Offshore, Sour Service** بصورت **Individual Lamination** یا **Lamination**

(تکی) و دانسیته **Lamination** (تجمعی از **Lamination**) بیان گردیده است

Lamellar Tearing

یا پارگی سراسری در اثر جوشکاری اتصالاتی همچون

Tee Fillet, Corner Joint ایجاد می گردد تنش کششی ناشی از انجماد جوش خصوصاً در قطعات ضخیم، و یا حجم زیاد جوش سبب بروز عیب **Lamellar**

Tear در زمان جوشکاری می گردد هرچه حجم جوش بیشتر باشد در حین انجماد تنش کششی بیشتری برپلیت اعمال شده و بروز عیب **Lamellar Tear** بیشتر

می گردد بنابراین ترک یا پارگی عبارت است از یک شکست پله ای شکل در فلز پایه که بموازات جهت نورد گسترش می یابد تنش انقباضی در مرحله انجماد جوش

که باعث ایجاد تنش کششی عمود بر جهت نورد یا **Rolling** می گردد (جوش می خواهد منجمد گردد ولیکن فلز پایه سرد از انجماد جوش جلوگیری نموده و سبب

ایجاد تنش کششی در جوش می گردد و یا اینکه قطعه تحت تنش کششی باشد) این ترک ها همیشه در فلز پایه و معمولاً خارج از ناحیه **HAZ** می باشند و عموماً به

موازات مرزدوب (**Fusion Boundry**) ایجاد می گردند این ترک مستقیماً به طرح اتصال جوش بستگی دارد افزایش ناخالصی های موجود در فلز پایه باعث افزایش

حساسیت ترک **Lamellar Tear** می گردد

Lamellar Tear (L.T) در اثر جوشکاری در زمان انجماد بعلاوه **Shrinkage** و ایجاد تنش کششی بر روی فلز پایه و در نتیجه ایجاد کرنش در جهت

ضخامت همراه می باشد و چون آخال ها در داخل فلز پایه در جهت رولینگ کشیده شده اند و حال در برابر نیروی کششی ناشی از انجماد، تحمل نداشته (چون

آخال دارای انعطاف پذیری کمی بوده و ثانیا باندینگی ضعیفی با فولاد ایجاد میکنند) لذا باعث پارگی در اطراف جوش می گردند این پارگی که بصورت پله ای بوده

در جهت موازی با سطح پلیت پیش می روند

لذا جدایش (Separation) فلز پایه L.T نامیده می شود بعلت ایجاد کرنش زیاد در جهت ضخامت متریال رول شده، که این کرنش از تنش کششی جوش که در حین انجماد وارد می کند ناشی می گردد و وقتی که اتصالات شدیداً Restrained (مهار) گردند عموماً در فلز پایه و خارج از ناحیه HAZ، پارگی اتفاق می افتد (فلز جوش می خواهد منجمد گردد ولی عامل مهار کننده با ایجاد تنش کششی از انقباض جوش جلوگیری می نماید) البته Tearing (پارگی) ممکن است در لبه و یا پنجه جوش نیز باشد در خیلی موارد ممکن است این پارگی ها بصورت Subsurface (زیرسطحی) بوده و قابل Detect (کشف کردن چشمی) نباشند انتخاب متریال (گوگرد کم و شرایط رولینگ، نحوه جوشکاری، طرح اتصال، ضخامت قطعه، دستورالعمل جوشکاری) برای کنترل L.T الزامی می باشد Lamellar Tear که در زمان جوشکاری و یا بعد از جوشکاری بعلت وجود ناخالصی ها دیده می شود خصوصاً در اتصالات T و یا Corner Joint که وقتی تنش کششی بصورت Thorough Thickness می باشد ایجاد می گردد تنش های فشاری از گسترش ترک جلوگیری میکنند بنابراین تنش های کششی در صنایع نفت و گاز یکی از خطرناک ترین نوع تنش می باشند که سبب Failure قطعه می گردند

فیلم های رادیوگرافی:

فیلم های رادیوگرافی براساس استانداردها و سازنده های مختلف تولید می گردند شرکت های کداک، آکفا، فوجی، Dupont شرکت های اصلی سازنده فیلم رادیوگرافی می باشند

تیپ فیلم های مورد استفاده براساس استاندارد ASTM, EN بصورت C2, C3, C4, C5, ... استفاده می گردند C2 برای قطعات حساس تر استفاده می شود و یا تیپ های فیلم اکفا بصورت D2, D3, D4, D5, ... نمایش داده می شود و اژه های SOD (Source to Object Distance), OFD (Object to Film Distance) می باشند

سوال: سرعت فیلم های D2, D4, D7 را مقایسه نماید:

Film Speed (D7 > D4 > D2), Grain Size (D7 > D4 > D2), Sensivity (D2 > D4 > D7), Quality (D2 > D4 > D7), Film Factor (D2 > D4 > D7), Contrast (D2 > D4 > D7)

IQI: Image Quality Indicator

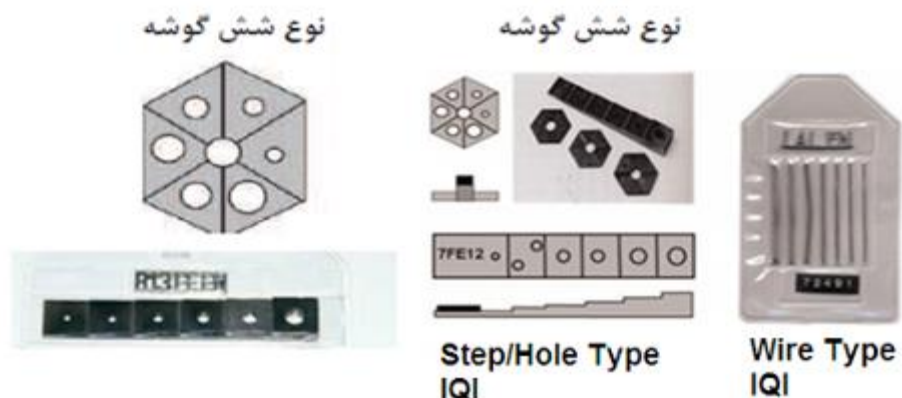
IQI: Image Quality Indicator یا شاخص کیفیت تصویر، وسیله ای است که می توان حساسیت و کیفیت تصاویر رادیوگرافی را ارزیابی نمود این شاخص ها به Penetrameter (نفوذ سنج) نیز معروفند IQI از یکسری پله یا سیم که دارای ضخامت های (قطرهای) مختلف هستند تشکیل می گردد که جنس این سیم ها مشابه قطعاتی که رادیوگرافی می گردند می باشد (برای رادیوگرافی آلومینیوم، جنس سیم های IQI از نوع آلومینیومی می باشد برای استنلس استیل جنس سیم های IQI از نوع استنلس می باشند)

IQI در گوشه ای از فیلم رادیوگرافی قرار داده میشود و تصویر آن به همراه درز جوش روی فیلم منعکس می شود

نوع Wire Type (سیمی) با پاکت پلاستیکی که حاوی 7 عدد سیم با قطرهای مختلف که قطر سیم ها از نازک به ضخیم افزایش می یابد

IQI بر اساس استانداردهای DIN 54109, BS 3971 استفاده می گردند جنس سیم ها از مس، آلومینیوم، فولاد و... ساخته می شود که جنس آنها در بالای پاکت پلاستیکی حک می گردد

IQI نوع پله ای سوراخ دار یا Step Hole Type نیز موجود می باشند

انواع IQI

IQI نوع شش گوشه نیز ممکن است استفاده گردند

نوع تخت (Flat Type IQI) نیز که دارای سه سوراخ به اندازه‌های 2T, 3T, 4T (که T ضخامت قطعه می‌باشد) بوده که براساس ASME می‌باشد نمونه های IQI که براساس ASTM می‌باشند دارای سوراخ هایی به قطر 1T, 2T, 4T می‌باشند

مثال: چنانچه درجه حساسیت یک قطعه به ضخامت 125mm برابر با 2% باشد قطر سیم شاخص قابل رویت چقدر می‌باشد:

درجه حساسیت (Sensitivity) $S = t/T * 100$ Then $t = S * T * 100 = 0.02 * 125 = 2.5mm$ و t نازک‌ترین قطر سیم قابل رویت در تست و T ضخامت قطعه می‌باشد بنابراین با این تکنیک، حداقل آشکار سازی یک عیب در قطعه ای به ضخامت 125mm برابر با 2.5mm می‌باشد و عیوب با سایز کوچکتر از 2.5mm بوضوح مشخص نمی‌گردند

بنابراین وقتی از IQI سیمی در جوش استفاده می‌گردد نازک ترین قطر سیمی که در خط جوش قابل مشاهده می‌باشد معیاری برای ارزیابی حساسیت و کیفیت جوش است

Mill Certificate

سرتی فیکیت Certificate EN 10204 2.1 (EN10204 Type 2.1) فقط توسط Manufacture (تولید کننده متریکال) تایید می‌گردد در این سرتی فیکیت نتایج تست و آنالیز شیمیایی وجود ندارد در این سرتی فیکیت محصولات تهیه شده مطابق با نیازمندیهای سفارش خریدار و شرایط استاندارد می‌باشد بطور مثال، ورق که بصورت نورد گرم تولید شده است چنانچه سرتی فیکیت EN10204 2.1 برای این متریکال ارائه گردد در سرتی فیکیت فقط ابعاد ورق، جنس ورق (مثال: متریکال ASTM A36 Plate)، نوع پروسه تولید ورق (مثال: ورق Hot Rolled تولید شده است)، شکل دهی (Rolling, Extrusion, ...) بصورت کارگرم و یا کار سرد، و سرتی فیکیت فقط توسط Manufacture (تولید کننده) صادر و تایید می‌گردد عبارتی در سرتی فیکیت با مشخصه EN10204 2.1 فقط شناسایی محصول براساس سفارش می‌باشد در اینحال هیچگونه نتایجی از تست‌ها (تست کشش، خمش، تست هیدرواستاتیک، ضربه، سختی سنجی، Flattening Test و ... تست‌های غیرمخرب) و آنالیز شیمیایی وجود ندارد و سرتی فیکیت فقط توسط تولید کننده یا سازنده تایید می‌گردد (مهر و امضا می‌شود) بنابراین در سرتی فیکیت Certificate EN10204 Type 2.1 مدارکی که توسط Manufacture (تولید کننده) بعنوان سرتی فیکیت صادر می‌شود، بیان می‌کند که محصولات تهیه شده براساس نیازمندیهای سفارش خریدار بوده و بدون نتایج تست و آنالیز شیمیایی می‌باشند در واقع خریدار سفارش چنین محصولی با ابعاد مشخص، جنس معین و عملیات حرارتی مشخص را به سازنده داده و سازنده یا تولیدکننده آن متریکال را براساس نیازمندیها و درخواست خریدار البته مطابق با استاندارد ساخته و در اختیار خریدار قرار داده و تولید کننده یا سازنده محصول، سرتی فیکیت را نیز به همراه محصول برای خریدار ارسال می‌نماید در سرتی فیکیت EN 10204 2.1 یا تیپ 2.1 مواردی اعم از شماره Order (شماره سفارش یا خرید) و شماره Item no، توصیف کالا و مشخصات، تعداد، جزئیات هرگونه انحراف، مشخصه تولید کننده درج می‌گردد

سرتی فیکیت EN10204 Type 2.2 شامل آنالیز شیمیایی (تعیین عناصر شیمیایی) و تست‌ها (کشش، ضربه، خمش، Flattening Test، سختی سنجی و ... تست‌های غیرمخرب) می‌باشد در واقع این سرتی فیکیت توسط Manufacture یا تولید کننده متریکال با نشان دادن نتایج تست و آنالیز شیمیایی، تایید می‌گردد که محصولات تهیه شده مطابق با استاندارد و سفارش مشتری می‌باشد این سرتی فیکیت بصورت Non Specific می‌باشد بنابراین این سرتی فیکیت توسط تولید کننده صادر (Issue) و تایید آن هم با تولید کننده است (منظور کارشناس متخصص کارخانه نتایج تست‌ها و آنالیز شیمیایی متریکال را تایید میکند بنابراین این سرتی فیکیت توسط تولید کننده با مهر و امضاء، تایید می‌گردد)

سرتی فیکیت‌های 3.1, 3.2، سرتی فیکیت‌های بازرسی یا مدارک بازرسی می‌باشند در اینحال نماینده خریدار (مثال: نظارت TPA) بروند تست‌ها و آزمایشات) بر روی انجام تست‌ها نظارت میکند سرتی فیکیت‌های EN 10204 3.1, 3.2 تحت عنوان Inspection Certificate نامیده می‌شود عبارتی بازرسی و نظارت برتست‌ها توسط افراد مستقل از کارخانه تولید کننده انجام می‌گردد در سرتی فیکیت EN 10204 Type 2.2 نتایج تست‌ها گزارش می‌گردد ولی چون نظارت و بازرسی توسط افراد مستقل از کارخانه انجام نمی‌گیرد و نظارت برتست‌ها فقط توسط تولید کننده انجام می‌گردد لذا سرتی فیکیت بصورت Test Report بیان می‌شود

Straightness (مستقیم)

لوله ممکن است در زمان تولید، حمل و تحویل، زمان جوشکاری، بعد از ساختن اسپول، و یا در زمان خمکاری از حالت Straight (صاف و مستقیم) بودن خارج گردد

جهت اندازه گیری Straightness از Laser Beam (پرتو لیزر) در کارخانه استفاده می‌گردد همچنین

Tube Profiler نیز قابلیت اندازه گیری قطر، Cross Section، Thickness، Straightness Length، Ovality و ... را بصورت Min, Max دارد

می باشد که قادر به اندازه گیری در شرایط تولید بصورت Hot/Cold Tube که عموماً بصورت غیر تماسی مورد استفاده قرار می گیرد (سیستم Tube Profiler روش لیزر می باشد) تعیین مقدار Straightness لوله براساس ASTM A106, A333, A312 مقدراری برای Straightness لوله وجود ندارد و لوله ها باید بطور معقولی صاف و مستقیم باشند

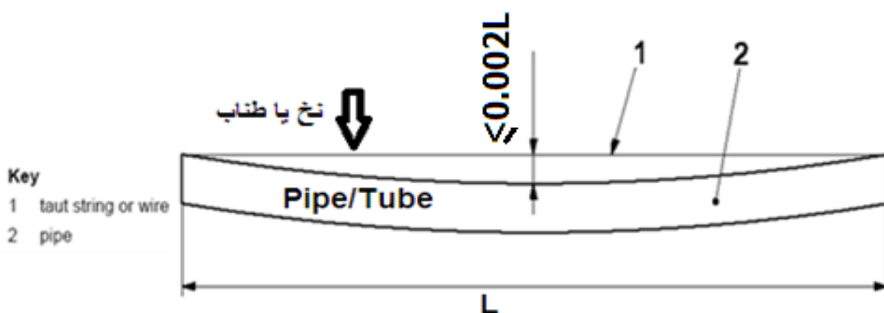
A106

18.7 The finished pipe shall be reasonably straight

مقدار Out of Straightness تیوب ها براساس EN10216-3 برابر با $0.0015L$ و حداکثر 3mm(Max) می باشد که L طول لوله یا تیوب می باشد و ازه Out of Straightness هرگونه انحراف از Straightness یا صاف بودن لوله، تیوب، Bar و... می باشد

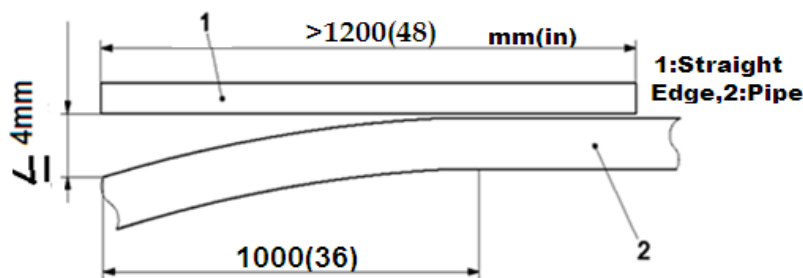
البته مقدار Straightness براساس API 5L-ISO 3183(9.11.3.4) به دو شکل Total Deviation (انحراف کلی) و Local Deviation (انحراف موضعی) و به صورت زیر اندازه گیری می گردد همانطور که در شکل زیر نشان داده شده است مقدار انحراف کلی باید $0.2\%L$ باشد (این اندازه گیری در قسمتی از لوله، تیوب و... که بیشترین انحراف را دارد انجام می گردد) بنابراین Total Deviation مقدار انحراف براساس درصدی از طول لوله می باشد در حالیکه

Local Deviation، مقدار انحراف (انحراف از صاف و مستقیم بودن لوله) لوله، تیوب در فاصله یک متری از انتهای لوله محاسبه می گردد یکی از روش های اندازه گیری مقدار انحراف از صاف بودن لوله، یک نخ (طناب) به ابتدا و انتهای لوله همانند شکل زیر بسته و سپس مقدار انحراف محاسبه می شود

اندازه گیری Out of Straightness براساس Total Deviation (انحراف کل)

حالت دوم انحراف موضعی که در این حالت مقدار انحراف در فاصله یک متری از هر انتهای لوله، باید $4\text{mm} \le \text{Deviation}$ باشد (شکل زیر)

اندازه گیری Out of Straightness براساس انحراف موضعی

بنابراین براساس API 5L/ISO 3183، اندازه گیری Straightness به دو صورت موضعی

(Local Length) و کلی (Total Length) انجام میگیرد

Straightness API 5L ISO 3183

Kind of Deviation	Tolerance
Total Deviation from a Straight Line	Less than 0.2% of the Entire Pipe Length
Local Deviation from a Straight Line	Less than 4mm(0.156")

مقدار Straightness برای لوله های PSL2 که برای Offshore استفاده می شوند براساس

API 5L/ISO 3183(J6.4) عبارت است از:

Deviation over pipe length $\le 0.15\%L$,

Local deviation in 1.0 Meter each End Pipe $\le 3\text{mm}$

Out of Straightness PSL2 Pipe Offshore

Deviation over pipe length: <0.15%

Local deviation in 1.0m: ≤3.0mm

با توجه به اینکه لوله های PSL2 دارای حساسیت بیشتری می باشند لذا مقدار انحراف از صاف و مستقیم بودن لوله ها بمراتب کمتر می باشد

مثال: یک لوله بطول 6m بر اساس API 5L تولید شده است حداکثر انحراف طول لوله از حالت صاف بودن را محاسبه نمایید چنانچه اندازه گیری بر اساس کل طول لوله (Total Length) باشد:

حداکثر مقدار انحراف از صاف بودن لوله بر اساس API 5L/ISO 3183 برای کل طول لوله $0.2\% * L = 0.012m$ (که $0.2\% * 6/100 = 0.012m$) باشد چنانچه

لوله PSL2 بوده و در محیط Offshore استفاده گردد حداکثر مقدار انحراف از صاف بودن لوله بر اساس API 5L/ISO 3183 برای کل طول لوله $0.15\% * L = 0.009m$ (که $0.15\% * 6/100 = 0.009m$) مقدار انحراف از صاف بودن لوله برای کل طول لوله می باشد

تست MT

تست MT بر روی متریال Ferromagnetic Material (فرو مغناطیس) انجام می گردد این تست بر روی متریال هایی که خاصیت مغناطیسی دارند انجام می گردد با این روش عیوب سطحی و نزدیک به سطح قابل تشخیص می باشند در این روش ذرات پودر آهن بر روی ماده با خاصیت آهنربایی ریخته شده و میدان مغناطیسی در قطعه القاء شده و در صورت وجود ترک و عیوب بر روی سطح و یا نزدیک به سطح، در محل عیب، قطب های مغناطیسی تشکیل شده و میدان مغناطیسی آن ناحیه دچار اعوجاج (انحراف) شده و این قطب های مغناطیسی باعث جذب ذرات آهن می گردد و وجود عیب را میتوان از تجمع ذرات آهن تشخیص داد لذا وجود عیب سبب نشست میدان مغناطیسی شده و این میدان ذرات پودر آهن را جذب نموده و موقعیت عیب را مشخص میکند (یک میدان در مسیر معینی در قطعه حرکت میکند و وجود عیب، سبب می گردد میدان از مسیر حرکت منحرف گردد که در این حالت اصطلاحاً از واژه نشستی میدان استفاده می شود)

تست MT عموماً با استفاده از یوک (Yoke) و با جریان های AC, DC بصورت AC Yoke/DC Yoke انجام می گردد (استفاده از جریان های مستقیم و متناوب) در روش تست MT با استفاده از یوک، قطعه جوش شده توسط یوک مغناطیس شده و حالت آهنربایی پیدا میکند سپس با پاشش (اسپری) ذرات ریز پودر آهن، موقعیت عیب مشخص می گردد

یوک قطعه ای فلزی و U شکل با یک سیم پیچ پیچیده شده در آن که جریان الکتریکی را از خود عبور می دهد وقتی میدان مغناطیسی توسط یوک در قطعه ایجاد می شود میدان ذرات آهن را جذب می کند

ذرات مورد استفاده در تست MT از لحاظ شکل، قابلیت نفوذ پذیری و قابلیت مغناطیس شوندگی انتخاب می گردند این ذرات خیلی ریز و همانند پودر می باشند و مغناطیس باقی مانده را در خود نگه نمی دارند ذرات پودر مغناطیسی توسط نشست میدان مغناطیسی جذب می گردند که تجمع این ذرات و نحوه و آرایش تجمع آنها نشان دهنده نوع عیب و تا حدودی ابعاد عیب می باشد (نحوه تجمع پودرها اطراف عیب، نوع و اندازه عیب را تا حدودی مشخص می کنند)

ذرات مغناطیسی باید دارای نفوذ پذیری بالایی باشند تا اطمینان از اینکه جذب این ذرات توسط میدان های ضعیف نیز صورت میگیرد حاصل گردد این ذرات باید قابلیت نگه داری کم داشته باشند تا مغناطیس باقی مانده در آنها کم باشد (در بسیاری موارد جهت سهولت رویت بر روی سطوح قطعه، این ذرات پودر بصورت های رنگی (سفید، قرمز، خاکستری، زرد، آبی، مشکی و ...) استفاده می گردند) چنانچه این ذرات به مواد فلورسنت آغشته باشند در زیر نور ماورا بنفش قابل رویت می باشند در روش Prod Method که با استفاده از عبور جریان از میله های مسی موجب ایجاد یک میدان مغناطیسی موضعی در قطعه می گردد نیز ممکن است در تست

MT استفاده گردد

تست MT بر روی فولاد استنلس آستینیتی بعلت غیر مغناطیس بودن قابل انجام نمی باشد

اساس تست ذرات مغناطیسی به این صورت می باشد:

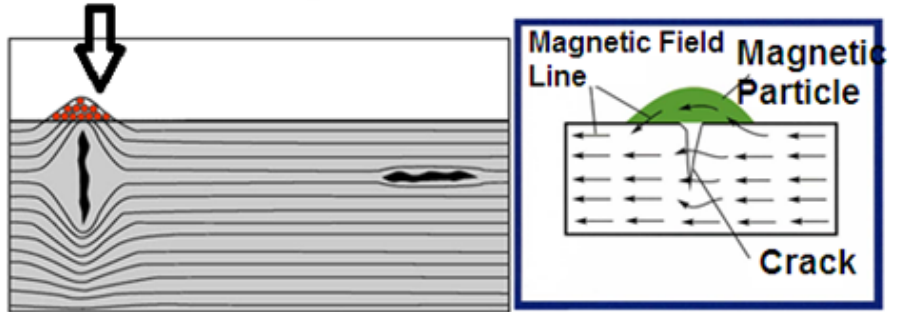
وقتی که یک ماده ی فرومغناطیس در اثر اعمال میدان مغناطیسی به صورت مغناطیسی در می آید، ناپیوستگیهایی (عیوبی) که خطوط میدان مغناطیسی را قطع می کنند باعث به وجود آمدن یک نشست میدان مغناطیسی اطراف خود می گردند (وجود ترک یا شیار سبب نشست میدان مغناطیسی می گردند) ذرات ریز مواد فرومغناطیس که به صورت پودر درآمده اند روی سطح مورد نظر پاشیده می شوند و توسط نشستی میدان به وجود آمده در اثر ناپیوستگی جذب می شوند و این ذرات جمع شده در روی (در قسمت) نشستی میدان، باعث دیده شدن ناپیوستگی و محل آن می گردند علاوه بر آن، شکل و مقدار ناپیوستگی را نیز نشان می دهند. برای به دست آوردن بیشترین حساسیت در این روش، استفاده از ذرات مغناطیسی دارای خاصیت فلورسنت با روش پیوسته و همراه با جریان تمام موج (Full wave DC continuous) ممکن است استفاده گردد

بنابراین حساسیت تست MT با روش فلورسنت بیشتر از روش مرئی است

در شکل زیر میدان مغناطیسی ایجاد شده در قطعه در مسیر مستقیم بوده و وجود یک عیب باعث می گردد میدان اطراف عیب، نشست کرده (میدان از مسیر خود منحرف می گردد) و ذرات پودر آهن را جذب نماید

بعبارتی وقتی میدان به عیب میرسد از مسیر مستقیم خود منحرف شده و نشت نموده و سبب جذب ذرات پودر آهن که بر روی سطح پاشیده می شود می گردد می گردد

Magnetic Flux Leakage Around Suitably Oriented Flaws Attract Magnetic Particles

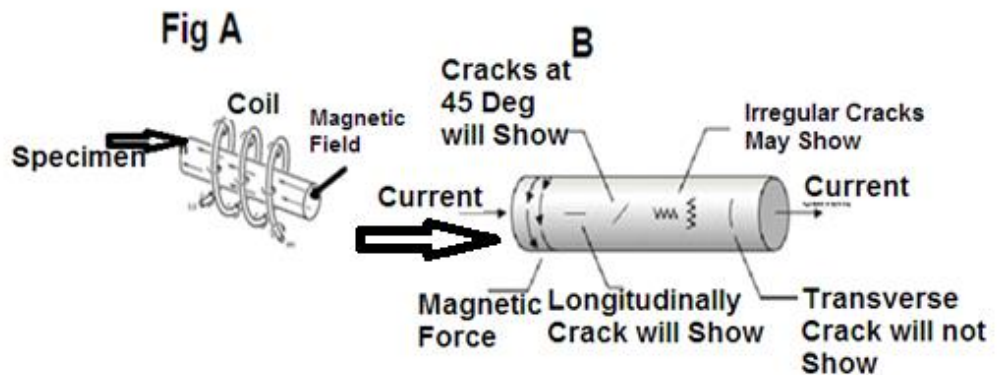

MT Test

نشست میدان در تست ذرات مغناطیسی

از این روش برای یافتن عیوب سطحی و نزدیک به سطح در مواد فرومغناطیس استفاده می گردد در این روش همه یا بخشی از ماده مغناطیس شده و فلوی مغناطیسی از داخل قطعه عبور داده می شود هرگاه عیبی در سطح و یا نزدیکی سطح وجود داشته باشد باعث نشست فلوی مغناطیسی در قطعه می گردد و نتیجتاً باعث بوجود آمدن دو قطب N,S می گردد که با پاشیدن ذرات ریز فرومغناطیس همچون اکسید آهن و در صورت نیاز آغشته به مواد فلورسنت بر روی سطح قطعه، میتوان ترک و یا عیوب را در زیر نور ماورا بنفش مشاهده نمود

در شکل زیر در اثر عبور جریان (جریان به موازات محور طولی لوله می باشد) میدان مغناطیسی دایره ای ایجاد می شود که این میدان مغناطیسی دایره ای (Circular)، عیوب طولی و عیوب دارای زاویه را Detect می کند چنانچه عیوب بصورت عمود بر محور طولی نمونه (قطعه) باشند قابل Detect نمی باشند در شکل زیر در اثر عبور جریان از کوئیل پیچیده شده دور قطعه، میدان مغناطیسی بصورت عمود بر جهت جریان در کوئیل ایجاد شده و میدان مغناطیسی نهایتاً بصورت Longitudinal Magnetic Line وارد قطعه می شود بعبارتی میدان مغناطیسی موازی با محور طولی لوله می باشد (بنابراین، جریان از سیم پیچی که دور لوله پیچیده شده عبور میکند در اثر عبور جریان، میدان مغناطیسی عمود بر جهت جریان در قطعه تولید می شود بنابراین میدان مغناطیسی به موازات محور طولی لوله می باشد)

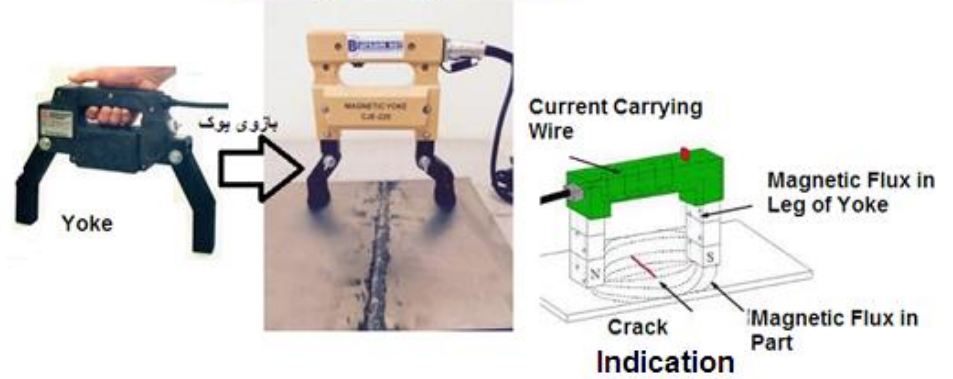
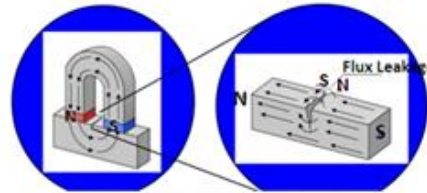

استفاده از کوئیل در تست MT

سوال: آیا تست MT برای یافتن عیوب داخل متریال های ضخیم مناسب است و ثانیاً برای یافتن ترک و یا عیوب دیگر، آیا عیوب باید راه بدر باشند: این تست برای یافتن عیوب در عمق متریال های ضخیم مناسب نمی باشد چون میدان خیلی قوی نیاز می باشد و نیازی نمی باشد که عیوب راه بدر باشند این تست بر روی مواد فرومغناطیس انجام میگیرد

در شکل زیر یوک جهت تست MT نشان داده شده است که قابلیت باز شدن تا اندازه مشخصی را دارا می باشد (بعبارتی بازوهای یوک تا اندازه مشخصی باز میشوند) و از جریان DC/AC، بسته به عمق ترک استفاده می گردد برای یافتن ترک های عمیق تر، میدان های قویتر نیاز می باشد در تست MT مشاهده تغییرات دانسیته و تجمع ذرات پودر آهن، که بعلا نشست خطوط میدان در قطعه مورد آزمایش بوجود می آید نوع ناپیوستگی ها شناسایی می گردند اگر بر روی یک قطعه فولادی فرومغناطیس، که در میدان مغناطیسی (آهنربایی) قرار گرفته شیاری ایجاد گردد وجود شیار سبب نشست خطوط میدان گردیده و ذرات پودر آهن در اطراف

شیار تجمع میکنند همچنین وجود شیار یا ترک همانند یک آهنربا عمل نموده و شیار دارای قطب های N,S می گردد بنابراین وقتی یک ماده فرومغناطیس در یک میدان آهنربایی قرار گیرد مانند آهنربا عمل می کند در شکل زیر یوک و خطوط میدان مغناطیسی توسط یوک بر روی قطعه نشان داده شده است

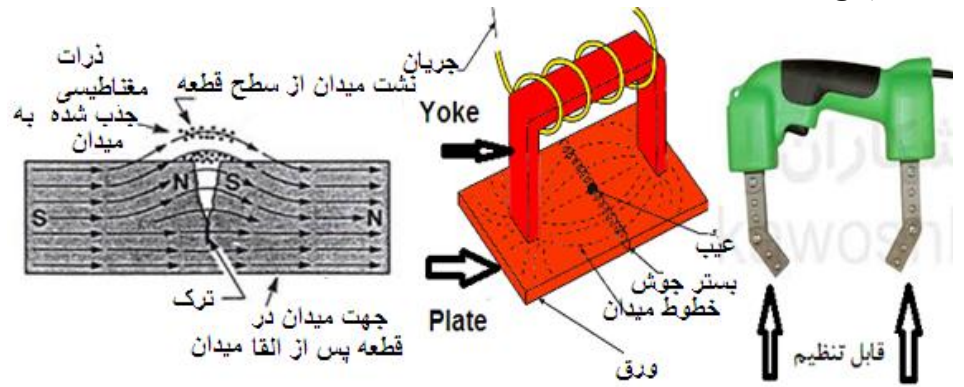

در تست MT با روش یوک، ابتدا سطح جوشکاری شده با یک ماده اسپری سفید رنگ جهت ایجاد کنتراست پوشانده می شود دستگاه یوک را روی سطح فلز قرار داده و سپس اسپری ذرات آهن بر روی سطح پاشیده می شود (اسپری سفید رنگ بدین منظور استفاده می گردد تا تجمع ذرات پودر آهن در موقعیت عیب، کاملاً مشخص باشد) بر اساس میدان مغناطیسی بوجود آمده بین دو پایه دستگاه، ذرات فلزی پودر آهن در اطراف عیب تجمع میکنند

یوک در تست MT

در شکل زیر نشت میدان بعلت وجود عیب در قطعه نشان داده شده است همچنین نحوه بسته شدن سیم پیچ دور یوک نشان داده شده است در واقع نحوه بسته شدن سیم پیچ طوری است که جریانی وارد قطعه نمی شود بلکه میدان مغناطیسی بوجود آمده ناشی از عبور جریان از سیم پیچ، وارد قطعه می شود

یوک در تست MT و نشت میدان در تست MT بعلت وجود عیب

سوال: آیا انجام تست MT با استفاده از یوک برای آلومینیوم قابل انجام است: خیر تست MT برای متریال فرومغناطیس قابل استفاده است، در اثر عبور جریان از یوک، میدان مغناطیسی در یوک ایجاد شده و این میدان به قطعه آلومینیومی نیز منتقل شده و لیکن چون آلومینیوم در میدان مغناطیسی، خاصیت آهنربایی ندارد چنانچه ترکی در قطعه آلومینیومی باشد نمی تواند ذرات پودر آهن را جذب کند چون خاصیت آهنربایی ندارد ولذا محل عیب مشخص نمی گردد

سوال: در تست MT با توجه به اینکه قطعه خاصیت آهنربایی پیدا می کند و ذرات پودر آهن را جذب میکند موقعیت ترک چگونه مشخص می گردد: وقتی عیبی در قطعه فرومغناطیس که تحت میدان مغناطیسی قرار گرفته و آهنربا شده، نباشد ذرات پودر آهن جذب سطح قطعه آهنربا شده، می گردند و بصورت منظم روی سطح توزیع می شوند ولیکن وقتی عیبی در قطعه باشد تجمع ذرات پودر آهن اطراف عیب بیشتر بوده و بدین ترتیب موقعیت عیب مشخص می گردد

روش های تست MT: تست MT در زیر نور مرئی، تست MT به روش فلورسنتی

Wet Fluorescent Magnetic Particle: WFMT استفاده از ذرات فلورسنت در تست MT

در صنعت عموماً از اسپری سفید رنگ برای تست MT استفاده می گردد همچنین در مواردی از اسپری سیاه رنگ نیز استفاده می شود ذرات مغناطیسی مورد استفاده در MT بسیار ریز بوده و به منظور سهولت رویت آنها روی قطعه، به صورت رنگی ساخته میشوند. رنگ این مواد اغلب خاکستری، سفید، قرمز، زرد، آبی و یا مشکی میباشد. به این مواد ذرات مرئی گفته می شود یعنی علائم زیر نور مرئی قابل رویت میباشد (بعبارتی در اثر وجود عیب، این ذرات اطراف عیب تجمع نموده و در نور مرئی (نور محیط) محل عیب مشاهده می گردد چنانچه از نور UV: Ultra Violet استفاده گردد از اسپری فلورسنت استفاده می گردد و قطعه زیر نور ماورابنفش بررسی شده و محل تجمع ذرات پودر آهن (محل عیب) به رنگ بنفش مشاهده می شود

ذرات مغناطیسی ممکن است آغشته به مواد فلورسنت باشند که در این صورت زیر نور ماوراء بنفش قابل رویت هستند (عموماً از لامپ های UV در آزمایشگاه ها و . . استفاده می گردد). حساسیت بازرسی با مواد فلورسنت بیشتر از مواد مرئی میباشد

اسپری های مورد استفاده در صنعت عموماً از مارک Magnaflux و Bycotest می باشند

ذرات مغناطیسی به دو روش خشک (Dry Powder) و روش تر (Wet Particle) بر روی قطعه اعمال می گردند

ذرات ریز مواد فرومغناطیس که به صورت پودر درآمده اند روی سطح مورد نظر پاشیده می شوند و توسط نشی میدان به وجود آمده در اثر ناپیوستگی جذب می شوند و این ذرات جمع شده در روی نشی میدان باعث دیده شدن ناپیوستگی و محل آن می گردند بنابراین در صورت وجود عیب، این ذرات اطراف عیب تجمع میکنند

ذرات مغناطیسی به دو شکل خشک (Dry Powder) که این ذرات بصورت پودر کاملاً خشک بر روی سطح قطعه اسپری می گردند و ذرات تر (Wet Powder) استفاده می گردند و به دو صورت فلورسنتی و رنگی دسته بندی می گردند در روش تر، ذرات ریز پودر آهن در سیالی با ویژگی خاص معلق میشوند (ذرات نباید در سیال حل گردند چون ذرات باید در موقعیت عیب قرار گیرند سیالات نفتی یکی از سیالاتی است که برای تعلیق ذرات پودر آهن استفاده می گردد و برای هر دو روش رنگی و فلورسنتی استفاده می گردد)

بنابراین ذرات مغناطیسی به دو روش روی قطعه اعمال می شوند : الف: به صورت پودر خشک Dry powder ب: و یا به صورت معلق در آب یا نفت (Wet particle)

ذرات فلورسنتی: ذرات پودر آهن که به مواد فلورسنتی آغشته شده تا در زیر نور ماوراء بنفش قابل مشاهده باشد

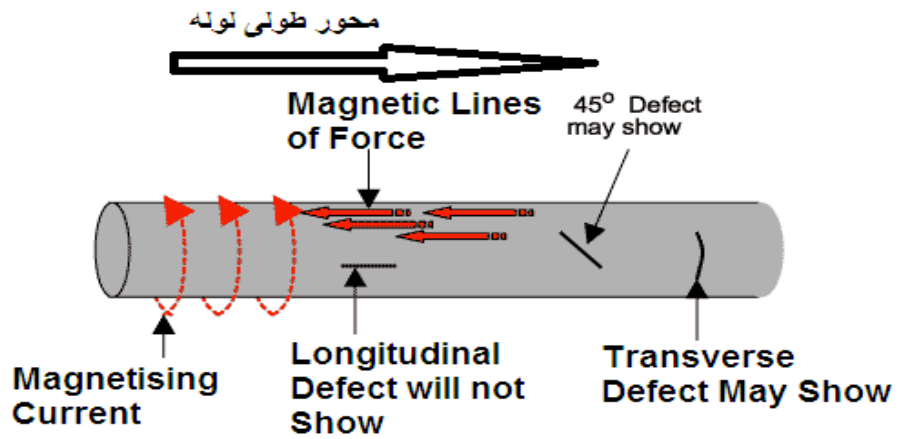
در روش فلورسنتی، ذرات پودر آهن بصورت خشک یا تر بر روی سطح اسپری شده و سپس زیر نور ماوراء بنفش، بررسی می گردد از اسپری فلورسنتی نیز استفاده می شود در روش نور مرئی نیز از روش خشک یا تر استفاده می شود

بعد از اتمام تست MT، عملیات دی مغناطیس کردن بر حسب استفاده و کاربرد ممکن است بر روی متریال انجام گردد مغناطیس پسماند ناشی از تست MT میتواند سبب انحراف قوس در جوشکاری گردد در واقع بعد از اتمام تست MT، قطعه همچنان مغناطیس (مگنت) می باشد

تکنیک هایی که در تست MT استفاده می شوند شامل:

Prod Technique, Yoke Technique, Circular Magnetization Technique, Coil Technique, Longitudinal Technique, Multidirectional Magnetization Technique

سوال: در شکل زیر چه عیبی با تست مغناطیسی قابل شناسایی می باشند: میدان مغناطیسی موازی با محور طولی لوله می باشد بنابراین چنانچه عیوب موازی محور طولی لوله باشند نشی میدان مغناطیسی بسیار جزئی بوده و عیوب قابل شناسایی نمی باشند حال وقتی عیبی عمود بر جهت این میدان باشد با برخورد میدان به عیب، نشی بسیار زیادی در میدان مغناطیسی اتفاق می افتد و عیوب شناسایی می گردند در این شکل عبور جریان، بصورت محیطی یا Circular می باشد که میدان مغناطیسی به موازات محور طولی قطعه ایجاد می شود

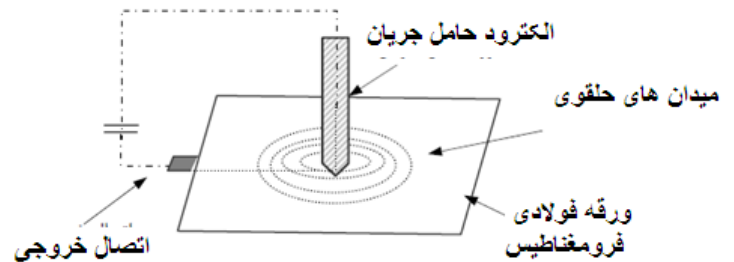
لذا تست MT فقط برای فلزات مغناطیس از قبیل فولادهای کربنی، فولادهای کم آلیاژ، چدن، بعضی از فولادهای زنگ نزن، و نیکل محدود می شود آلومینیوم، منیزیوم و خیلی از استنلس ها قابلیت انجام تست MT ندارند

پراد (Prod)

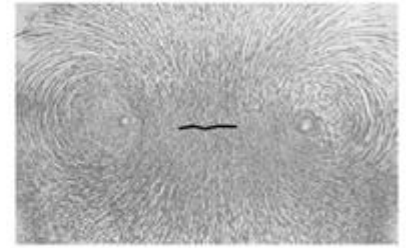
پراد (Prod Method) وسیله ای است که با استفاده از عبور جریان از میله های مسی (برنجی) موجب ایجاد یک میدان مغناطیسی موضعی می شود (Local magnetize)

در روش پراد، جریان الکتریکی مستقیماً از قطعه عبور میکند و میدان مغناطیسی در قطعه ایجاد می شود در حالیکه در روش یوک جریان الکتریکی از قطعه عبور نمی کند و جریان الکتریکی فقط از یوک عبور میکند که سبب ایجاد میدان مغناطیسی اطراف یوک می گردد سپس این میدان مغناطیسی، وارد قطعه می شود

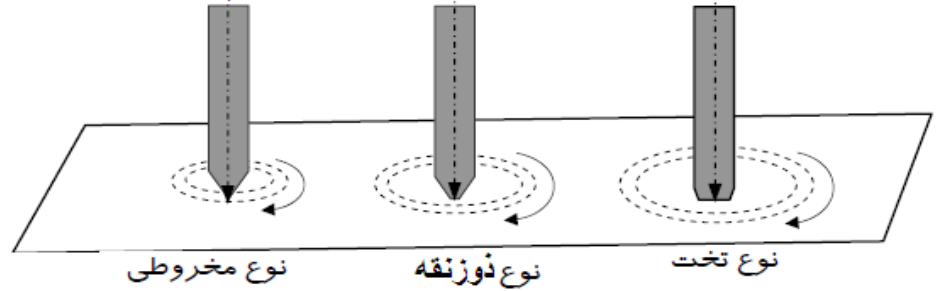
چنانچه از یک هادی، جریان الکتریکی عبور نماید در اطراف هادی میدان های حلقوی بوجود می آیند و وقتی هادی (الکتروود مسی) بر روی یک قطعه از جنس متریال فرومغناطیس قرار گیرد در قطعه میدان حلقوی ایجاد می گردد

در روش پراد از دو الکتروود جداگانه (یکی از الکتروودها بعنوان فرستنده و الکتروود دیگر بعنوان گیرنده می باشد) استفاده می گردد شرط برقراری جریان، اتصال کامل الکتروودها بر روی سطح قطعه می باشد هر الکتروود میدان حلقوی مجزایی پیرامون خود بر روی قطعه تشکیل میدهد الکتروودها بصورت جداگانه به منبع وصل می گردند و جریان از الکتروود ورودی وارد قطعه شده و توسط الکتروود گیرنده از قطعه خارج می گردد لذا هر دو الکتروود به مانند یک سیم هادی جریان عمل میکنند در این روش عیوبی قابل آشکار خواهند بود که در فاصله بین دو الکتروود خطوط حلقوی بین میدانها را بطور عمودی قطع نماید (بنابراین در روش پراد، خطی که دو الکتروود را به یکدیگر وصل می کند را رسم نموده و لذا عیوبی که موازی این خط باشند قابل Detect می باشند و جهت میدان مغناطیسی بین الکتروودها عمود بر خطی که دو الکتروود را به یکدیگر متصل میکند می باشد با پاشیدن ذرات آهن، محل عیب مشخص می گردد نوک الکتروودها بصورت تخت و مخروطی استفاده می گردد جنس الکتروود و سطح مقطع تماس از فاکتورهای بسیار مهم در این روش می باشند الکتروودها عموماً از جنس مس، آلومینیوم، سرب، فولاد می باشد و در اشکال مختلف ساخته می شود در این روش، دو الکتروود را با استفاده از یک خط به یکدیگر وصل نموده عیوب موازی این خط با روش پراد قابل Detect می باشند

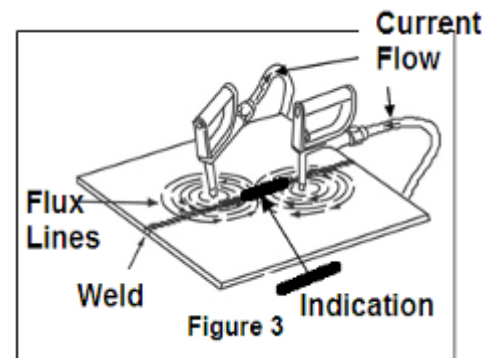
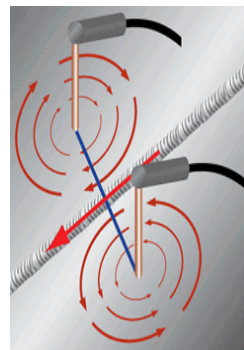

مشخصات نوک الکتروود با استفاده از روش پراد

Prod در تست MT

بطور کلی، در روش پراد، بیشترین قدرت آشکارسازی، برای عیوبی که موازی با خط جوش می‌باشد دو الکتروود در طرفین جوش همانند شکل زیر قرار می‌گیرند

استفاده از پراد در تست ذرات مغناطیسی

در این روش با عبور جریان از پراد، و ایجاد میدان مغناطیسی **Circular** (حلقوی) اطراف پایه پراد، عیوب مشخص می‌گردد البته بار دوم، پراد به اندازه 90 درجه می‌چرخد تا همه عیوب کاملاً شناسایی گردد عموماً از الکتروودهای مسی با دسته عایق در تست پراد استفاده می‌گردد با عبور جریان بین پراد، میدان مغناطیسی دایره ای (حلقوی) اطراف پراد ایجاد می‌گردد و این میدان ایجاد شده (میدان مغناطیسی اطراف پراد) برای تست با ذرات مغناطیسی استفاده می‌گردد چنانچه تماس بین پراد و قطعه کار بدرستی انجام نگیرد قوس الکتریکی ممکن است سبب آسیب رساندن قطعه گردد بهیمن دلیل از این روش برای قطعات حساس (هوا فضا) عموماً استفاده نمی‌گردد لذا هر چند وقت نوک الکتروودها باید بررسی گردد تا اکسید، آلودگی، **Scale** بر روی آنها تشکیل نگردد و در صورت تشکیل اکسید، **Scale** و آلودگی، آماده سازی لازم بر روی نوک الکتروود انجام گیرد

به وسیله تست ذرات مغناطیسی و با استفاده از یوک و پراد می‌توان بسیاری از عیوبی که به سطح راه پیدا کرده اند را در قطعات جوشکاری شده، شناسایی کرد برای شناسایی عیوب زیر سطحی مثل ناخالصی‌های جوش، حفره‌های گازی و عدم نفوذ در ریشه جوش، روش پراد همراه با جریان متناوب، مستقیم یا جریان نیم موج، بهترین روش می‌باشد

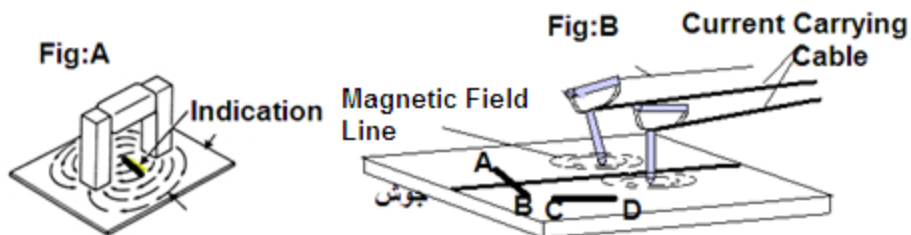
در روش یوک از اسپری سفید رنگ بر روی جوش جهت ایجاد کنتراست استفاده می‌گردد ابتدا یوک را بر روی سطح فلز قرار داده و ماده سفید رنگ جهت ایجاد کنتراست بر روی سطح قطعه یا جوش اسپری شده، سپس ذرات پودر آهن بر روی سطح پاشیده می‌شود بر اساس میدان مغناطیسی بین دو پایه یوک، ذرات پودر آهن در اطراف عیب جوش، تجمع میکنند

یکی از تفاوت‌های یوک و پراد، این است که در یوک، سیم پیچ وجود دارد لذا وقتی جریان از سیم پیچ عبور میکند میدان مغناطیسی عمود بر جهت جریان ایجاد شده و لذا میدان مغناطیسی در قطعه بصورت طولی ایجاد می‌گردد (جهت میدان از N به S می‌باشد) درحالی‌که در پراد جهت میدان مغناطیسی بصورت Circle Magnetic Field می‌باشد

استفاده از یوک در تست MT

سوال: در شکل زیر دو تست مغناطیسی Yoke Test, Prod Test انجام می‌گیرد آیا عیوبی که در شکل Fig A نشان داده شده است کاملاً توسط روش یوک شناسایی می‌گردد: بلی چون جهت خطوط میدان عمود بر عیب بوده و عیوب براحتی شناسایی می‌گردند چنانچه عیوب موازی میدان باشند قابل Detect نمی‌باشند در تست پراد، کدام عیوب جوش در شکل زیر، راحت تر قابل شناسایی می‌باشند عیوب AB یا عیوب CD: عیوب AB یقیناً براحتی توسط تست پراد قابل شناسایی می‌باشند چون عیوب AB عمود بر خطوط میدان می‌باشند و عیوب CD ممکن است توسط پراد شناسایی نگردند به همین دلیل مرتبه دوم تست با زاویه 90 درجه نسبت بحالت قبلی انجام می‌گردد تا عیوب کاملاً شناسایی گردند

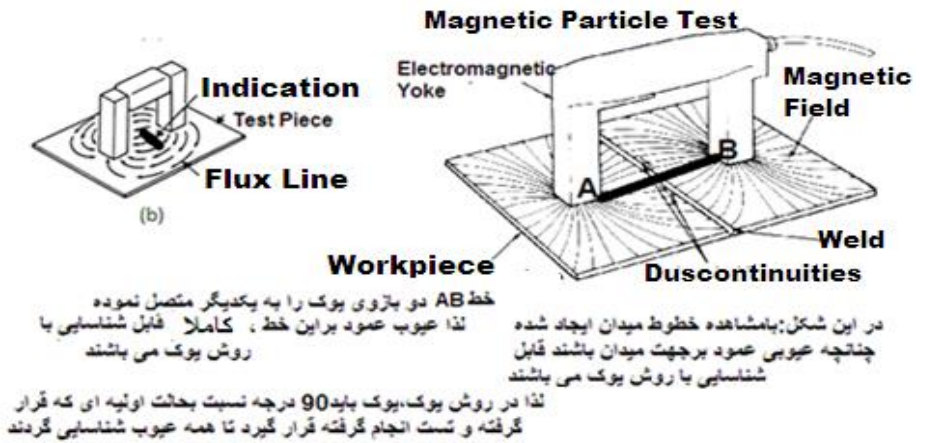
متدها و تکنیک‌های تست MT با استفاده از ذرات مغناطیسی یا Magnetic Particle عبارت است از:

Dry Magnetic Powder, Wet Magnetic Particle, Polymer Magnetic Particle, Magnetic Slurry/Paint Magnetic Particle

روش یوک: (Yoke)

در روش یوک چون خطوط میدان از یک پایه به پایه دیگر است (شکل فوق) لذا عیوبی که عمود بر این خطوط میدان باشند قابل شناسایی می‌باشند ترک‌هایی که به موازات خطوط میدان باشند قابل شناسایی نمی‌باشند لذا برای یافتن عیوب، پایه‌های یوک 90 درجه نسبت بحالت اولیه قرار می‌گیرد تا همه عیوب شناسایی گردند با قرار گرفتن یوک بر روی قطعه، خطوط میدان بین دو قطب شکل می‌گیرد میله ای از درون یک سیم پیچ همانند شکل های فوق، عبور میکند میدان‌هایی با خطوط طولی در میله تشکیل می‌گردند اگر دو سر میله خم گردد خطوط میدان با همان ماهیت در دو ساق یوک تولید خواهد شد (به نحوه ساختمان یوک توجه شود، جریانی وارد قطعه نمی‌شود)

چه نوع عیوبی با استفاده از روش یوک قابل شناسایی می‌باشند: ابتدا با یک خطی فرضی دو بازوی یوک را به یکدیگر وصل نموده عیوبی که عمود بر این خط باشند توسط یوک قابل شناسایی می‌باشند البته متریال مورد تست، باید فرومغناطیس باشند

استفاده از یوک در تست MT

یوک قطعه ای است فلزی و U شکل با یک سیم پیچ پیچیده شده دور آن که جریان را از خود عبور می دهد. هنگامی که کویل (سیم پیچ) حامل جریان شود در امتداد یوک، یک میدان مغناطیسی طولی در یوک و در قطعه تست ایجاد می شود. میدان مغناطیسی ایجاد شده توسط یوک میتواند ذرات آهن را به شدت جذب کند و جهت بررسی عیوب سطحی به کار می رود. اگر ذرات آهن در میدان میان دو قطب یوک پاشیده شوند. علائم عیوب سطحی را به آسانی می توان مشاهده نمود. جریان متناوب یکی از مناسبترین جریانهای الکتریکی است که موارد مصرف روزمره دارد به همین دلیل از آن به منظور منبعی برای تست ذرات مغناطیسی استفاده می گردد

ذرات مغناطیس بصورت پودر خشک بر روی سطح اسپری می گردند (Dry Powder) و یا بصورت ذرات معلق در نفت یا آب اسپری می گردند (Wet Particle)

تکنیک های تست MT: تکنیک های تست ذرات مغناطیسی شامل Prod Technique تکنیک پراد، تکنیک مغناطیس کنندگی طولی Longitudinal

Magnetization (در این حالت میدان مغناطیسی بصورت طولی و موازات محور قطعه، ایجاد می شود) تکنیک مغناطیس کنندگی دایره ای Circular Magnetization، تکنیک یوک Yoke Technique و تکنیک مغناطیس کنندگی چند جهتی Multi Directional Magnetization می باشند

برای تست با MT ناصافی سطح ممکن است ایجاد پل نموده و ترکها در زیر پلها مخفی بمانند

در این تست پوشش های نازک رنگ و سایر پوشش های غیر مغناطیسی مشکلی ایجاد نمی کنند

هم جریان مستقیم و هم جریان متناوب برای مغناطیس کردن قطعات مناسب هستند. قدرت، جهت و توزیع میدان مغناطیسی به نوع جریانی که برای مغناطیسی کردن از آن استفاده شده بستگی دارد. در تست ذرات مغناطیسی معمولاً میدانی که توسط جریان مستقیم به وجود می آید در داخل قطعه نفوذ می کند. در حالی که میدانی که در اثر جریان متناوب ایجاد می شود فقط محدود به سطح یا نزدیک سطح قطعه می شود که معمولاً به عنوان اثر سطحی شناخته می شود. بنابراین برای پیدا کردن عیوب زیر سطحی نباید از جریان متناوب استفاده شود

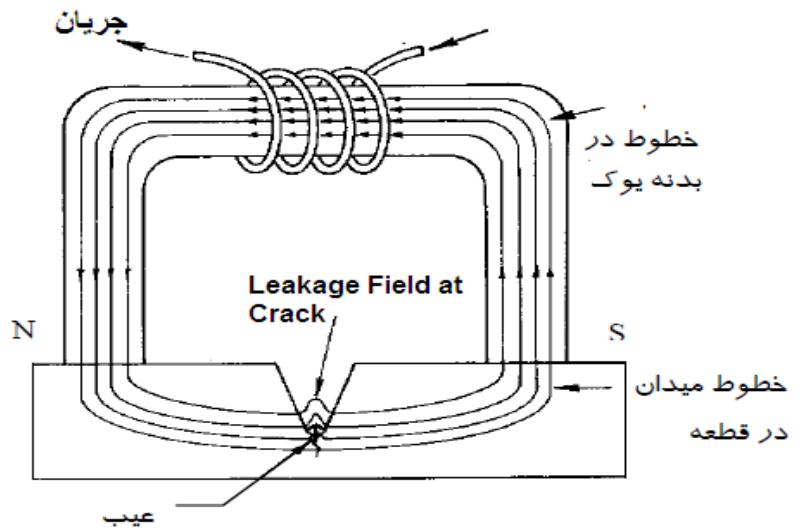
به وسیله تست ذرات مغناطیسی و با استفاده از یوک و پراد می توان بسیاری از عیوبی که به سطح راه پیدا کرده اند و یا عیوب زیر سطحی را شناسایی کرد

همانطور که بیان گردید پودرهای خشک ذرات آهن با رنگ های مختلفی در تست MT در تست نور مرئی استفاده می گردند (هدف از رنگی نمودن ذرات پودر آهن، برای شناسایی بهتر موقعیت عیب می باشد) در موارد نادر پودرهای خشک به رنگ فلورسنتی تولید می گردند

سوال: چرا در روش یوک احتمال جرقه وجود ندارد: در واقع یوک شامل یک سیم پیچی که جریان فقط از سیم پیچ عبور میکند و در سطح قطعه، میدان مغناطیسی

الفا شده، ایجاد می گردد که بجز آهنربا نمودن سطح قطعه مورد آزمایش، اثر دیگری بر قطعه ندارد

در شکل زیر نحوه سیم پیچ در یوک، خطوط میدان مغناطیسی در یوک و قطعه، نشستی جریان بعلت وجود ترک نشان داده شده است

چرا روش پراد روش مستقیم (Direct) می باشد: چون جریان الکتریکی وارد قطعه شده و سبب ایجاد میدان مغناطیسی می گردد در حالیکه در روش های غیرمستقیم (Indirect)، جریان الکتریکی وارد قطعه نمی شود در اینحالت، میدان مغناطیسی در قطعه القا می شود لذا در روش غیرمستقیم، از واژه القا استفاده می گردد)

معایب و محدودیتهای تست MT: این تست، به نیازمند جریان برق می باشد. امکان بازرسی فقط جهت فلزات مغناطیس شونده، میسر می باشد. اغلب قطعات نیاز به مغناطیس زدایی پس از انجام آزمایش دارند. عملیات مغناطیس زدایی معمولاً با استفاده از جریان AC انجام می شود. با عبور دادن آهسته قطعه از میدان مغناطیسی متناوب و با کم کردن تدریجی شدت جریان مغناطیس کننده تا صفر، نظم دو قطبی های مغناطیسی، بهم ریخته و قطعه مغناطیس زدایی می شود. تست MT، فقط عیوب سطحی یا نزدیک به سطح را بررسی می کند- عمق عیب را تعیین نمی کند- بررسی باید در دو جهت انجام شود.

Hardfacing Weld Overlay

بر اساس ASME IX تست های مورد نیاز جهت Qualify نمودن PQR با روش Hardfacing Weld Overlay شامل تست های PT, Macro Test, Hardness Test و Chemical Composition می باشد

برای تست جوشکار Hardfacing Weld Overlay فقط تست ماکرو و و در مواردی تست PT نیاز می باشد البته قبل از تست PT، عملیات Surface Condition باید انجام گیرد

بر اساس ASME IX تست های مورد نیاز جهت Qualify نمودن PQR با روش

Corrosion Resistance Weld Overlay شامل تست های PT, Side Bend, Chemical Analysis می باشد برای تست جوشکار Corrosion Resistance Weld Overlay فقط تست Side Bend انجام می گردد

Hardfacing Weld Overlay (HFO), Corrosion Resistance Weld Overlay (CRO)

اصطلاح Hard Facing Weld Metal Overlay و Corrosion Resistance Weld Metal Overlay عبارت است از ایجاد یک یا لایه های بیشتری از

جوش بر روی سطح فلز جهت بهبود خواصی چون مقاومت به خوردگی، مقاومت سایشی انجام می گردد بنابراین Hardfacing Weld Metal Overlay، انجام

جوشکاری با الکتروود/فیلر متال بر روی سطح فلز (مثال: فولاد) جهت ایجاد سطحی مقاوم در برابر سایش می باشد

Corrosion Resistance Weld Metal Overlay ایجاد جوشکاری با استفاده از الکتروود/فیلر متال بر روی سطح فلز (مثال: فولاد) جهت ایجاد سطحی مقاوم

در برابر خوردگی می باشد که با روش جوشکاری انجام می گیرد

سوال: تفاوت Hardfacing و Hardfacing Weld Overlay چیست: هدف از Hardfacing ایجاد سطحی مقاوم به سایش می باشد که با روش هایی همچون

اسپری، جوشکاری و... حاصل می شود در حالیکه Hardfacing Weld Overlay ایجاد سطحی مقاوم به سایش که با روش های مختلف جوشکاری، حاصل

می شود

مثال: جوشکاری بر روی پلیتی به ضخامت 1/2" با پروسه SMAW بصورت HFO جهت ایجاد لایه مقاوم به سایش (Hardfacing) جوشکاری نموده است

محدوده ضخامتی از فلز پایه که این جوشکار Qualify می باشد عبارت است (Essential Variable ثابت می باشند):

بر اساس جدول QW-453، جوشکار محدوده ضخامت $\frac{1}{2}$ "-Unlimited را با روش SMAW مجاز به جوشکاری Hardfacing Overlay می باشد (Essential Variable ثابت می باشند)

بعبارتی وقتی ضخامت پلیت در محدوده $\frac{1}{2}$ "-Unlimited می باشد جوشکار با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری HFO می باشد
آیا این جوشکار مجاز به جوشکاری بر روی لوله با پروسه SMAW می باشد: خیر این جوشکار مجاز به جوشکاری با پروسه SMAW بصورت Hardfacing Overlay می باشد

بر اساس جدول QW-453، جهت صلاحیت جوشکار

به روش Hardfacing Overlay/ Corrosion Resistance Overlay دو محدوده ضخامت مشخص می گردد الف: ضخامت فلز پایه کمتر از 1"، ب: ضخامت فلز پایه ≥ 1 " Thk(Base Metal)

وقتی جوشکاری بر روی متریالی به ضخامت کمتر از 1" بصورت Hardfacing Overlay/Corrosion Resistance Overlay جوشکاری و تایید گردد این جوشکار مجاز به جوشکاری ضخامتی که تست داده تا ضخامت بی نهایت را مجاز به جوشکاری Hardfacing Overlay/Corrosion Resistance Overlay است

وقتی جوشکاری بر روی متریالی به ضخامت ≥ 1 " را بصورت Hardfacing Overlay/Corrosion Resistance Overlay جوشکاری و تایید گردد این جوشکار مجاز به جوشکاری ضخامت های 1" تا ضخامت بی نهایت بر اساس QW-453 می باشد البته جوشکاری که به روش CRO تایید گردد مجاز به جوشکاری با HFO نمی باشد و بالعکس

Hardfacing Weld Overlay(PQR)

بر اساس ASME IX تست های مورد نیاز جهت Qualify نمودن PQR با روش Hardfacing Weld Overlay شامل تست های PT,Macro Test,Hardness Test و Chemical Composition (وقتی در WPS مشخص گردید) می باشد

Hardfacing Weld Overlay(Welder Test)

برای تست جوشکار Hardfacing Weld Overlay فقط تست ماکرو و در مواردی تست PT نیاز می باشد البته قبل از تست PT عملیات Surface Condition باید انجام گیرد

Corrosion Resistance Weld Overlay(PQR)

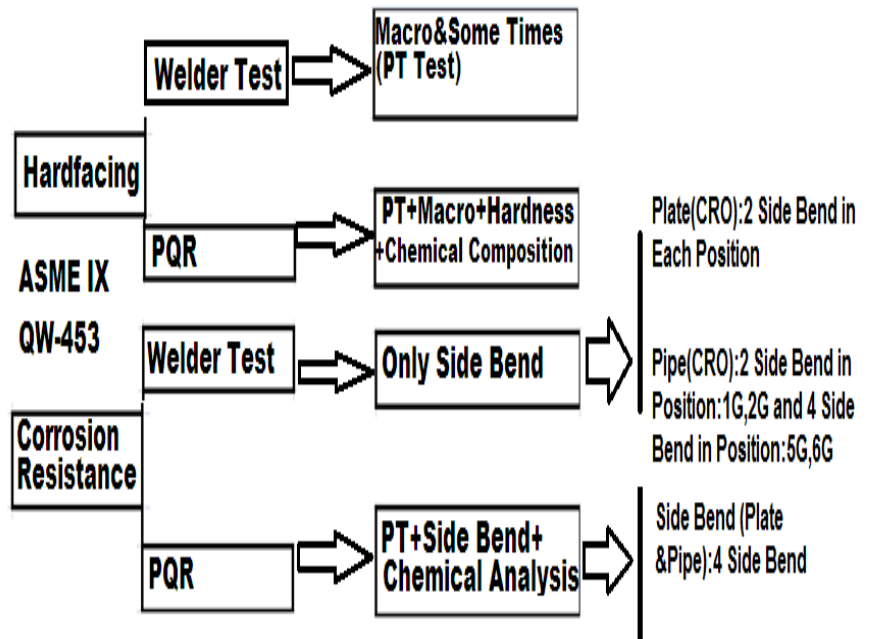
بر اساس QW-453 جهت Qualify نمودن PQR(Corrosion Resistance Weld Overlay)، تست های PT و تعداد 4 تست Side Bend و همچنین Chemical Composition وقتی در WPS مشخص گردید باید انجام گردد

Corrosion Resistance Weld Overlay(Welder Test)

برای تست جوشکار Corrosion Resistance Weld Overlay(Welder Performance) فقط تست Side Bend انجام می گردد که موقعیت نمونه های تست خمش Side Bend بر روی لوله، بر اساس QW-453(Note 5,6)، تعیین می گردد

جدول زیر تست های مورد نیاز جهت Qualify نمودن PQR/Welder Test وقتی جوشکاری بصورت Hardfacing Weld Overlay/Corrosion Resistance Weld Overlay می باشد

تست های مورد نیاز جهت تعیین صلاحیت جوشکار و PQR(Qualification) جوشکاری Hardfacing/Corrosion Resistance Weld Overlay

API 650

بر اساس (API 650-5-4-1) حداقل ضخامت ورق انولار (مخازن کربن استیل) بدون در نظر گرفتن Corrosion Allowance (حد مجاز خوردگی) باید 6mm باشد و حداقل پهنای ورق‌های Bottom Plate شامل Sketch Plate, Rectangular Plate باید دارای پهنایی حداقل 1800mm باشند و بر اساس جدول 5-1(a) مقدار ضخامت ورق Annular Plate بصورت تابعی از ضخامت First Course of Shell (ضخامت کورس اول مخزن) و همچنین مقدار Stress یا تنش در کورس اول می‌باشد با افزایش ضخامت کورس اول (افزایش محدوده ضخامت کورس اول)، ضخامت ورق Annular بر اساس جدول زیر، افزایش می‌یابد بطور مثال، وقتی ضخامت کورس اول مخزن 20mm و مقدار استرس در کورس اول کمتر از 190Mpa باشد حداقل ضخامت ورق انولار بدون احتساب Corrosion Allowance (حد مجاز خوردگی) برابر با 6mm می‌باشد حال با افزایش ضخامت کورس اول و یا افزایش مقدار استرس در کورس اول مخزن، ضخامت ورق انولار بر اساس جدول زیر افزایش می‌یابد چنانچه مخازن از متریال استنلس باشد باید به API 650 App.S مراجعه گردد

ضخامت ورق‌های انولار بر اساس ضخامت شل مخازن و مقدار تنش بر اساس API 650

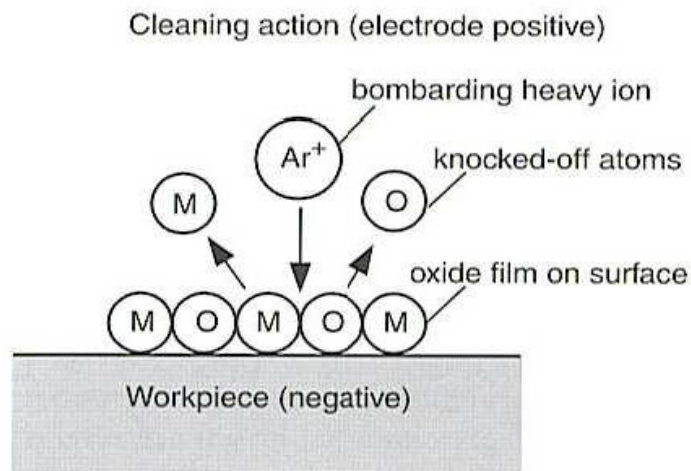
Table 5-1a—(SI) Annular Bottom-Plate Thicknesses (t_b)

Plate Thickness of First Shell Course (mm)	Stress in First Shell Course			
	≤ 190	≤ 210	≤ 220	≤ 250
$t \leq 19$	6	6	7	9
$19 < t \leq 25$	6	7	10	11
$25 < t \leq 32$	6	9	12	14
$32 < t \leq 40$	8	11	14	17
$40 < t \leq 45$	9	13	16	19

در مخازن استوانه ای، هرچه کورس مخزن بالاتر میرود ضخامت پلیت‌های کورس مخزن کاهش می‌یابد با کاهش ضخامت پلیت‌ها، اولاً مقدار وزن کاهش می‌یابد، ثانیاً مقدار هزینه کاهش یابد ثالثاً چون مخازن استوانه ای می‌باشند در کورس‌های بالاتر، فشار سیال کمتر بوده و لذا پلیت‌های با ضخامت کمتر استفاده می‌گردد (مخازن استوانه ای فشار pgh اعمال می‌شود در کورس‌های بالاتر فشار هیدرواستاتیک همواره کاهش می‌یابد)

سوالات

سوال: دلیل Arc Cleaning (عملیات تمیزکاری که توسط قوس انجام می‌گیرد) در پلاریته DCEP در جوشکاری تیگ: گازهای محافظ در فضای قوس یونیزه (باردار) می‌گردند و با برخورد این یون‌های مثبت به سطح قطعه، لایه‌های اکسیدی شکسته می‌گردند شکسته شدن لایه‌های اکسیدی، برداشته شدن لایه‌های زنگ از روی سطح، بمنزله تمیزکاری سطح قطعه می‌باشد چون این اکسیدها میتوانند مشکلات فراوانی در زمان جوشکاری ایجاد نمایند (نقطه ذوب این اکسیدها با فلز پایه تفاوت زیادی دارد، این اکسیدها مانع ذوب فلز شده، میتوانند سبب ایجاد آخال گردند بعنوان نمونه وجود اکسید آلومینیوم که بر روی سطح آلومینیوم ایجاد می‌گردد)

Ferrous weld metal chemical composition may be designated using:Ano

آیا برای فلز جوش PQR(Pno:21) از Ano استفاده می شود:خیر Pno:21 مربوط به مس و آلیاژهای مس بوده و بعنوان Nonferrous بوده درحالیکه Ano فقط برای فلز جوش متریال Ferrous استفاده می شود

سوال:آیا برای فلز جوش متریال با Pno:10J از Ano استفاده می شود:بلی Pno:10J مربوط به فولادهاست

سوال:آیا براساس ASME IX ممکن است چندین الکتروود دارای Fno یکسانی باشند:بلی براساس ASME IX QW-432 معنی ندارد بطوریکه الکتروودهای با E7015,E7016,E7018 همگی دارای Fno:4 می باشند

سوال:مدت زمانی که جوشکار مجاز به Immediate Retest می باشد را بر اساس ASME IX تعیین نمایید:هیچگونه زمانی برای تست مجدد جوشکار بصورت Immediate Retest بر اساس ASME IX مشخص نگردیده است در جوشکار بدون تمرین بیشتر (Further Training) مجدداً تست می دهد

سوال:چرا الکتروودهای ضخیم ویا الکتروودهای با پوشش ضخیم با پلاریته DCRP عموماً استفاده می گردند:چون این الکتروودها حرارت بیشتری برای ذوب نیاز داشته که در روش DCRP حدود 2/3 حرارت در الکتروود تولید می گردد

مثال:یک جوشکار در Position:4G جوشکاری نموده و تایید گردیده است این جوشکار لوله های با سایز "OD>24" را در چه وضعیتی با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری است:

براساس QW-461.9 این جوشکار لوله های با سایز "OD>24" را در وضعیت Position: F, O مجاز به جوشکاری است،این جوشکار لوله های با سایز "OD≤24" را فقط بصورت Flat مجاز به جوشکاری می باشد همچنین این جوشکار لوله های با قطر "OD≤2 7/8" را مجاز به جوشکاری نمی باشد،آیا این جوشکار، مجاز به جوشکاری در وضعیت های Position:3G,5G,6G می باشد: خیر این جوشکار وضعیت عمودی را مجاز به جوشکاری نمی باشد

A Welder Qualifying with a Groove Weld in Plate in the 4G Position in Qualified to Weld Groove Welds in Plate and Pipe Over 24" OD in the Positions 1-Overhead 2-Flat and Horiz. 3-Flat and Overhead 4-Horizontal

QW-461.9 Performance Qualification-Position and Diameter Limitation
(Within the Other Limitations of QW-303)

Qualification Test		Position and Type Weld Qualified(note 1)		
		Groove		Fillet Plate and Pipe
Weld	Position	Plate & Pipe Over 24" (610mm).OD	Pipe 24 in (610mm)OD (Note 2)	
Plate-Groove	4G	F,O	F(Note 2)	F,H,O

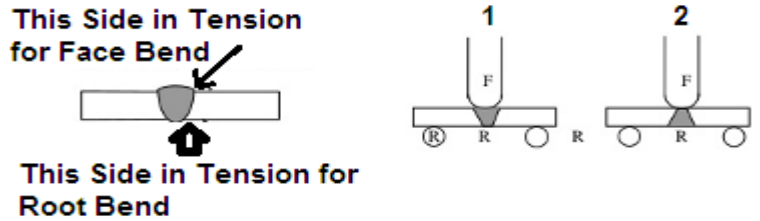
2:Pipe 2 7/8"(73mm) OD and Over

سوال:Filler Metal بر اساس: SFA,A No,AWS Class,Fno تعیین می گردد؟

براساس AWS QW-404 ، Fno نشان دهنده Filler Metal می باشد لذا گزینه Fno صحیح است

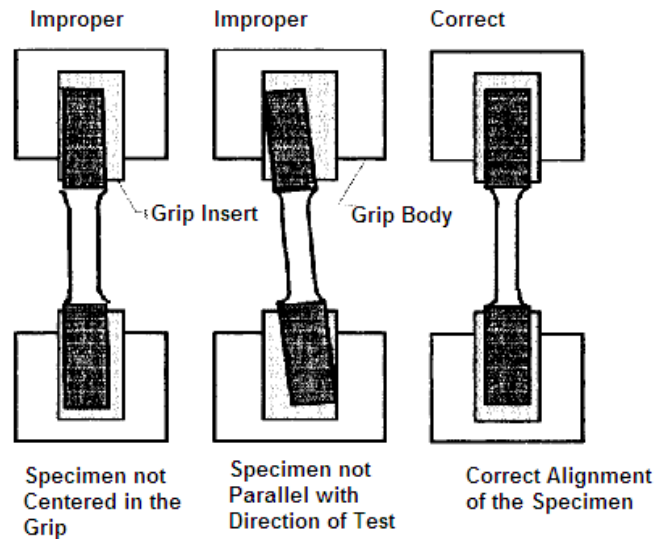
سوال: تعریف T.C: Thermal Conductivity، نرخ انتقال حرارت در متریال، T.C نامیده می‌شود متریال با T.C بالاتر جهت جوشکاری، نیاز به حرارت بیشتری دارند

سوال: در شکل زیر نمونه Root Bend, Face Bend را تعیین نمایید: نمونه شماره یک، Root Bend می‌گردد چون نمونه از طرف جوش ریشه، خم می‌گردد و سطح محدب بعد از خمکاری، پاس ریشه می‌باشد و نمونه شماره دو، Face Bend می‌باشد

نمونه های تست خمش

سوال: در شکل زیر نمونه تست کشش که بصورت صحیح (Correct) و نامناسب (Improper) در Grip دستگاه تست کشش قرار گرفته، نشان داده شده است

نمونه های تست کشش

مثال: در جوشکاری GTAW فلزات آلومینیوم و منیزیم بعلت تشکیل لایه اکسیدی از جریان AC عموماً استفاده می‌گردد

When welding aluminum, and magnesium with GTAW, _____ is normally used.

a. DCEN, b. CCPO, c. DCEP, d. AC

Arc Stability یا پایداری قوس عبارت است از شروع و نگهداری قوس الکتریکی در زمان جوشکاری (شروع قوس در جوشکاری خیلی مهم است برخی

عناصر موجود در پوشش الکترود، جوشکاری با برخی پروسه‌ها و نوع پلاریته فاکتورهای تأثیر گذار بر شروع قوس و پایداری قوس می‌باشند تلاش بر آن است تا شروع قوس راحت تر بوده و همچنین قوس در زمان جوشکاری باید پایدار باشد بعنوان مثال با تغییر طول قوس و پارامترهای جوشکاری، قوس سریعاً قطع نگردد، اکسید تیتانیوم، پتاسیم، سیلیکات، کربنات کلسیم علاوه بر خصوصیات دیگر بعنوان موارد پایدار کننده قوس، Arc Stability به روکش الکترود های جوشکاری برق اضافه می‌گردند

The three welding documents required to make a production weld (as required by ASME IX) are: a. WPS, PQR, WPL, b.

PSW, QPR, WPQ, c. WPQ, PQR, WPS, d. POR, PQR, WOR

مثال: مدارکی که براساس ASME IX برای جوشکاری Production نیاز می‌باشند عبارتند از:

WPS, PQR, WPQ بنابراین گزینه C صحیح است

سوال: Heat Lost (اتلاف حرارتی) در جوشکاری قوس الکتریکی بدلیل: Convection, Conduction, Radiation, Diffusion می‌باشد

مثال: مفسر فیلم های رادیوگرافی باید حداقل داری Level II (ASNT) باشد

مثال: از کبالت برای رادیوگرافی ضخامت های عموماً 7"-1.5" استفاده می‌گردد قدرت نفوذ Cobalt 60 بالاست همچنین نیمه عمر این ماده

رادیوکتیو 5.26 Years می‌باشد

Cobalt is normally used for radiographing thicknesses of _____.

a. 0.25” – 3.0”, b. 1.5” – 7.0”, c. 8.0” – 10.0”, d. 0.50” – 2.0”

مثال: دانسیته فیلم 1 یعنی عبور 10% نور از فیلم چون دانسیته عبارت است لگاریتم اشدت نور تابیده شده به فیلم تقسیم بر شدت نور عبوری

A film density of 1.0 will allow _____% of light through to the film.

a. 1%, b. 10%, c. 0.01%, d. 0.001%

مثال: متریال با Thermal Conductivity بالاتر نیاز به حرارت بیشتری برای جوشکاری می باشد

Materials with high thermal conductivity will require _____.

a. higher heat input to weld, b. lower heat input to weld, c. preheating, d. post-weld heating

Metals with a high coefficient of thermal expansion are more susceptible to:

a. transverse cracking, b. lack of fusion, c. warpage and distortion, d. linear porosity

مثال: فلزات با ضریب انبساط حرارتی بالاتر، حساسیت بیشتری به Warpage & Distortion دارند بهمین دلیل متریال استنلس آستنیتی بمراتب بیشتر از متریال

کربن استیل در زمان جوشکاری و یا پروسه های حرارتی، دچار اعوجاج می گردند البته ضریب انتقال حرارت نیز تاثیر بسزایی بر ایجاد اعوجاج دارد

Metals with a high coefficient of thermal expansion are more susceptible to:

a. transverse cracking, b. lack of fusion, c. warpage and distortion, d. linear porosity

مثال: Ano: برای فلزجوش متریال (Ferrous) و برای PQR براساس ASME IX استفاده می شود و برای جوش غیرفلزات (Nonferrous) و یا برای تست

جوشکار استفاده نمی گردد

Ferrous weld metal chemical composition may be designated using: Ano

آیا برای فلزجوش PQR (Pno:21) از Ano استفاده می شود: خیر Pno:21 مربوط به مس و آلایزهای مس بوده و بعنوان Nonferrous بوده درحالیکه Ano فقط

برای فلزجوش متریال Ferrous استفاده می شود

سوال: آیا برای فلزجوش متریال با Pno:10J از Ano استفاده می شود: بلی Pno:10J مربوط به فولادهاست

سوال: آیا از تست های NDE برای تعیین صلاحیت جوشکار Welder Qualification/Welder Performance بر اساس ASME IX میتوان استفاده نمود:

تست های NDE شامل PT, UT, RT, MT, ET, ... می باشند و فقط تست Volumetric NDE که شامل تست های RT, UT می باشد برای برخی متریال و

برخی پروسه ها میتواند جایگزین تست مکانیکی جهت تست جوشکار گردد

مثال: الکترودهای جوشکاری براساس ASME IX (QW-431) با Fno طبقه بندی می گردند

Welding electrodes are grouped in Section IX by

A. AWS class, B. ASME specification, C. SFA, D. "F" number

سوال: آیا براساس ASME IX ممکن است چندین الکترودهای Fno یکسانی باشند: بلی براساس ASME IX QW-432 معنی ندارد بطوریکه الکترودهای با

Fno:6 همگی دارای SFA:5.2, 5.9, 5.17, 5.18, 5.20, 5.22, 5.23, 5.26, 5.28, 5.29 همگی دارای

Fno:4 می باشند

مثال: وقتی یک جوشکار بر روی اتصال Groove Weld به ضخامت $1/2$ " با دو پروسه مختلف، جوشکاری نموده است آیا با رعایت Essential Variable مجاز

به جوشکاری ضخامت بصورت Max to be Welded می باشد: خیر با هیچیک از دو پروسه مجاز به جوشکاری ضخامت مجاز بینهایت (ماکزیمم ضخامت

بینهایت) نمی باشد چون با هر پروسه باید حداقل $1/2$ " و با سه لایه جوشکاری نماید تا مجاز به جوشکاری ضخامت بی نهایت گردد البته بشرطیکه Essential

Variable ثابت باشند

آیا منظور از Max to be Welded که در ASME IX در خصوص ضخامت استفاده می گردد همان ضخامت بی نهایت است: بلی

نکته: وقتی یک جوشکار بر اساس ASME IX (QW-321)، بصورت Immediate Retest تست دهد هر نوع تستی که بر روی قطعه اصلی انجام گردیده است

بر روی نمونه Retest نیز باید انجام گردد (بعنوان مثال، اگر بر روی نمونه اصلی تست رادیوگرافی انجام گردیده است و جوشکار مردود (Reject) گردید چنانچه

جوشکار Retest (تست مجدد) گردد بر روی نمونه Retest نیز باید تست رادیوگرافی انجام گردد) لذا گزینه A صحیح است

Immediate retests of welders qualifications coupons

A. Must use the same method, B. May use any method, C. Are not allowed, D. Require Inspector approval

سوال: مدت زمانی که جوشکار مجاز به Immediate Retest می باشد را بر اساس ASME IX تعیین نمایید: هیچگونه زمانی برای تست مجدد جوشکار بصورت

Immediate Retest بر اساس ASME IX مشخص نگردیده است در Immediate Retest جوشکار بدون تمرین بیشتر (Further Training) مجدداً

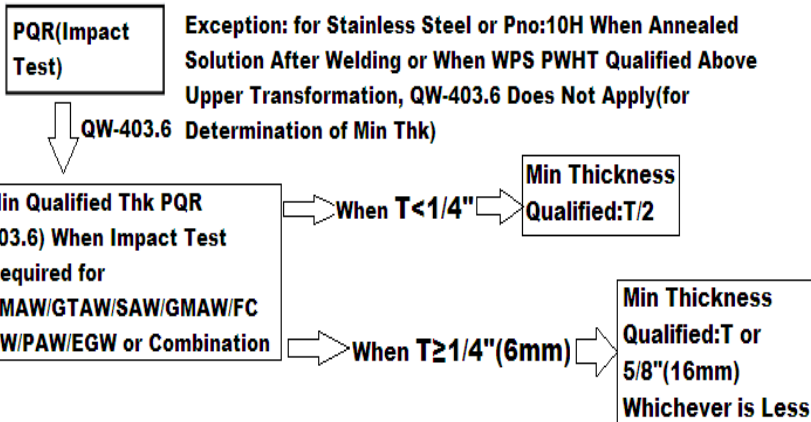
تست می دهد

تست ضربه در PQR

یکی از مهمترین فاکتورها پارامتری که بر روی محدوده WPS تاثیر می گذارد تست ضربه می باشد وقتی PQR به تست ضربه نیاز دارد شرایط سخت گیرانه تر، بازه و محدوده ای که تایید می گردد کوچکتر می گردد بنابراین وقتی یک PQR که با پروسه های GTAW, SMAW, GMAW, FCAW, SAW و یا ترکیب این پروسه ها جوشکاری و تایید می گردد چنانچه PQR تست ضربه داشته باشد برای تعیین حداقل ضخامت که مجاز به جوشکاری است به QW-403.6 مراجعه می گردد (البته برای متریکال با Pno:10H که بعد از جوشکاری عملیات حرارتی آنیل انحلالی یا Anneal Solution گردیده اند و یا WPS با عملیات PWHT بالای خط Qualify. Upper Transformation گردد. QW-403.6 اعمال نمی گردد) برای تعیین حداکثر ضخامت، همواره QW-451 استفاده می گردد بنابراین مجددا متذکر می گردد که وقتی PQR تست ضربه دارد برای تعیین حداقل ضخامت به QW-403.6 مراجعه می شود برای تعیین حداقل ضخامت دو محدوده تعریف می گردد

Impact Test Required(QW-403.6)

Welding Processes:GTAW, SMAW, SAW, FCAW, GMAW, PAW, EGW & Combination		
PQR:Min/Max Thk Base Metal Qualified		
When Impact Test Required		
Test Coupon Thickness(PQR)	Max Thk Base Metal Qualified	Min Thk Base Metal Qualified
Thk<1/4"(6mm)	QW-451	T/2
T≥1/4"(6mm)	QW-451	T or 5/8"(16mm) Whichever is Less

سوال: آیا جداول فوق برای اتصالات Fillet Weld می باشد یا Groove Weld: برای اتصالات Groove Weld می باشد بعبارتی QW-403.6 برای اتصالات Groove Weld استفاده می گردد

جهت تعیین حداقل و حداکثر ضخامت فلز پایه براساس جدول زیر وقتی PQR تست ضربه نداشته باشد برای پروسه های GTAW/SMAW/SAW/FCAW/GMAW/PAW/EGW استفاده می گردد البته یکسری استثناء نیز وجود دارد

No Impact Test

Welding Processes:GTAW, SMAW, SAW, FCAW, GMAW, PAW, EGW & Combination		
PQR:Min/Max Thk Base Metal Qualified		
When Impact Test is Not Required		
Test Coupon Thickness(PQR)	Max Thk Base Metal Qualified	Min Thk Base Metal Qualified
Thk	QW-451	QW-451
Thk	QW-451	QW-451

مثال: یک PQR به ضخامت 3/16"(5mm) با روش SMAW بصورت Groove جوشکاری گردیده است تست ضربه بر روی PQR انجام گردیده است محدوده ضخامت فلز پایه و فلز جوش که مجاز به جوشکاری است را بشرط ثابت بودن Essential Variable تعیین نمایید: وقتی تست ضربه برای PQR نیاز باشد جهت تعیین حداقل ضخامت برای برخی پروسه ها باید به QW-403.6 مراجعه نمود براساس QW-403.6 وقتی ضخامت PQR کمتر از 1/4"(6mm) باشد

باشد حداقل ضخامتی از فلز پایه که توسط PQR فوق تایید می گردد $T/2=3/16"/2=3/32"$ ($5/2=2.5\text{mm}$) و حداکثر ضخامت فلز پایه که توسط PQR با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری است، براساس QW-451.1 تعیین می گردد که برای این مثال چون PQR بر روی نمونه تست Test Coupon) به ضخامت $\text{Thk}=5\text{mm}$ جوشکاری و تایید گردید لذا مجاز به جوشکاری فلز پایه تا ضخامت 10mm می باشد (Essential Variable ثابت می باشند)

همچنین حداکثر ضخامت فلز جوش با پروسه SMAW برابر با $t=10\text{mm}$ می باشد

دو اصطلاح ضخامت فلز جوش که با t نشان داده می شود و ضخامت فلز پایه که با $T(\text{Thk})$ نشان داده می شود باید کاملا درک گردند

مثال: یک PQR با روش GMAW (Short Circuit) بر روی متریال به ضخامت 10mm بصورت Groove جوشکاری و تایید گردیده است بنابراین حداقل

ضخامتی که با استفاده از این PQR مجاز به جوشکاری است (PQR تست ضربه دارد و تست خمش بصورت Transverse انجام می گردد) براساس QW-

403.6 برابر با $5/8"$ (16mm) یا $T(10\text{mm})$ هر کدام که کوچکتر است و لذا حداقل ضخامت، 10mm می باشد و براساس QW-403.10 وقتی PQR با

روش های GMAW/FCAW بصورت اتصال کوتاه (Short Circuit) بر روی ضخامت های کمتر از $\text{Thk} < 1/2"$ جوشکاری گردد حداکثر ضخامتی که مجاز به

جوشکاری است $1.1T(\text{Test Coupon Thickness}) = 1.1 * 10 = 11\text{mm}$ می باشد براساس QW-404.32 اگر مقدار ضخامت فلز جوش با پروسه های

GMAW/FCAW (Short Circuit) کمتر از $1/2"$ باشد حداکثر ضخامت فلز جوش که مجاز به جوشکاری می باشد برابر با $1.1t = 1.1 * 10 = 11\text{mm}$ می باشد

که t ضخامت فلز جوش می باشد و لذا با استفاده از این PQR، ضخامت های $\text{Thk}: 10-11\text{mm}$ قابل جوشکاری می باشند

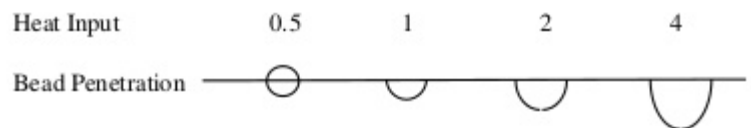

جنس امواج گاما و ایکس

Gamma rays and X-rays are part of a family of waves called:

Acoustic Waves, Light Waves, **Electromagnetic Waves**, Transverse Waves

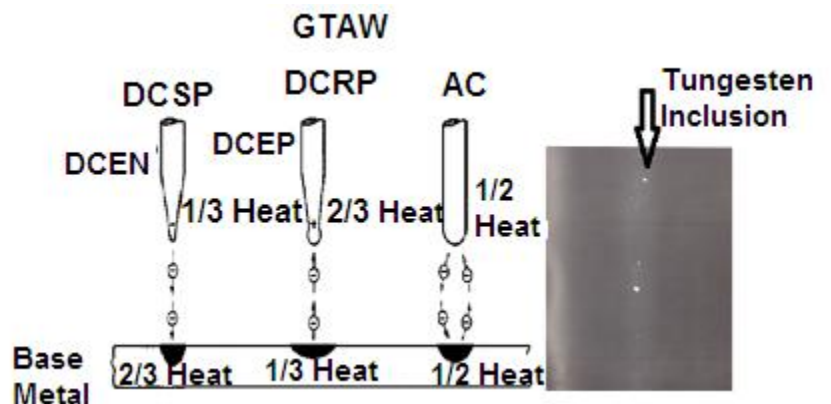
سوال: تاثیر حرارت ورودی و مقدار عمق نفوذ:

در شکل زیر تاثیر پلاریته بر عمق نفوذ جوش در پروسه GTAW نشان داده شده است در روش GTAW برعکس روش های جوشکاری

SAW, GMAW, FCAW، پلاریته DCSP دارای نفوذ بیشتری می باشد که این مورد بدلیل استفاده از الکتروود غیر مصرف شدنی در پروسه GTAW می باشد که

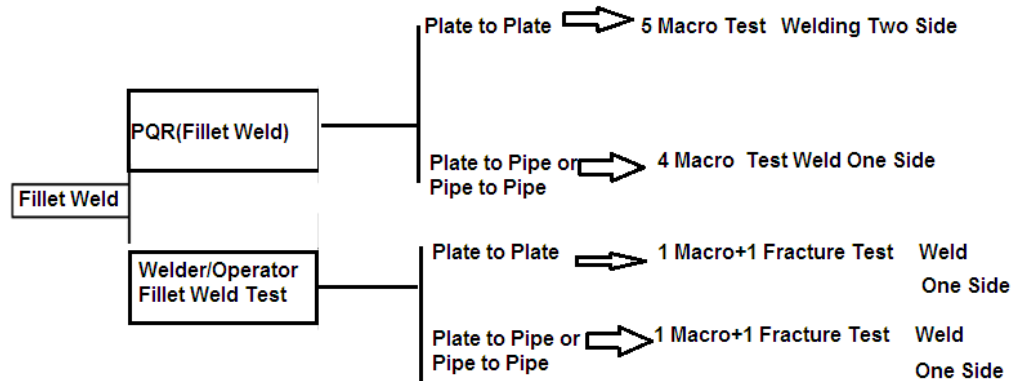
نفوذ بیشتر با پلاریته RP حاصل نمی شود

عیب آخال تنگستنی در جوشکاری GTAW

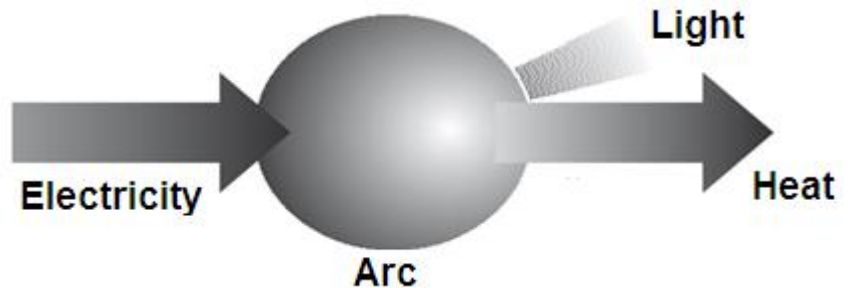
تست اتصالات فیلت ASME IX

اتصالات جوش فیلت براساس ASME IX به دو گروه الف: اتصال جوش فیلت پلیت به پلیت ب: اتصال جوش فیلت پلیت به لوله و لوله به لوله تقسیم می گردد بنابراین نوع نمونه تست، تست های مورد نیاز جهت تست جوشکار و PQR اتصالات فیلت در جدول زیر نشان داده شده است تعداد و نوع تست های مورد نیاز اتصالات فیلت جهت تعیین صلاحیت PQR/Welder Performance براساس ASME IX

راندمان حرارتی

در روش جوشکاری زیرپودری (SAW) از فیلرهای توپر یا Solid (این فیلرها بصورت Wire/Strip مورد استفاده قرار می گیرند) و فیلرهای کامپوزیتی بعنوان فیلرهای مصرف شدنی استفاده می گردند (قوس الکتریکی زیر پودرهای محافظ قرار میگیرد و بیشترین انتقال حرارت به قطعه در روش جوشکاری SAW می باشد (بعبارتی کمترین پرت حرارتی با روش زیرپودری است) بهمین دلیل چدن با این روش جوشکاری نمی گردد بعلت وسیع شدن ناحیه HAZ چون که باعث الماسه شدن (سخت شدن) منطقه وسیعتری از چدن نسبت به سایر پروسه های جوشکاری می گردد چون حرارت زیادی به قطعه منتقل می گردد. برای جوشکاری چدن عموماً از الکترودهای نیکلی استفاده می گردد جوشکاری عموماً با تکنیک Back Step انجام می گردد (جوشکاری بصورت طول های کوچک برای جلوگیری از ایجاد حرارت زیاد و جلوگیری از الماسه شدن جوش و اطراف آن، انجام می گردد همچنین احتمال ترک در جوشکاری چدن بعلت داشتن کربن زیاد و تشکیل کاربید، زیاد است)، عملیات Peening بعد از اتمام جوشکاری چدن و درحالی که جوش داغ است انجام می گیرد در شکل زیر اساس جوشکاری قوس الکتریکی نشان داده شده است

تولید حرارت و نور در جوشکاری قوس الکتریکی

همه حرارت تولیدی در جوشکاری مستقیماً به قطعه منتقل نمی گردد بلکه مقداری از حرارت بصورت تشعشع و مقداری از حرارت در اثر مقاومت الکترود، مقاومت هوا و... هدر می رود بسته به نوع پروسه جوشکاری، مقدار هدر رفتن حرارت کم یا زیاد می باشد بطور مثال: Heat Efficiency (راندمان حرارتی) روش های جوشکاری

SAW(0.95-1%), SMAW(0.8-0.9%) و یا GMAW(CO2 0.85%) می باشد در جوشکاری زیرپودری (SAW) راندمان حرارتی برابر با 0.95%

و حتی تا 1 نیز در نظر گرفته می شود بعبارتی از 100% حرارت تولید شده حدود 95%-100% حرارت به فلز پایه منتقل می شود

تفاوت تکنیک های جوشکاری String & Weaving

حرکت الکترود بصورت String (Straight) و یا Weaving میتواند باعث کنترل مهره جوش، پروسیتی، U/C و Overlap، پهنای جوش، عمق نفوذ و... گردد در حالت Weaving تکنیک های زیر ممکن است توسط یک جوشکار انجام گیرد شکل مهره جوش ممکن است بصورت زیگزاکی، مربعی، دایره، شکل C، شکل هشت (8)، مستقیم، شکل J و شکل T و Double J، Box Wave باشد

تکنیک هایی همچون Circle, Box Wave, ZigZag, Double J, V, Figure 8 (Figure Eight)

... که برای جوشکاری استفاده می گردد نمونه هایی از Weaving Pattern (الگوهای تکنیک Weaving) می باشد

بر اساس AWS A3.0 : Stringer عبارت است از مهره یا Bead جوش بدون Weaving یا نوسان محسوس و همچنین Weaved Bead عبارت است از یک

مهره جوش که نوسان و دامنه حرکت آن بصورت Transverse (عمود بر جهت جوش) می باشد

Stringer Bead: اگر پیشروی عملیات جوشکاری، در امتداد اتصال، بدون حرکت نوسان نوک الکتروود به طرفین اتصال باشد یا دامنه این نوسان بسیار کم باشد مهره جوش حاصله را خطی می گویند

در حالت String Bead که الکتروود حرکت Side to Side نداشته و یا خیلی کم می باشد عبارتی جوشکاری در یک مسیر تقریباً مستقیم انجام می گردد.

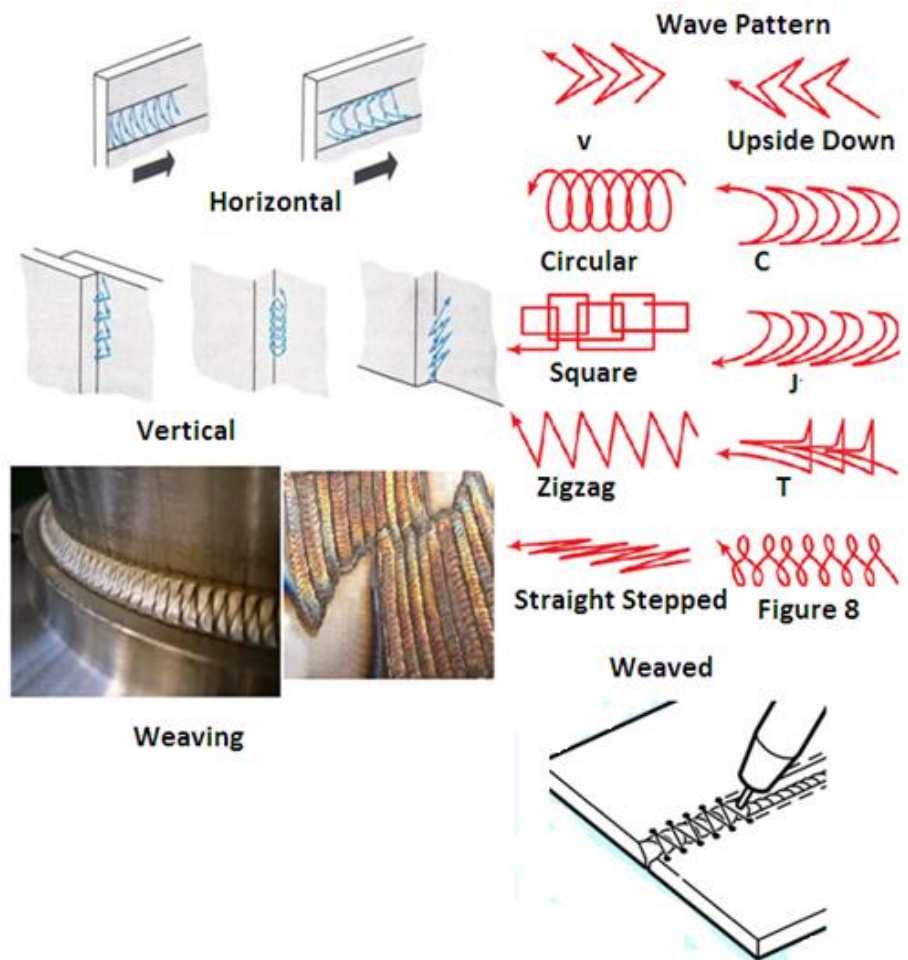
از روش String بیشتر برای متریالی که حرارت زیادی نباید در آنها ایجاد گردد استفاده می شود متریالی همچون استنلس استنیتی بعلت پایین بودن ضریب هدایت

حرارتی و همچنین بالا بودن ضریب انبساط حرارتی برای جوشکاریشان معمولاً از تکنیک String استفاده می شود و چون در روش String مقدار حرارت ورودی

کمتری نسبت به Weaving، بوجود می آید لذا احتمال Distortion (اعوجاج) باروش String کمتر شده و همچنین از گسترش ناحیه HAZ در جوشکاری فولاد

ومتریال های دیگر جلوگیری می گردد جوشکاری Build up، Overlay و Surfacing بیشتر از تکنیک Stringer Bead استفاده می شود در این حالت جوش

تقریباً بصورت مستقیم بوده و وسعت ناحیه HAZ کوچکتر می باشد

تکنیک های جوشکاری

سوال: یک PQR جهت انجام تست ضربه به آزمایشگاه ارسال گردید جوشکاری PQR بصورت Fillet Weld or Groove Weld: جوشکاری PQR بصورت

Groove Weld بوده چون تست ضربه بر روی جوش فیلت انجام نمی گردد

افزایش قطر الکتروود باعث افزایش Heat Input می شود با افزایش قطر الکتروود آمپر بیشتری جهت جوشکاری نیاز است لذا با افزایش جریان، مقدار Heat Input

افزایش می یابد با افزایش حرارت ورودی، ناحیه HAZ و سایز مهره جوش (Weld Bead Size) بزرگ ترمی گردد و تعداد پاس یا لایه جوشکاری کمتر می گردد

بنابراین با افزایش قطر الکتروود، حرارت ورودی افزایش یافته و زمان Cooling (سرد شدن) جوش بیشتر شده بعبارتی وقتی نرخ سرد شدن خیلی آرام باشد Slow Cooling Rate یا نرخ سرد شدن آرام تر بوده ولذا دانه بندی درشت (Coarse) می گردد و تافنس نیز کاهش می یابد استفاده از تکنیک Weaving, String بر تست جوشکار

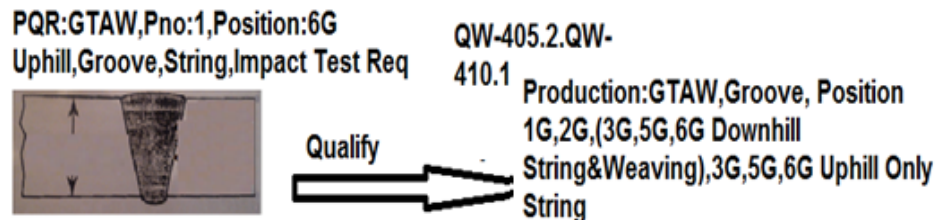
مثال: یک جوشکار با پروسه GTAW(Uphill, String) بر روی متریاال با Pno:8 بصورت Groove جوشکاری و تایید گردیده است آیا این جوشکار مجاز به جوشکاری متریاال با Pno:8 با پروسه GTAW(Uphill, Weaving) می باشد (Essential Variable ثابتند): بلی وقتی جوشکار با پروسه هایی همچون GTAW/GMAW/PAW/FCAW/ SMAW/OFW جوشکاری و تست دهد تغییر از String to Weaving و بالعکس تاثیری بر تست جوشکار ندارد

مثال: یک PQR (GTAW, Manual, 6G-Up, Pno:1, Impact Test Req) با استفاده از روش GTAW(Manual) بر روی لوله کربن استیل با Pno:1 در Position:6G(Uphill) با تکنیک String بصورت Groove جوشکاری و PQR آن با تست ضربه تایید گردیده است آیا PQR مذکور، برای جوشکاری لوله های Production که بصورت Weaving جوشکاری می گردند قابل استفاده است: این PQR جهت جوشکاری متریاال Production در وضعیت های Position:3G,5G,6G(Uphill-Weaving) مجاز نمی باشد

بنابراین بر اساس ASME IX وقتی یک PQR با پروسه های GTAW/SMAW/FCAW/GMAW/PAW و یا با ترکیب این پروسه ها بصورت Uphill و با تکنیک String جوشکاری گردد چنانچه PQR تست ضربه داشته باشد با تغییر از String to Weaving نیاز به PQR جدید می باشد بجز دو مورد استثنا (تنش زدایی بالای خط Upper Transformation و آنیل انحلالی متریاال استنلس آستنیتی بعد از اتمام جوشکاری) که در این دو مورد، با تغییر String to Weaving نیاز به PQR مجدد نمی باشد

چنانچه عملیات تنش زدایی PQR بالای خط Upper Transformation انجام گیرد آیا جوشکاری متریاال های Production در وضعیت های Position:3G,5G,6G(Uphill-Weaving) با رعایت Essential Variable مجاز است: بلی بر اساس QW-405.2 مجاز است

تاثیر String/Weaving بر روی PQR

تاثیر String/Weaving بر روی PQR

وقتی PQR بصورت Uphill تایید می گردد همه وضعیت های دیگر را با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری است، وقتی PQR بصورت Uphill(String) جوشکاری و تایید گردد Uphill(Weaving) را مجاز به جوشکاری نمی باشد البته وقتی PQR دارای تست ضربه است (بجز موارد استثنا که در QW-405.2 اشاره می گردد و شامل تنش زدایی بالای خط Upper Transformation و عملیات حرارتی آنیل انحلالی متریاال استنلس آستنیتی بعد از اتمام جوشکاری)

بر اساس WPS، وقتی PQR تست ضربه داشته باشد و چنانچه عملیات حرارتی تنش زدایی (PWHT) بالای خط Above Upper Transformation انجام گردد و یا متریاال استنلس آستنیتی بعد از جوشکاری، عملیات حرارتی آنیل انحلالی (Anneal Solution) گردد تغییر (String to Weaving) برای پروسه های FC/GT/SM/PAW در وضعیت Uphill بعنوان Nonessential Variable بوده و PQR جدید نیاز نمی باشد

بر اساس QW-256, QW-410.1 هرگونه تغییر از Weaving ↔ String بعنوان Nonessential Variable برای PQR بوده و نیاز به PQR جدید نمی باشد بجز از یک مورد استثنا که در QW-405.2 برای جوشکاری در وضعیت Uphill انجام می گردد

وقتی PQR تست ضربه داشته باشد و در شرایط Uphill و بصورت String با پروسه های GT/SM/FC/GM/PAW جوشکاری و تایید گردد برای جوشکاری Production، چنانچه جوشکاری بصورت Uphill و با تکنیک Weaving انجام گیرد PQR مجدد نیاز می باشد

تغییر از String to Weaving جهت انجام PQR

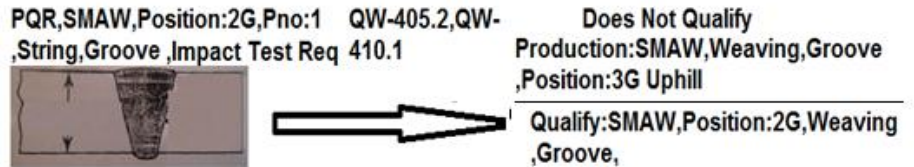
WELDING VARIABLES PROCEDURE SPECIFICATIONS (WPS)
OFW-SMAW-GTAW-SAW-GMAW-FCAW-PAW

Paragraph	Brief of Variable	Essential	Supplementary Essential	Nonessential
QW-410 Technique	1 Ø String/Weaving			x

مثال: یک PQR با استفاده از روش SMAW بر روی لوله کربن استیل با Pno:1 در Position:2G با تکنیک String بصورت Groove جوشکاری و PQR آن با تست ضربه تایید گردیده است آیا PQR مذکور، برای جوشکاری لوله‌های Production که بصورت Weaving و در وضعیت Position:2G جوشکاری می‌گردند قابل استفاده است (Essential Variable ثابتند): براساس QW-256, QW-410.1 (برای جوشکاری دستی و نیمه اتوماتیک) هرگونه تغییر از String↔Weaving بعنوان Nonessential Variable برای PQR بوده و نیاز به PQR جدید نمی‌باشد بجز از یک مورد استثناء که در QW-405.2 برای جوشکاری در وضعیت Uphill اشاره می‌گردد

و چون PQR بصورت افقی (Horz) جوشکاری گردیده است تغییر String به Weaving و بالعکس بعنوان Nonessential Variable می‌باشد و PQR جدید نیاز نمی‌باشد و QW-405.2 نیز اعمال نمی‌گردد

آیا PQR مذکور، برای جوشکاری لوله‌های Production که بصورت Weaving و در وضعیت Position:3G(Uphill) جوشکاری می‌گردند قابل استفاده است: خیر وقتی PQR تست ضربه داشته باشد Position:1G,2G,Vert(Downhill) نمی‌تواند Position:Vert(Uphill) را تایید و Qualify نماید آیا این PQR مجاز به جوشکاری لوله‌های با Position:3G(Down,Weaving) می‌باشد: بلی براساس QW-405.2, QW-405.3 مجاز است

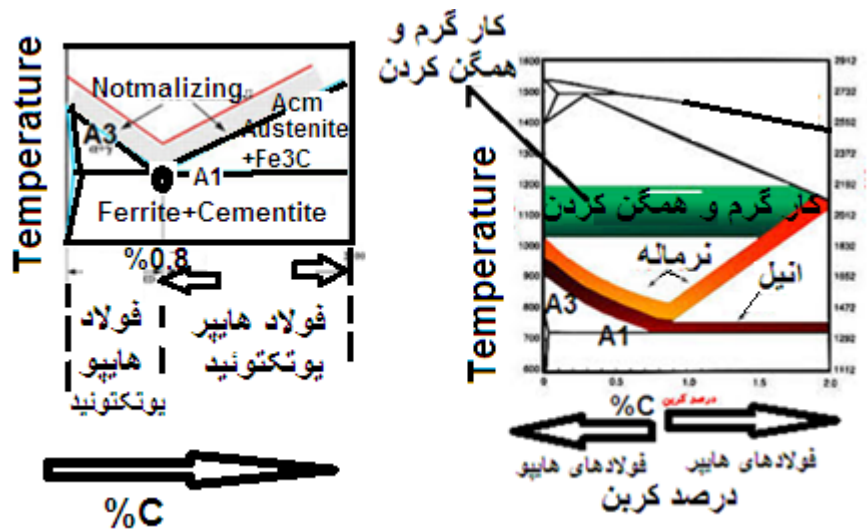
با افزایش زیاد طول قوس، مقدار جرقه زیاد شده، نرخ رسوب کاهش یافته، مقدار نفوذ کاهش می‌یابد چون مقدار حرارت حالت متمرکز ندارد و حرارت در منطقه وسیعتری توزیع شده لذا پهنای جوش زیاد شده و مقدار نفوذ جوش کاهش می‌یابد وقتی طول قوس خیلی کوتاه شود احتمال ایجاد اتصال کوتاه می‌باشد چون سبب چسبیدن الکتروود/فیلر به قطعه کار می‌شود

آهنگ جریان گاز (Flow Rate)

آهنگ جریان گاز بر حسب لیتر در واحد زمان سنجیده می‌شود و باید به نحوی تنظیم گردد که علاوه بر محافظت کامل حوضچه مذاب، باعث تلاطم شدید مذاب و خروج مذاب از حوضچه جوش نشود. آهنگ جریان گاز به قطر نازل و شکل جوش بستگی دارد وقتی صحبت از فلو می‌شود در صورت استفاده از گازهای Purging,Shielding,Trailing، مقدار فلو باید تعیین و در WPS ذکر گردد فلوی کم سبب اکسید شدن فلز جوش و فلوی زیاد سبب جریان متلاطم و ایجاد جریان گردابی و ورود اتمسفر به حوضچه مذاب می‌گردد افزایش فلوی گاز پرچینگ سبب Concavity می‌گردد چون باعث اعمال فشار به جوش شده و از نفوذ جوش جلوگیری میکند افزایش فلوی گاز محافظ Shielding سبب پاشیدن مذاب به اطراف، و باعث ایجاد جریان گردابی می‌گردد

اهداف عملیات حرارتی نرماله Normalizing

اهداف نرماله بهبود داکتیلیتی، بهبود تانفس، بهبود اندازه دانه، بهبود قابلیت ماشینکاری، بهبود اصلاح ساختار، حذف دانه های درشت که در زمان نورد، فورج ایجاد گردیده است همچنین کاهش تنش های داخلی (عملیات نرماله سبب کاهش تنشهای داخلی و پسماند ناشی از جوشکاری، فورجینگ، ریخته‌گری و شکل‌دهی می‌گردد) و پایداری ابعادی از اهداف دیگر عملیات حرارتی نرماله می‌باشد در این عملیات، Segregation کاهش می‌یابد چرا: چون Segregation اختلاف غلظت می‌باشد در منطقه آستنیت و با گذشت زمان، بعلت بالا بودن دما و فعال بودن مکانیزم نفوذ، اختلاف غلظت کاهش یافته و یکنواختی شیمیایی ایجاد می‌شود

تعیین محدوده عملیات حرارتی نرماله، آنیل، همگن سازی بر روی دیاگرام تعادلی آهن و کربن

هدف نرماله یکنواخت کردن نسبی ترکیب شیمیایی و ساختار میکروسکوپی است بعبارتی دانه‌ها از لحاظ اندازه و ترکیب شیمیایی نیز یکنواخت می‌گردد. همچنین بهبود تافنس و کاهش تنش‌های داخلی از اهداف نرماله می‌باشد علاوه بر اینها ریزکردن دانه بندی از اهداف مهم دیگر نرماله است مترپالی که عملیات حرارتی نرماله می‌گردد دارای استحکام و سختی بیشتری است نسبت به همان مترپالی که آنیل کامل می‌گردد البته مقدار داکتیلیتی نسبت به آنیل کامل کاهش می‌یابد دانه بندی در نرماله در مقایسه با آنیل بعلت سرد شدن در هوا و سرعت سرد شدن بیشتر، ریزتر می‌باشد ساختار معمولاً شامل "پرلیت ظریف" می‌باشد.

این عملیات برای همگن کردن و ریز کردن دانه‌ها انجام می‌شود، چرا در نرماله دانه‌ها ریز میشوند: بهر دلیلی اعم از کار گرم، ریخته گری و... که باعث بزرگ شدن دانه بندی و عدم یکنواختی ترکیب شیمیایی مترپال گردیده است (عدم یکنواختی دانه، بعنوان مثال در ریخته گری مواد خصوصاً مترپال ضخیم، مرکز قطعه دیرتر حرارت از دست داده و دانه بندی درشت و دندرتیک می‌گردد و در سطوح چون انتقال حرارت سریعتر می‌باشد دانه بندی نسبت به مرکز ریزتر می‌باشد همچنین Segregation اتفاق می‌افتد و اختلاف غلظت عناصر سبب افت بسیاری از خصوصیات مکانیکی می‌گردد و برای ایجاد یکنواختی دانه‌ها از عملیات حرارتی نرماله استفاده می‌شود) با عملیات حرارتی نرماله، دانه‌ها ریزتر می‌گردند چون برای عملیات نرماله فولاد به منطقه آستنیت برده می‌شود (و برای مدت زمان مشخصی فولاد در منطقه آستنیت قرار می‌گیرد مدتی زمانی که نمونه در دمای نرماله قرار می‌گیرد تا همه سطح مقطع نمونه تحت منطقه آستنیت قرار گرفته و یکنواخت گردد و سپس در هوا سرد می‌شود) در دمای بالا فولاد به آستنیت تبدیل می‌شود و جوانه زنی دانه‌های جدید بر روی دانه‌های قبلی انجام می‌گیرد و لذا دانه‌های بزرگ قبلی از بین رفته و دانه‌های ریز جدید جایگزین می‌گردد و لذا دانه بندی ریز می‌گردد حال اگر زمان و یا دمای نرماله زیاد گردد مجدداً رشد و بزرگ شدن دانه اتفاق می‌افتد همچنین در نرماله بعلت بالا بودن دما، نفوذ اتم‌ها بخوبی انجام می‌گیرد و اختلاف غلظت هایی که در مترپال وجود داشته از بین میرود نهایتاً فولاد در هوا سرد می‌شود چون اگر در کوره سرد شود دانه‌ها بزرگ شده و خواصی که انتظار میرود برآورده نمی‌گردد در آنیل کامل فولاد در کوره سرد می‌شود در عملیات نرماله قطعات پس از آستنیت شدن در هوا سرد می‌شوند

Cladding-Clad Plate

بر اساس AWS WHB4 CH12، Cladding، در واقع اتصال فلزات غیر مشابه یا Disimilar که اغلب با روش اکستروژن، و یا با روشهای پرسکاری و Rolling تحت فشار بالا، عملیات کلدینگ انجام می‌گیرد بنابراین Cladding (Metal Working) عبارت است از پوشش یک فلز توسط فلز دیگر که هدف از کلدینگ ایجاد سطحی که در برابر خوردگی و سایش مقاوم می‌باشد ورق‌ها و یا لوله‌های مترپال کربن استیل توسط مترپال هایی همچون استیل آستنیتی، استنلس کروم دار، مس و یا آلیاژهای مس، نیکل و یا آلیاژهای نیکل، تیتانیوم، نقره و... جهت بهبود مقاومت خوردگی و مقاومت به ساییدگی بر روی مترپال کربن استیل با روشهایی همچون Hot Rolling، جوشکاری انفجاری، روش Surfacing و یا Brazing پوشش داده می‌شود ضخامت لایه Clad متفاوت بوده و عموماً از 5-50% ضخامت کل نمونه ولی عموماً 10-20% ضخامت کل نمونه می‌باشد ضخامت حداقل عملی یک لایه کلد 0.06" می‌باشد

مس و یا آلیاژهای مس که برای کلدینگ روی کربن استیل بکار می‌روند باید عاری از اکسیژن و یا Deoxidized Copper (مس اکسیژن زدایی شده) باشند در روش Roll Welding دو یا لایه‌های بیشتر از فلزات متفاوت (فلز پایه و فلزی که بعنوان کلد استفاده می‌گردد) بعد از تمیزکاری از زیر غلطک هایی با فشار وارد شده که باعث اتصال بین لایه کلد با مترپال کربن استیل شده است البته لایه کلد ممکن است از یک طرف و یا از دو طرف مترپال کربن استیل صورت پذیرد

فشار به اندازه کافی باید زیاد باشد تا باعث Deform شدن (تغییر فرم) قطعه گردد اعمال حرارت ممکن است انجام گیرد و یا در مواقعی نیاز نباشد همچنین تمیز کردن و آماده سازی Clad و فلز پایه قبل از کلدینگ باید انجام گیرد در اثر رولینگ یک پیوند متالورژیکی برقرار می‌گردد در اکثر موارد از روش Hot Rolling برای کلدینگ استفاده می‌شود

اما دلایل استفاده از کلدینگ بحث هزینه می‌باشد در واقع برای استفاده از متریال استنلس در محیط خورنده، استفاده کامل از استنلس و یا متریال آلیاژی و یا متریال های نیکلی، تیتانیومی بسیار هزینه بر است لذا بر روی متریال کربن استیل و یا فولادهای کم آلیاژ، لایه ای از استنلس و یا متریال های دیگر (مس، نیکل، تیتانیوم، زیرکونیوم و...) پوشش داده می‌شود که بعنوان محافظ خوردگی، محافظت در برابر حرارت می‌باشد البته متریال کلد استیل باید دارای استحکام کافی باشد در تجهیزات در نیروگاه، پالایشگاه، واحدهای پروسس و... و همچنین در بعضی از مخازن نیز از کلدینگ استفاده می‌گردد و عموماً متریال کلد از جنس استنلس استیل بوده که بر روی کربن استیل اعمال می‌گردد تقریباً انواع استنلس مقاوم بخوردگی و آلیاژهای نیکل می‌توانند با متریال کربن استیل بصورت Both Side یا One Side باندینگ برقرار نمایند که Single Clad و یا Double Clad نیز نامیده میشوند متریال استنلس که بعنوان کلد استفاده می‌شوند عبارتند از:

316L,317,317L,321,347,348, 304,304L,309,309S,310,310S,316, 405,409,430

این متریال ها بعنوان متریال کلد روی سطح کربن استیل اعمال می‌گردند (AWS WHB4 CH12)

کلدها عموماً با دوام، مقاوم به خوردگی، و به آسانی جوش پذیرند و همچنین باعث کاهش هزینه می‌گردند بنابراین وقتی مقاومت حرارتی، مقاومت در برابر خوردگی نیاز باشد یکی از گزینه ها، کلدینگ می‌باشد

نامگذاری فیلر متال جهت جوشکاری متریال استنلس استیل با پروسه جوشکاری GTAW بر اساس SFA:5.9

نامگذاری این فیلر متال ها همانند نامگذاری فیلرهای SFA:5.9 با پروسه SAW می‌باشد

تعدادی از فیلر متال هایی که جهت جوشکاری متریال استنلس استیل با پروسه GTAW بر اساس SFA:5.9 مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند

از: ER385, ER347, ER309, ER310, ER312, ER2209, ER310MoL, ER308L, ER308H, ER316L, 316H, ER317L, ER318, ER316L

مثال: فیلر متال ER316L برای جوشکاری متریال های استنلس استفاده می‌گردند: این فیلر متال بر

اساس نامگذاری استاندارد AWS بوده و برای جوشکاری با پروسه هایی همچون SAW, GTAW, GMAW, ... استفاده می‌گردد عبارتی فیلر ER316L

برای جوشکاری متریال استنلس با پروسه های GTAW, GMAW, SAW استفاده می‌گردد

سوال: نامگذاری فیلر ER309L بر اساس AWS جهت استفاده در پروسه جوشکاری GMAW: بر اساس AWS A5.9 نامگذاری فیلر ER309L با استفاده از

پروسه های جوشکاری GTAW, SAW, GMAW یکسان می‌باشد عبارتی نامگذاری فیلر ER309L با پروسه های GTAW/SAW/GMAW/PAW

یکسان می‌باشد

نامگذاری الکترودهای کامپوزیتی ECXXXN-XNHX در جوشکاری زیرپودری فولادهای کم آلیاژ

حرف C: Composite Wire می‌باشد چنانچه از الکترودهای کامپوزیتی در جوشکاری زیرپودری استفاده شود حرف C بعد از E استفاده می‌شود در صورت حذف این

حرف، فیلر توپر یا (Solid) استفاده می‌شود

EXXXN که XXX بیانگر کلاس الکتروده می‌باشد (پسوند های الکتروده که با حروف

A1, A2, A3, A4, B1, B2, B2H, B3, B4, B5, B6, B8, Ni1, Ni2, Ni3, Ni4, F1, F2, F3, F4, F5, F6, M1, M2, M3, M4, W, G, ... نشان داده می‌شود)

ولذا نشان دهنده ترکیب شیمیایی فلز جوش می‌باشد

(مثال: F8A10-ENi2-Ni2)

EXXXN-XNHZ که اولین X بیانگر آنالیز شیمیایی فلز جوش با استفاده از الکتروده و فلاکس مورد نظر می‌باشد و شامل حروفی همچون A1,

Ni2, Ni3, Ni4, F1, E2, F3, F4, F5, F6, M1, M2, M3, M4, W, G B1, B2, B2H, B2L, B3, B4, B5, B6, B6H, B8, Ni1,

استفاده نشود بیانگر فیلر توپر (جامد Solid) می‌باشد

مثال: A1, A2, A3, A4 وقتی این حروف در پسوند الکتروده استفاده شود بیانگر جوشکاری آلیاژ

C-Mo Alloy می‌باشد (بعبارتی الکترودهای با پسوند A1, A2, A3, A4 برای جوشکاری آلیاژی کربنی حاوی مولیبدون استفاده می‌گردند)، Ni1, Ni2, Ni3 وقتی

این حروف در پسوند الکتروده استفاده می‌گردد بیانگر جوشکاری آلیاژ C-Ni Steel می‌باشد (بعبارتی الکترودهای با پسوند Ni1, Ni2, Ni3 برای جوشکاری

آلیاژهای فولادی حاوی نیکل استفاده می‌گردند) پسوند W در الکتروود، بیانگر جوشکاری فولادهای Weathering Steel می‌باشد، پسوند F4,F5,F6

در الکتروودهای AWS A5.23، بیانگر جوشکاری فولادهای C-Cr-Ni-Mo Steel می‌باشد

وقتی از حروف M1,M2,M3,M4,M5,M6 در جوشکاری زیرپودری براساس AWS A5.23 استفاده می‌گردند بیانگر High Strength Low Alloy

Steel می‌باشد بعبارتی الکتروودهای با پسوند M برای جوشکاری فولادهای HSLA استفاده می‌گردند

روش نامگذاری الکتروودها/فلاکس جهت جوشکاری فولادهای کم آلیاژ با استفاده از روش جوشکاری زیرپودری براساس

استاندارد AWS A5.23

الکتروودهای زیرپودری این گروه (AWS A5.23) به دو دسته الکتروودهای توپر (Solid) و الکتروودهای کامپوزیتی دسته بندی می‌گردند برای جوشکاری و

نامگذاری با پروسه جوشکاری زیرپودری، علاوه بر الکتروود، فلاکس ها نیز باید براساس AWS نامگذاری گردند

FXXX-ECXXXN-XNHX

F:Flux که FXXX بیانگر فلاکس جوشکاری زیرپودری براساس استاندارد AWS می‌باشد(دقت گردد که تمام نامگذاری های الکتروودها،فیلرمتال ها،گازهای محافظ،فلاکس های جوشکاری بر اساس استاندارد AWS می‌باشد چون الکتروودها/فیلرها/فلاکس ها بر اساس استانداردهای مختلفی همچون ISO,EN,BS,...

نامگذاری می‌گردند وروش نامگذاری ها کاملا متفاوت می‌باشد با توجه به اینکه نامگذاری AWS کاربرد جهانی داشته و در ایران نیز از نامگذاری AWS برای

الکتروودها،فیلرها،گازهای محافظ استفاده می‌گردد) اولین X بیانگر حداقل استحکام کششی جوش حاصل می‌باشد که با ضرب در 10 حداقل استحکام کششی جوش برحسب Ksi ویا با ضرب در 10000 حداقل استحکام کششی جوش حاصل بصورت Psi نمایش داده می‌شود X ممکن است اعداد 7,8,9,10,11,12 باشد (مثال:F11XX,F7XX F8XX,F9XX,F10XX,F12XX)

سوال:F6XX، این فلاکس برای جوشکاری با پروسه زیرپودری متریال...مورد استفاده قرار می‌گیرد

فلاکس F6XX چون با عدد 6 شروع می‌شود بر اساس نامگذاری استاندارد AWS برای جوشکاری متریال کربن استیل با پروسه جوشکاری زیرپودری و براساس

AWS A5.17 استفاده می‌گردند

سوال:فلاکس F8XX، این فلاکس برای جوشکاری با پروسه زیرپودری متریال.....مورد استفاده قرار می‌گیرد

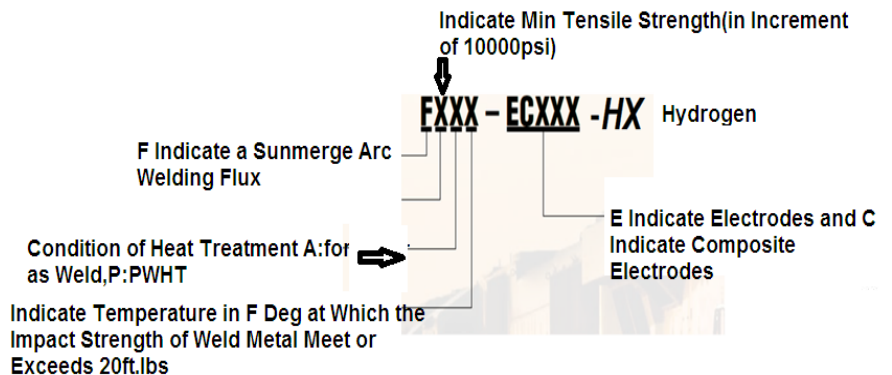
فلاکس های F8XX,F9XX,F10XX,F11XX,F12XX بر اساس نامگذاری استاندارد AWS برای جوشکاری فولادکم آلیاژ با پروسه جوشکاری

زیرپودری (AWS A5.23) استفاده می‌گردند

نامگذاری فلاکس جوشکاری زیرپودری (متریال کربن استیل) براساس AWS A5.17

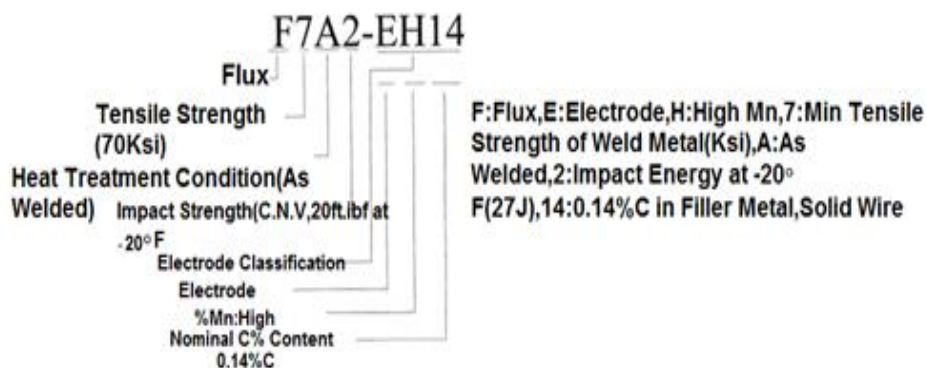
درجوشکاری زیرپودری از پودرهایی بعنوان فلاکس جهت حفاظت حوضچه مذاب استفاده می‌گردد که نامگذاری فلاکس های مورد استفاده جهت جوشکاری

متریال کربن استیل براساس استاندارد (AWS A5.17) SFA 5.17 می‌باشد

شروع فلاکس های این گروه (AWS A5.17) شامل اعداد 6,7 بعد از حرف F می‌باشند نامگذاری فلاکس بصورت FXXX می‌باشد

در زیر نامگذاری الکتروود و فلاکس جوشکاری زیرپودری براساس استاندارد AWS A5.17 نشان داده شده است

XXXX حرف F در ابتدای نامگذاری فلاکس، بمعنی Flux جوشکاری زیرپودری (SAW) می باشد حرف S، یعنی این فلاکس از خرد کردن Slag (گل جوش) و یا ترکیبی از Slag و فلاکس استفاده نشده (Virgin)، می باشد (بعبارتی این فلاکس های جوشکاری قبلا استفاده شده حال با خرد کردن آنها، و یا ترکیب با فلاکس های استفاده نشده، مجددا مورد استفاده قرار می گیرند در اینصورت از حرف S در نامگذاری فلاکس استفاده می شود) و حذف S بدین معناست که فلاکس بصورت Virgin (بکر و دست نخورده) مورد استفاده قرار میگیرد اولین X نشان دهنده حداقل استحکام کششی جوش حاصل با استفاده از فلاکس مورد نظر که در 10000 باید ضرب گردد تا استحکام کششی بصورت Psi نشان داده شود مثال: فلاکس F6XX، حداقل استحکام کششی جوش حاصل با استفاده از این فلاکس و الکتروود مربوطه، $60\text{Ksi} = 6 * 10000 = 60000\text{Psi} (430\text{Mpa})$ می باشد در نامگذاری فلاکس های این گروه، دو سیستم متریک و US Customary ممکن است استفاده گردند

نامگذاری الکتروود کامپوزیتی برای جوشکاری متریال کربن استیل با روش زیرپودری بصورت

EC XXXYHX نشان داده می شود که نامگذاری الکتروود با حرف E شروع می گردد استفاده از حرف C: Composite یعنی الکتروود/فیلر کامپوزیتی استفاده

می گردد اولین X بیانگر مقدار منگنز در ترکیب سیم جوش می باشد که ممکن است حروف L, H, M باشد

L: Low Mn Max: 0.6%, H: High Mn Max 2.25%, Mn, M: Medium Mn Max 1.4%

در جدول زیر برخی الکتروودها، جهت جوشکاری متریال کربن استیل با روش زیرپودری نشان داده شده است

الکتروودهای جوشکاری زیرپودری متریال کربن استیل

XXX	C	Mn	Si
Low Manganese Electrode			
EL8	0.10	0.25/0.60	0.07
EL8K	0.10	0.25/0.60	0.10/0.25
EL12	0.04/0.12	0.25/0.60	0.10
Medium Manganese Electrode			
EM12	0.06/0.15	0.80/1.25	0.10
EM12K	0.05/0.15	0.80/1.25	0.10/0.35
EM13K	0.06/0.16	0.90/1.40	0.35/0.75
EM14K	0.06/0.19	0.90/1.40	0.35/0.75
EM15K	0.10/0.20	0.80/1.25	0.10/0.35
High Manganese Electrode			
EH11K	0.07/0.15	1.40/1.85	0.80/1.15
EH12K	0.06/0.15	1.50/2.00	0.25/0.65
EH14	0.10/0.20	1.70/2.20	0.10

استفاده از حرف C در نامگذاری الکتروود، وقتی الکتروود کامپوزیتی در جوشکاری زیرپودری استفاده گردد از حرف C استفاده می شود چنانچه از الکتروود توپر یا Solid استفاده شود حرف C حذف می گردد کلا هر دو نوع الکتروود این گروه با حرف E شروع می گردند (بنابراین الکتروودهای این گروه بصورت توپرو کامپوزیتی می باشند که در جوشکاری زیرپودری از آنها استفاده می شود)

EXXXYHX که XX نشان دهنده مقدار متوسط کربن در سیم جوش می باشند استفاده از حروفی همچون Y نشان دهنده روش تولید فولاد اولیه ای که سیم

جوش از آن تولید شده است (چنانچه از حرف K استفاده شود بمعنی فولاد Killed با مقداری سیلیسیم (بعبارتی فیلر مورد نظر از متریال فولاد Killed یا فولاد

کشته تولید شده است) همچنین استفاده از حرف N در نامگذاری الکتروود، بمعنی استفاده الکتروود در کاربرد هسته ای (Nuclear) می باشد

HX بیانگر H2, H4, H8, H16 می باشد که مقدار هیدروژن در 100gr حوضچه جوش (حوضچه مذاب) را مشخص می کند که با استفاده از تست Diffusible Hydrogen Test براساس درخواست خریدار و یا در مواردی بوسیله تولید کننده جهت تعیین مقدار هیدروژن نفوذی در جوش انجام میگیرد و در سرتی فیکت گزارش می گردد

در صورتیکه الکتروود زیرپودری بصورت Solid (توپر باشد) حرف C حذف می گردد و شروع نامگذاری با حرف E می باشد

تست کشش

Redeced Section Tension Test

(مقطع باریک شده نمونه تست کشش که ممکن است بصورت دایره و یا مستطیل باشد)

براساس ASME IX نمونه های تست کشش Reduced Section به دو صورت الف: با سطح مقطع گرد (Round) که Turned Specimen نامیده می شود ب: با سطح مقطع مستطیلی (Rectangular) تست می گردد

طول نمونه تست کشش براساس ASME IX برای پلیت / لوله براساس QW-462.1(a,b) باید 10" و یا مقدار مورد نیاز (as Required) می باشد

گرده جوش باید قبل از تست کشش برداشته شوند

مقداری از ضخامت فلز پایه بدلیل اعوجاج (Distortion) ممکن است برداشته گردد

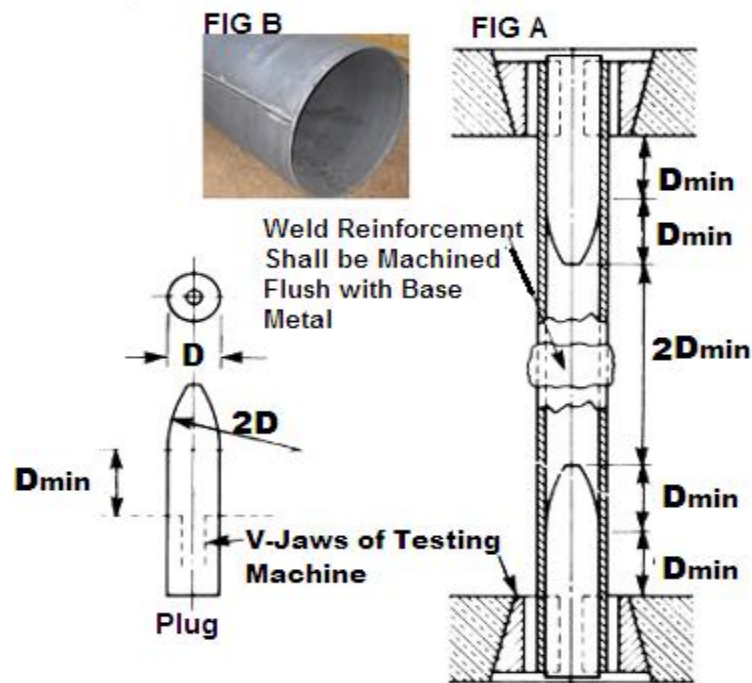
پهنای نمونه (W) به مقدار 3/4" (19mm) می باشد W پهنای نمونه در قسمت Reduced Section یا ناحیه باریک شده می باشد و پهنای کل نمونه به مقدار 1/4" از دو طرف به مقدار W (شکل زیر) اضافه می گردد و آماده سازی نمونه در جهت پهنای ممکن است با برشکاری حرارتی (Thermal Cutting) انجام گیرد و y ضخامت نمونه تست می باشد

براساس ASME IX QW-462 مقدار تقریبی پهنای نمونه جهت تست کشش برای پلیت و لوله، 3/4" می باشد که منظور از پهنای ناحیه Reduced Section (W) می باشد

Full Section Tensile Test

نمونه Full Section (مقطع کامل)، در این حالت نمونه لوله مستقیماً تحت تست کشش قرار میگیرد طول نمونه تابعی از قطر لوله می باشد مگر اینکه در مشخصات فنی موارد دیگری تعیین شده باشد (تست لوله) لوله در داخل دو فک قرار داده شده و تست کشش بر روی لوله انجام می گیرد

QW-462.1(e) TENSION – FULL SECTION – SMALL DIAMETER PIPE

نمونه تست کشش Full Section براساس ASME IX

براساس ASME IX QW-462.1e نمونه تست کشش بصورت Full Section نشان داده شده است که Reinforcement یا گرده جوش باید کاملاً ماشینکاری شده و همسطح فلز پایه گردد لوله داخل دو تا فک قرار گرفته و بعد از محکم شدن لوله داخل فک، لوله تحت کشش قرار میگیرد در این حالت در اثر

کشش، شکست یا در فلز جوش و یا در فلز پایه اتفاق می افتد بر اساس ASME IX QW-151.4، جهت انجام تست کشش بصورت Full Section، قطر خارجی لوله باید $OD \leq 3"$ باشد بر اساس ASME IX طول لوله جهت انجام تست کشش بصورت Full Section، تابعی از $D(\min)$ (قطر لوله) می باشد بنابراین بر اساس QW-462.1(e) تست کشش Full Section برای لوله های با جوش طولی نمی باشد و بر روی لوله هایی که دارای جوش محیطی می باشند انجام می گردد

در شکل فوق، آیا شکل Fig B مجاز به تست کشش بصورت Full Section می باشد: خیر چون لوله دارای درز جوش طولی می باشد فقط لوله های با درز جوش محیطی مجاز به تست

Full Section می باشند (البته قطر خارجی لوله باید $OD \leq 3"$ باشد)

معیار پذیرش تست کشش نمونه های Groove Weld بر اساس ASME IX

سوال: یک PQR با پروسه GTAW بر روی متریال A106Gr B بصورت Groove جوشکاری گردید PQR جهت انجام تست مکانیکی به آزمایشگاه ارسال گردید با توجه به اینکه استحکام کششی لوله SA106Gr B برابر با 60000PSI می باشد در تست کشش که در آزمایشگاه انجام گردید، نمونه از فلز پایه با استحکام کششی 56000Psi شکسته شده آیا تست کشش مورد تایید است:

بر اساس QW-153 در تست کشش، اگر نمونه در فلز پایه و یا در فصل مشترک فلز پایه و جوش دچار شکستگی شود (این بمنزله جوش با کیفیت خوب بوده که شکست در فلز پایه اتفاق افتاده) در چنین حالتی استحکام کششی فلز پایه بر اساس ASME IX (QW-153) باید بررسی گردد و چنانچه نتیجه تست کشش فلز پایه، بیشتر از 5% از استحکام کششی فلز پایه کمتر شود نتیجه تست مردود اعلام می گردد

بر اساس QW-153(d) وقتی نمونه در تست کشش در فلز پایه (Base Metal) و یا در فصل مشترک فلز پایه و جوش بشکند چنانچه استحکام کششی فلز پایه کمتر از مقدار زیر باشد نتیجه تست مردود می باشد

$$60000 \times 5/100 = 3000 \text{psi}, 60000 - 3000 = 57000 \text{psi}$$

بنابراین تست کشش مردود می باشد ($95\% * 60000 = 57000 \text{Psi}$)

سوال: آیا بر اساس ASME IX انجام تست های غیر مخرب بر روی PQR (Groove Weld) با پروسه های

GTAW, GMAW, FCAW, SAW, SMAW, PAW بعد از اتمام جوشکاری اجباری می باشد: خیر هیچگونه اجباری در ASME IX برای انجام تست های غیر مخرب اتصالات Groove Weld با پروسه های فوق مشخص نگردیده است و انجام تست های NDT (خصوصاً RT, UT) عموماً بر اساس مشخصات فنی پروژه انجام میگیرد

ASME IX does not specify any mandatory non-destructive testing for welding procedure qualification

نمونه تست کشش

آزمایش کشش آزمایشی تک محوری است که در این آزمایش نمونه ای که آماده شده است بین فکهای دستگاهی که با موتور الکتریکی یا هیدرولیک کار می کند قرار داده می شود و در یک جهت خاص کشیده می شود تا گسیخته شود. آزمون کشش آزمونی است که یک نیروی تک محوری در راستای قائم به نمونه وارد می شود آزمایشات کششی از نوع استاتیک می باشند، یعنی اینکه آزمایشاتی هستند که در آنها بار نسبتاً آهسته از صفر تا یک مقدار نهایی و معین افزایش پیدا می کند (نمونه های تست کشش بصورت Uniaxial (تک محوری، تنش در یک جهت بر قطعه وارد می شود در حالیکه در تست ضربه قطعات شیار دار، تنش ها بصورت چندمحوری بر قطعه وارد می گردند در واقع نقش شیار (ناچ) سبب ایجاد تنش سه محوری در قطعه می گردد) تست می گردند

مثال: تست کشش Full Section بر اساس ASME IX (QW-151.4) در چه سائزی انجام می گیرد: چنانچه قطر خارجی لوله $OD \leq 3"$ باشد تست کشش ممکن است بصورت Full Section انجام گیرد (این تست بر روی لوله انجام می گیرد)

مثال: یک لوله با $NPS: 8"$ با پروسه SMAW جوشکاری گردید PQR بر اساس ASME IX، تست کشش می گردد جهت انجام تست کشش، ممکن است لوله مستقیماً داخل فک دستگاه قرار داده شود و تست گردد: خیر بر اساس ASME IX (QW-151.4) لوله های با $OD \leq 3"$ ممکن است بصورت Full Section تست گردند

تفاوت فلنج A105N و A105 و A105Nace

پانچ حرف N بر روی رینگی یک فلنج به مفهوم Normalize/Normalizing (نرماله) می باشد نرمالیزه کردن یک نوع عملیات حرارتی جهت ریز کردن دانه بندی می باشد عبارتی بر روی فلنج A105N عملیات حرارتی نرماله انجام گرفته است پانچ این حروف و کلا مشخصات فلنج، بر روی قسمت رینگی فلنج انجام می گیرد

A105NACE، در واقع Nace یک استاندارد خوردگی می باشد Nace متریکال نیست بنابراین Nace استاندارد خوردگی می باشد متریکال ها و یا تجهیزاتی که در محیط ترش مورد استفاده قرار می گیرند باید براساس استاندارد Nace باشند بنابراین A105 NACE، نشان دهنده فلنج A105 بصورت NACE جهت استفاده در محیط ترش می باشد کلمه NACE بطور کامل در رینگی فلنج پانچ می شود چنانچه فلنج A105 که برای استفاده در محیط های معمولی استفاده گردد بصورت A105 پانچ می گردد

PQR(Groove Weld)+Without Impact Test+Longitudinal Bend Test

وقتی یک PQR بصورت Groove جوشکاری می گردد محدوده ضخامت فلز پایه و فلز جوش براساس جداول QW-451.1, QW-451.2 تعیین میگردد اگر تست خمش بصورت Transverse انجام گیرد QW-451.1 و اگر تست خمش بصورت طولی یا Longitudinal انجام گردد QW-451.2 استفاده میگردد مثال: یک PQR با پروسه GTAW بر روی یک پلیت به ضخامت $Thk: 10mm$ بصورت Groove و بدون تست ضربه جوشکاری و تایید گردید حداکثر ضخامتی از فلز پایه که با استفاده از PQR و با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری است (تست خمش بصورت Longitudinal می باشد): براساس QW-451.2 حداکثر ضخامت فلز پایه که با استفاده از PQR فوق مجاز به جوشکاری است برابر با $2T=2*10=20mm$ و حداقل ضخامت $1/16"$ حداکثر ضخامت فلز جوش با پروسه GTAW برابر با $2t=2*10=20mm$ می باشد

QW-451.2 Groove Weld Tension Tests and Longitudinal Bend Tests

Thickness T of Test Coupon Welded, in(mm)	Range of Thk T of Base Metal Qualified, in(mm) note 1,2		Thk t of Deposited Weld Metal Qualified, in(mm) note 1,2	Type and Number of Tests Required (Tension & Guided Bend Test), note 2		
	Min	Max		Tension QW-150	Face Bend QW-160	Root Bend QW-160
Less Than 1/16(1.5)	T	2T	2t	2	2	2
1/16 to 3/8(1.5 to 10), incl	1/16"(1.5)	2T	2t	2	2	2
Over 3/8(10)	3/16(5)	2T	2t	2	2	2

NOTES:

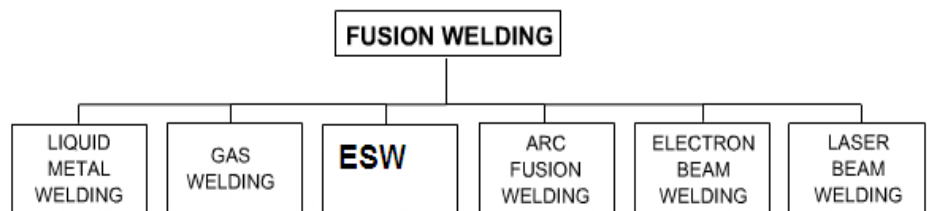
(1) The following variables further restrict the limits shown in this table when they are referenced in QW-250 for the process under consideration: QW-403.9, QW-403.10, QW-404.32, and QW-407.4. Also, QW-202.2, QW-202.3, and QW-202.4 provide exemptions that supersede the limits of this table.
 (2) For combination of welding procedures, see QW-200.4.

مثال: یک PQR با پروسه GMAW(Spray) بر روی یک پلیت به ضخامت $Thk: 20mm$ بصورت Groove و بدون تست ضربه جوشکاری و تایید گردید حداکثر ضخامتی از فلز پایه که با استفاده از PQR و با رعایت Essential Variable مجاز به جوشکاری است (تست خمش بصورت Longitudinal می باشد): براساس QW-451.2، رابطه $2T$ برای حداکثر ضخامت فلز پایه و $2t$ برای حداکثر ضخامت فلز جوش استفاده میگردد، لذا $2T=2*20=40mm$ حداکثر ضخامت فلز جوش و $2t=2*20=40mm$ حداکثر ضخامت فلز جوش می باشد و تعداد و نوع تست ها شامل 2 Tension Test + 2 Root Bend + 2 Face Bend می باشد

مثال: یک PQR با پروسه SAW بر روی متریکال با $Pno: 4X$ و به ضخامت $Thk: 1 1/2"$ و بصورت Groove و بدون تست ضربه جوشکاری و تایید گردیده است حداکثر ضخامتی از فلز پایه که مجاز به جوشکاری است (تست خمش بصورت Longitudinal و Essential Variable ثابتند): چون بر روی PQR تست خمش طولی یا Longitudinal انجام میگردد لذا QW-451.2 اعمال میگردد و براساس QW-451.2 حداکثر ضخامت فلز پایه $2T=2*1 1/2"=3"$ می باشد و حداقل ضخامت فلز پایه $3/16"$ (5mm) می باشد، و تعداد و نوع تست ها شامل 2 Tension Test + 2 Root Bend + 2 Face Bend می باشد

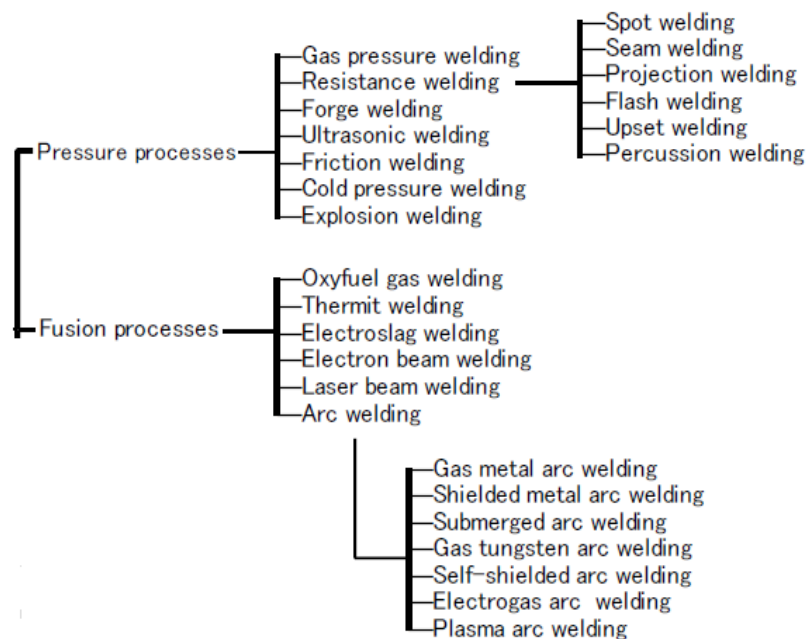
Solid State Welding

جوشکاری ذوبی شامل روش های OFW، جوشکاری ترمیت، جوشکاری لیزر، جوشکاری الکترواسلگ و جوشکاری قوسی و Electron Beam Welding می باشد (جوشکاری Liquid Metal Welding شامل جوشکاری ترمیت و Cast Welding می باشد در جوشکاری ترمیت، در اثر واکنش شیمیایی، مذاب ایجاد شده و مذاب سپس با عبور از قالب ها و دیواره قطعه، سبب پر نمودن گپ بین اتصال می گردد که در این حالت از واژه Liquid Metal Welding استفاده می شود)

جوشکاری قوسی که جوشکاری ذوبی می‌باشد به گروه‌های GTAW, SMAW, SAW, PAW, FCAW, GMAW, CAW دسته بندی می‌گردند جوشکاری همچنین با استفاده از گاز محافظ (GTAW, GMAW, PAW) و یا با استفاده از گل جوش (Slag) (جوشکاری زیرپودری، فلاکس هایی که در این روش استفاده می‌گردند با تولید گل جوش سبب حفاظت حوضچه مذاب می‌گردد) و یا با ترکیبی از گاز و سرباره (SMAW) انجام گیرد

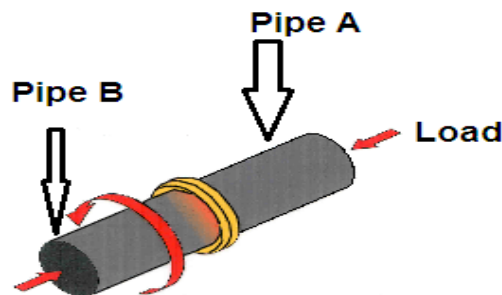
انواع پروسه‌های جوشکاری

پروسه‌های جوشکاری به دو دسته کلی تقسیم می‌گردند: **Liquid State Welding** که اصطلاحاً به آنها **Fusion Welding** نیز گفته می‌شود در اینحالت با حرارت دیدن فلز پایه و ایجاد مذاب، جوشکاری انجام می‌گردد در این روش هیچگونه پرس یا **Hammering** انجام نمی‌شود پروسه دوم **SSW: Solid State Welding** (جوشکاری درحالت جامد) که اتصال دو عضو بوسیله اعمال فشار، بدون اعمال فشار و یا ترکیبی از فشار و حرارت انجام می‌گردد بنابراین این حالت ذوبی صورت نگرفته و مواد بصورت خمیری و در اثر اعمال فشار یا بدون اعمال فشار در هم ادغام می‌گردند

جوشکاری اصطکاکی دورانی (Rotational Friction Welding)

جوشکاری اصطکاکی دورانی که در طی آن یک قطعه در برابر پیشانی قطعه دیگر دوران می‌کند بعبارتی یک قطعه ثابت بوده و قطعه دیگر با ایجاد دوران و تبدیل انرژی مکانیکی به انرژی حرارتی و سپس اعمال فشار، سبب اتصال و جوشکاری دو قطعه می‌گردد در واقع بدلیل حرکت دورانی قطعه و ایجاد اصطکاک، حرارت تولید می‌گردد و با اعمال فشار اتصال صورت می‌گیرد اینحالت جوشکاری دورانی نامیده می‌شود در شکل زیر جوشکاری اصطکاکی دورانی نشان داده شده است لوله A توسط کلمپ ثابت نگه داشته شده و لوله B با سرعت مشخص می‌چرخد نیروی محوری فشاری بر قطعه اعمال می‌شود نیروی زمانی اعمال می‌شود که حرارت کافی برای اتصال تامین شده باشد در اثر چرخش و ایجاد اصطکاک، انرژی مکانیکی به انرژی حرارتی تبدیل می‌گردد

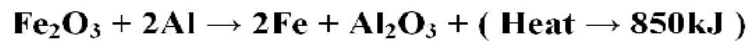
جوشکاری ترمیت

جوشکاری ترمیت جهت اتصال دو قطعه از فلز، دو قطعه معمولاً فولادی، که تولید حرارت همراه با یک واکنش شیمیایی صورت می‌گیرد که آلومینیوم با اکسید آهن تولید AL_2O_3 می‌نماید که به عنوان سرباره عمل نموده و به صورت شناور در بالای مذاب قرار می‌گیرد حرارت باقی مانده سبب تغییر حالت آهن (فولاد) از جامد

به مایع می‌شود، سرباره آلومینیوم مایع نیز فوق العاده گرم است، جوشکاری ترمیت یک واکنش Exothermic (گرم‌زا) می‌باشد و بعلت میل ترکیبی زیاد اکسیژن و آلومینیوم، واکنش تولید اکسید آلومینیوم اتفاق می‌افتد که حرارت زیادی ایجاد می‌نماید که این حرارت صرف ذوب متریال فولادی می‌گردد جوش ترمیت که مصرف عمده آن برای جوشکاری ریل‌های راه آهن می‌باشد فرآیندی است که طی آن از حرارت واکنش گرم‌زای احیاء اکسید فلز (Fe₂O₃, Fe₃O₄) توسط یک ماده احیاء کننده (AL) جهت ذوب دیواره‌های ریل راه آهن استفاده می‌شود (آلومینیوم با اکسید آهن واکنش داده و حرارت زیادی در اثر این واکنش تولید می‌گردد در اثر واکنش، اکسید آلومینیوم تشکیل می‌گردد که بعلت دانسیته پایین، بر روی سطح مذاب فولاد، شناور می‌گردد و واکنش ترمیت واکنش گرم‌زا می‌باشد و آلومینیوم بعنوان عامل احیا کننده می‌باشد چون سبب تبدیل اکسید آهن (Fe₂O₃, Fe₃O₄) به آهن مذاب می‌گردد)

Thermit Welding

حرارت + فلز مذاب + اکسید آلومینیوم → آلومینیوم + اکسید فلز

بنابراین ترمیت عبارت است از واکنش Fe₃O₄, Fe₂O₃ (اکسید آهن) با فلز آلومینیوم که در اثر این واکنش، حرارت زیادی ایجاد شده و واکنش گرم‌زا و اتوکاتالیتیک بوده و واکنش به سمت تولید آهن مذاب و اکسید آلومینیوم پیش می‌رود و مذاب آهن تولید شده نقش فیلر متال را دارد (چون مذاب آهن تولید شده در گپ بین ریل قرار گرفته و علاوه بر ذوب دیواره های ریل، سبب پرمودن گپ نیز می‌گردد) در این پروسه فعل و انفعالات بین اکسید آهن و پودر آلومینیوم باعث ایجاد آهن مذاب و اکسید آلومینیوم شده که درجه حرارت به حدود 2450°C می‌رسد (اکسید آلومینیوم نقش سرباره را بعهده دارد)

در واکنش فوق AL اکسید شده و اکسید آلومینیوم تولید می‌شود و اکسید آهن (Fe₃O₄) احیاء شده و آهن مذاب بوجود می‌آید گرمای حاصل از این واکنش خیلی بالا بوده که علاوه بر ذوب آهن دمای فوق‌گداز ایجاد می‌کند آلومینیوم و اکسید آهن بصورت پودر با یکدیگر ترکیب شده چنانچه یک جرقه به این ترکیب برسد واکنش خودپیش رونده (اتوکاتالیتیک) تشکیل می‌گردد

بنابراین در ابتدا پودر ترمیت (اکسید آهن و آلومینیوم را بصورت پودر درآورده و سپس با نسبت معینی ترکیب می‌کنند) را داخل بوته ترمیت ریخته (بوته بصورت مخروط ناقص است) از یک چاشنی برای شروع واکنش استفاده می‌گردد و پودر بسرعت محترق شده و مذاب اکسید آلومینیوم و مذاب آهن بوجود می‌آید AL₂O₃ بصورت سرباره روی سطح آهن مذاب باقی و شناور می‌ماند که دلیل سبک بودن و پایین بودن دانسیته آن می‌باشد درحالیکه آهن مذاب در پایین بوته قرار می‌گیرد همانطور که اشاره گردید واکنش Fe₃O₄ با AL حرارت زیادی ایجاد می‌کند که این حرارت باعث می‌گردد که اکسید آلومینیوم و آهن بصورت مذاب درآیند این واکنش خود پیش رونده یا اتوکاتالیتیک است ابتدا واکنش توسط یک شعله اولیه شروع شده و سپس واکنش خود پیش رونده می‌باشد و ادامه می‌یابد)

سرباره اکسید آلومینیوم (Al₂O₃) فوق العاده گرم بوده و بیشتر از آهن، گرما را نگه می‌دارد و این عمل سبب جوشکاری سریع ریل‌های راه آهن، جوش و تعمیر میل‌لنگ‌های شکسته، چرخ‌دنده‌های بزرگ و یا ریل‌های شکسته می‌گردد بنابراین محصول ترمیت تولید آهن مذاب خام (مذابی که تشکیل می‌شود بدون عناصری همچون کربن و Si، Mn، V، Nb... می‌باشد چون پودر آلومینیوم با پودر اکسید آهن واکنش می‌دهد) می‌باشد که ضعف اساسی جوش ترمیت می‌باشد و نبود عناصر فوق باعث افت مقاومت کششی و مقاومت سایشی و افت مقاومت ضربه می‌گردد لذا برای بالا بردن کیفیت جوشکاری و همچنین کاهش درجه حرارت از فرو آلیاژ و قراضه آهن استفاده می‌گردد (عناصر آلیاژی اشاره شده به پودر ترمیت در صورت نیاز اضافه می‌گردند)

ترمیت با یک جرقه کوچک مشتعل می‌شود تا دمای 1200°C در برابر حرارت و نه شعله عکس‌العملی نشان نمی‌دهد ولی با یک جرقه کوچک شروع به واکنش می‌نماید لذا پودر ترمیت باید در محل خشک و عاری از رطوبت انبار گردد در اثر آتش گرفتن پودر ترمیت به هیچ وجه از آب جهت خاموش کردن آن نباید استفاده نمود و باید از ماسه جهت خاموش نمودن آن استفاده نمود

از جوش ترمیت برای مقاطع نازک معمولاً استفاده نمی‌شود بعلت حرارت زیادی که ایجاد می‌نماید باعث سوراخ شدن و حتی اعوجاج و تنش زیادی در قطعه می‌گردد

معایب جوش ترمیت: فقط برای جوشکاری متریال Ferrous بکار می‌رود

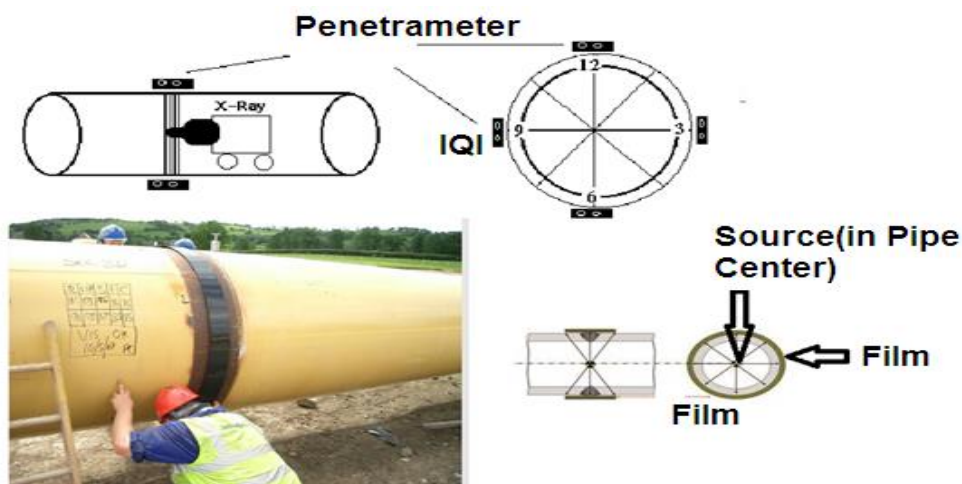
در جوشکاری ترمیت دما خیلی بالا میرود (البته از یکسری فرآلیاز برای پایین آوردن دما استفاده می کنند) و افزایش زیاد دما باعث ایجاد اعوجاج و Distortion در قطعه می گردد علاوه بر آن باعث تغییر در ساختار دانه ها می گردد

تکنیک های رادیوگرافی

تکنیک های رادیوگرافی شامل Single Wall Single Image, Double Wall Single Image, Panoramic, Double Wall Double Image, Fluoroscopic Technique می باشند البته تکنیک های دیگری همچون Multiple Film Technique که استفاده همزمان از دو یا فیلم های با سرعت یکسان یا مختلف در یک کاست استفاده می گردد تکنیک Double Wall بر اساس ASTM E1032 ممکن است استفاده گردد همچنین تکنیک Superimpose نیز ممکن است استفاده گردد

در روش پانارامیک که برای لوله های با قطر نسبتا بالا که چشمه رادیوگرافی در مرکز جوش لوله قرار میگیرد (Source) (چشمه) رادیوگرافی بر روی پایه ای قرار داده شده و فیکس می شود و سپس در مرکز لوله و در مرکز جوش قرار داده میشود) و فیلم های رادیوگرافی در بیرون بروی سطح لوله با مقداری Overlap قرار می گیرند البته SFD: Source Film Distance باید به اندازه کافی باشد تا روش پانارامیک انجام گیرد در این روش، با یکبار شوت کردن، همه جوش محیطی لوله تست رادیوگرافی می گردد همه فیلم ها دارای یک دانسیته می باشند و روشی سریع می باشد (چون تعداد شوت کاهش می یابد) البته اگر فیلم کیفیت لازم را نداشته باشد و یا Reshot گردد همه فیلم ها باید Reshot گردند (لذا رعایت زمان Exposure Time بسیار مهم است) البته شرایط لوله برای انجام چنین روشی باید فراهم باشد (سایز لوله، دسترسی به داخل لوله و SFD و...) در این روش IQI بروی سطح بیرونی لوله و زیر فیلم قرار میگیرد تعداد IQI به نوع استاندارد و مشخصات فنی بستگی دارد و عموما در ساعت های 12, 3, 6, 9 از IQI استفاده می گردد

در شکل زیر تکنیک پانارامیک نشان داده شده است

تکنیک های رادیوگرافی

سه روش اصلی بازرسی مقاطع توخالی با روش رادیوگرافی :

تکنیک یک دیواره یک تصویر که SWSI نامیده می شود (رادیوگرافی پلیت، رادیوگرافی بصورت پانارامیک) در این حالت یک جوش و یک تصویر ایجاد می گردد بعبارتی اشعه فقط یک دیواره را طی می کند

در این تکنیک فیلم در پشت قطعه قرار گرفته و تابش پرتوها پس از عبور از ضخامت قطعه به فیلم میرسد در این حالت پرتوها فقط یک دیواره ضخامت را طی میکنند

تکنیک دو دیواره دو تصویر، DWDI برای لوله های با قطر کمتر از 89mm، رادیوگرافی بصورت Elliptical (بیضوی) انجام می گردد

تکنیک دو دیواره یک تصویر، DWSI نامیده می شود

روش یک دیواره و یک تصویر در دو حالت زیر ممکن است انجام گردد

الف: فیلم درون لوله و منبع اشعه خارج از لوله

ب: فیلم خارج از لوله و منبع اشعه داخل لوله: در این روش آزمایش، منبع اشعه در مرکز لوله قرار گرفته، و فیلم پرتونگاری در سرتاسر پیرامون لوله با Overlap مناسب قرار میگیرد، در نتیجه با یکبار تابش اشعه، کل جوش محیطی لوله پرتونگاری می گردد.

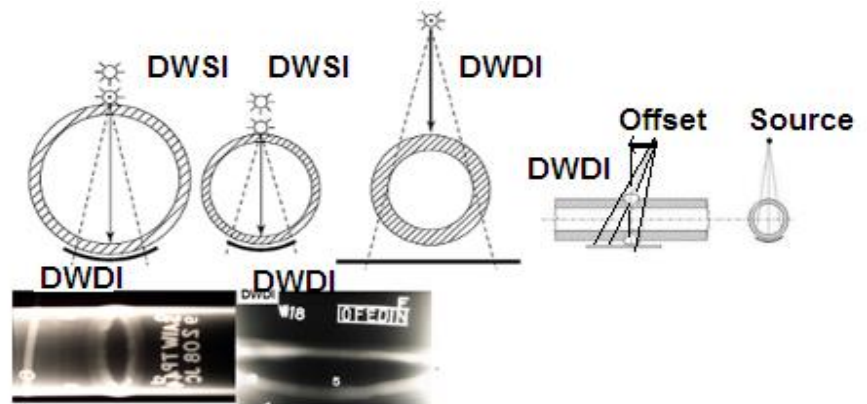
در حالت Double Wall Single Image (دو دیواره یک تصویر) وقتی داخل لوله به دلیل از لحاظ سائز و... قابل دسترسی نمی باشد فیلم و چشمه رادیواکتیو بر روی سطوح خارجی لوله و مقابل یکدیگر قرار می گیرند و هر دو ضخامت لوله در تست قرار میگیرند این حالت Double Wall نامیده می شود تکنیک Double Wall ممکن است بصورت های Single Image, Double Image, Superimpose انجام گردد

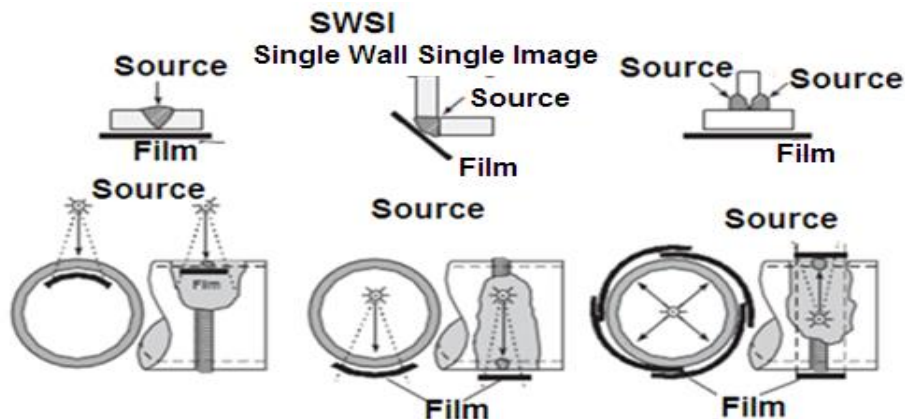
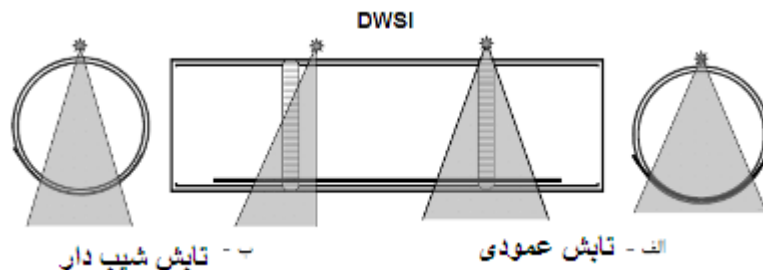
تکنیک DWDI: Double Wall Double Image لوله های با قطر کوچک که به داخل لوله دسترسی نمی باشد و عموماً لوله های با قطر کمتر از 3 (89mm) 1/2" به روش DWDI رادیوگرافی می گردند (دو دیواره دو تصویر در برخی منابع لوله های با قطر 75-80mm بصورت DWDI رادیوگرافی می گردند و تصویر ایجاد شده بصورت بیضی (Elliptical) است) تعداد Exposure (تعداد دفعات شوت کردن) حداقل دو بار می باشد و شوت کردن در هر بار 90 درجه نسبت به قبلی انجام میگیرد در این حالت چشمه بر روی لوله قرار نمی گیرد بلکه در فاصله مشخصی از لوله و با یک انحراف نسبت به لوله بطوری قرار میگیرد که تصویر ایجاد شده بر روی فیلم، بصورت بیضی باشد چنانچه دو شوت انجام گیرد فیلم ها بصورت A, B نمایش داده می شوند فیلم ها یا Reject و یا ACC می گردند عبارتی وقتی لوله ای بصورت Elliptical رادیوگرافی می گردد چنانچه عیبی در جوش مشاهده شود، تعمیر بر روی جوش انجام نمی گردد بلکه لوله مورد نظر، Cut out می گردد

البته در برخی منابع، برای تعیین تعداد شوت در حالت DWDI، چنانچه نسبت قطر خارجی به قطر داخلی برابر با 1.4 و کمتر گردد تعداد دو شوت با زاویه 90 درجه از دو جهت کفایت میکند ولیکن اگر این نسبت بیشتر از 1.4 گردد مقدار نسبت در عدد 1.7 ضرب می گردد و سپس تعداد شوت محاسبه می گردد مثال: تعداد دفعات پرتونگاری از جوش لوله ای به قطر خارجی 50mm و ضخامت Thk: 12.5mm عبارت است از: ابتدا قطر داخلی محاسبه می شود $D=50-(2*12.5)=25mm, D/d=50/25=2$

چون نسبت قطر خارجی به قطر داخلی بیشتر از 1.4 گردیده است لذا این نسبت در عدد 1.7 ضرب شده و تعداد شوت محاسبه می گردد لذا $2*1.7=3.4$ بنابراین تعداد چهار شوت با زاویه 45 درجه بر روی لوله فوق، انجام می گردد

در شکل زیر تکنیک های DWDI, DWSI, SWSI نشان داده شده است در روش DWSI چشمه رادیوگرافی بر حسب قطر لوله، SFD و پارامترهای دیگر بر روی لوله و یا با کمی فاصله از لوله قرار میگیرد و فیلم رادیوگرافی در سطح خارجی لوله و در قسمت مقابل چشمه بر روی لوله قرار میگیرد در تکنیک دو دیواره یک تصویر (DWSI): در هر نوبت بخشی از محیط لوله تحت تابش قرار میگیرد لذا برای پوشش تمام محیط لوله پرتونگاری در چند نوبت تکرار می گردد در این روش ممکن است پرتوها بصورت عمودی تابیده شوند و یا با شیب به لوله تابیده شوند مقدار Overlap باید رعایت گردد

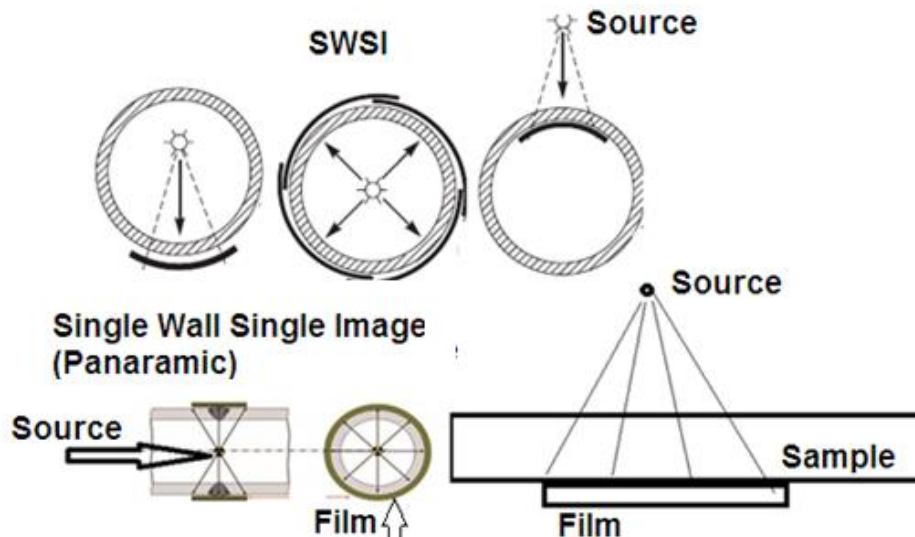

تکنیک های تست رادیوگرافی

در تکنیک Double Wall چشمه رادیوگرافی بر روی قطعه یادر فاصله مشخصی از قطعه با یک Offset (انحراف)نسبت به جوش قرار گرفته و فیلم بر روی سطح بیرونی لوله در جهت مقابل چشمه قرار می گیرد Double Wall ممکن است به صورت DWSI, DWDI انجام گردد در DWDI که تصویر بصورت بیضی بوده و چشمه رادیوگرافی بالای سطح لوله و با یک انحراف نسبت به جوش قرار می گیرد در این حالت هر دو دیواره بر روی فیلم بوده و تصویر بصورت بیضی می باشد و برای لوله های با سایز پایین استفاده می گردد در این روش فیلم بحالت تخت می باشد در حالی که در DWSI چشمه رادیوگرافی بر روی سطح لوله و یا نزدیک به سطح لوله و یا جوش قرار می گیرد و برای لوله های با قطر بیشتر از 89mm استفاده می گردد و فیلم رادیوگرافی بر روی سطح خارجی (طرف مقابل لوله) قرار می گیرند در این حالت نیز فیلم بصورت تخت می باشد

تکنیک SWSI: Single Wall Single Image در این حالت وقتی داخل لوله قابل دسترسی باشد یا بر روی پلیت ها و... انجام می گردد در این حالت چشمه رادیوکتیو بر روی سطح خارجی و فیلم در سطح داخلی قرار میگیرد و یا بالعکس (نمونه ای از Single Wall Single Image تکنیک پانارامیک در لوله یا مخازن است و یا رادیوگرافی بر روی پلیت زیر بصورت SWSI می باشد یک طرف پلیت، چشمه رادیوگرافی قرار دارد و طرف مقابل، فیلم رادیوگرافی بر روی سطح پلیت چسبانده می شود) بنابراین تکنیک SWSI یک دیواره یک تصویر بوده که به دو شکل Film Inside Source Outside, Film Outside Source Inside انجام می گیرد در شکل زیر نمونه هایی از تکنیک رادیوگرافی SWSI نشان داده شده است

شکل 47-5: تکنیک های تست رادیوگرافی SWSI

DWDI-si = Double Wall Double Image – superimposed

DWDI-ellipse = Double Wall Double Image – ellipse

برای روش پرتونگاری Elliptical یا DWDI، ضخامت دو دیواره بعلاوه ضخامت یک گرده جوش در نظر گرفته شود

CROSS Check

Cross Check تعیین صحت و درستی جوش متریال، بدنه متریال، تعیین ضخامت و... با استفاده از منابع و روش های مختلف، لذا Cross Check انجام تستی به موازات تست اولیه وقتی ابهاماتی در تست اولیه باشد بنابراین برای قطعیت و صحیح بودن تست اولیه، یک تست دیگری برای صحت تست انجام می گردد (همچنین وقتی یک تست تمام عیوب را مشخص نمی نماید تست دیگری نیز ممکن است استفاده گردد) بطور مثال: مخزنی ورق های کف آن دچار خوردگی شده است با استفاده از روش MFL (Magnetic Flux Leakage) مقدار خوردگی و کاهش ضخامت ورق ها در نقاط مختلف ورق های کف، توسط این دستگاه مشخص می گردد حال برای صحت کارکرد دستگاه MFL، (گرچه این دستگاه کالیبره بوده ولی عملکرد دستگاه و اپراتور در صحت تست موثرند) تعدادی از نقاطی که بوسیله دستگاه تست MFL تست شده اند آن نقاط با استفاده از تست های NDT دیگر همچون UT، تست شده و کاهش ضخامت ثبت گردیده و با نتایج MFL مقایسه می گردد تا صحت دستگاه MFL مشخص گردد در مواردی حتی برای اطمینان بیشتر از صحت انجام تست MFL، یک یا دو پلیت از کف مخزن بریده شده و سطح زیرین آن مورد بازدید چشمی قرار گرفته تا از صحت نتایج، اطمینان کامل حاصل گردد بنابراین تست UT بعنوان Cross Check برای تایید و صحت تست MFL ورق های کف مخزن استفاده شده است Cross Check برای بررسی Failure در فلزات نیز استفاده میشود

خصوصیات تیوب و گیج های اندازه گیری ضخامت تیوب

در تیوب ها قطر اسمی تیوبها (NPS) با قطر خارجی آنها یکسان است البته ممکن است در برخی از تیوب ها (تیوب های مسی) قطر خارجی با NPS برابر نباشد مثال: تیوب 3/4" NPS دارای قطر خارجی (3/4") OD می باشد یا تیوب 6" NPS دارای قطر خارجی (6") OD می باشد. ضخامت تیوبها با BWG (Birmingham Wire Gauge) مشخص می شود همچنین برای اندازه گیری قطر سیمها از BWG نیز استفاده میشود. گیج BWG عموماً از پنج عدد صفر (5/0) شروع وبه 36 ختم می گردد گیج SWG ممکن است به اعداد بالاتر (50) که در جدول زیر بصورت خلاصه نشان داده شده است ختم می گردد

(مثال: Thk(6" BWG 0)=8.64mm)

تعیین ضخامت تیوب با گیج های اندازه گیری BWG, SWG

مثال: Thk(4" BWG 35)=0.005" (0.13mm), Thk(4" SWG 35)=0.0084"

تیوب های با سایز یکسان و شماره گیج BWG و SWG یکسان دارای ضخامت یکسانی نمی باشند

مثال: Thk(4" BWG 13)=2.41mm, Thk(4" SWG 13)=2.34mm

با افزایش شماره BWG, SWG (گیج تیوب)، ضخامت تیوب کم می شود که برعکس Sch در لوله ها می باشد

مثال: Thk(Tube 6" BWG 12) =2.77mm, Thk(Tube 6" BWG 16) =1.65mm,

Thk(Tube 6" BWG 20)=0.89mm

BWG, SWG مستقل از قطر تیوبها می باشند. به عبارت دیگر چند تیوب با قطر متفاوت ولی BWG, SWG یکسان، دارای ضخامت یکسان می باشند.

Thk(Tube 6" BWG 22) = Thk(Tube 8" BWG 22) = Thk(1/2" Tube BWG 22) = 0.711 mm

Thk(4" SWG 30) = Thk(6" SWG 30) = Thk(2" SWG 30) = 0.0124"

بنابراین تیوب های با قطرهای مختلف و شماره گیج یکسان، دارای ضخامت یکسان می باشند

ضخامت تیوب در گیج یکسان با قطر متفاوت

OD	BWG(Gauge)	THK
1"	18	0.049
3/4"	18	0.049
1/2"	18	0.049

تیوب‌های با قطریکسان و شماره گیج‌های متفاوت، دارای ضخامت متفاوت می‌باشد

Thk(Tube1" BWG 20) = 0.89 mm, Thk(Tube1" BWG 12) = 2.76 mm

Thk(Tube 2" SWG 18)=1.2mm, Thk(Tube 2" SWG 16)=1.6mm

گیج SWG

تعیین ضخامت تیوب با

Standard wire Gauge SWG			Birmingham wire Gauge BWG		
			BWG	in	mm
			00000(5/0)	0.5	
			0000(4/0)	0.454	
			000(3/0)	0.425	
			00(2/0)	380	
SWG	in	mm			
0	0,324	8,23	0	0,340	8,64
1	0,300	7,62	1	0,300	7,62
2	0,276	7,01	2	0,284	7,21
3	0,252	6,40	3	0,259	6,58
4	0,232	5,89	4	0,238	6,05
5	0,212	5,38	5	0,220	5,59
6	0,192	4,88	6	0,203	5,16
7	0,176	4,47	7	0,180	4,57
8	0,160	4,06	8	0,165	4,19
9	0,144	3,66	9	0,148	3,76
10	0,128	3,25	10	0,134	3,40
11	0,116	2,95	11	0,120	3,05
12	0,104	2,64	12	0,109	2,77
13	0,092	2,34	13	0,095	2,41
14	0,080	2,03	14	0,083	2,11
15	0,072	1,83	15	0,072	1,83
16	0,064	1,63	16	0,065	1,65
17	0,056	1,42	17	0,058	1,47
18	0,048	1,22	18	0,049	1,24
19	0,040	1,02	19	0,042	1,07
20	0,036	0,91	20	0,035	0,89
21,22,...,32,33	برای کوچکتر شدن جدول ضخامت این شماره‌ها ذکر نگردید				
34	0,0092	0,23	34	0,007	0,18
35	0,0084	0,21	35	0,005	0,13
36	0,0076	0,1	36	0,004	0,10
37,38,39,...50					

O.D. mm	W.T. mm	O.D. inch	Gauge SWG
12.7	1.2	1/2"	18
	1.6		16
15.88	1.2	5/8"	18
	1.6		16
19.05	1.2	3/4"	18
	1.6		16
22.2	1.2	7/8"	18
	1.6		16
25.4	1.2	1"	18
	1.6		16
31.75	1.2	1.1/4"	18
	1.6		16
38.1	1.2	1.1/2"	18
	1.6		16
44.45	1.6	1.3/4"	16
50.8	1.2	2"	18
	1.6		16
	2.0		14

O.D. mm	W.T. mm	O.D. inch	Gauge SWG
63.5	1.2	2.1/2"	18
	1.6		16
	2.0		14
76.2	1.2	3"	18
	1.6		16
	2.0		14
101.6	1.6	4"	16
	2.0		14
127.0	1.6	5"	16
	2.0		14
152.4	1.6	6"	16
	2.0		14
203.2	1.6	8"	16
	2.0		14
254.0	2.0	10"	14
304.8	2.0	12"	14

با افزایش شماره گیج BWG، و یا شماره گیج SWG، ضخامت تیوب کاهش می یابد.

OD تیوب، مانند لوله همیشه ثابت است به عبارت دیگر در یک قطر ثابت، با افزایش ضخامت تیوب (کاهش گیج)، ID (قطر داخلی) تیوب کاهش می یابد. مثال:

Thk(Tube 1" BWG 20) = 0.89 mm, OD=1 inch, ID=0.930 inch

Thk(Tube 1" BWG 12) = 2.76 mm, OD= 1 inch, ID=0.782 inch

بنابراین در قطر یکسان یک تیوب، با افزایش شماره گیج، قطر داخلی افزایش می یابد.

روش سختی سنجی برینل

روش سختی سنجی برینل تقریباً بیشترین کاربرد را در پالایشگاه و پتروشیمی دارد لذا روش برینل بطور مفصل توضیح داده می شود گرچه روش های سختی سنجی ویکرز، راکول (خصوصاً HRC) نیز در صنعت نفت و گاز استفاده می گردند در برخی صنایع قطعات سنگین با سختی بالا، عموماً از HRC استفاده می شود در قطعات ظریف و حساس از روش ویکرز و یا نوپ استفاده می شود.

بطور کلی بسته به نحوه اجرای آزمایش سختی، می توان آزمون های سختی موجود را به سه دسته کلی تقسیم بندی نمود:

- 1- آزمون سختی الاستیک (Elastic Hardness Test): سختی برگشت یا انعکاس 2- آزمون سختی خراش Scratch Hardness Test که شامل تست خراش یا Mohs Test و File Test می باشد که بررسی مقاومت در برابر برش یا سایش می باشد 3- (آزمون سختی فرورفتگی Penetration Hardness Test) مقاومت در برابر فرورفتگی که شامل روش های راکول، برینل، ویکرز، نوپ می باشد.

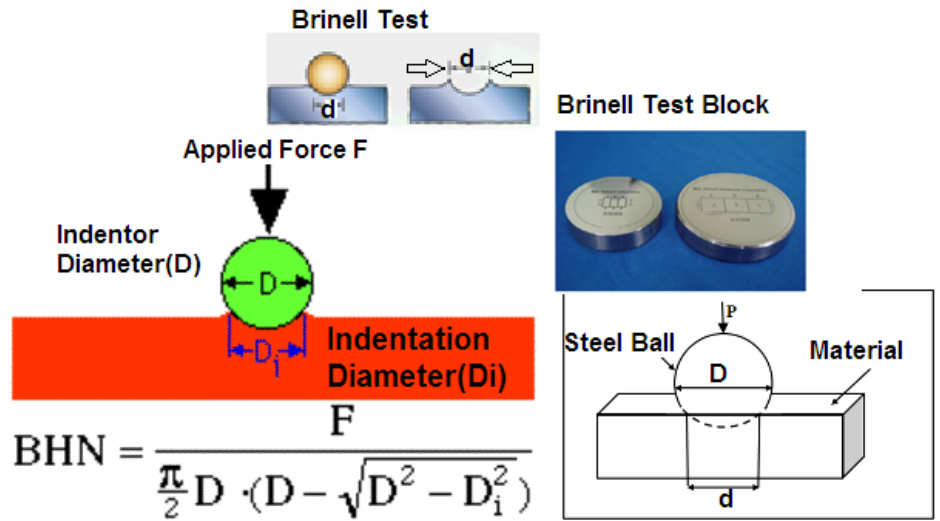
عدد سختی برینل (HB) مساوی است با نسبت بار بر حسب کیلو گرم به سطح اثر (سطح داخل فرورفتگی) بر حسب میلی متر مربع که از رابطه زیر محاسبه می شود نیروی وارد بر گلوله یا ساچمه فولادی یا ساچمه کاربید تنگستن باعث نفوذ بر روی سطح نمونه می گردد عدد سختی برینل بصورت نیرو تقسیم بر مساحت داخل فرورفتگی محاسبه می شود سطحی که فرورفتگی روی آن ایجاد می شود باید نسبتاً "صاف و بدون جرم و گردو غبار باشد (از ساچمه های تنگستنی و یا فولادی در سختی به روش برینل استفاده می گردد که ساچمه بعنوان Indentor (نفوذ کننده) می باشد در روش برینل، Indentor بصورت ساچمه می باشد)

شکل زیر قطر ساچمه (Indentor) و قطر ایجاد شده بر روی نمونه نشان داده شده است همچنین فرمول محاسبه سختی به روش برینل نشان داده شده است

روش سختی سنجی برینل

در زیر فرمول محاسبه سختی به روش برینل نشان داده شده است

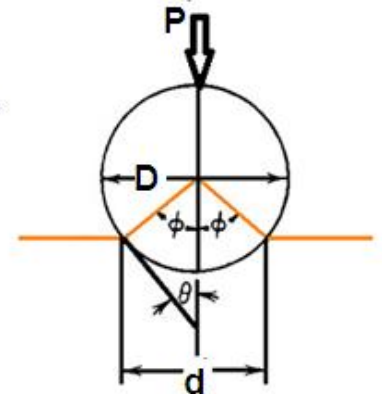
همچنین بلوک های کالیبره جهت کالیبره نمودن دستگاه جهت تست سختی سنجی برینل نشان داده شده است

$$BHN = \frac{F}{\frac{\pi}{2} D \cdot (D - \sqrt{D^2 - D_i^2})}$$

سختی برینل

$$BHN = \frac{P}{\left(\frac{\pi D}{2}\right) (D - \sqrt{D^2 - d^2})} = \frac{P}{\pi D t}$$

روش سختی سنجی برینل

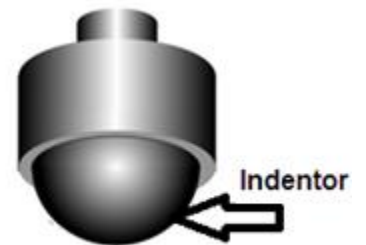
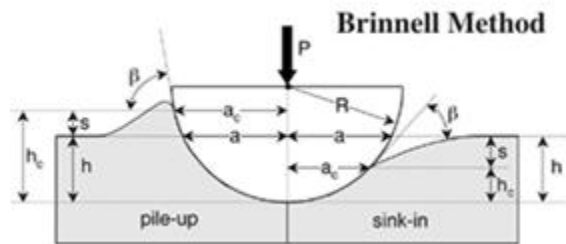
P بار وارد شده بر حسب کیلوگرم، D قطر گلوله بر حسب میلی متر. d قطر فرورفتگی بر حسب میلی متر.

t عمق اثر بر حسب میلی متر. واحد عدد سختی برینل کیلوگرم بر میلی متر مربع است

در شکل زیر عیب برآمده شدن (Pile up) و فرورفتن (Sink in) در تست برینل بر روی سطح قطعه نشان داده شده است که ایجاد عیوب فوق تابعی از نسبت

استحکام تسلیم به ضریب الاستیسیته متریکال، و همچنین مقدار Strain Hardening (n) وابسته است که مقادیر S: Pile up Depth, Hc: Contact

Depth, h: Indentation Depth at Max Load

روش سختی سنجی برینل

برینل از ساچمه برای اندازه گیری سختی متریال استفاده می گردد برای سختی های بالا، برای جلوگیری از Deformation یا تغییر شکل در ساچمه، از ساچمه های

تنگستن (HBW: Hardness Brinell Tungsten)

استفاده می شود بنابراین ساچمه های فولادی برای سختی های پایین و ساچمه های تنگستن برای سختی های بالا استفاده می شوند چنانچه ساچمه دچار تغییر فرم

گردد عدد سختی بدست آمده، بهیچوجه صحیح نخواهد بود

در روش برینل وقتی بار (نیرو) زیاد باشد عمق اثر زیاد خواهد بود برای فلزات خیلی سخت از ساچمه های کاربرد تنگستن (WC) استفاده می شود تا از ایجاد

Deformation ساچمه جلوگیری بعمل آید

خصوصیت اصلی تست برینل، بزرگ بودن قطر اثر فرورفتگی می باشد در قطعات کوچک، فرورفتگی میتواند باعث ایجاد تنش و حتی شکست در قطعات کوچک (نازک) گردد

نیرو: در روش برینل از نیروهای 500Kg, 1500Kg, 3000Kg بطور معمول استفاده می شود

3000 kg	For hard metal
1500 kg	For metal of intermediate hardness
500 kg	For soft metals

نیروی 500Kg برای متریالی که سختی کمتری دارند استفاده می شود و نیروهای بالاتر برای متریال با سختی بیشتر استفاده می شود بنابراین برای فلزاتی نظیر مس (Cu) و آلومینیوم (Al) از نیروی 500Kg برای تست با روش برینل استفاده می شود برای فلزات نرمتر از نیروهای 250 و 125 و یا 100 کیلوگرمی نیز استفاده می شود

عیب سختی سنجی برینل

برای متریال خیلی سخت مناسب نمی باشد چون ساچمه تغییر فرم میدهد و همچنین برای قطعات نازک، بعلت بزرگ بودن اثر نفوذ کننده، مناسب نیست و چون عمق ایجاد شده برای قطعات نازک، زیاد می باشد ممکن است این تست باعث ایجاد ترک در قطعات نازک گردد

جنس ساچمه

در تست با روش برینل از دونوع ساچمه استفاده می شود برای سختی های کمتر از 450HB از ساچمه های فولادی استفاده می شود و برای سختی 650 $HBW \leq 450$ از ساچمه های کاربید تنگستن استفاده می شود (کاربید تنگستن WC در برابر تغییر شکل در سختی های بالاتر و نیروی بیشتر، بعلت سختی بالاتر مقاوم تر می باشد)

HBS حرف S: یعنی Steel یعنی ساچمه فولادی برای سختی های کمتر از 450HB استفاده می گردد
HBS ≤ 450 و HB: Hardness Brinnell می باشد

HBW حرف W: یعنی تنگستن (ولفرام) که برای سختی های بالاتر از ساچمه کاربید تنگستن استفاده می گردد ($450 < HBW \leq 650$)

بر اساس استاندارد ASTM E10(5.2.2) روش برینل برای متریالی که سختی بالاتر از 650HB دارند توصیه نمی شود و بهتر است از این روش استفاده نشود
آنالیز شیمیایی ساچمه با جنس کاربید تنگستن در استاندارد ASTM E10 بصورت زیر می باشد

Tungsten Carbide (WC)	Balance
Cobalt (Co)	5.0 to 7.0 %
Total other Carbides	2.0 % max

قطر ساچمه (Indenter) در تست برینل

قطر ساچمه برای تست برینل 10mm بوده ولی در استاندارد ASTM E10 قطرهای دیگری من جمله 5mm, 4mm, 2.5mm, 2mm, 1mm نیز استفاده می شوند که در جدول زیر مقدار تلورانس قطر ساچمه نشان داده شده است مثال، چنانچه قطر ساچمه نفوذکننده 10mm باشد مقدار $0.005 \pm$ میتواند تلورانس داشته باشد عبارتی محدوده قطر ساچمه 10-0.005mm, 10+0.005mm می باشد
قطر نفوذ کننده در تست سختی سنجی برینل بر اساس استاندارد ASTM

قطر نفوذ کننده در تست برینل

Ball Diameter, mm	Tolerance, mm
10	± 0.005
5	± 0.004
2.5	± 0.003
2	± 0.003
1	± 0.003

بر اساس استاندارد ASTM E10 فاصله از مرکز نفوذکننده (Indenter) تا لبه نمونه و یا لبه Indenter دیگر باید حداقل 2-1/2 برابر قطر نفوذ کننده باشد
با انجام تست به روش برینل، خواص مکانیکی نظیر استحکام، انعطاف پذیری و مقاومت سایشی قابل دسترسی می باشد عبارتی وقتی سختی برینل یک متریال تعیین گردد برخی از خواص مکانیکی نیز مشخص می گردد مثلاً استحکام کششی UTS برای فولاد بصورت تقریبی

TS(Mpa)=3.45×HB یا TS(Psi)=500×HB می باشد که البته در شکل زیر برای محدوده سختی HB≤175, HB>175 بطور دقیق تر نشان داده شده است

$$TS \text{ (MPa)} = \begin{cases} 3.55 \cdot HB & (HB \leq 175) \\ 3.38 \cdot HB & (HB > 175) \end{cases}$$

$$TS \text{ (psi)} = \begin{cases} 515 \cdot HB & (HB \leq 175) \\ 490 \cdot HB & (HB > 175) \end{cases}$$

بعنوان مثال، برای مقادیر سختی بیشتر از 175 HB، استحکام کششی فولاد بطور تقریبی TS=3.38HB بر اساس Mpa می باشد

واحد سختی سنجی در ASME B31.3 براساس برینل (HB) بوده که براساس استاندارد ASTM E140، واحدهای سختی قابل تبدیل به یکدیگر می باشند براساس استاندارد (331.1.7) ASME B31.3 عملیات سختی سنجی بر روی جوش، Hot Bend و Hot Formed بدین جهت انجام میگیرد که اطمینان حاصل گردد عملیات حرارتی بطور رضایت بخشی انجام شده است برای سختی سنجی ناحیه HAZ آنجا که امکان دارد به فلز جوش نزدیک باشد بنابراین وقتی شکل دهی گرم و یا خمش گرم بر روی متریال انجام میگیرد سختی سنجی باید بر اساس (331.1.7) B31.3 انجام گیرد براساس ASME B31.3 (Table 331.1.1) برای برخی متریالها محدوده سختی سنجی مشخص گردیده است و برای برخی مشخص نشده است متریال هایی که محدوده سختی سنجی در Table 331.1.1 مشخص گردیده است چنانچه تنش زدایی این متریالها بصورت موضعی (Locally) باشد عملیات سختی سنجی باید 100% اعمال شود و همه نمونهها باید سختی سنجی شوند در صورتیکه نمونهها در کوره عملیات حرارتی شده اند باید 10% نمونهها سختی سنجی گردند (آیا این شرایط برای خطوط High Pressure نیز اعمال می گردد بلی براساس B31.3(K331.1.7) موارد B31.3(331.1.7) عینا برای خطوط High Pressure اعمال می گردد

مثال: تعداد 20 لوله جوش شده با ضخامت 15mm از متریال با Pno:4(Ano:3) در کوره تنش زدایی گردیده است در اینحالت تعداد لوله هایی که سختی سنجی می گردند براساس B31.3 برابر با دو لوله (رعایت 10% سختی سنجی نمونهها) می باشند ولیکن چنانچه هریک از این لولهها بصورت جداگانه و بصورت موضعی یا (Locally) تنش زدایی گردند همه لولهها باید سختی سنجی گردند

مثال: براساس ASME B31.3 (Table 331.1.1)، محدوده سختی برای متریالهای Pno:4(Ano:3) حداکثر 225HB می باشد چنانچه متریال Pno:4 بعد از اتمام جوشکاری در کوره عملیات تنش زدایی گردند 10% نمونه هاتست سختی سنجی شده و حداکثر سختی باید 225HB باشد چنانچه هر سر جوشی جداگانه و بصورت موضعی تنش زدایی گردد همه سر جوشها باید سختی سنجی شده و حداکثر سختی برای متریال فوق، 225HB می باشد (عدد 225HB سختی سنجی از نواحی جوش و ناحیه HAZ می باشد)

Table 331.1.1 Requirements for Heat Treatment

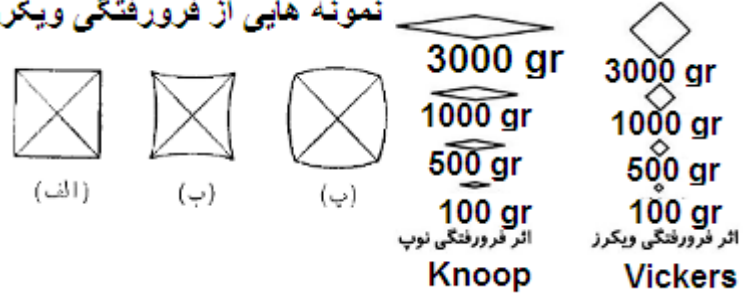
Base Metal P-No or S-No(1)	Weld Metal Analysis A-Number (note 2)	Base Metal Group	Nominal Wall Thickness		Specified Min Tensile Strength Base Metal		Metal Temperature Range		Holding Time		Brinell Hardness Min, Max
			mm	in	Mpa	Ksi	°C	°F	Nominal Wall Time (Note 3)	Min Time	
4 [Note (5)]	3	Alloy Steel 1/2% < Cr < 2%	≤13	≤1/2	≤490	≤71	None	None
			>13	>1/2	All	All	704-746	1300-1375	2.4	1	2
			All	All	>490	>71	704-746	1300-1375	2.4	1	2

برای متریال های با Pno:4(Ano:3) چنانچه حداقل استحکام کششی متریال بیشتر از 490Mpa باشد همه ضخامت ها باید تنش زدایی شده و سپس سختی سنجی گردیده و حداکثر سختی، 225HB می باشد ولیکن برای متریال های با Pno:4(Ano:3) وقتی حداقل استحکام کششی کوچکتر مساوی 490Mpa باشد برای ضخامت های Thk≤13mm، قطعه جوش شده نیاز به عملیات تنش زدایی و سختی سنجی ندارد وقتی دو متریال مختلف بوسیله جوشکاری بهم جوش شوند محدوده سختی برای قسمت فلز پایه و متریال جوش هر متریال باید براساس جدول B31. 3 (331.1.1) باشد

روش سختی سنجی نوپ (Knoop)

این روش در ایالات متحده امریکا ابداع شد. در این روش از یک هرم الماسی استفاده می شود که قطر بزرگ حفره ایجاد شده توسط آن هفت برابر قطر کوچکش و در حدود سی برابر عمق آن است. امتیاز این نوع فرو رونده در مقایسه با فرو رونده آزمون ریزسختی ویکرز (که فرورفتگی تقریباً مربعی ایجاد می کند) در این است که طول فرورفتگی نوپ حدوداً سه برابر قطر فرورفتگی ویکرز است و می تواند با دقت بیشتری اندازه گیری شود

نمونه هایی از فرورفتگی ویکرز

روش سختی سنجی ویکرز

روش ویکرز از یک هرم مربع القاعده از جنس الماس به عنوان سنبه (نازل فرورونده) استفاده می شود، زاویه بین وجوه مقابل هرم 136 درجه است

عدد سختی ویکرز برابر است با نیرو تقسیم بر مساحت فرورفتگی

البته گرچه روش دقیقی می باشد ولیکن بعلت سرعت کم، تمیزکاری زیاد سطح، تعیین دقیق طول قطر سبب می گردد این روش کمتر در صنعت استفاده گردد البته در مواردی در صنایع نفت و گاز با نیروهای 5Kg, 10Kg استفاده می گردد

مثال: 440HV30 که عدد 440 نشان دهنده سختی ویکرز می باشد و 30 نشان دهنده نیرو می باشد

مثال: 440HV30/20 عدد 20 نشان دهنده زمان تست سختی ویکرز می باشد 440 سختی ویکرز و 30 مقدار نیرو بر حسب Kgf می باشد

ویکرز نسبت به برینل دارای نقطه اثر کوچکتری می باشد ولذا برای قطعات کوچکتر و حساس تر استفاده می گردد

دقت این تست به مقدار زیادی به Surface Finish, Flatness (صافی سطح نهایی) سطح مورد تست بستگی دارد لذا صاف و تمیز بودن سطح بسیار مهم است

سختی ویکرز برابر است با نیروی اعمالی بر حسب کیلوگرم تقسیم بر مساحت سطح فرورفتگی و نهایتاً مقدار سختی ویکرز از رابطه

$VHN(VPH) = 1.854P/D^2$ که D میانگین طول قطرها و P نیروی اعمالی می باشد

$$DPH = \frac{2P \sin\left(\frac{\theta}{2}\right)}{L^2} = \frac{1.854 P}{L^2}$$

P نیروی اعمالی و L میانگین طول قطرهای اثر و θ زاویه میان وجوه مقابل 136 Deg می باشد

آثار فرورفتگی آزمون ویکرز

آزمون سختی الاستیک

(HS: Hardness Shore Scleroscope or Elastic Hardness Test)

این روش برای قطعاتی که بزرگ و غیر قابل حمل هستند و باید در محل (نصب یا کار) تست شوند (چرخ دنده های بزرگ، غلطک ها و قالب و...) و برای این منظور چکشی از ارتفاع مشخصی رها شده و میزان بازگشت چکش محاسبه می گردد (چکش با نوک الماس داخل شیشه مدرج قرار دارد) و بدین طریق سختی قطعه

بدست می آید هرچه بازگشت چکش بیشتر باشد به مفهوم سخت تر بودن ماده می باشد چون متریا ل نرم، ضربه چکش را گرفته و ارتفاع برگشت چکش زیاد

نمی باشد

دستگاه سختی سنجی اسکروسکوپ در سال 1907 توسط A. F. Shore اختراع گردید لذا با نام Shore Scleroscope نیز نامیده می شود اساس این تست رفتار الاستیکی مواد است لذا در بعضی مواقع با نام Elastic Test نیز نامیده می شود ولی روش های دیگر سختی سنجی از نفوذ کننده ها، بر پایه Plastic Deformation استفاده می گردد

این تست که بصورت دینامیکی انجام می گیرد یک چکش با نوک الماس از ارتفاع معین از محفظه شیشه ای بر روی قطعه افتاده و ارتفاع اولین برگشت مبنای سختی متریکال می باشد هرچه ارتفاع برگشت بیشتر باشد ماده سخت تر می باشد لذا معیار سختی ارتفاع اولین برگشت که توسط دستگاه اسکروسکوپ انجام می شود می باشد این دستگاه ممکن است عدد سختی را بصورت دیجیتالی ویا با استفاده از یک عقربه مدرج نشان دهد

سختی سنجی راکول

در این روش نفوذ کننده که Indentor نامیده می شود به دو شکل ساچمه ای و مخروط الماسه موجود است راکول دارای مقیاس های زیادی همچون

HRA,HRB,HRC,HRD,HRE,HRF,HRG,HRH,HRL,HRM,HRN, HRP,HRR,HRS,HRV

می باشد نفوذ کننده در HRA,HRC,HRD بصورت مخروط الماسه می باشند و مقیاس های راکول B,E,F,G,H,K,L,M,P,R,S,V از ساچمه بعنوان نفوذ کننده، استفاده می گردد که مقدار نیرو و قطر ساچمه ها متفاوت می باشد در روش راکول ابتدا حروف HR:Hardness Rockwell و سپس نوع مقیاس ذکر می گردد مقیاس های HRA,HRB,HRC عموماً از استفاده بیشتری در صنعت برخوردارند

راکول A: که نیروی 60Kg را اعمال می کند نیروی اولیه 10 کیلوگرم می باشد راکول A بصورت Rockwell Scale A(HRA) بیان می گردد راکول B که نیروی 100Kg را اعمال می کند نیروی اولیه 10 کیلوگرم می باشد راکول B بصورت Rockwell Scale B(HRB) بیان می شود راکول C که نیروی 150Kg را اعمال می کند نیروی اولیه 10 کیلوگرم می باشد بنابراین راکول سی بصورت Rockwell Scale C(HRC) بیان می شود همچنین راکول D بصورت Rockwell Scale D(HRD) بیان می شود

تست راکول از لحاظ دسته بندی شامل دو گروه Rockwell Hardness که شامل مقیاس ها A,B,C,D,E,F,G,H,K,M,P,R,S,V Scale: می باشد و گروه دوم شامل Superficial Rockwell شامل

مقیاس های 45N,30N,15N,45T,30T,15T,45W,30W,15W,45X,30X,15X,45Y,30Y,15Y Scale: می باشد اعدادی که در جلوی حروف انگلیسی قرار دارد نشان دهنده حداکثر نیروی اعمالی می باشد(مثال:45N Scale: عدد 45 نشان دهنده حداکثر نیروی اعمالی بر حسب Kgf است و حروف انگلیسی نشان دهنده نوع نفوذ کننده(ساچمه و هرم الماسه) می باشد Scale:T,W,X,Y از نفوذ کننده ساچمه با قطرهای مختلف استفاده می گردد

Scale:T(Superficial) از نفوذ کننده الماسه استفاده می گردد که در جدول زیر نشان داده شده است

Super Ficial Rockwell برای قطعات خیلی نازک و کوچک استفاده می گردند نفوذ کننده های گرد (Ball Indentor) برای متریکال نرم و نفوذ کننده هر می شکل برای متریکال سخت استفاده می گردند

نیروی اولیه در Superficial برابر با 3kgf و نیروی حداکثر شامل 15,30,45 kgf می باشد

T(Ball Dia: 1/16"), W(Ball Dia): 1/8", X(Ball Dia): 1/4", Y(Ball Dia: 1/2") می باشد

Scale:N در این حالت، نفوذ کننده مخروط الماسه با Vertex Angle: 120° که شعاع نوک مخروط الماسه 0.2mm می باشد لذا نفوذ کننده بصورت مخروطی کروی با زاویه 120° می باشد

تست Eddy Current (ET) (جریان های گردابی، جریان های فوکو یا جریان های سرگردان)

تست ET بر روی متریکال های Metals,Alloys,Electroconductors استفاده می شود و متریکال هایی که هادی جریان الکتریکی باشند تست Eddy Current به صورت EC Conventional و یا ECA(Eddy Current Array) دسته بندی می گردد روش های ACFM,ACPD,RFI از متدهای این تست می باشند این تست بر روی متریکال هایی که خاصیت مغناطیسی ندارند انجام می گردد بعبارتی شرط انجام این تست، متریکال هادی جریان الکتریکی باشد در حالیکه در تست MT متریکال باید خاصیت مغناطیسی داشته باشد و جاذب آهن ربا باشد بهمین دلیل بر روی متریکال استنلس آستنیتی، تست MT قابل انجام نمی باشد در حالیکه تست ET انجام می گردد

روش ET عمدتاً سطحی و زیرسطحی است و برای عیب یابی تمام ضخامت قطعه کارآیی ندارد (حداکثر نفوذ برای مس، 7mm می باشد) این تست نیاز به ماده واسط ندارد غیر تماسی بوده و فقط متریکال های هادی جریان الکتریسیته قابلیت این تست را دارند

بر اساس شکل زیر، یک سیم پیچ که جریان متناوب (AC) از آن عبور میکند در اثر عبور جریان، میدان مغناطیسی اطراف سیم پیچ ایجاد می‌گردد حال اگر این سیم پیچ به قطعه ای که هادی الکتریسیته است نزدیک گردد یک جریان گردابی بصورت دایره‌ای (همانند گردابی که در آب ایجاد میشود) در قطعه القا می‌شود. جریان گردابی بوجود آمده سبب ایجاد میدان مغناطیسی در قطعه می‌گردد این میدان مغناطیسی تحت عنوان میدان مغناطیسی ثانویه نامیده می‌شود چون میدان مغناطیسی اولیه در اطراف سیم پیچ ایجاد می‌گردد که جهت این میدان در خلاف جهت میدان ایجاد شده در سیم پیچ می‌باشد (بعبارتی این میدان با میدان اطراف سیم پیچ در تضاد می‌باشد بعبارتی این میدان با عامل بوجود آورنده خود (سیم پیچ) مقابله میکند) در تست ET از پزوبهایی که بصورت سیم پیچ بوده استفاده می‌گردند که به سطح قطعه نزدیک می‌شوند این روش برای بررسی و کشف عیوب سطحی کاربرد دارد اگر ماده ای دارای ناپیوستگی (عیوب) باشد توزیع جریان های گردابی و همچنین اندازه آنها در نواحی نزدیک به ناپیوستگی یا عیوب تغییر کرده و نتیجتاً میدان مغناطیسی حاصل از این جریان ها و به همراه آن مقاومت ظاهری سیم پیچ نیز تغییر خواهد کرد بعبارتی وجود عیب در قطعه سبب تغییر در جریان گردابی و تغییر در مقاومت ظاهری کویل (سیم پیچ) خواهد گردید حال وقتی سیم پیچ با مقاومت ظاهری معینی به سطح قطعه نزدیک می‌شود مقدار مقاومت ظاهری سیم پیچ تحت اثر میدان بازدارنده تغییر نموده و از طریق محاسبه تغییرات مقاومت ظاهری برخی از ویژگی های درون فلز شناسایی می‌گردد.

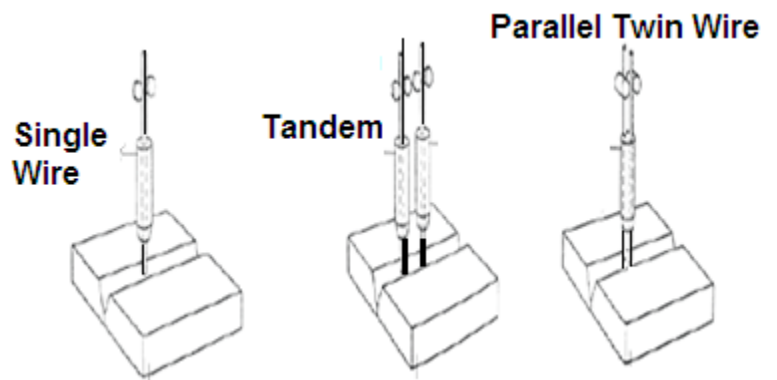
در این روش انحراف جریان ET در لبه های قطعه ایجاد می‌شود در شکل زیر جریان گردابی در حالت الف: بصورت یکنواخت منتشر می‌شود در حالیکه در کناره قطعه جریان در هردو جهت پراکنده شده و اثر دیواره قطعه بسیار شدید بوده و مانند یک عیب در صفحه نمایش دیده می‌شود این پدیده اثر لبه ای **Edge Effect** نامیده می‌شود.

وقتی در قطعه عیوبی نباشد مقاومت ظاهری سیم پیچ در تمام نقاط سطح یکسان خواهد بود ولیکن اگر عیوبی در قطعه باشد مقاومت ظاهری سیم پیچ در تمام نقاط سطح قطعه یکسان نمی‌باشد و مقاومت ظاهری سیم پیچ تغییر می‌کند.

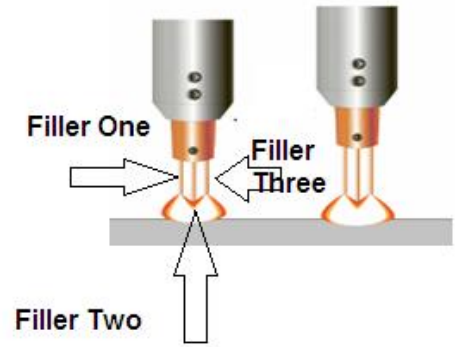
Multiple Electrode

Parallel Electrode عبارت است از دو الکترود که بصورت موازی به یک منبع تغذیه متصل می‌شوند و در جوشکاری زیرپودری (SAW) استفاده می‌شوند. **Parallel Electrode** که دو الکترود به فاصله تقریبی $1/4-1/2$ بصورت موازی و به یک منبع تغذیه متصل می‌گردند لذا سرعت جوشکاری در این روش بیشتر از **Single Arc** بوده این روش در جوشکاری زیرپودری استفاده می‌گردد و مقدار حرارت ورودی (Heat Input) عبارت است از مجموع حرارت ورودی (Heat Input) دو الکترود در کنار یکدیگر با فاصله مشخص بصورت موازی جوشکاری می‌نمایند.

روش های جوشکاری **Tandem Wire, Twin Wire, Single Wire**

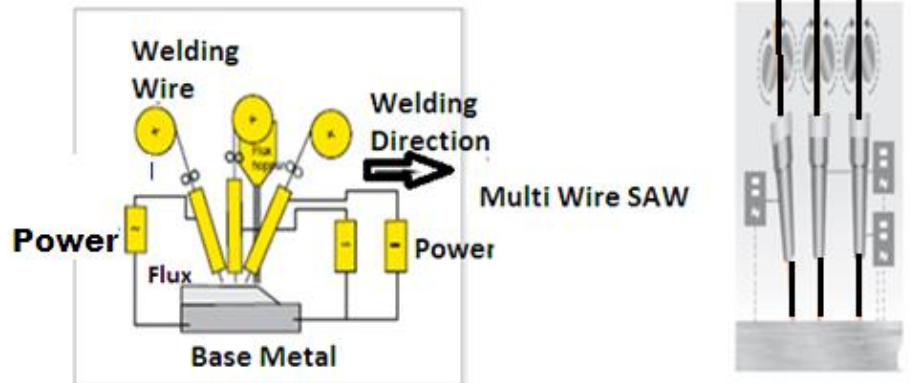
در شکل زیر سه فیلر به یک منبع جوشکاری متصل میشوند

جوشکاری با سه فیلر و یک منبع جوشکاری

Multiple Electrode در اینحالت دو ویا الکترودهای بیشتر الف: بصورت موازی واز یک منبع تغذیه استفاده مینمایند و عمل جوشکاری انجام می گردد عبارتی وایرها یا سیم جوش موازی می باشند و یا ب: الکترودها بصورت **Arc Series** می باشند که از دو سیم جوش یا بیشتر با دو و منابع تغذیه متفاوت استفاده می شود جوشکاری در حالت **Multiple** ممکن است از چند **Power** یا منبع جوشکاری استفاده گردد که تحت عنوان **Multiple Power Multiple Electrode** نامیده می شود بنابراین روش جوشکاری زیرپودری بصورت **Single Wire/Multiple Wire** انجام می گیرد شکل زیر استفاده همزمان از سه، پنج فیلر با منبع جوشکاری جداگانه برای جوشکاری **SAW** استفاده می شود اینحالت تحت عنوان **Multiple Wire** نامیده می شود

Tandem Welding نیز **Multi Wire** محسوب می گردد

جوشکاری با استفاده از **Multiple Electrode**

Tandem Welding/Tandem Wire

Tandem به معنی پشت سرهم می باشد در اینحالت دو الکتروود با فاصله مشخصی بصورت مجزا پشت سر همدیگر حرکت و جوشکاری می کنند دو منبع و دو تورچ جداگانه برای جوشکاری تاندوم استفاده می شود

در **Tandem Wire**، وایرها (فیلرهای جوشکاری) کاملاً از یکدیگر مجزا بوده و هریک از وایرها (فیلرها) با قطر و شدت جریان متفاوتی نسبت به وایر (فیلر) دیگر جوشکاری را انجام می دهد در اینحالت دو منبع تغذیه جداگانه نیاز می باشد

Tandem Welding در این روش از دو فیلر جوشکاری برای افزایش نرخ رسوب استفاده می گردد هریک از تورچ ها (گان) به منبع جداگانه متصل می شود

شکل زیر روش **Tandem Electrode (Tandem Wire)** با روش جوشکاری زیرپودری (**SAW**) نشان داده شده است روش های جوشکاری

SAW, MIG, ... ممکن است بصورت **Tandem Welding** استفاده گردند در روش **Tandem** دو الکتروود یکی در پشت دیگری با فاصله تقریبی $1/4-1/2$ "

جوشکاری را انجام می دهند دو فیلر هیچگونه تماس الکتریکی بایکدیگر نداشته و فیلرها از لحاظ الکتریکی کاملاً از هم جدا می باشند همچنین دو منبع یا مدار کاملاً

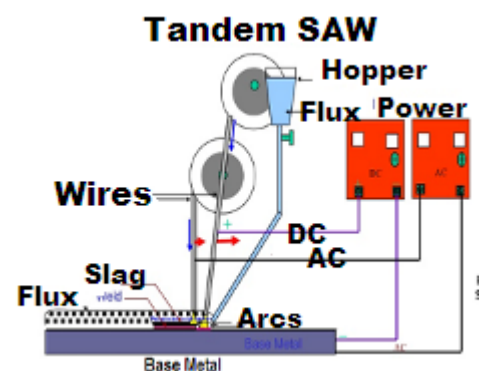
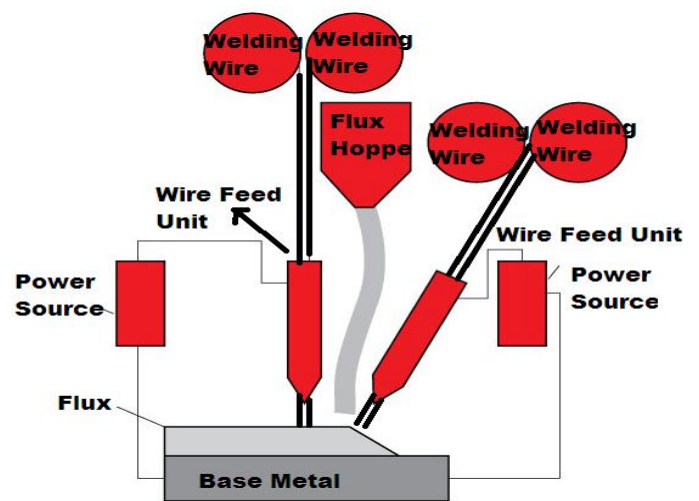
مجزا نیاز بوده و دو منبع مستقل می باشند این روش نسبت به **Single Arc** سرعت بیشتری دارد در این حالت با ایجاد دو قوس جداگانه بر روی یک اتصال،

جوشکاری انجام میگیرد و منبع تغذیه جوشکاری (**Power**) مجزا می باشد در اینحالت **Lead Wire** و **Trail Wire** با زاویه مشخصی استفاده می گردند در روش

Tandem Welding فیلر اولی بعنوان **Lead Wire** که برای کنترل نفوذ جوش می باشد و فیلر دومی بعنوان **Trail Wire** برای کنترل ظاهر جوش استفاده

می شوند این فیلرها در جهت جوش حرکت می کنند استفاده از روش **Tandem** مقدار نرخ رسوب جوش بمراتب بیشتر از **Single Wire** می باشد

بنابراین (Lead Arc (Lead Wire) با آمپر بیشتر و ولتاژ کمتر سبب ایجاد نفوذ جوش می گردد در این حالت جوشکاری با جریان DCRP انجام میگیرد در حالیکه (Trail Arc (Trail Wire) فقط برای ظاهر جوش بوده و لذا با شدت جریان کمتری جوشکاری را انجام میدهد و برای اینکه وزش قوس ایجاد نگردد از جریان AC استفاده می شود در این حالت قوسها بصورت مجزا از یکدیگر و در یک جهت می باشند منابع جوشکاری زیرپودری شامل ترانسفورمر (AC)، رکتی فایر (DC)، ژنراتور (DC) و Thyristor (DC) می باشد الکترودهای Single Electrode, Multiple Electrode ممکن است در جوشکاری زیرپودری استفاده گردد فاکتورهای مهم در جوشکاری زیرپودری شامل، نوع جریان و پلاریته، ولتاژ جوشکاری، سرعت جوشکاری ESO: Electrode Stick out. or CTTW: Contact Tip to Work و Wire Feed Speed می باشد البته فاکتورهای دیگری همچون عمق و پهنای فلاکس مورد استفاده، نوع و کلاس فلاکس، قطر الکترودها، استفاده از Single or Multiple Electrode در جوشکاری روش زیرپودری می باشند در شکل زیر روش جوشکاری (Tandem Welding) نشان داده شده است همچنین روش Tandem Twin Welding که در این حالت دو تورچ جدا گانه و هر تورچی به یک منبع جوشکاری متصل می گردد داخل هر تورچ، دو فیلر وایر (Twin Wire) استفاده می گردد دو فیلر داخل تورچ به یک منبع جوشکاری متصل می باشند

شکل 7-11: جوشکاری Tandem Welding به روش زیرپودری

Duty Cycle یا سیکل کاری

سیکل کاری مدت زمانی است که یک دستگاه جوشکاری در حداکثر شدت جریان خروجی بدون آسیب دیدن استفاده می شود بعبارتی چه مدت زمانی در یک آمپر مشخص می توان با دستگاه جوشکاری نمود، بدون آن که دستگاه آسیب ببیند. این مدت زمان معمولاً بر مبنای ده دقیقه می باشد. بعنوان مثال وقتی دستگاه جوشکاری دارای خروجی 500 آمپر می باشد، بصورت مداوم با 500 آمپر نمیتوان جوشکاری نمود زیرا باعث داغ شدن و سوختن سیم پیچها و مدارات داخلی دستگاه می گردد. بنابراین برای دستگاهها سیکل کاری تعریف شده است. و سیکل کاری در 30% و 60% و 100% در پلاک مشخصه روی دستگاه قید می گردد برای مثال وقتی گفته می شود سیکل کاری دستگاه در 500 آمپر 30 درصد است یعنی باید 3 دقیقه با 500 آمپر جوشکاری انجام شده و بمدت 7 دقیقه دستگاه روشن بوده ولی جوشکاری انجام نگیرد تا دستگاه خنک شود. مثال، سیکل کاری در 300 آمپر 60 درصد است یعنی باید با 300 آمپر بمدت 6 دقیقه جوشکاری

نموده و 4 دقیقه به دستگاه برای خنک شدن استراحت داد. مثال سوم: سیکل کاری در 200 آمپر 100 درصد است یعنی تا 200 آمپر بطور مداوم با دستگاه، جوشکاری انجام میگیرد بدون آن که دستگاه صدمه ببیند. سیکل کاری برای دستگاههایی نظیر جوشکاری SAW، جوشکاری MIG/MAG و FCAW که در خطوط تولید بطور مداوم مورد استفاده قرار می گیرند، باید مورد توجه قرار گیرد

در دستگاههای تأمین قدرت (ترانسفورماتورها، رکتیفایرها و دینامهای جوشکاری) در زمان جوشکاری داخل دستگاه گرما ایجاد می شود و علاوه بر اینکه توسط فن های خود دستگاه خنک میشوند، باز هم زمان استراحت برای خنک شدن سیم پیچهای داخل دستگاه الزامی است و براساس سیکل کاری تعریف شده، دستگاه استراحت می کند

$$\text{Allowable Cycle (\%)} = \left[\frac{\text{Rated Welding Current (A)}}{\text{Max Welding Current of Usage (A)}} \right]^2 \times \text{Rated Duty Cycle (\%)}$$

For Example:

When a power source of a rated output 350A and a rated duty cycle 60% is used at 300A, the allowable duty cycle is given as below.

$$\text{Allowable Cycle (\%)} = \left[\frac{350(A)}{300(A)} \right]^2 \times 60(\%) = 82\%$$

مثال: سیکل کاری دستگاهی در 300 آمپر 60 درصد است در 370 آمپر، سیکل کاری چند درصد است:

$$\text{سیکل کاری مشخص} \times (\text{آمپری که سیکل آن مشخص است})^2 = \text{سیکل کاری مورد نظر} \times (\text{آمپر مورد نظر})^2$$

$$\text{سیکل کاری مورد نظر} = \frac{350^2}{370^2} \times 60 = \%40$$

پاس های جوشکاری Root Pass/Hot Pass/Cover Pass

1- Root Pass , 2- Hot Pass , 3- Filling(Filler)Pass , 4- Cover Pass

Hot Pass پاسی که بالاتر از سطح فلز و برای پایان اتصال می باشد. پاسی که فوراً بعد از پاس ریشه انجام گردد Hot Pass نامیده می شود و پاس بعد از Hot را Filling یا پاس پرکنی می نامند بنابراین پاس اول جوشکاری Root Pass یا Initial Pass یا پاس ابتدایی (اولیه) نامیده می شود و پاس بعدی Second Pass یا Hot Pass، سپس Filling(Filler, Intermediate Pass) و نهایتاً Cover Pass می باشد Cover Pass نیز باید ظاهری تمیز و مقدار تحذب آن براساس استاندارد رعایت گردد

Single pass شامل فقط یک مهره یا Bead جوش می باشد

Hot Pass پاس جوشکاری که بعد از پاس ریشه با آمپر بالاتری انجام می گردد که باعث شکل دهی پاس ریشه و همچنین خروج Slag می گردد بنابراین روش هایی چون Hot Pass Grinding باعث تمیز شدن سطح پاس ریشه می گردد Hot Pass باعث یکنواخت شدن سطح پاس ریشه شده و همچنین سبب خروج سرباره های حبس شده در پاس ریشه می گردد Hot Pass با استفاده از آمپر بالا برای بیرون کشیدن Slag می باشد البته اگر آمپر خیلی زیاد باشد باعث ایجاد عیب Burn Through می گردد بنابراین در Hot Pass آمپر بالاتر می باشد تا اگر گل جوشی باقی مانده با حرارت جوشکاری ذوب و به بیرون رانده شود، همچنین چون آمپر بالاست باعث ایجاد سطحی یکنواخت می گردد

اگر برای شروع پاس بعدی، دمای Interpass (پاس میانی) کمتر از دمای Preheat (پیشگرم) باشد عملیات پیشگرم جهت ادامه جوشکاری الزامی است (حداقل دمای بین پاسی، دمای پیشگرم می باشد) بعنوان مثال: یک جوشکار بخشی از جوشکاری را انجام داده و سپس جوشکاری با یک تاخیر زمانی ادامه می یابد برای ادامه جوشکاری، اگر قطعه نیاز به پیشگرم داشته باشد چنانچه دمای قطعه کمتر از دمای پیشگرم گردد جوشکار باید مجدداً عملیات پیشگرم را بر روی قطعه انجام دهد و سپس جوشکاری ادامه یابد

سوال: برای جوشکاری متریال کربن استیل، براساس WPS دمای پیشگرم باید 79°C باشد قبل از شروع جوشکاری، عملیات پیشگرم بر روی قطعه انجام گردیده است و سپس جوشکاری آغاز گردیده است بعد از اتمام دو پاس، جوشکار ادامه جوشکاری را متوقف نموده است و بعد از گذشت چند ساعت، شروع به جوشکاری می نماید آیا انجام پیشگرم برای ادامه جوشکاری نیاز است وقتی دمای جوش و اطراف جوش به کمتر از دمای پیشگرم رسیده باشد عملیات پیشگرم تا دمای 79°C باید انجام گردد (براساس ASME B31.3 محدوده 1 از هر طرف جوش باید حداقل دمای پیشگرم را دارا باشد)

سوال: حداقل دمای بین پاسی: حداقل دمای بین پاسی برابر با دمای پیشگرم است چنانچه WPS نیاز به دمای پیشگرم نداشته باشد حداقل دمای بین پاسی، دمای محیط است در WPS حداکثر دمای بین پاسی باید مشخص گردد چنانچه دمای بین پاسی در جوشکاری بیشتر از حداکثر دمای بین پاسی مشخص شده در WPS گردد، کاهش تافنس و کاهش خواص مکانیکی در متریاال اتفاق می افتد

CTWD: Contact Tube Work Distance

در شکل زیر پارامترهای CTWD, Electrode Extension (EE) همچنین Nozzle to Work و طول قوس (Arc Length) و ESO نشان داده شده است که CTWD عبارت است از فاصله نوک یا انتهای Contact Tip تا قطعه کار می باشد وقتی از Consumable Electrode (پروسه های جوشکاری که الکترودها مصرف شدنی می باشد) در جوشکاری با پروسه های SAW/GMAW/FCAW استفاده می شود هدف از تغییر CTWD بهبود شروع و پایان جوش می باشد با افزایش CTWD، مقاومت در برابر جریان الکتریسیته یا عبور جریان افزایش می یابد چون طول الکتروود/فیلمر افزایش می یابد که افزایش طول سبب افزایش مقاومت می گردد. ولتاژ افزایش مقاومت الکتریکی سبب افزایش دما و حرارت می گردد بنابراین با افزایش CTWD جریان جوشکاری کاهش می یابد چون حرارت به مقدار کافی بالا بوده تا فیلمر ذوب گردد بنابراین افزایش CTWD سبب افزایش مقاومت و سبب کاهش جریان جوشکاری و نفوذ کمتر می گردد (با کاهش جریان، نفوذ جوش کاهش می یابد)

بنابراین وقتی قطر فیلمر متال کوچکتر می گردد حساسیت به CTWD بیشتر می شود چون با کاهش قطر فیلمر متال، مقاومت الکتریکی، افزایش می یابد

مقایسه جریان DC, AC

پایداری جریان DC (پایداری قوس) نسبت به جریان AC بیشتر می باشد، بنابراین در جریان DC پاشش جرقه کمتر و قوس آرام تر بوده و خطر شوک الکتریکی کمتری باشد جریان AC در آمپرهای پایین قوس، دچار قطع و وصل می شود همچنین پایداری جریان AC کمتر است و زش یا انحراف قوس ندارد در جریان AC چون هر لحظه جهت جریان عوض می شود حرارت در قطعه کارو الکتروود بصورت یکسان توزیع می شود
جریان DC قابلیت ترکندگی بهتری در مقایسه با جریان AC دارد، برای قطعات نازک تر استفاده از جریان DC بهتر است جوشکاری عمودی و Overhead استفاده از جریان DC با قوس کوتاه ارجح است
در جوشکاری DC مشکل Arc Blow یا زش قوس ایجاد می شود در حالیکه با جریان AC این مشکل برطرف می شود

تعیین Elongation

مثال: تعیین Elongation آلیاژ برنج 70/30، اگر طول اولیه

Gage Length (Lo)=56mm و طول نهایی یا Gage Length Final (Lu)=92.5mm باشد مقدار Elongation را تعیین کنید

جهت تست کشش ابتدا مقدار Gage Length اولیه مشخص میگردد در اثر کشش مقدار تغییر طول ایجاد شده را اندازه گیری نموده و مقدار Elongation مشخص میگردد

$$\text{Elongation \%} = \frac{L_u - L_o}{L_o} \times 100 = \frac{95.2 - 56}{56} \times 100 = 70 \%$$

تست کشش بر اساس ASME IX

Reduced Section-Plate (QW-151.1)

Reduced Section-Pipe (QW-151.2)

Turned Specimen (QW-151.3)

Full Section Specimen for Pipe (QW-151.4)

تست کشش بر روی پلیت یا لوله های با ضخامت بیشتر از 1" ممکن است بصورت Multiple Specimen و یا Full Thickness Specimen انجام گیرد

در حالت Multiple کل ضخامت نمونه بصورت مکانیکی به تعدادی Strip قابل تست با دستگاه بریده میشود و تست می گردد

Turned Specimen Tensile Test

این تست بر روی پلیت یا لوله انجام میگردد ولیکن سطح مقطع باید بصورت دایره باشد

Ts: Specimen Thickness, Tc: Test Coupon Thickness

در تست کشش (ASME IX) Turned Specimen وقتی ضخامت قطعه بیشتر از یک اینچ می باشد از Multiple Test Specimen استفاده میشود در اینحال مراکز نمونه های (Specimen) مجاور با سطح فلز نباید بیشتر از 16mm باشد مرکز نمونه تا سطح نباید بیشتر از 16mm باشد

Jack Screw

بولت هایی تحت عنوان Jack Screw که جهت جدا کردن فلنج ها برای بازرسی یا جایگزینی پلیت اریفیس بعد از مدتی کارکرد استفاده می گردند فلنج ها، بدلائل مختلفی اعم از زنگ زدگی، محکم شدن فلنج ها به یکدیگر، بعد از مدتی کارکرد فلنج در سرویس، جدا کردن فلنج ها از یکدیگر برای تعویض، سرویس، و... کاری سخت و مشکل می باشد استفاده از Jack Screw برای جدا کردن راحت فلنج از یکدیگر بوده بطوریکه با ضربه زدن یا پیچاندن بر روی Jack Screw، فلنج ها شل شده و براحتی از یکدیگر جدا می شوند در فلنج اریفیس دو عدد Jack Screw استفاده می شود

تولید لوله جوشی از ورق

همانطور که در جدول زیر مشخص شده است بطور مثال: لوله SA-672 Gr C55 از رول کردن

ورق A515 Gr 55 و سپس جوشکاری ورق رول شده باروش EFW: Electro Fusion Welding، تولید می شود. لذا لوله فوق، Welded می باشد لذا

ترکیب شیمیایی و UNS no: K01800 و Pno: 1 دو متریل یکسان می باشند

مثال: لوله SA-672 Gr L70 بارول کردن و جوشکاری ورق A204 Gr B تولید می گردد بعد از رول کردن ورق و با استفاده از روش جوشکاری Electric EFW (Fusion Welding)، لوله فوق حاصل می شود لذا لوله فوق، Welded می باشد لذا ترکیب شیمیایی و UNS no: K12020 و Pno: 3 دو متریل یکسان

می باشند

(بنابراین برای تعیین اینکه یک لوله جوشی از کدام ورق تولید می شود استانداردهای ASTM, ASME B31.3 Table A-1 استفاده می گردد)

مشخصات گریدهای متریل SA-672

SA-672

Plate Specification

Pipe Grade	Type of Steel	ASTM Specification	
		No.	Grade
A 45	plain carbon	A 285	A
A 50	plain carbon	A 285	B
A 55	plain carbon	A 285	C
B 55	plain carbon, killed	A 515	55
B 60	plain carbon, killed	A 515	60
B 65	plain carbon, killed	A 515	65
B 70	plain carbon, killed	A 515	70
C 55	plain carbon, killed, fine grain	A 516	55
C 60	plain carbon, killed, fine grain	A 516	60
C 65	plain carbon, killed, fine grain	A 516	65
C 70	plain carbon, killed, fine grain	A 516	70
D 70	manganese-silicon—normalized	A 537	1
D 80	manganese-silicon—Q&T ^A	A 537	2
E 55	plain carbon	A 442	55
E 60	plain carbon	A 442	60
H 75	manganese-molybdenum—normalized	A 302	A
H 80	manganese-molybdenum—normalized	A 302	B, C or D
J 80	manganese-molybdenum—Q&T ^A	A 533	Cl-1 [#]
J 90	manganese-molybdenum—Q&T ^A	A 533	Cl-2 [#]
J 100	manganese-molybdenum—Q&T ^A	A 533	Cl-3 [#]
K 75	chromium-manganese-silicon	A 202	A
K 85	chromium-manganese-silicon	A 202	B
L 65	molybdenum	A 204	A
L 70	molybdenum	A 204	B
L 75	molybdenum	A 204	C
N 75	manganese-silicon	A 299	...

^A Q&T = quenched and tempered.

[#] Any grade may be furnished.

متریال‌های با گرید F بر اساس ASTM, ASME

مثال: فولاد ASTM A694 Grade F42, F65 که F: Forging و اعداد بعد از F بیانگر حداقل استحکام تسلیم این فولاد می‌باشد فولاد A694 Grade F42 حداقل استحکام تسلیم این فولاد که بصورت فورجینگ تولید می‌شود، 42Ksi می‌باشد

متریال‌های با گرید CW بر اساس ASTM, ASME

مثال: متریال A108 Gr 1020 CW که حروف CW: Cold Worked می‌باشد
متریال UNS: G10200, A108 Gr 1020 CW که معادل متریال AISI/SAE: 1020 UNS: G10200 می‌باشد (متریال AISI 1020 می‌تواند بصورت Cold Worked (CW), Hot Worked (HW) تولید گردد

البته متریال A108 Gr 1020 CW با متریال UNS: G10200 (A513 Gr 1020 CW)

و متریال‌های A830 Gr 1020 CW, A519 Gr 1020 CW و متریال AISI/SAE: 1020

دارای ترکیب شیمیایی و UNS یکسان می‌باشند

متریال‌های با گرید WPHY بر اساس ASTM, ASME

مثال: متریال MSS-SP-75 Grade WPHY 42 این متریال دارای Yield Strength: 42Ksi می‌باشد

متریال MSS-SP-75 Grade WPHY 60 دارای Yield Strength: 60Ksi می‌باشد

MSS: Manufacturer Standardization Society of the Valve and Fitting Industry

در واقع انجمن استاندارد سازی سازندگان صنایع شیر آلات و اتصالات می‌باشد

WPHY: Wrought Pipe Fitting High Yield Strength، عبارت است از Pipe Fitting های کارپذیر (Wrought) با استحکام تسلیم بالا

استفاده از حروف P,T,TP در نامگذاری متریال ASTM ,ASME

P:Pipe ، T:Tube ، حرف TP:Pipe/Tube شامل لوله و تیوب می باشد (F:Forging می باشد

بنابراین TP ممکن است تیوب یا پایپ(لوله) باشد

مثال: متریال ASTM A213/A213M Grade T22,T5C,T2 گرید T بیانگر تیوب می باشد

این متریال ها بصورت تیوب می باشند

مثال: متریال TP 304L SA-312 که TP بیانگر لوله (P) یا تیوب (T) بوده که این متریال لوله Welded(جوشی) می باشد

متریال های با گرید F

مثال: متریال ASTM A336/A336M Grade F1,F11 Class1,F11 Class 2,F9 که حرف F:Forging

می باشد (البته حرف F به همراه شماره ذکر می گردد) متریال فوق بصورت فورج تولید شده است

متریال های با گرید F

مثال: متریال ASTM A336/A336M Grade F1,F11 Class1,F11 Class 2,F9 که حرف F:Forging

می باشد (البته حرف F به همراه شماره ذکر می گردد) متریال فوق بصورت فورج تولید شده است

گرید LF ,CP,LC

ASTM A350 LF2 که بیانگر (Fitting) LF: Low Temperature Forging می باشند متریال (فیتینگ های) تولید شده به روش فورجینگ که برای دماهای

پایین استفاده می شود که در ASME IX(QW-422) و جدول زیر نشان داده شده است

مثال: ASTM SA-451 Grade CPF8 که CP:Centrifugal Casting Pipe می باشد

تولید این لوله به روش ریخته گری سانتریفیوژ می باشد که در ASME IX(QW-422) نشان داده شده است

مشخصات برخی فولادها با گرید CP

QW/QB-422 FERROUS/NONFERROUS P-NUMBERS (CONT'D)
Grouping of Base Metals for Qualification

Ferrous (CONT'D)									
Spec No	Type/ Grade	Min UNS	Specified Tensile (ksi (MPa))	Welding		Brazing	ISO 15608 Group	Nomonal Composition	Product Form
				P- No.	Group No.	P- No.			
SA-451	CPF8	J92600	70(485)	8	1	102	8.1	18Cr-8Ni	Centrifugal
SA-426	CP5	J42045	90(620)	5B	1	102	5.3	5Cr-0.5Mo	Cast Pipe
SA-451	CPF8C	J92710	70(485)	8	1	102	8.1	18Cr-10Ni-Cb	Cast Pipe

گریدهای CMSH

مثال: متریال ASTM A691 Grade CMSH-80, Grade CMSH-70 این فولاد

CMSH-70: Carbon-Manganese-Silicon Steel (Normalized) شامل عناصر C-Mn-Si بوده و H:Heat Treatment (عملیات حرارتی) می باشد

و شماره های 70,80 نوع عملیات حرارتی را مشخص می کنند

CMSH-80: Carbon –Manganese-Silicon-Steel(Quenched&Temper)

اعداد 70,80 بیانگر نوع عملیات حرارتی می باشد که CMSH-80 شامل عناصر کربن، منگنز و سیلیسیوم بوده و فولاد تحت عملیات Quench and Temper

قرار میگیرد

سوال: متریال های استنلس 304 DDQ & 304 EDQ بیانگر

DDQ:Deep Drawing Quality,

EDQ(EDD): Extra Deep Drawing, EDDQ:Extra Deep Drawing Quality می باشند

همچنین CQ:Commercial Quality می باشد

مثال: متریال A381 Y50 حداقل استحکام تسلیم این فولاد، 50Ksi است در این فولاد

Y:Yield Strength ، استحکام تسلیم فولاد می باشد

مثال: ASTM SA-352 Grade LCA,LCB که LC:Low Temperature Casting متریالی که بصورت ریخته گری تولید شده و برای دماهای پایین استفاده می‌گردند که در ASME IX(QW-422) نشان داده شده است
مثال: متریال SA-369 Grade FP5,FP21 که FP:Forged Pipe می‌باشد لوله هایی که به روش فورجینگ تولید شده اند که در ASME IX(QW-422) و جدول زیر نشان داده شده است

متریال‌های با گرید CW براساس ASTM ,ASME
مثال: متریال A108 Gr 1020 CW که حروف CW:Cold Worked می‌باشد
متریال A108 Gr1020 CW ,UNS:G10200 که معادل متریال AISI/SAE:1020UNS:G10200 می‌باشد(متریال AISI 1020 می‌تواند بصورت Cold Worked(CW),Hot Worked(HW) تولید گردد

Stud Weld(PQR,Operator Performance) :PQR(Stud Weld)

براساس QW-202.5 جهت انجام PQR(Stud Weld), پنج نمونه تست Bend بعلاوه پنج نمونه تست Torque Test و اگر امکان تست Torque Test وجود ندارد پنج نمونه تست کشش باید انجام گردد همچنین برای متریال‌های بغیر از Pno:1, پنج نمونه تست ماکرو نیز انجام گیرد برای متریال‌هایی بغیر از Pno:1(وقتی Stud بر روی متریال‌هایی بغیر از Pno:1 جوش می‌گردند) جهت PQR(Procedure Qualification) پنج نمونه از جوش Stud باید در بزرگنمایی 10X تست ماکرو گردند و نواحی جوش و HAZ باید عاری از هرگونه ترک در تست ماکرو باشند البته Stud یا زائده‌هایی که برای سطوح حرارتی (No Load) استفاده می‌شوند نیاز به تست ماکرو ندارند(Stud) هایی که نیرو حمل نمی‌کنند بعنوان مثال پین‌هایی که برای نصب عایق استفاده می‌گردند تست ماکرو برای انجام PQR برای متریال‌هایی بغیر از Pno:1 نیاز نمی‌باشد همچنین تست ماکرو برای PQR متریال با Pno: 1 اصلا نیاز نمی‌باشد) در جوشکاری Stud : Stud یا زائده به متریال پایه جوش می‌شود

سوال: تعداد و نوع تست‌ها جهت Qualify متریال با Pno:3 وقتی زائده‌ها تحت نیرو نمی‌باشند: در اینحالت

5 Bend Test+5 Torque Test بر روی PQR انجام می‌گردد اگر تست Torque Test امکان پذیر نیست پنج نمونه تست کشش جایگزین Torque Test می‌گردد تست ماکرو نیاز نمی‌باشد چون زائده‌ها تحت نیرو نمی‌باشند

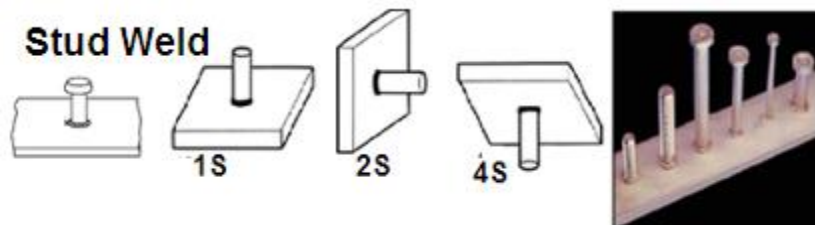
براساس QW-141.5, QW-192,QW-202.5, بر روی جوش‌های Stud Weld, پنج تست ماکرو برای متریال بغیر از Pno:1 زیر میکروسکوپ با بزرگنمایی 10X انجام می‌گیرد البته تحت شرایط حرارتی بدون اعمال بار، تست ماکرو نیاز نمی‌باشد) جهت PQR Qualification انجام گیرد در اینحالت ناحیه جوش و ناحیه HAZ باید عاری از هرگونه ترک باشند عبارتی وقتی زائده‌ها (Stud) به متریال‌هایی بغیر از Pno:1 جوش گردند تست ماکرو با بزرگنمایی 10X انجام می‌گردد و وقتی زائده‌ها تحت شرایط حرارتی بدون اعمال بار باشند تست ماکرو نیاز نمی‌باشد بنابراین جهت انجام PQR(Stud Weld) همواره پنج نمونه تست خمش+پنج نمونه تست Torque باید انجام گردد اگر امکان Torque Test نمی‌باشد پنج نمونه تست کشش باید جایگزین Torque Test گردد لذا جهت انجام PQR همواره 5 Bend Test+5 Tension Test نیاز می‌باشد و پنج نمونه تست ماکرو برای متریال‌هایی بغیر از Pno:1 وقتی Stud تحت نیرو میباشد نیاز می‌باشد

Stud Weld یا جوشکاری زائده ای یا جوشکاری گل می‌خکوب

Stud Welding یا جوشکاری Stud Arc Welding نیز نامیده می‌شود

در Asme IX, شرایط PQR/Welder Test پنج نوع جوش Groove Weld,Fillet Weld,Stud Weld,Corrosion Resistance Weld Metal Overlay,Hardfacing Weld Metal Overlay EBW,LBW,Flash Welding, جوش‌های PQR,Operator تست می‌شود البته شرایط تست Resistance Welding,Tube to Tubesheet Welding,Temper Bead Welding نیز بحث ASME IX در ASME IX بحث می‌گردد

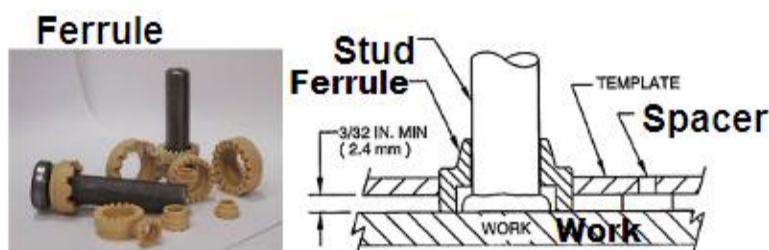
در ASME IX جوش‌های Stud Weld(جوش‌های زائده ای) با حرف S و با Position: 1S,2S,4S نشان داده می‌شوند Stud Weld جوش زائده ای که بر سطح پلیت/لوله عمود می‌باشند جوش‌های فیلت با حرف F و جوش‌های نفوذی یا Groove با حرف G نمایش داده میشوند

نمونه‌های جوش زائده ای (Stud Weld)

بطور کلی اتصال زائده ای (میله، پیچ و...) به سطح قطعه کار با روش‌های مختلفی همچون روش‌های مقاومتی، روش اصطکاکی و روش‌های قوسی انجام می‌شود. در این روش، زائده (میخ، پیچ و...) در درون تپانچه (تفنگی) با استفاده از جریان و فشار بر روی سطح، جوش می‌شود. در این روش الکتروود استفاده نمی‌شود و جوشکاری در زمان خیلی کوتاه انجام می‌گیرد. Ferrule که یک ماده سرامیکی بوده جهت حفاظت حوضچه مذاب استفاده می‌گردد. بعد از اتمام جوشکاری، Ferrule توسط جوشکار شکسته می‌شود. در این روش با استفاده از قوس الکتریکی، Stud (زائده) به همراه بخشی از سطح فلز پایه ذوب شده و سپس با استفاده از فشار تفنگی، باعث چسبیدن Stud به قطعه می‌گردد. آمپر جوشکاری در این روش بالا می‌باشد بسته به نوع متریال، پلاریته تغییر می‌کند.

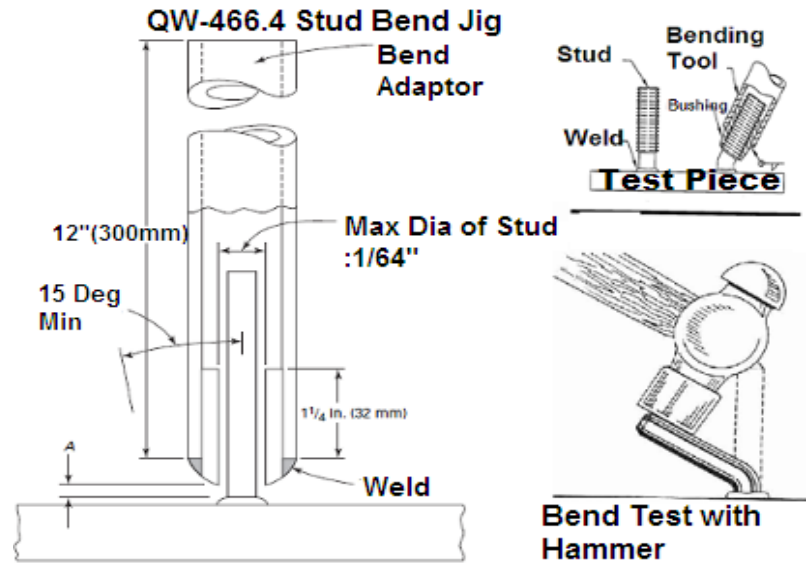
شکل زیر استفاده از Ferrule جهت حفاظت حوضچه مذاب در جوشکاری Stud Welding را نشان می‌دهد.

استفاده از Ferrule در جوش زائده ای (Stud Weld)

Operator Stud Weld (تست اپراتور)

بر اساس QW-192.2 پنج نمونه جوش شده Stud (زائده) جهت تست اپراتور جوشکاری زائده ای (Stud Welding) نیاز می‌باشد. اپراتور ابتدا 5 جوش زائده ای در Position تعیین شده جوشکاری می‌نماید. تست اپراتور باید بر اساس WPS تایید شده باشد. این تست بصورت اتوماتیک بوده بجز برای شروع (که با روشن نمودن دکمه بصورت دستی) بقیه جوشکاری بصورت اتوماتیک انجام می‌گیرد. بعد از اتمام جوشکاری پنج نمونه جوش Stud، نمونه‌ها با استفاده از روش ضربه زدن با چکش (Hammering) که به نمونه با چکش ضربه وارد شده به اندازه ای که بیشتر از 1/4 طول Stud بر روی Test Piece بصورت تخت درآید و با استفاده از روش Bending، (روش خمکاری) نمونه‌های جوش زائده ای (Stud) را تا زاویه 15° درجه خم کرده و سپس به حالت اولیه برگشت داده می‌شود. با انجام این تست، ناحیه HAZ و جوش Stud در پروسه خم کردن و یا Hammering دچار شکست نگردد و همچنین جدایش قابل رویت نیز در نمونه‌ها ایجاد نگردد. در شکل زیر دستگاه مورد نیاز جهت خم کردن نمونه جوش Stud نشان داده شده است. این دستگاه تحت عنوان Test Jig یا Bend Jig نامیده می‌شود. مقدار دهانه این دستگاه، که Stud داخل آن قرار می‌گیرد برابر با $\text{Max Diameter of Stud} + 1/64''$ می‌باشد.

حوزه تست خمش بر روی نمونه هایی که به روش Stud Weld جوشکاری گردیده اند

شرایط پذیرش تست های Hammering, Bending بر اساس QW-192.2.2 جهت Qualify نمودن اپراتور جوش زانده ای: شرایط پذیرش، ناحیه HAZ و جوش Stud در پروسه خم کردن و یا Hammering دچار شکست نگردد و همچنین جدایش قابل رویت نیز در 5 نمونه ایجاد نگردد.

وقتی روش خم کردن بر روی نمونه های جوش زانده ای انجام می گردد نمونه توسط دستگاه Bend Jig به مقدار 15Deg خم شده و سپس بحالت اولیه برمی گردد (البته زاویه های 30°, 60°, ... بر اساس مشخصات فنی، ممکن است در تست خمش استفاده گردد)، وقتی نمونه توسط Hammering تست می گردند نمونه ها با استفاده از روش ضربه زدن با چکش (Hammering) که به نمونه با چکش ضربه وارده شده به اندازه ای که بیشتر از 1/4 طول Stud بر روی Test Piece بصورت تخت درآید نمونه ها نباید شکسته گردند جدایش قابل رویت نیز ایجاد نگردد

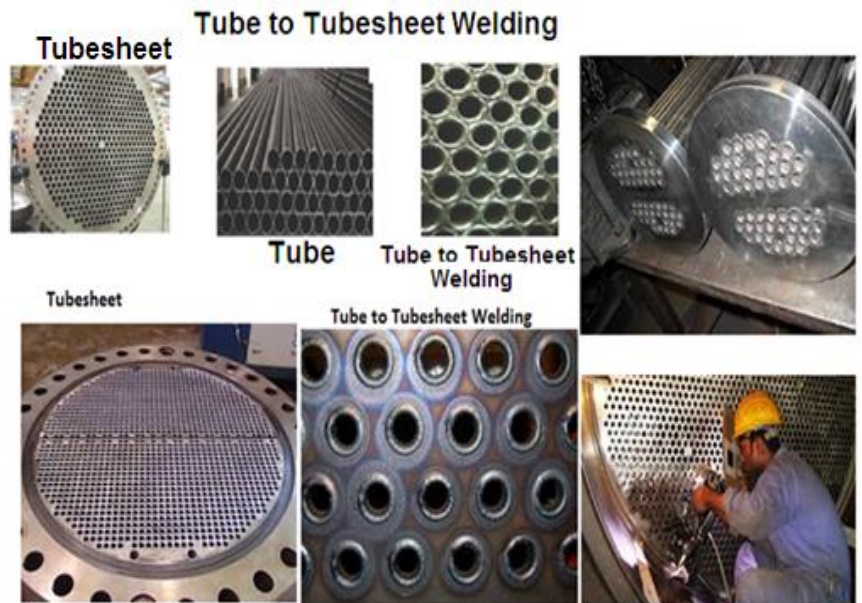
Operator Stud Weld → 5 Specimen Stud Weld (Equipment: Full Automatic) → Hammering (1/4 Flat) or Bending (15°)

جوشکاری Tube to Tubesheet جهت انجام PQR با استفاده از Mock up

بر اساس QW-193.1.3 انجام تست ماکرو بر روی نمونه های Mock up جوش Tube to Tubesheet جهت انجام PQR (وقتی جوشکاری Tube to Tubesheet جهت انجام PQR بر روی نمونه Mockup انجام گرفت یکی از تست ها، تست ماکرو بر روی نمونه Mockup می باشد که در بزرگنمایی 10X تا بزرگنمایی 20X انجام می گردد) و همچنین بر اساس QW-193.2 انجام تست ماکرو بر روی نمونه های Mock up جوش Tube to Tubesheet جهت تعیین صلاحیت جوشکار نیز انجام می گیرد

شکل زیر اتصال Tube-Tubesheet نشان داده شده است (نمونه ای از این اتصال

Heat Exchanger یا مبدل های حرارتی می باشد داخل مبدل حرارتی تعداد زیادی تیوب با سایز کوچک قرار دارند که داخل این تیوب ها سیال گرم یا سرد وجود دارد بسته به نوع مبدل، سیال گرم یا سرد می باشد این تیوب ها با جوشکاری به Tubesheet ننگه داشته میشوند که در شکل زیر جوشکاری تیوب های مبدل به Tubesheet نشان داده شده است هر یک از تیوب ها در سوراخ Tubesheet قرار گرفته و به آن جوش می شود بنابراین برای جوشکاری Tube to Tubesheet، جوشکار و PQR باید تست داده، جوشکاری نموده و Qualify گردند وقتی تست بر روی قطعه یا نمونه مشابه نمونه اصلی انجام گردد نمونه Mockup نامیده می شود

جوشکاری اتصالات Tube to Tubesheet

جوشکاری Tube to Tubesheet ممکن است بصورت Manual, Semiautomatic و توسط جوشکار و یا بصورت اتوماتیک و ماشینی توسط اپراتور انجام گیرد. عموماً از پروسه های SMAW, GTAW, PAW, GMAW, Explosion Welding بر اساس ASME IX جهت جوشکاری Tube to Tubesheet استفاده می‌گردد. جوش های Tube to Tubesheet ممکن است بصورت فیلت و یا بصورت نفوذی باشند.

جوشکاری Tube to Tubesheet ممکن است در وضعیت‌های مختلفی همچون Vertical (Up, Down), زیرسقفی, Horz و Flat انجام گیرد.

شرایط تست، معیار پذیرش تست جوشکار/اپراتور Tube to Tubesheet بر اساس ASME IX QW-193.2

بر اساس ASME IX QW-193.2 تعداد پنج نمونه جوش Mockup، برای Welder/Operator Performance جوشکاری Tube to Tubesheet لازم می‌باشد. در جوشکاری Tube to Tubesheet جوشکاری ممکن است بصورت دستی، نیمه اتوماتیک، اتوماتیک و یا ماشینی انجام گردد. لذا از واژه جوشکار و اپراتور برای جوشکاری Tube to Tubesheet استفاده می‌شود. تست های VT, PT, Macro Test برای تست جوشکار/اپراتور در جوشکاری Tube to Tubesheet نیاز است و در تست VT، ترک و پروسیتی نباشد ذوب کامل انجام گیرد و مدرکی دال بر سوختگی دیواره ها نباشد. در تست VT نیازی به Magnification (بزرگنمایی) نمی‌باشد همه جوش ها تست VT می‌گردند چهار نمونه تست ماکرو می‌گردد. تست ماکرو در بزرگنمایی 10X-20X انجام می‌گیرد و تست PT نیز بر روی نمونه های جوش Mockup انجام می‌گیرد معیار پذیرش تست PT برای تست جوشکار/اپراتور، همانند معیار پذیرش تست PT بر روی PQR (Tube to Tubesheet) است.

سوال: آیا تست Tear Test برای اتصالات PQR/Performance (Tube to Tubesheet) بر اساس ASME IX نیاز می‌باشد: خیر مگر اینکه در مشخصات فنی ذکر گردد.

سوال: تعداد نمونه Mock up جهت تست PQR (Tube to Tubesheet) بر اساس ASME IX QW-193 شامل: ده (10) نمونه جوش Mock up می‌باشد و بر روی نمونه ها بعد از اتمام جوشکاری، تست VT, PT و چهار نمونه تست ماکرو در بزرگنمایی 10X-20X انجام می‌گردد. سوال: تعداد نمونه Mockup جهت تست جوشکار/اپراتور

Welder/Operator Performance (Tube to Tubesheet) بر اساس QW-193.2: تعداد پنج نمونه جوش Mockup باید توسط هر جوشکاری انجام گردد و نمونه ها تست VT, PT گردند و چهار نمونه در بزرگنمایی 10X-20X تست ماکرو گردد.

Reinforcing Pad

Reinforce Pad جهت تقویت انشعابات خصوصاً در فشارهای بالا، و برای اینکه انشعاب تحمل فشار را داشته باشد از Reinforce Pad استفاده می‌شود. حداکثر ضخامت پد برابر با ضخامت Header می‌باشد.

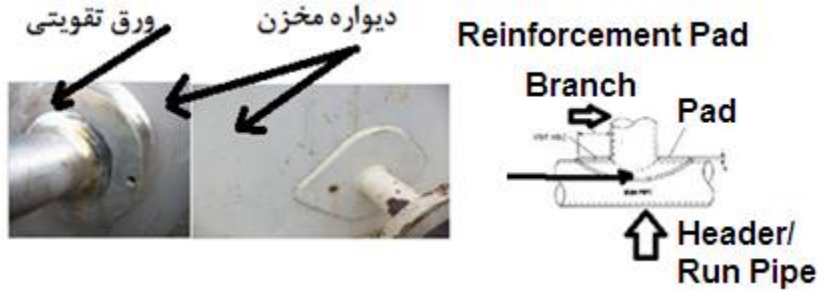
برای جوشکاری پد، ابتدا برنج به هدر جوشکاری می‌گردد سپس تست های مربوطه بر روی برنج انجام می‌شود و سپس پد آماده شده بر روی هدر جوشکاری می‌گردد قطر داخلی پد برابر با قطر خارجی برنج بعلاوه مقدار گپ جوشکاری می‌باشد.

سوال: آیا تست هیدرواستاتیک بعد از جوشکاری پد انجام می‌گیرد: بلی بعد از جوشکاری و بعد از اتمام تست پد (Pad Test).

قبل از انجام هیدروتست و یا تست نیوماتیک، **Reinforce Pad** باید جهت بررسی نشتی تست گردد و در صورت نشتی، تعمیر شده و سپس تست هیدروتست انجام گردد عموماً فشار گپیج تست **Pad** در حدود **0.5 Bar** می باشد
 سوراخ موجود در پد تحت عنوان **Vent Hole, Tale Tail** که جهت تست پد می باشد
 براساس **ASME B31.3(328.5.4g)** در مواردی که پدها دو تکه می باشند از دو سوراخ باید استفاده گردد سوراخ ها قبل از نصب پد ایجاد می گردند همچنین **Vent Hole** نباید در **Crotch** (لبه ها) ایجاد گردد

قبل از قرار دادن پد بر روی سطح فلز پایه، سطح بیرونی فلز پایه، و سطح پد که بر روی **Header** می نشیند از زنگ، ذرات اکسید و... تمیز گردد
 بعد از اتمام تست پد، و بعد از اتمام هیدروتست، بر روی سوراخ پد گریس زده شده تا رطوبت وارد پد نشده و خوردگی ایجاد نگردد عبارتی سوراخ ایجاد شده باید بعد از اتمام تست، **Seal** گردد

استفاده از کف صابون برای چک کردن سر جوش ها در تست **Pad Test** استفاده می گردد

شکل Reinforcepad:13-124

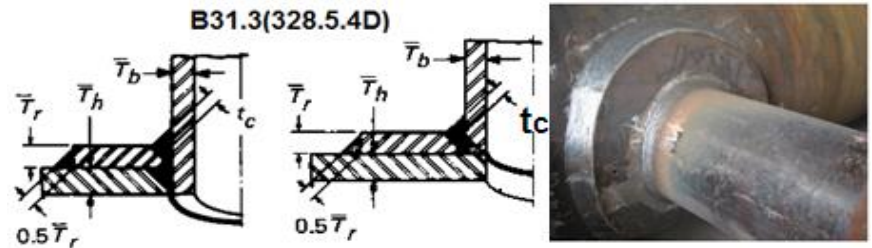
براساس **API 650(7.3.4)** بعد از اینکه ساخت تانک (مخزن ذخیره) تکمیل شد قبل از آگیری مخزن جهت هیدروتست، پدهای تقویت کننده باید توسط سازنده با فشار **100Kpa** تست گردد (فشار هوا بین دیواره تانک و ورق های تقویتی در هر دریچه (**Opening**) بوسیله سوراخ هایی که تحت عنوان **Vent Hole** ایجاد شده است اعمال می گردد وقتی پد بر روی نازل قرار میگیرد پد به نازل و دیواره مخزن جوش می گردد و هوا توسط سوراخی که در پد تعبیه شده وارد فضای بین پد می گردد) وقتی فضای بین بدنه و ورق های تقویتی تحت فشار قرار میگیرد لایه نازک کف صابون، روغن برزک و... که برای آشکار سازی نشتی مناسب است باید به تمام متعلقات جوش در محیط های ورق های تقویت کننده از هر دو طرف (هم از داخل، هم از بیرون مخزن) اعمال گردد

قبل از تست، سوراخ **Tell Tale Hole** به قطر **6mm** ایجاد می گردد
 از **Soap Test** هم قسمت بیرونی و هم قسمت داخلی چک می گردد قسمت بیرونی که جوش های پد قرار دارد جوش ها با کف صابون بررسی می گردد و قسمت داخلی مخزن نیز باید چک گردد تا مشخص گردد در اثر جوشکاری پد، نشتی در دیواره مخزن وجود ندارد در موقعیتی که پد به مخزن جوش شده است نقطه مقابل آن در داخل مخزن جهت بررسی نشتی، چک می شود

در خطوط لوله نیز، این سوراخ قبل از قرار دادن پد بر روی هدر جهت جلوگیری از آسیب رساندن هدر، ایجاد می شود
 برای خطوط لوله با سایز پایین، فقط قسمت جوش بیرونی قابل تست با کف صابون می باشد لوله های با قطر بزرگ، جوش داخلی پد نیز در زمان تست، بازرسی می گردد تا نشتی نداشته باشد

براساس **API 650 (5-7-2-10)**، برای **Shell Opening** وقتی از **Reinforcement. Pad** استفاده می گردد یا وقتی که پدها بصورت یک تکه نباشند **Pad** چند تکه باشد) باید سوراخی با قطر **6mm** بعنوان **Telltale Hole** بر روی هر تکه ایجاد گردد چنین سوراخ هایی در محور مرکزی **Horz** قرار می گیرند (مرکز این سوراخ ها از مرکز انشعاب می گذرد (حالت افقی)) این سوراخ ها بصورت **Open to Atmospher** می باشند

چنانچه پد دو تکه باشد یک سوراخ بر روی هر تکه ایجاد شده و هر تکه بصورت مجزا تست می گردد
 براساس **ASOME B31.3(328.5.4h)** وقتی برنج به هدر (لوله اصلی یا **Run Pipe**) جوش گردید و تست های مورد نیاز بر روی جوش برنج انجام گردید چنانچه جوش برنج نیاز به تعمیر دارد قبل از قرار دادن **Reinforce Pad**، جوش برنج تعمیر شده و سپس پد بر روی هدر قرار داده می شود
 براساس **ASME B31.3(328.5.4f)** لبه بیرونی پد بصورت جوش فیلت می باشد البته مقدار **Throat** یا گلوبی جوش نباید کمتر از **0.5T** باشد

ابعاد Reinforcepad&Header براساس B31. 3

سوراخ پد عموماً قبل از نصب پد انجام می‌گیرد در مواردی مشاهده می‌گردد که با استفاده از الکتروود جوشکاری و یا آمپر بالا به حدی که الکتروود کاملاً سرخ شده بر روی ورق تقویتی، سوراخ ایجاد میکنند که اصولاً کار درستی نبوده و باعث اثرات منفی حرارتی می‌گردد سوراخکاری با دریل قابل انجام است بعد از اتمام جوشکاری و تست‌های مربوطه بر روی Pad (تست‌های VT, NDT) تست Pad Test جهت بررسی وجود نشتی در پد انجام می‌گردد ابتدا یک نیپل که گیج فشار به آن متصل می‌گردد به سوراخ پد جوش شده (البته روش‌های دیگری همچون اتصال تردی نیز ممکن است استفاده گردد) و سپس با اعمال فشار هوا به محفظه پد و زمان کافی (این زمان در استانداردها عموماً مشخص نشده است و معمولاً 15 Min می‌باشد)، جوش پد از لحاظ نشتی، بررسی می‌شود سطح داخلی پد قبل از نصب باید از هرگونه زنگ و اکسید تمیز گشته و سطح خارجی لوله که پد بر روی آن قرار می‌گیرد قبل از نصب پد باید تمیز و عاری از هرگونه مواد مضر باشد

جوشکاری آلومینیوم به فولاد

آلومینیوم فلزی است که در معرض هوا قرار گیرد سریع اکسید شده و لایه مقاوم به خوردگی و چسبنده AL_2O_3 بر روی آلومینیوم تشکیل می‌گیرد این لایه سخت و چسبنده بوده و باعث محافظت آلومینیوم می‌گردد البته این لایه در PH مشخصی پایدار بوده و در برخی شرایط نیز ممکن است این لایه از بین برود (تغییر pH و خوردگی Exfoliation در آلومینیوم) با توجه به اینکه نقطه ذوب آلومینیوم $650^\circ C$ و نقطه ذوب اکسید آلومینیوم (AL_2O_3) در حدود $1950-2050^\circ C$ می‌باشد و اختلاف فاحشی از لحاظ نقطه ذوب با فلز آلومینیوم دارد لذا در جوشکاری آلومینیوم و اتصال به فلزات دیگر، برطرف نمودن لایه اکسیدی خیلی مهم می‌باشد نقطه ذوب آلومینیوم و فولاد کاملاً متفاوت بوده و همچنین آهن و آلومینیوم در حالت جامد در یکدیگر قابل حل شدن نمی‌باشند و ایجاد ترکیبات بین فلزی و ترد $FeAl_2, Fe_2Al_5, FeAl_3$ می‌دهند یکسری فازهایی که در صورت جوشکاری ذوبی آلومینیوم و فولاد بوجود آیند، خیلی ترد و شکننده هستند همچنین تنش حاصل از جوشکاری آلومینیوم به فولاد خیلی بالاست این بعثت اختلاف زیاد Thermal Expansion و Thermal Conductivity و Melting Point بین آلومینیوم و فولاد می‌باشد لذا برای اتصال آلومینیوم به فولاد نباید از جوش های ذوبی (Fusion Welding) استفاده نمود از جوش های انفجاری، اصطکاک‌ی و التراسونیک Explosion Welding, Friction Welding, Ultrasonic Welding برای جوشکاری آلومینیوم به فولاد باید استفاده نمود یا بر روی فولاد، پوششی از روی، نقره، قلع و آلومینیوم و خصوصاً آلومینیوم ایجاد گردد و سپس با استفاده از فیلهای آلومینیومی جوشکاری انجام گیرد برای ایجاد پوشش آلومینیومی بر روی فولاد، ابتدا فولاد در دمای $1275-1300^\circ F$ در مذاب آلومینیوم قرار می‌گیرد البته جهت ایجاد پوشش آلومینیومی بر روی فولاد از روش آبکاری (Electro plating) نیز ممکن است استفاده گردد بعد از اتمام پوشش دهی، قطعه فولادی تمیزکاری شده و سپس با استفاده از پروسه های جوشکاری قوسی و با فیلهر متال هایی از جنس آلومینیوم به قطعه آلومینیومی جوش می‌گردد البته قوس یا Arc باید نزدیک قطعه آلومینیومی باشد تا از ذوب شدن فولاد نیز جلوگیری گردد بعد از اتمام جوشکاری، دمای سرویس، فاکتور بسیار مهمی می‌باشد چنانچه دما زیاد باشد نفوذ اتم ها زیاد شده و ترکیبات ترد ایجاد می‌گردد

تاثیر کلر در خوردگی استنلس

کلر نقش اساسی در خوردگی فولاد دارد در کناره‌های ساحل دریا غلظت یون کلر در رطوبت هوا بالاست و هرچه فاصله از ساحل دورتر گردد غلظت یون کلر موجود در رطوبت هوا نیز کاسته می‌شود اگر چه جهت باد یکی از فاکتورهای تاثیر گذار جهت افزایش و یا عدم افزایش غلظت یون کلر در رطوبت هوا می‌باشد و بهمین دلیل است که عموماً خوردگی در کناره‌های ساحل دریا بیشتر و سریعتر از جاهای دیگر است فلز کروم عنصر اصلی در استنلس استنیتی بوده که باعث مقاومت به خوردگی استنلس می‌گردد (البته حداقل $11\% Cr$ باید در متریال موجود باشد) مخرب ترین یون هالوژنی موجود در آب که باعث خوردگی Crevice (خوردگی شیاری) و خوردگی حفره‌ای در فولادهای زنگ نزن می‌گردد یون کلراید است خراش‌های عمیق باعث آسیب رساندن لایه محافظ می‌گردد جوش‌های Butt Weld استنلس باید کاملاً Full Penetration (نفوذ کامل) باشد چون Lack of Penetration جوش باعث، ایجاد

Crevise Corrosion یا خوردگی شیاری در استنلس می‌گردد چون مکان هایی که جوش بطور کامل نفوذ ننموده است محیط خورنده در آن مکان، تجمع

نموده و سبب بروز خوردگی شیاری می‌گردد

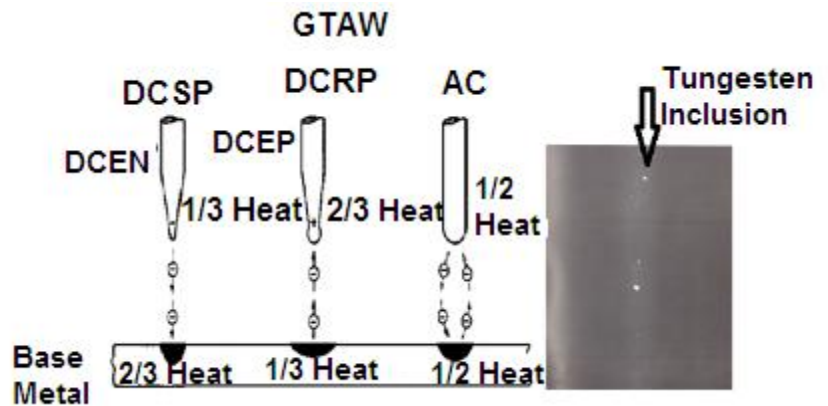
خوردگی ناشی از هالوژن‌ها خصوصا کلر باعث آسیب رساندن جدی به استنلس و از بین رفتن لایه محافظ و خوردگی‌های متعدد از قبیل خوردگی Pitting, Crevice, Scc و... می‌گردد بنابراین یکی از ضعف‌های اساسی استنلس استیل (خصوصا استنلس آستنیتی) وجود یون کلراید است که استنلس را شدیداً آسیب پذیر میکند و سبب بروز انواع خوردگی در استنلس می‌گردد

Tungsten Inclusion

یکی از عیوب جوشکاری با روش GTAW، ناخالصی تنگستنی یا Tungsten Inclusion نامیده می‌شود ذرات تنگستن در فلز جوش محبوس می‌گردند که مختص روش جوشکاری قوسی تنگستنی است

آخال تنگستنی بعلت برخورد الکتروود تنگستنی به حوضچه مذاب، تشکیل می‌گردد در شکل زیر آخال تنگستنی در فیلم رادیوگرافی بصورت نقاط یا لکه‌های سفید رنگ دیده می‌شود

در شکل زیر تاثیر پلاریته بر عمق نفوذ جوش در پروسه GTAW نشان داده شده است در روش GTAW برعکس روش‌های جوشکاری SAW, GMAW, FCAW، پلاریته DCSP دارای نفوذ بیشتری می‌باشد که این مورد بدلیل استفاده از الکتروود غیرمصرف شدنی در پروسه GTAW می‌باشد که نفوذ بیشتر با پلاریته RP حاصل نمی‌شود

عیب آخال تنگستنی در جوشکاری GTAW

سوال: چرا الکتروودهای ضخیم و یا الکتروودهای با پوشش ضخیم با پلاریته DCRP عموماً استفاده می‌گردند: چون این الکتروودها حرارت بیشتری برای ذوب نیاز داشته که در روش DCRP حدود 2/3 حرارت در الکتروود تولید می‌گردد

دلایل دیگر برای ایجاد آخال تنگستنی:

تماس الکتروود تنگستنی با حوضچه مذاب، تماس/برخورد مذاب فیلم‌تال داغ با الکتروود تنگستنی، همچنین وقتی فلوی گاز محافظ کافی نباشد و یا گاز محافظ ناخالص باشد بعلت اکسید شدن نوک الکتروود تنگستنی، وعدم استحکام کافی، الکتروود تنگستنی دردمای پایین تر ذوب شده و وارد مذاب جوش می‌گردد، چنانچه مقدار جریان جوشکاری خیلی زیاد باشد بعلت ایجاد حرارت زیاد (Over Heat) باعث بالارفتن دمای الکتروود تنگستنی و ذوب آن می‌گردد بنابراین یکی از دلایلی که سبب بروز عیب ناخالصی تنگستنی می‌گردد آمپر (جریان) بالا بیشتر از محدوده ای که برای الکتروود تنگستنی تعیین گردیده می‌باشد عیوبی همچون ترک و جداشدگی در الکتروود تنگستنی نیز سبب بروز این عیب می‌گردند (استفاده از الکتروود تنگستن نامرغوب یا ترک دار)، آلوده شدن نوک الکتروود تنگستن بوسیله جرقه و پاشش نیز میتواند سبب بروز عیب آخال تنگستنی گردد

یکی از روش‌های اصلی برای ایجاد و شروع قوس در جوشکاری GTAW استفاده از دستگاه جوشکاری GTAW که مجهز به سیستم HF: High Frequency (فرکانس بالا) می‌باشد چنانچه دستگاه GTAW فاقد سیستم HF باشد برای ایجاد قوس الکتریکی جوشکار مجبور به کشیدن الکتروود بر روی سطح قطعه کار بوده که این مسئله سبب می‌گردد تا جوش توسط تنگستن آلوده گردد (در پروسه GTAW کشیدن الکتروود تنگستنی بر روی سطح قطعه کار اصلاً کار درستی نمی‌باشد) عیب آخال تنگستنی، این عیب بدلیل سختی بالا، انعطاف پذیری پایین تنگستن، که سبب قطع باندینگ فولاد می‌گردد، سبب کاهش خواص مکانیکی جوش حاصل می‌گردد استفاده از گازهای فعال یا اکسیژن میتواند سبب تشکیل اکسید تنگستن بر روی الکتروود تنگستنی گردیده و اکسیدهای تنگستنی تشکیل شده بر روی نوک الکتروود تنگستنی، تکه تکه شده و در حوضچه مذاب سقوط نماید در زمان جوشکاری چون دما بالا بوده لذا در صورت حضور گازهای فعالی همچون اکسیژن و دی اکسید کربن، الکتروود تنگستنی با اکسیژن ترکیب شده و تولید اکسید تنگستن می‌نماید که اکسید تنگستن تشکیل شده، چسبندگی و پایداری لازم را ندارد

این عیب در فیلم رادیوگرافی بصورت لکه‌های سفید دیده می‌شود چون دانسیته تنگستن نسبت به فولاد بیشتر بوده و لذا آن قسمتی که آخال تنگستنی وجود دارد اشعه کمتر عبور کرده و اشعه کم‌تر به فیلم رادیوگرافی برخورد می‌کند اشعه کم‌تری با گذشتن از آن عبور کرده و اشعه کم‌تری به فیلم رادیوگرافی می‌رسد و آن ناحیه بصورت سیاه دیده می‌شود (مثال: LOP در فیلم رادیوگرافی بصورت سیاه دیده می‌شود و بیشتری تجزیه شود یعنی اشعه بیشتری به فیلم می‌رسد و آن ناحیه بصورت سیاه دیده می‌شود) Excess Penetration بصورت مناطق سفید در فیلم رادیوگرافی دیده می‌شود)

Supplementary Requirement

بر اساس استاندارد ASTM 992، Supplementary Requirement عبارت است از تست‌ها و یا محدودیت‌های اضافی که توسط Purchaser (خریدار) و در درخواست خرید

(Purchase Order) نوع تست اضافی به همراه شماره تست (برای هر مترالی) در استاندارد ASTM بسته به نوع مترال، تست‌های تکمیلی از شماره S1 تا SX مشخص می‌گردد (ذکر می‌گردد بنابراین تست‌های اضافی که توسط خریدار درخواست می‌گردد و تولید کننده آن تست‌ها را انجام می‌دهد و در سرتی فیکیت ارائه شده، نتایج تست‌های اضافی را نیز مشخص می‌کند بنابراین برای یک مترال ممکن است یک یا تست‌های اضافی بیشتری توسط خریدار و در درخواست خرید ذکر گردد البته درخواست تست‌ها بر اساس استاندارد می‌باشد بدین صورت هر تستی که مد نظر خریدار باشد و بر اساس استاندارد نباشد انجام نمی‌گیرد

Supplementary Requirement بر اساس استاندارد ASTM با حرف S نمایش داده می‌شود S1, S2, S3, S4, ... که بطور مثال S1 برای مترال A106 عبارت است از: S1 = Product Analysis، در واقع خریدار از سازنده درخواست می‌نماید که تست Product Analysis بر روی مترال A106 انجام گردد (تعداد یا درصد، نوع تست، هزینه و... توافق بین خریدار و سازنده است) مثال: Supplementary Requirement برای مترال ASTM A106 عبارت است:

S1: Product Analysis, S2: Transverse Tension Test
S3: Flattening Test Standard, S4: Flattening Test Enhanced
S5: Metal Structure and Etching Test S6: Carbon Equivalent,
S7: Heat Treated Specimen, ...

در صورت نیاز خریدار به تست‌های اضافی، نوع تست اضافی یا تکمیلی در سفارش خرید (Purchase Order) ذکر می‌گردد تست‌های تکمیلی و اجباری (Mandatory Test) برای هر مترالی در استاندارد ASTM مشخص گردیده است بطور مثال نوع تست‌ها (اضافی، اجباری) برای مترال ASTM A106 کاملاً مشخص می‌باشد و هر سازنده ای چنانچه مترال را بر اساس ASTM, API 5L, ... تولید می‌نماید باید تست‌های اجباری را بر اساس استاندارد مربوطه انجام و نتایج آن را گزارش دهد تست‌های اجباری بنا به درخواست خریدار نمی‌باشد و تولید کننده باید این تست‌ها را انجام دهد چنانچه خریدار تست‌های بیشتری را بر اساس استاندارد بر روی مترال A106 تقاضا نماید سازنده باید تست‌های اضافی را انجام داده و به خریدار گزارش دهد این تست‌های اضافی در قسمت Supplementary Requirement مترال ASTM A106 بیان می‌گردد برای هر مترالی تست‌های اضافی (Supplementary Req) ممکن است متفاوت باشد در واقع تست‌های اضافی بسته به نوع و شرایط مترال، متفاوت است

Oil Test مخازن

بر اساس API 650، برای تست جوش Shell to Annular مخزن، که اتصال جوش بصورت فیلت می‌باشد (در مواردی بر اساس API 650 ممکن است بخشی از جوش Shell to Annular بصورت نفوذی باشد) بعد از اتمام پاس اول جوش که از داخل مخزن انجام می‌گیرد همه Slag ها (گل جوش) باید از روی سطح جوش تمیز شده و کل جوش محیط مخزن قبل از جوشکاری پاس اول از بیرون مخزن، تست گردد البته Tack Weld های موقتی، استثناء می‌باشند هر دو تست VT و یکی از تست‌های مندرج در API 650 (7.2.4.1) بر اساس توافق بین خریدار و Manufacture (سازنده) باید بر روی جوش مذکور انجام گردد یکی از تست‌ها، Oil Test می‌باشد که روغن نفوذ کننده با Flash Point بالا (نقطه اشتعال بالا)، در گپ یا فضای بین Shell و Bottom (روغن در گپ واز بیرون ریخته می‌شود) ریخته شده سپس روغن نفوذ کرده و با زمان حداقل 4 ساعت، سطح جوش داخل مخزن، از لحاظ عیوب بررسی می‌گردد چنانچه عیوب راه بدر باشند روغن از فضای گپ و با عبور از جوش، در سطح جوش داخل مخزن مشاهده می‌گردد (البته در مواردی برای بهبود کنتراست، گچ بر روی جوش ریخته می‌شود تا هرگونه نشی را نشان دهد) برای ادامه جوشکاری، تمیزکاری برای خارج کردن روغن از آن فضا، انجام می‌گردد البته ممکن است مقداری روغن همواره باقی بماند و لذا باید کاملاً مواد باقی مانده از فضای گپ تمیز گردد البته ممکن است تست‌های دیگری چون MT/Vacuum Test، یا استفاده از Solvent Liquid Penetration (مایعات نافذ قابل شستشو با حلال عبارتی مایعات نفوذ کننده که با حلال مناسب، قابل شستشو و تمیز شدن می‌باشند) که Solvent Liquid Penetration بر روی سطح جوش اعمال می‌گردد و از Developer (آشکار ساز) در ناحیه گپ بین Shell و Bottom استفاده می‌گردد مدت

زمان مورد نیاز این تست یک ساعت بوده که جهت نشان دادن عیوب، استفاده می‌گردد روش دیگر که میتواند جایگزین Oil Test گردد استفاده از یک مایع نافذ که در آب حل میشود (بعبارتی مایع نافذ Water Soluble می‌باشد) در یک طرف و استفاده از ماده Developer (آشکارساز) در جهت دیگر (مثال: اگر مایع نافذ بر روی جوش اعمال گردد ماده آشکارساز باید در فضای گپ Sheell to Bottom قرار گیرد و برعکس) مدت زمان مورد نیاز این تست یک ساعت بوده که جهت نشان دادن عیوب، استفاده می‌گردد

نواحی که عیوب در آن دیده شده است باید تعمیر و مجدداً تست گردند تا دیگر هیچگونه مدرکی دال بر عیوب نباشد
ظاهر کننده (Developer) پودری بارنگ سفید که عموداً در گپ (Shell to Annular) اسپری میگردد ظاهر کننده باعث میشود مایع نافذ از ترکها و عیوب راه بدر بیرون کشیده شده و محل عیب مشخص میگردد
زمان انجام تست Oil Test براساس API 650 حداقل 4 ساعت می‌باشد
بنابراین در Oil Test، روغن از گپ Shell to Annular و از بیرون مخزن ریخته میشود و بازرسی از جوش داخل مخزن انجام میگردد
در مواردی از گچ برای ایجاد کنتراست بهتر بر روی جوشها استفاده میگردد

Defect, Discontinuity, Imperfection

Discontinuity، ضرورتاً بعنوان یک Defect محسوب نمی‌شود Discontinuity عبارت است از یک نقص در خواص مکانیکی، فیزیکی و یا خواص متالورژیکی که ممکن است یک Defect باشد که باید تعمیر شود و یا ممکن است بعنوان Defect در نظر گرفته نشود (در محدوده پذیرش باشد) چنانچه مقدار Discontinuity بیشتر از حد مجاز (معیار پذیرش) باشد به عنوان عیب (Defect) محسوب می‌شود
بنابراین Discontinuity عبارت است از هر گونه ناپیوستگی در ساختار فلز (جوش/فلز پایه) یا ناهمگنی در خواص مکانیکی، فیزیکی و متالورژیکی فلز است
ترم Defect بعنوان Reject بیان می‌گردد بنابراین هر Defect یک Discontinuity محسوب میشود ولی هر Discontinuity یک Defect محسوب نمی‌شود
Defect ممکن است طبیعتاً بصورت تجمعی و یا بصورت Individual یا انفرادی قابل قبول نباشند

PFD: Process Flow Diagram (SFD: System Flow Diagram)

PFD بیانگر فرآیند سایت و یا کارخانه می‌باشد که فرآیندهای تجهیزات اصلی و چگونگی ارتباط آنها با یکدیگر بوسیله لوله ها، داکت ها، نقاله‌ها را نشان می‌دهد
در PFD تعداد تجهیزات، دبی جریان، فشار عملکرد و دمای تجهیزات مختلف را نشان می‌دهد بنابراین در PFD، ماکزیمم/مینیمم دما، فشار و فلو و ترکیب سیال مشخص می‌گردد تجهیزات اصلی (Major Equipment) و مشخصات آنها در PFD نشان داده میشود
طرح کلی جریان مواد شیمیایی و دبی و دما و فشار و سایر مشخصات آنها در PFD تعیین میشود واحدهای فرایندی در مسیر فرآوری، ذخیره و انتقال آنها براساس PFD یا process flow diagram تعیین میگردد

این نمودار، یک تصویر کلی از واحد فرایندی را نشان میدهد. PFD شامل کلیه تجهیزات و مسیرهای اصلی میباشد و مسیرهای فرعی را شامل نمیشود.

راکتورها، برجهای جداسازی، مخازن، فیلترها، مبدلهای حرارتی، خشک کنها، هیترها، پمپها و کمپرسورها، تعدادی از مهمترین تجهیزات فرایندی
میباشند که در PFD نمایش داده میشوند در این نمودار چیدمان تجهیزات، خوراک و محصول مشخص میگردد

در PFD، جنس و کلاس متریکال، شماره خط، Safety Valve/Relief Valve، فلنج نشان داده نمی‌شوند البته Bypass اصلی و مهم، ولوهای Control Valve و یا ولوهای که بر عملیات تاثیرگذارند، ترکیب سیال، در PFD مشخص میگردد

تجهیزات اصلی عموماً در PDF، نشان داده میشوند

UNS No

UNS هیچگونه مشخصه‌ای در خصوص شکل محصول، نحوه تولید و کیفیت محصول ارائه نمی‌دهد حرفی که در ابتدای

نامگذاری UNS استفاده می‌شود در خیلی موارد (نه همیشه) بیانگر متریکال و آلیاژهای آنها می‌باشد (مثال: حرف C در ابتدای نامگذاری UNS، بیانگر

مس (Copper) و آلیاژهای مس می‌باشد، حرف T فولادهای ابزار (Tool Steel)، P فلزات قیمتی (Precious)، L فلزات با نقطه ذوب پایین Low Melting

(Point) می‌باشد و...)

A→Aluminum&Al Alloy, N→Nickel & Ni Alloy, T→Tool Steel, C→Copper&Cu Alloy, L→Low Melting Point Metals, Z→Zn&Zn Alloy, P→Precious, E→Rare Earth, W→Welding Filler Metal, J→Cast Steel, R→Refractory Metals&Alloys, M→Miscellaneous Nonferrous Alloy, F→Cast Iron, H→High Alloy Steel, G→Carbon&Alloy Steel

UNS متریکال‌های مختلف

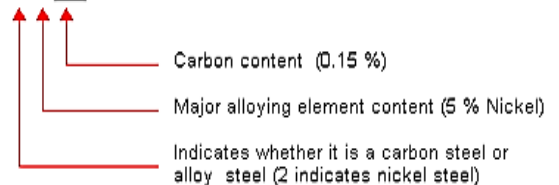
Outline of the unified numbering system for metals

UNS Number	Alloy System
Axxxxx	Aluminum and aluminum alloys
Cxxxxx	Copper and copper alloys
Exxxxx	Rare earth and rare element-like metals and alloys
Fxxxxx	Cast irons
Gxxxxx	Former AISI and SAE carbon and alloy steels
Hxxxxx	Former AISI and SAE H-steels
Jxxxxx	Cast steels (except tool steels)
Kxxxxx	Miscellaneous steels and ferrous alloys
Lxxxxx	Low-melting metals and alloys
Mxxxxx	Miscellaneous nonferrous metals and alloys
Nxxxxx	Nickel and nickel alloys
Pxxxxx	Precious metals and alloys
Rxxxxx	Reactive and refractory metals and alloys
Sxxxxx	Heat and corrosion resistant (stainless steels)
Txxxxx	Tool steels, wrought and cast
Zxxxxx	Zinc and zinc alloys

روش UNS سیستمی متشکل از یک حرف و 5 عدد است. این سیستم فقط ترکیب شیمیایی فلز یا آلیاژ را به تنهایی نشان می‌دهد و استاندارد یا مشخصه فلز محسوب نمی‌شود. در اکثر موارد سعی شده است تا سیستم UNS با سایر سیستم‌های نامگذاری موجود بویژه AISI/SAE تا حد امکان انطباق داشته باشد. عبارتی سه رقم اول آن، معمولاً با سیستم نامگذاری AISI/SAE و یا با CDA, AA انطباق داشته باشد (AA: Aluminum Association سیستم نامگذاری آلومینیوم و آلیاژهای آن بر اساس انجمن آلومینیوم آمریکا، CDA: Copper Development Association سیستم نامگذاری مس و آلیاژهای مس بر اساس انجمن (جامعه) توسعه مس می‌باشد)

مثال: تعیین UNS (SAE 2515):G25150 استفاده از حرف G در ابتدای UNS، سپس شماره 2515 و نهایتاً عدد صفر در انتهای UNS، و حرف G در ابتدای نامگذاری UNS بیانگر فولادهای کربنی و آلیاژی در نامگذاری براساس AISI/SAE می‌باشد

SAE 2515

UNS:G25150

SAE47XX→UNS:G47XX0, SAE 25XX→UNS:G25XX0 (فولاد حاوی نیکل، کروم مولیبدون)

SAE50XX→UNS:G50XX0 (فولاد کروم دار)

بنابراین UNS فیلرمتال و الکتروود الف: با حرف W شروع می‌گردند: بسته به نوع فیلرمتال با حروف دیگر (R, T, A, C, N, S) شروع می‌گردند (مثال: UNS(ER (Fe-2):T74002, UNS(RBCuZn-B):C68000

مثال: الکترودهای جوشکاری ENiCrMo-17, ENiCrMo-7, ENiCrMo-4 دارای UNS:W8XXXX می‌باشند فیلر 420 ER دارای UNS:S42000

می‌باشد همچنین فیلر 4 ER NiCrMo-4 دارای UNS:N10276 می‌باشد فیلرهای 3 ER Ti-1, ER Ti-7, ER Ti-3 دارای UNS:R5XXXX می‌باشند

UNS فیلرها و الکترودهای جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن بصورت

ER 4009(UNS:A94009), E3003(UNS:A93003), E1100(UNS:A91100) می‌باشند بنابراین فیلرهای جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن که

بصورت چهار رقمی نشان داده میشوند، UNS آنها بصورت UNS:A9XXXX نمایش داده می‌شوند که XXXX چهار رقم فیلر/الکتروود در نامگذاری AWS می‌باشند (ER4145→UNS:94145)

متریال با UNS: MXXXXX

UNS: MXXXXX فلزات و آلیاژهای متفرقه غیر آهنی (Nonferrous) که شامل 12 آیتیم آنتیموان، آرسنیک، باریوم، کلسیم، پلوتونیوم، منیزیوم، سیلیکون

و اورانیوم، ژرمانیوم استرونیوم و... می باشد

UNS RXXXXX (آلیاژهای نسوز یا Refractory و Reactive Metals)

UNS:Rxxxxx (Refractory Alloys&Reactive Metals) فلزاتی که بطور شگفت آوری در برابر حرارت و سایش مقاوم می باشند دارای نقطه ذوب

بالایی می باشند و شامل فلزات تنگستن، نیوبیوم، تانتالوم، مولیبدون و رنیوم می باشند، Reactive Metal (فلزات فعال) شامل Cr, Ti, Zr, Nb، فلزاتی که تشکیل

لایه اکسید پایدار میدهند چنانچه این لایه آسیب ببیند مجدداً لایه پایدار یا محافظ تشکیل می گردد

بنابراین UNS متریال Refractory/Reactive (متریال نسوز یا دیرگداز و متریال فعال) با حرف R شروع می شود که شامل متریال و آلیاژهای زیر می باشد

بنابراین آلیاژهای این گروه شامل، آلیاژهای مولیبدن، آلیاژهای نایوبیوم/کلومبیوم، آلیاژهای تانتالم، آلیاژهای کبالت، آلیاژهای تیتانیوم، آلیاژهای زیرکونیوم، آلیاژهای

وانادیوم، آلیاژهای تنگستن، آلیاژهای کروم، آلیاژهای رنیوم، آلیاژهای بور می باشد که در جدول زیر نشان داده شده است

نامگذاری متریال استنلس استیلی استیتی در سیستم UNS

یک مهندس یا شخصی که با فولادها سروکار دارد باید نامگذاری فولادها در استانداردهای

AISI, SAE, ASTM, ASME IX, API 5L را آگاهی داشته باشد این استانداردها عموماً براساس استانداردهای آمریکا می باشند بنابراین نامگذاری یک متریال

یا فولاد در هر یک از این استانداردها متفاوت می باشد

فولادهای استنلس استیتی/فرتیتی/مارتنزیتی که در سیستم AISI نامگذاری گردیده اند جهت تعیین UNS این متریال، سه رقم AISI در ابتدای UNS و بعد از

حرف S قرار می گیرند دو رقم آخر UNS در صورتیکه متریال در سیستم نامگذاری AISI پسوندی نداشته باشد صفر می باشند

(مثال: فولاد SA-240 TP 316L (ASME IX) و فولاد AISI 316L می باشند)

مثال: متریال هایی همچون

201, 202, 304, 304L, 305, 308, 308L, 309, 309S, 310, 310S, 314, 316, 321, 347, 316L, 348

(استاندارد آهن و فولاد آمریکا)، فولاد زنگ نزن استیتی می باشند بنابراین سیستم AISI جهت نامگذاری متریال استنلس از سه رقم با یک یا دو پسوند

(... 304Mo, 303Se, 304LN, 309LSi) استفاده می نماید البته برای متریال استنلس داپلکس، از چهار عدد در نامگذاری AISI ممکن است استفاده گردد

نامگذاری متریال استنلس فرتیتی در سیستم UNS

Ferritic Stainless Steels (4XX or UNS: S4XXXX) این فولادها براساس نامگذاری در سیستم AISI با عدد چهار شروع شده و UNS آنها

نیز بصورت (UNS: S4XXXX) که با S4 شروع می شود فولادهای این گروه به هردو صورت Wrought/Cast تولید می گردند جهت تعیین UNS این

متریال، سه رقم AISI در ابتدای UNS و بعد از حرف S قرار می گیرند دو رقم آخر UNS در صورتیکه متریال در سیستم نامگذاری AISI پسوندی نداشته باشد

صفر می باشند

نامگذاری متریال استنلس مارتنزیتی در سیستم UNS

Martensitic Stainless Steels (4XX or UNS: S4XXXX)

استنلس استیل مارتنزیتی شامل AISI: 403, 410, 414, 416, 420, 422, 431, 440A, B, C, ... می باشد جهت تعیین UNS این متریال، سه رقم AISI در

ابتدای UNS و بعد از حرف S قرار می گیرند دو رقم آخر UNS در صورتیکه متریال در سیستم نامگذاری AISI پسوندی نداشته باشد صفر می باشند البته برای

متریال هایی که پسوند داشته باشد سه رقم اول آنها در ابتدای UNS قرار گرفته ولی دو رقم آخر ممکن است صفر نبوده و اعداد دیگری باشند

نامگذاری متریال داپلکس براساس سیستم UNS

فولادهای استنلس استیل داپلکس شامل، DX2202(LDX), Zeron100(Supper Duplex),

RDN 903(LDX) و 2304(LDX), 2507(Super), 2205(Standard), 2101(LDX), 2404(LDX)

و 2507Cu می باشند

فولاد استنلس داپلکس یا دو گانه (دوفازی) عبارتند از: Super Duplex Stainless

Steel(SDSS), Lean Duplex Stainless Steel(LDSS). Standard Duplex Stainless Steel

LDSS عبارتند از گریدهای با کروم 21% و مقدار مولیبدون بسیار ناچیز بهمین دلیل Lean Duplex (داپلکس فقیر) نامیده میشوند

Super Duplex که مقدار PREN > 40 و در محدوده 40-45 قرار دارد مقدار کروم آنها $Cr \geq 25\%$ و عموماً در محدوده 25-26% می باشد

فولادهای با UNS:JXXXXX

این UNS مربوط به فولادهایی که به طریق Casting (ریخته گری) تولید شده اند می باشد و تحت عنوان Cast Steel نامیده می شود البته شامل فولادهای ابزار یا Tool Steel نمی گردد اعداد 0,1,2,3,4,5,8,9 عموماً بعد از J قرار می گیرند و معمولاً UNS این گروه با 0,1,9 شروع می گردند

نامگذاری فلزات و آلیاژهای قیمتی براساس سیستم UNS

UNS:PXXXXX شروع نامگذاری این فلزات با حرف P:Precious یا قیمتی می باشد

UNS:Pxxxxx فلزات و آلیاژهای قیمتی شامل 8 آیتم همچون (طلا، نقره، پالادیوم، پلاتین، رادیوم، ایندیوم و...) می باشد

UNS آلومینیوم و آلیاژهای آلومینیوم

آلومینیوم و آلیاژهای آن ممکن است بصورت Wrought/Cast تولید گردند در حالت Wrought براساس نامگذاری (AA) Aluminum Association از چهار رقم استفاده می شود و برای نشان دادن عملیات حرارتی، از یک حرف انگلیسی در انتهای اعداد استفاده میشود، آلیاژهای آلومینیوم که بصورت Cast یا ریخته گری تولید می شوند بصورت XXX.X نشان داده میشوند

نامگذاری UNS آلیاژهای ریخته گری (Casting) آلومینیوم

نامگذاری UNS آلیاژهای ریخته گری (Casting) آلومینیوم، بصورت زیر عمل می شود

حرف A در ابتدای UNS قرار میگیرد و سپس رقم اول UNS از اعداد (0,1,2,..) برای بیان حروف استفاده می شود اگر آلیاژ آلومینیوم ریخته گری براساس AA/IADS دارای حروفی نباشد

(مثال AA/IADS:100.1) عدد صفر بعد از حرف A بعنوان اولین رقم UNS در نظر گرفته می شوند، اگر حرف A در ابتدای نامگذاری آلیاژ ریخته گری آلومینیوم براساس AA/IADS باشد (مثال A206.0) عدد یک بعنوان اولین رقم UNS بعد از حرف A در نظر گرفته میشود، اگر حرف B در ابتدای نامگذاری آلیاژ ریخته گری آلومینیوم براساس AA/IADS باشد عدد دو بعنوان اولین رقم UNS و بعد از حرف A در نظر گرفته می شود و الی آخر و چهار رقم بعدی UNS، براساس نامگذاری AA/IADS مشخص می گردند

UNS مس و آلیاژهای مس

حرف C در UNS به معنای Copper (مس) می باشد و شامل مس و آلیاژهای مس (Bronze, Brass و...) می باشد بطور مثال Copper (CDA) در سیستم UNS بصورت UNS:C37700 نمایش داده می شود

Copper Development Association (CDA)

متریال های با UNS یکسان

متریال با شکل های ورق، لوله، تسمه، تیوب و... ممکن است دارای UNS no یکسان باشند

بنابراین متریال های با شکل های مختلف ممکن است دارای UNS یکسان باشند در واقع بر روی یک متریال، عملیاتی مختلفی چون

Hot Working, Cold Working, Forging, Extrusion, Rolling, ... ویا عملیات حرارتی مختلف انجام گردد و متریال هایی بشکل لوله، پلیت، سیم،

تیوب، Coil و... از همان متریال اولیه تولید گردد لذا ترکیب شیمیایی متریال اولیه یکسان بوده و فقط روش های تولید/عملیات حرارتی متفاوت می باشد که سبب

تولید متریال های با خواص مکانیکی و شکل های متفاوت از یک UNS No می گردد ولیکن ترکیب شیمیایی همه آنها در UNS یکسان، همواره یکسان می باشد

ولیکن خواص مکانیکی (استحکام کششی، استحکام تسلیم، استحکام ضربه و...) بعلاوه عملیات های شکل دهی مختلف ویا عملیات های حرارتی گوناگون، عموماً

متفاوت میباشد (در برخی موارد استحکام کششی متریال های با UNS یکسان، ممکن است برابر باشد)

بنابراین ممکن است دو، سه و چهار و... متریال دارای Uns no یکسان باشند ولیکن شکل محصول، خواص مکانیکی و عملیات حرارتی متفاوت

میباشند در حالیکه ترکیب شیمیایی همه متریال و UNS یکسان می باشند در مواردی هم ممکن است برخی از خصوصیات مکانیکی همچون استحکام

کششی/استحکام تسلیم، یکسان باشند ولی عموماً، خواص مکانیکی متفاوت می باشد

مثال: SA-813 TP304L (UNS: S30403 Welded Pipe UTS:Min 70Ksi, 18Cr-8Ni, PnO:8 Gr:1)

SA-688 TP 304L (UNS: S30403 Welded Tube, UTS Min 70Ksi, 18Cr-8Ni, Pno:8 Gr:1)

SA-240 TP304L (UNS S30403 ,Plate, Sheet, UTS Min 70Ksi, 18Cr-8Ni, Pno:8 Gr:1)

SA-182 F304L (UNS S30403 Forging, UTS Min 70Ksi, 18Cr-8Ni, Pno:8 Gr:1)

SA-479 TP 304L(UNS S30403 Bar&Shapes,UTS:Min 70Ksi,18Cr-8Ni, Pno:8 Gr:1)

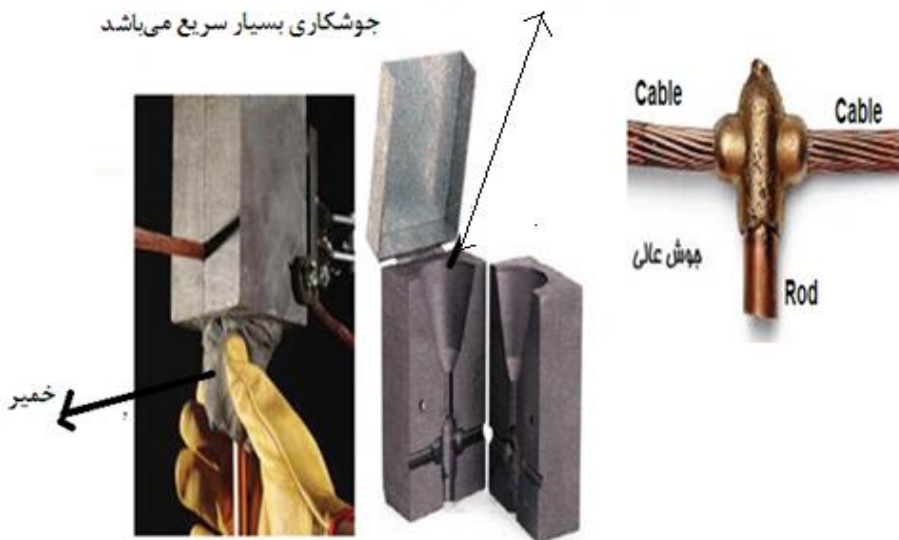
ومتريال 304L(UNS:S30403)، متريال 304L براساس سيستم AISI نامگذاري مي گردد درحاليكه متريالهاي SA براساس ASME IX نامگذاري مي گردند(مشخصات متريال هايي كه با SA,SB شروع مي گردند در ASME SEC II Part A,B موجود مي باشد)

جوشكاري كدولد

اجزاي جوشكاري كدولد شامل قالب گرافيتي، پودر كدولد(مخلوطي از اكسيد آلومينيوم و اكسيد مس مي باشد برندهايي از اين پودر شامل اريكو و Tech Weld مي باشند)، چاشني انفجار شامل مقداري گوگرد كه برروي پودر كدولد ريخته مي شود، تفنگ احتراق به منظور احتراق چاشني استفاده مي شود، كيت تميزكننده كه براي تميز كردن قالبهاي گرافيتي استفاده مي شود اين جوشكاري براساس IPS-C-TP-820 انجام مي گردد كدولد يك نوع روش جوشكاري ساده بدون نياز به هيچ گونه منبع انرزي الكتريكي. مكانيكي و حرارتي خارجي مي باشد پودرها از نوع Exothermic (گرمازا)مي باشند اكسيد آلومينيوم بعنوان سرباره مي باشد در مواردی از خمير نسوز براي جلوگيري از بيرون ريختن اجزا از قالب استفاده مي گردد براي مسدود نمودن روزنه ها و شكافهاي بين سيم و قالب و جلوگيري از بيرون ريختن مواد مذاب و همچنين در مواردی كه نمره سيم و الكتروود هماهنگ نباشد خمير نسوز مورد استفاده قرار مي گيرد در اينحالت همه اجزا داخل قالب (Mold) قرار داده شده و قالب كاملا بسته مي شود سپس پودر كدولد و چاشني انفجار اضافه شده و سپس با تفنگي آتش زده مي شود و در مدت زمان كوتاهي جوشكاري انجام مي گيرد

برحسب نوع اتصال (اتصال كدولد سيم به ميلگرد، اتصال كدولد سيم به صفحه مسي و...) قالبهاي مختلفی ممكن است استفاده گردد در شكل زير قالب جهت اتصال سيم به سيم و Rod نشان داده شده است. همچنين اتصال سيم مسي به ميلگرد، اتصال سه سيم مسي به يكدیگر، اتصال دو سيم مسي به Rod و... با جوش Cad weld نشان داده شده است

ابتدا تركيب پودرها در اين محفظه ريخته شده و چاشني تيز كار گذاشته شده وبخشي از سيم ها داخل قالب قرار ميگيرند حال قالب بسته ميشود سپس با يك تفنگي پودر ها شروع به واكنش داده كه حرارت زيادي ايجاد ميگردد پودرها در اثر حرارت ذوب شده مذاب حاصله توسط قسمت هايي كه در قالب تعبیه شده جريان يافته و سبب اتصال سيم ها در اين مثال ميگردد اين روش جوشكاري بسيار سريع مي باشد

Cad Weld

جوش سیم مسی به میلگرد

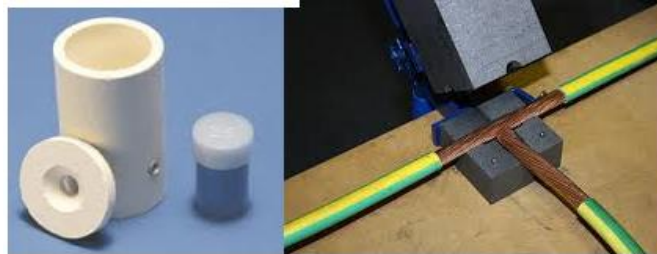

جوش سه سیم
مسی به یکدیگر

جوشکاری Cadweld

جوش احتراقی یا جوش کدولد (CAD WELD) نوعی جوش که برای جوشکاری سیم، لوله، صفحه و میله‌های مسی به یکدیگر استفاده می‌گردد در اثر انفجار با جاری شدن مذاب در مسیرهایی که در قالب تعبیه شده عمل جوشکاری انجام می‌گیرد
از قالب‌های سرامیکی نیز در کدولد نیز ممکن است استفاده شود Cad Weld روشی آگروترمیک (گرما زا-حرارت زا) می‌باشد در اثر واکنش حرارت زیادی تولید می‌گردد

جوش کدولد با قالب سرامیکی و گرافیتی

Jacket Pipe

یکی از خطوطی که در پالایشگاه استفاده می‌گردد خطوط لوله Jacket Pipe می‌باشد البته برخی تجهیزات همچون راکتور نیز بصورت جکت ممکن است مورد استفاده قرار گیرند که از سیستم آبگرد برای خنک نگه داشتن آجرهای نسوز داخل راکتور استفاده می‌گردد لوله های جکت از دو بخش Inner و Outer تشکیل می‌گردد بنابراین سیستم Jacketing, Tracing برای گرم و سرد نمودن سیال داخل خط استفاده می‌گردند البته سیستم جکت در خطوط لوله برای نگه داشتن سیال داخل خط می‌باشد

استیم از یک نازل وارد جکت شده و مقداری از استیم که کندانس می‌گردد توسط خط Drain تخلیه شده و یا برای استفاده مجدد برگشت داده می‌شود لوله خارجی (Outer)، یا جکت و یا Jacket Pipe نامیده می‌شود

بر اساس B31.3(345.2.5) تست Leak Test بعد از اتمام قسمت Internal (قسمت داخلی جکت، Inner) و قبل از اینکه قسمت Outer جوشکاری گردد باید انجام گیرد بعبارتی قبل از تکمیل جکت، قسمت داخلی باید Leak Test گردد

استفاده از خطوط Jacket Pipe: وقتی امکان Steam Tracing خطوط وجود نداشته باشد از Jacket Pipe برای سولفور مذاب، سرویس های پلیمری استفاده میشود

سوال: بر اساس B31.3(M345) سیستم جکت برای خطوط با Cat M, MA ممکن است استفاده گردد ولیکن برای خطوط High Pressure از سیستم جکت استفاده نمی گردد

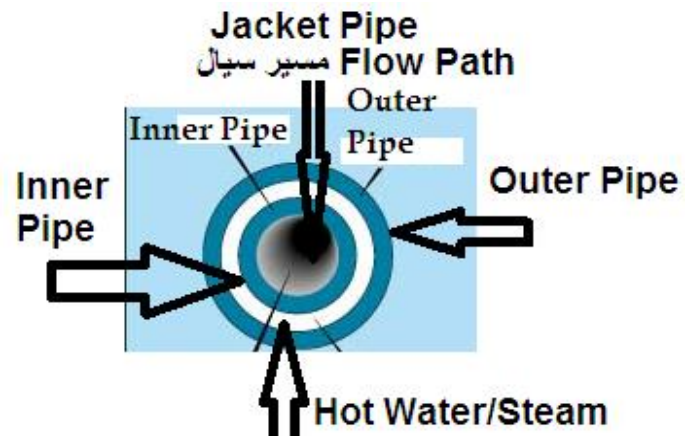
بنابراین بر اساس B31.3(A345.2.2) سیستم جکت برای خطوط غیر فلزی نیز استفاده می گردد

سوال: بر اساس B31.3 آیا از نیوماتیک برای تست جکت میتوان استفاده نمود: بر اساس

ASME B345.2.5, B345.1، تست هیدرواستاتیک جهت بررسی نشتی باید انجام گیرد ولیکن اگر این تست بر اساس نظر کارفرما امکان پذیر نباشد از ترکیب هیدروتست+نیوماتیک می توان استفاده نمود و چنانچه تست نیوماتیک+هیدروتست نیز بر اساس نظر کارفرما قابل انجام نباشد از تست نیوماتیک میتوان استفاده نمود Jacket Pipe، دو لوله با سایز مشخص که یکی در داخل دیگری قرار میگیرد لوله داخلی بعنوان Inner یا Core و لوله بیرونی تحت عنوان Outer شناخته می شود کل مجموعه تحت عنوان Jacket شناخته می شود در مسیر خط لوله، عملیات Jacketing علاوه بر خط لوله، بر روی Tee, Cross, Reducer, Elbow, Tee, Cross, Tee, Tee می باشد در شکل زیر، جکت بر روی خطوط لوله و فیتینگ نشان داده شده است

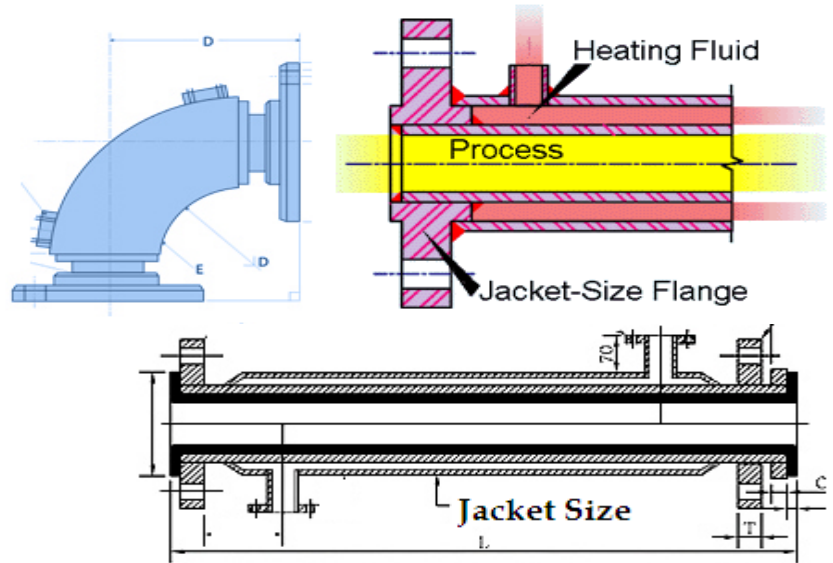

از جکت برای گرم و یا سرد نگه داشتن سیال داخل خط استفاده می شود در مواردی نیاز است سیال داخل خط گرم بماند و در مسیر منجمد نشود و یا زمانی نیاز است تا سیال سرد بماند که ممکن است از Jacket Pipe استفاده گردد ولیکن عموماً از لوله های جکت برای گرم نگه داشتن سیال داخل خط استفاده می گردد بخش های جکت خطوط لوله در شکل زیر نشان داده شده است Hot Water/Hot Steam بین Inner, Outer قرار دارد

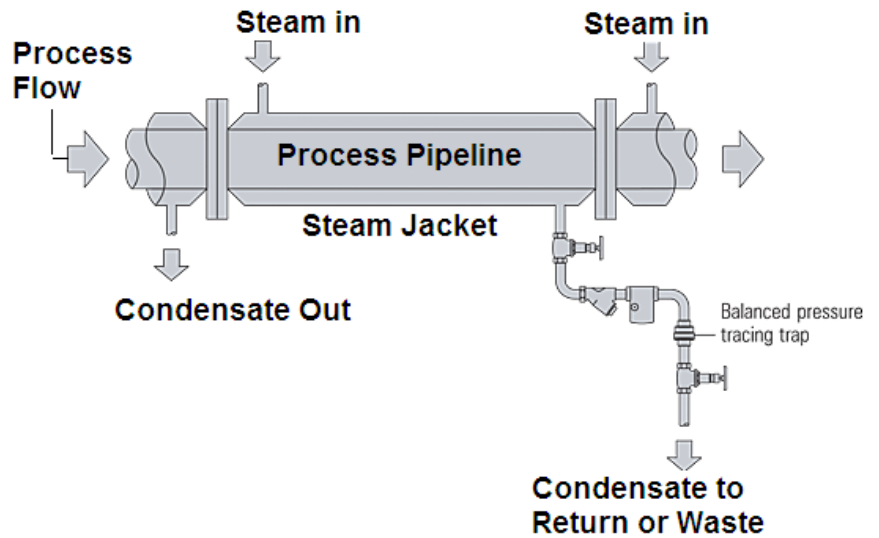

یکی از کاربردهای Jacket Pipe در خطوطی که گوگرد مذاب عبور میکند (وقتی گاز وارد پالایشگاه می گردد ابتدا وارد منطقه Slug Catcher شده و کندانس از گاز جدا می گردد سپس گاز به قسمت جذب رطوبت، بازیافت گلایکول و شیرین سازی منتقل می شود بعد از اینکه H2S از گاز جدا گردید H2S به قسمت تولید گوگرد ارسال می گردد گوگرد ابتدا بصورت مذاب و سپس بصورت Granul (دانه دانه) تولید می گردد) وقتی گوگرد مذاب از داخل Inner عبور می کند Steam یا بخار داغ از فضای بین Inner و Outer عبور می کند بعلاوه حرارت ناشی از Steam (بخار)، گوگرد بصورت مذاب در خط لوله باقی میماند چنانچه گوگرد سرد شود به فاز جامد تبدیل شده و باعث مسدود شدن مسیر و مشکلات زیادی می گردد به همین دلیل از سیستم Jacket جهت عبور گوگرد مذاب استفاده می شود بنابراین بخار از یک نازل وارد شده و در فضای بین Inner و Outer سیرکوله شده و مقداری از بخار بدلیل تماس با لوله سرد و یا بعلاوه فشار بالا، کندانس (مایع) می گردد

وکندانس از قسمت زیرین جاکت خارج می‌گردد) بخار سبب گرم نگه داشتن گوگرد مذاب شده و از جامد شدن آن جلوگیری می‌کند بخاری که در سیستم جکت استفاده می‌گردد از بویلرها و واحدهای یوتیلیتی تامین می‌گردد هر پالایشگاه دارای واحد یوتیلیتی می‌باشد پتروشیمی ها عموماً دارای یوتیلیتی نبوده و چندین پتروشیمی از یک واحد یوتیلیتی که برای تامین بخار و برق، آبهای تصفیه می‌باشد تغذیه می‌کنند (معمولاً چندین پتروشیمی از یک واحد یوتیلیتی، تغذیه می‌کنند) سیستم خط لوله جکت برای برخی سرویس های پلیمری نیز ساخته می‌شود.

سیستم جکت در شکل زیر نشان داده شده است استیم از یک ورودی یا نازل وارد فضای بین Inner و Outer می‌گردد البته بعد از مدتی استیم حرارت خود را از دست میدهد و لذا سیستم ورود و خروج استیم بصورت پیوسته انجام میگیرد تا همواره استیم داغ در سیستم موجود باشد

سوال: در هیدروتست خطوط جکت، فشار تست Inner و فشار تست Jacket براساس B31.3-345.2.5 عبارت است از: قسمت داخلی یا Inner باید براساس فشار طراحی داخلی (Internal Design Pressure) یا فشار طراحی خارجی (External Design Pressure) هرکدام که بحرانی تر است تست گردد بعد از اتمام هیدروتست Inner، جکت تکمیل می‌گردد و قسمت Outer (فضای بین دو لوله یا فیتینگ) و یا Jacket بر اساس فشار طراحی جکت، تست گردد مگر اینکه در طراحی مهندسی فشار جکت مشخص شده باشد

سوال: براساس ASME B31.3 آیا انجام تست NDT قبل از هیدروتست، الزامی است: بلی بر اساس

B31.3-345.1 بعد از تکمیل تست NDT، تست هیدرواستاتیک باید انجام گردد بعبارتی تست NDT قبل از انجام هیدروتست باید تکمیل گردد البته موارد

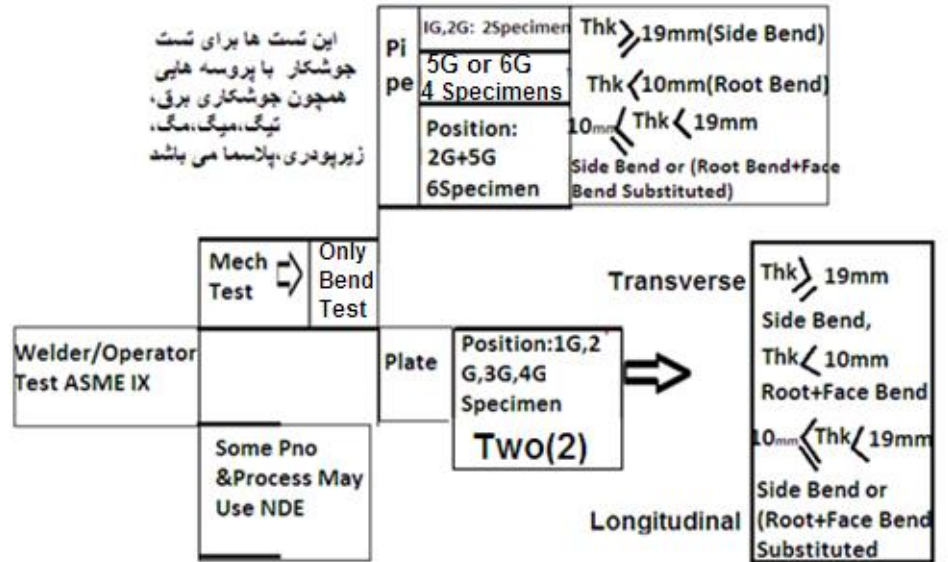
Tie in بعد از اتمام هیدروتست، تست NDT می‌گردند

تست ها و تعداد نمونه تست جهت تعیین صلاحیت جوشکار

مثال: تعداد نمونه‌های تست مکانیکی برای تست جوشکار براساس ASME IX را مشخص نمایید

در جدول زیر تست مکانیکی جهت تعیین صلاحیت جوشکار بیان گردیده است

تعداد نمونه‌های تست خمش جهت تست جوشکار بر اساس ASME IX

مثال: تعداد نمونه‌های تست مکانیکی وقتی یک جوشکار بر روی لوله با قطر و ضخامت Pipe: 8", Thk: 12mm در وضعیت Position: 5G با پروسه GTAW تست میدهد عبارت است از: چهار نمونه تست خمش برای تعیین صلاحیت جوشکار نیاز است و اما اینکه نوع تست خمش به چه صورت است (Root Bend, Face Bend, Side Bend) بر اساس QW-452.1a به ضخامت قطعه جوشکاری شده بستگی دارد که برای ضخامت‌های 3/8" (10mm) $\leq \text{Thk (Test Coupon)} < 3/4" (19mm)$

چهار نمونه تست خمش Side Bend جهت تعیین صلاحیت جوشکار باید انجام گردد که البته ممکن است دو نمونه Root Bend و دو نمونه Face Bend جانشین (جایگزین) چهار نمونه Side Bend گردد تست بازرسی VT برای تعیین صلاحیت جوشکار/اپراتور

مثال: یک جوشکار یا اپراتوری لوله ای را جوشکاری نموده، حال نمونه تست شده توسط بازرس بصورت چشمی بازرسی می‌گردد معیار بازرسی چشمی چیست: بر اساس QW-302.4، برای پلیت‌های جوش شده همه سطوح (بغیر از قسمت‌هایی که بریده میشوند و دور انداخته می‌گردند قسمت‌هایی از پلیت که دور انداخته می‌شوند نیاز به بازرسی VT ندارند) باید کاملاً بازرسی گردد برای لوله‌ها باید کل قسمت‌های محیطی داخل و بیرون لوله، بازرسی گردد و بازرسی‌ها بر اساس QW-194 انجام می‌گیرد و در بازرسی چشمی نمونه جوش شده، نفوذ کامل و ذوب کامل در جوش و فلز پایه ایجاد گردد

مثال: یک جوشکار لوله ای را بصورت Groove با پروسه GTAW بر اساس ASME IX جوشکاری نموده است در بازرسی چشمی، نمونه بعلت عدم نفوذ کامل توسط بازرس مردود گردید آیا نظر بازرس صحیح بوده است: بله برای تست جوشکار در بازرسی چشمی، جوش و فلز پایه Weld Metal and Base (Metal) باید از نفوذ کامل و ذوب کامل برخوردار باشند

تعیین صلاحیت جوشکار

بر اساس ASME IX، به سه روش، جوشکاری اپراتور ممکن است تست دهند و Qualify گردند، روش اول جوشکار یا اپراتور بر اساس QW-304.1، QW-305.1 بر روی یک Test Coupon تست داده و نمونه جوش شده، تست Volumetric NDE گردد (این حالت برای برخی متریا و برخی پروسه‌های جوشکاری امکان پذیر است)

روش دوم جوشکار یا اپراتور بر روی نمونه تست یا Test Coupon جوشکاری نموده و نمونه بعد از تایید VT یا بازرسی چشمی، تست مکانیکی خمش گردد روش سوم اینکه جوشکار یا اپراتور بر روی Production تست داده و نمونه Production. ممکن است تست NDE گردد عبارتی وقتی جوشکار بر روی لوله Production تست می‌دهد حداقل 6" از طول جوش اولین Production تست (RT or UT) NDE گردد البته انجام RT/UT باید بر اساس QW-304 (برخی متریا و برخی پروسه‌ها تست‌های RT/UT ممکن است جایگزین تست مکانیکی گردد) انجام گردد

سوال: یک جوشکار بر روی متریا Pno: 25 (Production) با پروسه GT+SM بصورت Groove جوشکاری نموده است آیا انجام تست‌های RT or UT برای تعیین صلاحیت جوشکار مجاز است: خیر بر اساس QW-304.1، QW-304 تست مکانیکی خمش باید انجام گیرد

بر اساس QW-304.2 وقتی یک جوشکار/اپراتور جهت تعیین صلاحیت بر روی لوله Production تست دهد چنانچه در تست‌ها تایید نگردد همه لوله‌هایی که توسط جوشکار/اپراتور جوشکاری شده است باید کاملاً تست گردد و جوش‌هایی که نیاز به تعمیر دارند توسط جوشکار Qualify، جوشکاری و تعمیر گردند

QW-302.2 مقدار و تست Volumetric NDE اتصالات Groove برای تست جوشکار بر روی Test Coupon

بر اساس QW-302.2، حداقل 6" از طول جوش Groove (شیاری) که بوسیله اپراتور/جوشکار، جوشکاری شده است باید تست Volumetric NDE گردد چنانچه نمونه یا Test Coupon لوله باشد کل محیط لوله باید جوشکاری و تست RT or UT گردد (مثال: یک اپراتور لوله با قطر 8" کربن استیل را جوشکاری نموده همانطور که بیان گردید مقدار حداقل 6" طول جوش باید RT or UT گردد برای لوله، کل محیط لوله باید تست RT or UT گردد بنابراین کل محیط لوله 8" باید تست RT or UT گردد، یک جوشکار لوله ای با قطر 20" را جوشکاری مینماید چنانچه از Volumetric NDE برای تعیین صلاحیت جوشکار استفاده گردد حداقل 6" طول جوش باید تست RT or UT گردد و چون نمونه تست جوشکار، لوله است کل محیط لوله باید تست RT or UT گردد عبارتی کل محیط لوله 20" باید تست RT or UT گردد که محیط کل لوله برابر با $3.14 \times 20 = 62.8$ باید تست RT or UT گردد بنابراین سایز لوله که برای تست جوشکار تعیین می‌گردد باید مناسب بوده و حداقل 6" طول جوش رعایت گردد و در زمان و هزینه نیز صرفه جویی گردد)

تست‌های مکانیکی و تست‌های Volumetric NDE جهت تعیین صلاحیت جوشکار بر اساس QW-304

وقتی جوشکاری بر اساس ASME IX بصورت Groove تست می‌دهد تست مکانیکی باید بر روی نمونه تست جهت تعیین صلاحیت جوشکار انجام می‌گیرد بر اساس ASME IX QW-300.1، برای Qualify نمودن جوشکار (اتصالات Groove Weld) تست‌های مکانیکی Bend (خمش) جهت تعیین صلاحیت جوشکار/اپراتور بر روی نمونه تست انجام می‌گردد همچنین بر اساس QW-304 ممکن است از تست‌های Volumetric NDE (RT or UT) نیز برای یکسری از پروسه‌ها و متریال‌ها بعنوان جایگزین تست‌های مکانیکی استفاده نمود

تست‌های Volumetric NDE شامل تست‌های RT, UT, ET, ... می‌باشند ولیکن بر اساس ASME IX تست Volumetric NDE شامل تست RT, UT می‌باشد

جدول زیر انجام تست‌های NDE or Mechanical Test برای تست جوشکار اتصالات Groove که با پروسه‌های GT, SM, FC, GM, SAW, PAW و یا ترکیب این پروسه‌ها جوشکاری می‌نماید (وقتی جوشکار با پروسه GMAW(S.C)/FCAW(S.C) تست می‌دهد همواره از تست مکانیکی برای تعیین صلاحیت جوشکار استفاده می‌شود S.C: Short Circuit یا اتصال کوتاه)

انجام تست مکانیکی، برای Welder Performance، باید بعد از تایید VT (Visual Test) یا بازرسی چشمی انجام می‌گردد بر اساس QW-304 برای تست جوشکار، جوشکار ابتدا در تست VT (بازرسی چشمی) باید تایید گردد و سپس نمونه تست در تست مکانیکی مورد تایید قرار گیرد بر اساس QW-304, QW-142، استفاده از روش Volumetric NDE (UT/RT) بعنوان جایگزین تست مکانیکی برای تست جوشکار (Welder Performance) برای بعضی متریال و بعضی پروسه‌ها نیز ممکن است استفاده گردد (البته برای متریال‌هایی که از حساسیت بیشتری برخوردار می‌باشند تست‌های مکانیکی باید انجام گیرد و انجام تست‌های Volumetric NDE بعنوان جایگزین تست‌های مکانیکی قابل قبول نمی‌باشند)

بر اساس QW-304 استفاده از روش Volumetric NDE برای تعیین صلاحیت جوشکار برای اتصالات Groove برای پروسه‌های

GMAW, SMAW, GTAW, SAW, PAW, (بجز اتصال کوتاه Short Circuit) و یا ترکیبی از این پروسه‌ها، برای متریال‌هایی بغیر از Pno: 21-26, 51-53, 61-62 تست Volumetric NDE ممکن است جایگزین تست مکانیکی گردد همچنین جهت تست جوشکار بر روی اتصالات Groove، وقتی از روش GTAW استفاده می‌شود بجز Pno: 61-62، تست Volumetric NDE ممکن است جایگزین تست مکانیکی برای بقیه Pno گردد جوشکارانی که با پروسه‌های GT, SM, SAW, FCAW, PAW, GMAW و یا ترکیب این پروسه‌ها جوشکاری و تست می‌دهند چنانچه بر روی متریال‌هایی با Pno: 2X, 5X, 6X جوشکاری و تست دهند نمونه‌ها باید تست مکانیکی گردند چنانچه بر روی متریال‌هایی بغیر از Pno: 2X, 5X, 6X تست دهند استفاده از تست Volumetric NDE مجاز می‌باشد جوشکارانی که فقط با پروسه GTAW بر روی متریال‌های با Pno: 6X جوشکاری و تست می‌دهند نمونه‌ها باید تست مکانیکی گردند جوشکارانی که فقط با پروسه GTAW بر روی متریال‌های بغیر از Pno: 6X جوشکاری و تست می‌دهند استفاده از تست Volumetric NDE مجاز می‌باشد

(Polarity) پلاریته

روش DCRP خاصیت Arc Cleaning (پاک کردن توسط قوس) دارد یونهای گازی به قطعه کار برخورد کرده و باعث شکسته شدن اکسیدهای فلزی در محل قوس می‌گردد

پلاریته DCRP نوع جریان DC(Direct Current) و نوع پلاریتی RP(Reverse Polarity) یا پلاریته معکوس می باشد در این حالت الکترونها از قطعه جدا می گردند

در شکل زیر تاثیر پلاریته DCRP,DCSP در پروسه GTAW بر میزان نفوذ جوش، ظرفیت الکتروود، ایجاد حرارت و تمیزکاری اکسیدهای سطحی نشان داده شده است

Current Type	DCEN	DCEP	AC(Balance)
Electrode Polarity	Negative	Positive	
Electron and Ion Flow			
Penetration Characteristics			
Oxide Cleaning Action	No	Yes	Yes-Once Every Half Cycle
Heat Balance	70% Work	30% at Work End	50% at Worked End
the Arc(Approx)	30% at Electrode End	70% at Electrode End	50% at Electrode End
Penetration	Deep Narrow	Shallow Wide	Medium
Electrode Capacity	Excellent e.g., 1/8 in. (3.2 mm) 400 A	Poor e.g., 1/4 in. (6.4 mm) 120 A	Good e.g., 1/8 in. (3.2 mm) 225 A

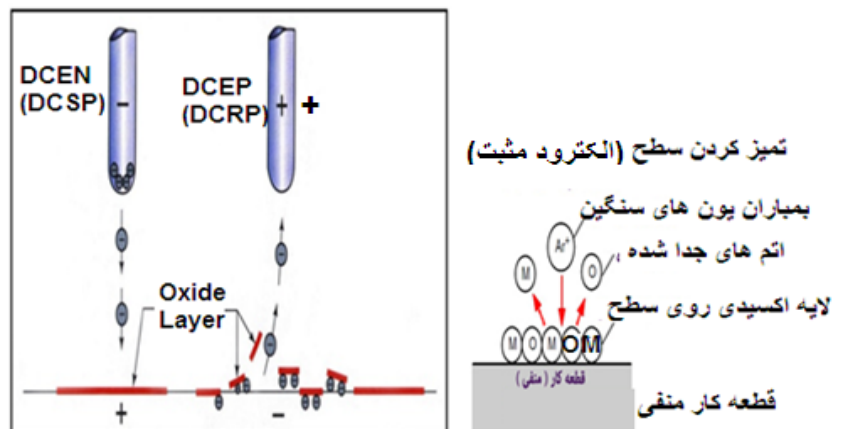
تاثیر پلاریته عیب در جوشکاری GTAW

نکته: عموماً در جوشکاری با روش هایی که از الکتروود مصرف نشدنی استفاده می گردد الکتروود قطب منفی و قطعه کار قطب مثبت می باشد بعبارتی عموماً از روش DCSP استفاده می گردد البته برای برخی متریا ل نیز از پلاریته DCRP نیز ممکن است استفاده گردد

Arc Cleaning

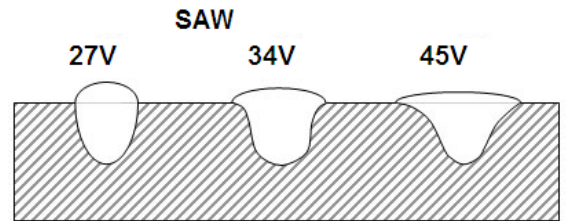
یکی دیگر از ویژگی های قطب معکوس (DCRP) عمل تمیز کاری است قوس الکتریکی اگر بتواند ذرات اکسیدی غیر مذاب را از روی سطح کار به اطراف پخش کند بیشتر مفید خواهد بود که این پدیده تحت عنوان پاک کردن قوس شناخته می شود به دلیل حرکت الکترون ها از قطعه کار و برخورد یون های مثبت از الکتروود به قطعه کار در محل تشکیل قوس، باعث شکستن لایه اکسیدی می شود. از این ویژگی در جوشکاری فلزاتی که لایه اکسیدی دارند همانند آلومینیوم به نحو مطلوبی استفاده می شود لذا در DCRP با برخورد و ضربه زدن یون های گازی مثبت به سطح قطعه، سبب شکستن و شکافتن لایه اکسیدی روی سطح گردیده و سبب می گردند مسیری را برای حرکت جریان ایجاد نمایند گاز ها در حالت عادی قابلیت هدایت الکتریسیته را ندارند ولی اگر تحت تاثیر عوامل خارجی از قبیل حرارت زیاد، حوزه الکتریکی و غیره قرار بگیرند بعضی از اتم ها الکترون از دست داده و بار مثبت پیدا می کنند.

Polarity Influence-Cathodic Cleaning Effect

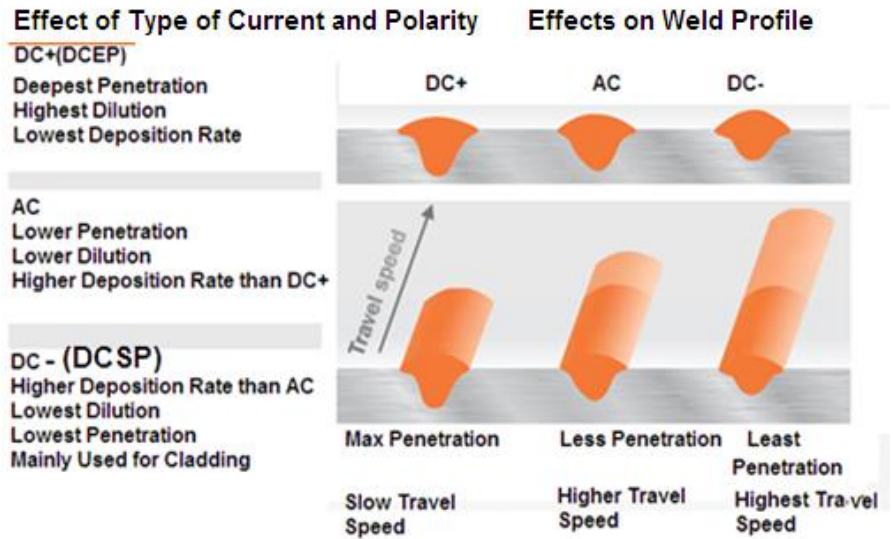
تمیز کاری قوس یا Arc Cleaning در جوشکاری GTAW

سوال: تاثیر افزایش ولتاژ بر پهنای جوش در جوشکاری زیر پودری: با افزایش ولتاژ، پهنای جوش زیاد می گردد چون ولتاژ با ایجاد نیروی فشاری سبب پخش شدن جوش می گردد

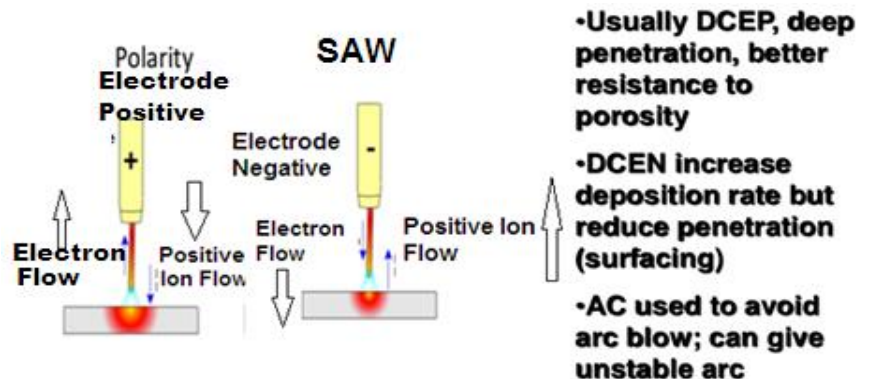
شکل زیر تاثیر پلاریته بر نفوذ جوش در جوشکاری زیرپودری (SAW) نشان داده شده است در روش زیرپودری، الکتروود مصرف شدنی می باشد و لذا DCRP بیشترین نفوذ را دارد البته کمترین نرخ رسوب نیز در پلاریته DCRP می باشد درحالیکه در روش جوشکاری GTAW چون الکتروود غیرمصرفی می باشد لذا پلاریته DCSP بیشترین نفوذ را دارد

Effect of Polarity on SAW Welding Process

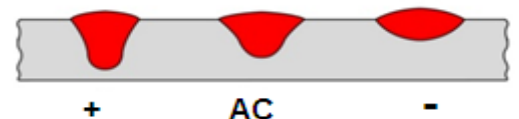

تاثیر پلاریته در جوشکاری زیرپودری

پلاریته در جوشکاری زیرپودری: همانطور که در شکل زیر نشان داده شده است در DCRP، یونهای مثبت (Positive Ion) به سطح قطعه برخورد نموده و باعث کنده شدن لایه اکسیدی می گردد لذا DCRP خاصیت Arc Cleaning دارد اساس قوس الکتریکی بر پایه از دست دادن الکترونها در گاز می باشد وقتی گازها الکترون از دست دهند به یون مثبت تبدیل شده و لذا این بارهای مثبت جذب بارهای منفی گردیده لذا در DCRP یونهای مثبت به سمت قطعه کار حرکت نموده و با ضربه زدن به قطعه سبب از بین رفتن لایه های اکسیدی بر روی سطح می گردد

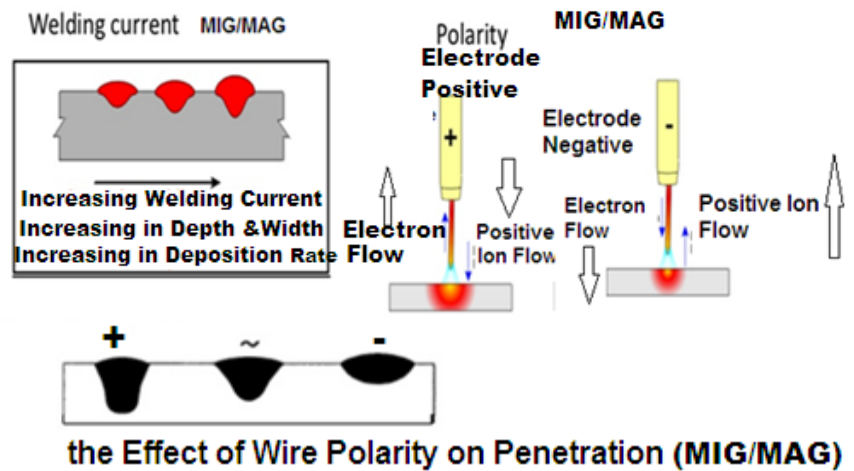
تاثیر پلاریته در جوشکاری زیرپودری

بنابراین در خصوص تاثیر پلاریته بر نفوذ جوش، الف: پروسه هایی که جوشکاری با استفاده از الکترود غیر مصرفی (مثال: GTAW) انجام میگیرد در این روش نفوذ جوش با پلاریته DCRP، کمتر از DCSP می باشد چون در پلاریته (DCRP)، که 2/3 حرارت در الکترود توزیع می شود و چون الکترود ذوب نمی گردد بنابراین مقدار نفوذ کم می باشد ولیکن در پروسه هایی که الکترود مصرفی می باشد پلاریته DCRP بیشترین نفوذ را دارد چون 2/3 حرارت ایجاد شده بر روی الکترود صرف ذوب کردن الکترود می گردد و لذا نفوذ افزایش می یابد: در روش های جوشکاری با استفاده از الکترود مصرفی (SMAW, FCAW, SAW, GMAW, ...)، در پلاریته مثبت (DCRP)، عمق نفوذ جوش بیشترین مقدار خود را در مقایسه با پلاریته DCSP و جریان AC دارد

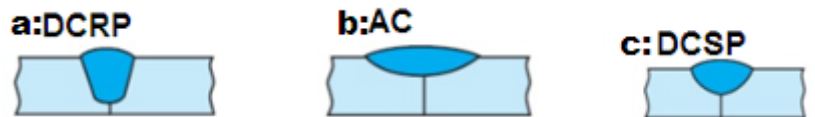
پلاریته برای جریان AC اصلا مفهوم ندارد چون جهت جریان در AC در هر لحظه چندین بار عوض می شود عبارتی در یک لحظه الکترود قطب مثبت و قطعه کار منفی و در لحظه دیگر الکترود قطب منفی و قطعه کار قطب مثبت می باشد لذا بر حسب فرکانس در یک ثانیه ممکن است چندین بار جای قطب ها تغییر نماید) و پلاریته فقط برای جریان DC (جریان مستقیم) تعریف می گردد

در شکل زیر تاثیر پلاریته جوشکاری و شدت جریان بر مقدار نفوذ جوش در جوشکاری MIG/MAG نشان داده شده است این روش های جوشکاری، الکترود مصرفی (Consumable Electrode) بوده و لذا در پلاریته DCRP، با تمرکز 2/3 حرارت بر روی الکترود، سبب افزایش دما و ذوب الکترود و افزایش نفوذ جوش در مقایسه با AC, DCSP می گردد

تاثیر پلاریته در جوشکاری MIG/MAG

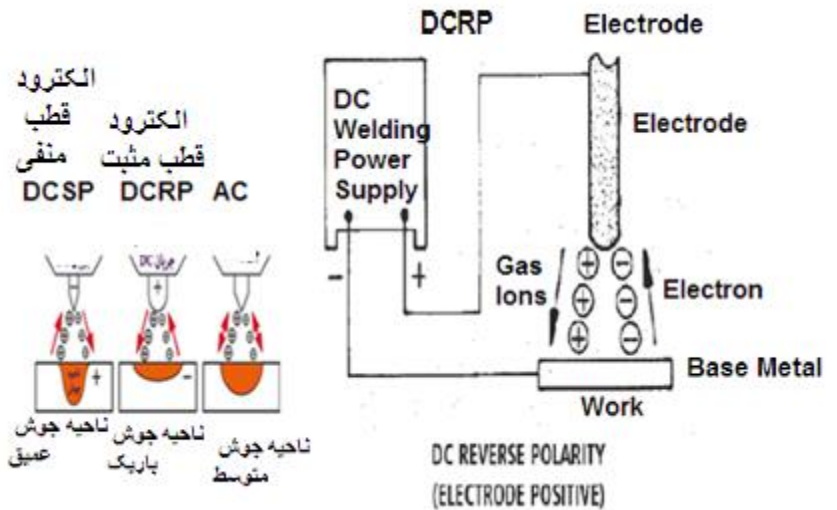
مثال: در شکل زیر (در شرایط یکسان) متریال با پروسه FCAW جوشکاری گردیده است نوع پلاریتی را تعیین نمایید: متریال شکل a بیشترین نفوذ را دارد و شکل b کمترین نفوذ را دارد با توجه به اینکه در جوشکاری FCAW الکترود مصرفی می باشد بنابراین پلاریته DCRP بیشترین نفوذ و DCSP کمترین نفوذ، و مقدار نفوذ با استفاده از جریان AC مابین DCSP, DCRP می باشد لذا در پروسه های جوشکاری با الکترود مصرفی هموار مقدار نفوذ $DCSP(Penetration) > AC > DCRP$ می باشد و مقدار نفوذ در جوشکاری با پروسه های Non Consumable Electrode (مثال: GTAW) بصورت $DCSP(Penetration) > AC > DCRP$ می باشد

تاثیر پلاریته در جوشکاری SMAW, FCAW, GTAW

در جوشکاری SMAW چون الکترود مصرفی می باشد است لذا پلاریته معکوس (DCRP) دارای بیشترین نفوذ می باشد و پلاریته مستقیم دارای کمترین نفوذ می باشد

در شکل زیر نوع پلاریته و نحوه اتصال قطب ها به موتور جوش با پروسه GTAW نشان داده شده است

تاثیر پلاریته در جوشکاری GTAW

در DCSP در این حالت الکترود تنگستنی به قطب منفی دستگاه جوش متصل می‌گردد و قطعه کار به قطب مثبت موتور جوش وصل می‌شود و در DCRP برعکس می‌باشد.

پلاریته برای جریان DC استفاده می‌شود برای جریان AC چون جهت جریان در هر لحظه چندین بار عوض می‌شود (بنابراین در لحظه بسیار کوتاهی الکترود تنگستنی قطب منفی است و در لحظه بسیار کوتاهی قطعه کار قطب منفی است و در مدت یک ثانیه بر حسب مقدار فرکانس، دائما قطب مثبت و منفی تغییر می‌کند) در پلاریته DCEN چون جهت حرکت الکترونها از قطب منفی (الکترود) به سمت قطب مثبت (قطعه کار) می‌باشد و الکترونها با سرعت زیادی به قطعه کار برخورد نموده و بدلیل بمباران الکترونی، گرمای زیادی در قطعه کار بوجود می‌آید.

DCRP گرمای بیشتر در الکترود متمرکز شده و سرعت ذوب الکترود زیاد است و بهمین دلیل راندمان افزایش می‌یابد (البته وقتی الکترود مصرف شدنی باشد)

وزش قوس (Arc Blow)

جوشکاری با جریان DC (جریان مستقیم) باعث ایجاد Arc Blow (وزش قوس) می‌گردد (وزش قوس در جوشکاری فلزات مغناطیسی همچون آهن و نیکل بوجود می‌آید) عبارتی قوس الکتریکی به طرفی کشیده می‌شود که دلیل این موضوع ایجاد حوزه مغناطیسی می‌باشد که در اثر عبور جریان الکتریکی از جسم هادی (الکترود) بوجود می‌آید که جهت میدان مغناطیسی عمود بر الکترود شکل می‌گیرد (در شکل زیر در اثر عبور جریان از الکترود، میدان مغناطیسی بصورت دایره‌های عمود بر جهت جریان در الکترود و قطعه بوجود می‌آید که این میدان مغناطیسی سبب انحراف قوس می‌گردد) بنابراین Arc Blow باعث ایجاد گرده نامنظم می‌گردد چون قوس به یک طرف منحرف می‌گردد پروسیتی افزایش می‌یابد (چون قوس منحرف شده و عمل حفاظت بخوبی انجام نمی‌گیرد) و همچنین باعث افزایش جرقه (Spatter) می‌گردد که با کاهش طول قوس، کاهش آمپر جوشکاری، انجام جوشکاری بطرف قسمتی که قبلا جوشکاری انجام شده است همچنین با قرار دادن قطعه کار در وسط حلقه ای که توسط کابل جوشکاری یا انبر جوشکاری درست شده است (کابل جوشکاری به دور قطعه کار پیچیده می‌شود) مقدار Arc Blow به حداقل می‌رسد وقتی کابل جوشکاری دور قطعه پیچیده گردد میدان مغناطیسی بصورت عمود بر جریان بوده و باعث خنثی نمودن میدان مغناطیسی که از الکترود عبور نموده و وارد قطعه می‌گردد می‌شود (در اثر عبور جریان الکتریکی از الکترود، میدان مغناطیسی در الکترود و قطعه بوجود می‌آید حال اگر کابلی بدور قطعه پیچیده گردد در اثر عبور جریان الکتریکی از کابل، میدان مغناطیسی در قطعه بوجود می‌آید که میدان مغناطیسی بوجود آمده توسط کابل پیچیده شده دور قطعه، میدان مغناطیسی قبلی را خنثی می‌کند)

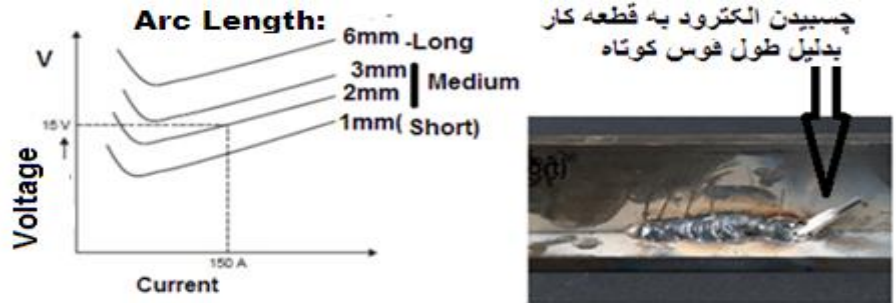
بنابراین Arc Blow مشکلی است که در اکثر روش‌های جوشکاری الکتریکی دیده می‌شود

Arc Length (طول قوس یا Arc Gap)

Arc Length یا طول قوس فاصله بین نوک الکترود با سطح جوش (Base Metal) می‌باشد وقتی طول قوس خیلی کوتاه شود سبب چسبیدن الکترود به قطعه کار می‌شود وقتی مقدار طول قوس خیلی کوتاه شود قطره مذاب در تماس الکترود و فلز پایه بوده و منجمد می‌گردد که این مورد عامل اصلی چسبیدن الکترود به قطعه کار می‌باشد بطور کلی وقتی طول قوس کاهش یابد پهنای ناحیه HAZ کاهش یافته، نفوذ موضعی تر و عمیق تر می‌گردد و اگر طول قوس خیلی زیاد شود ناحیه HAZ بزرگتر شده نفوذ کمتر شده و مقدار Spatter بیشتر می‌شود و دلیل افزایش مقدار جرقه، چون فاصله زیاد می‌باشد و فلز جوش ممکن است در نواحی خارج از جوش منتقل گردند بهمین دلیل جرقه زیاد می‌شود در این حالت پهنای جوش بیشتر می‌باشد یک نکته که در جوشکاری باید در نظر گرفته شود با

پیشرفت جوشکاری، الکتروود کوتاه تر شده و لذا جوشکار باید همواره با کاهش طول الکتروود، مقدار طول قوس را رعایت نماید بعبارتی همواره الکتروود باید پایین تر آورده شود بنابراین با کاهش طول الکتروود، مقدار طول قوس و مقدار شدت جریان نیز رعایت گردد هرچه طول الکتروود کوتاه تر شود دانسیته جریان بیشتر شده و لذا جوشکار باید جریان را کاهش دهد

در شکل زیر طول قوس خیلی کوتاه بوده که سبب چسبیدن الکتروود به قطعه کار می گردد همچنین بازای شدت جریان یکسان، با افزایش طول قوس، ولتاژ افزایش می یابد

چسبیدن الکتروود به قطعه کار بدلیل کوچک بودن طول قوس

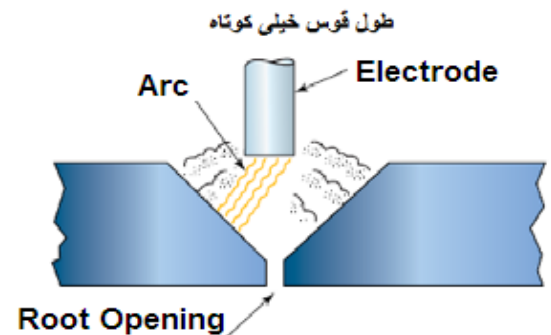
تأثیر حرارت ورودی و اندازه سایز جوش

فرمول زیر رابطه حرارت ورودی و سایز جوش را برای اتصالات فیلت نشان می دهد با افزایش حرارت ورودی، مقدار فیلت بیشتری در واحد زمان ذوب شده و سایز (Leg) جوش افزایش می یابد

$$\omega = \sqrt{\frac{H}{500}} \quad \text{where,}$$

ω = fillet weld leg size (in)
 H = heat input (kJ/in)

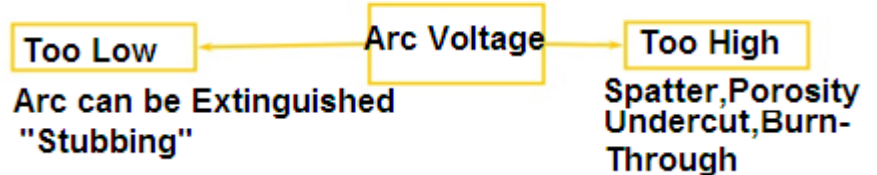
چنانچه طول قوس خیلی کوتاه شود، باعث انحراف قوس بسمت عضو نزدیکتر شده و جوشکاری بخوبی انجام نشده و نفوذی ایجاد نمی گردد

انحراف قوس در طول قوس (Arc Length) کوچک

در شکل زیر تأثیر ولتاژ قوس (طول قوس) در جوشکاری دستی نشان داده شده است
 تأثیر ولتاژ در جوشکاری در جوشکاری دستی

MMA Welding Parameter: Arc Length = Arc Voltage

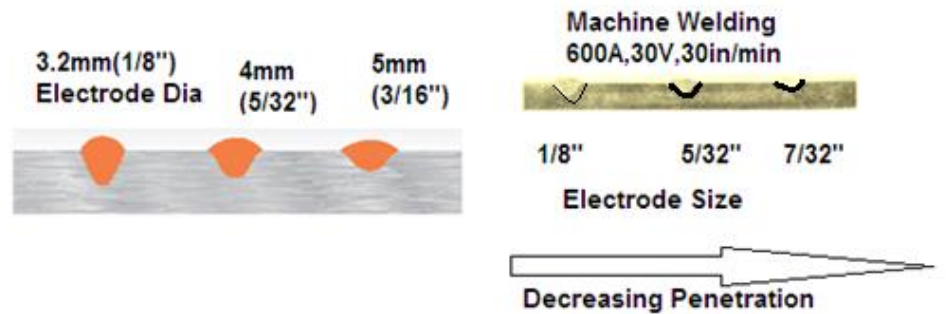

عامل عبور الکترون ها در یک هادی، فشار الکتریکی یا پتانسیل است به عبارت دیگر اختلاف پتانسیل، فشاری است که موجب راندن الکترون ها در مدار می شود یا الکترون ها را از مقاومت الکتریکی عبور می دهد در جریان برق، اختلاف سطح الکترون باعث جاری شدن الکترون ها در سیم شده و هرچه این اختلاف سطح الکترون ها بیشتر باشد فشار الکتریکی بیشتر است

هرچه ولتاژ بین دو قطب جریان بیشتر باشد تخلیه الکتریکی (جهش الکترون ها) بین دو قطب از فاصله دورتر انجام می شود هرچه طول قوس بزرگتر، ولتاژ افزایش می یابد چون فاصله زیاد شده و اختلاف سطح الکترون ها افزایش یافته و لذا ولتاژ یا پتانسیل بیشتری برای عبور الکترون ها نیاز است

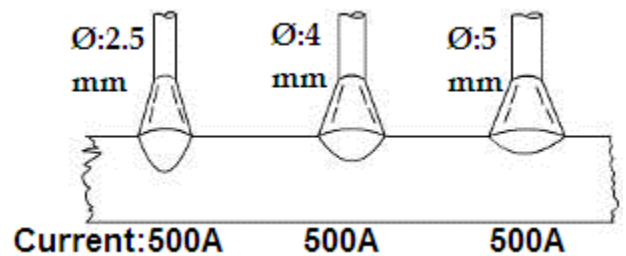
هرچه طول قوس افزایش یابد مقاومت برای عبور جریان بیشتر می شود لذا ولتاژ باید افزایش یابد تا تخلیه الکترون ها بین دو قطب از فاصله دورتر انجام پذیرد با افزایش قطر الکتروود، سطح بیشتری برای عبور جریان وجود دارد ولتاژ کاهش می یابد هرچه قطر الکتروود کاهش یابد جریان کمتری در مقایسه با الکتروود با سایز بالاتر در واحد زمان عبور می کند که باعث اختلاف سطح جریان می گردد بعبارتی ولتاژ افزایش می یابد البته با کاهش قطر الکتروود، دانسیته جریان افزایش می یابد

با افزایش قطر الکتروود، معمولاً پهنای **Bead** جوش افزایش می یابد درجریان ثابت، هرچه قطر الکتروود افزایش یابد مقدار نفوذ جوش کاهش می یابد چرا: هرچه قطر الکتروود افزایش یابد دانسیته جریان کاهش می یابد بعبارتی جریان در یک سطح بزرگتر توزیع می شود و اثرگذاری جریان کمتر می باشد وقتی الکتروود با قطر کم استفاده شود دانسیته جریان بیشتر است بعبارتی جریان در سطح کوچکتتری متمرکز داشته و باعث نفوذ بیشتر می گردد بنابراین با افزایش قطر الکتروود، جریان نیز باید افزایش یابد تا نفوذ جوش بیشتر گردد بعنوان مثال، وقتی جوشکاری با یک الکتروود با سایز $\varnothing 2.4$ انجام می گردد چنانچه قطر الکتروود $\varnothing 4.8$ باشد ولیکن جریان، همان جریان الکتروود $\varnothing 2.4$ باشد در اینحالت حتی ممکن است الکتروود با سایز بالاتر، ذوب نگردد و جوشکاری اصلاً انجام نگردد و نفوذ جوش حاصل از الکتروود با قطر $\varnothing 2.4$ بیشتر است ولیکن به تناسب افزایش قطر الکتروود، جریان جوشکاری نیز افزایش یابد در آنصورت الکتروود با سایز بالاتر دارای نفوذ بیشتر است

تاثیر قطر الکتروود بر نفوذ جوش

در شرایط یکسان (جریان، سرعت جوشکاری، پلاریته و...)، استفاده از الکتروودهای با سایز بالاتر، سبب ایجاد قطرات مذاب درشت تری می گردد که قطره مذاب بزرگتر، شانس نفوذ کمتری دارد همچنین با افزایش قطر الکتروود، شدت تمرکز و فوکاس بر روی ریشه اتصال کاهش یافته و لذا نفوذ جوش کاهش می یابد در جوشکاری زیرپودری، پلاریته مثبت (DCRP)، ولتاژ بالا و **Small Electrode Extension** باعث افزایش پهنای **Bead** (مهره) جوش می گردند با افزایش ضخامت قطعه کار، قطر الکتروود مورد نیاز افزایش می یابد با افزایش قطر الکتروود، جریان بیشتری برای جوشکاری نیاز می باشد در شکل زیر چون شدت جریان ثابت است با افزایش قطر الکتروود، نفوذ جوش کاهش می یابد لذا الکتروود با قطر $\varnothing 2.5$ بیشترین نفوذ را دارد ولی اگر به تناسب افزایش قطر الکتروود، شدت جریان نیز افزایش یابد الکتروود با بزرگترین قطر بیشترین نفوذ را خواهد داشت

تاثیر قطر الکتروود بر نفوذ جوش در جریان ثابت

با افزایش قطر الکتروود، جریان جوشکاری افزایش یابد، مقدار نفوذ جوش افزایش می یابد که در عمل نیز چنین است در شرایط یکسان با افزایش سرعت جوشکاری، پهنای جوش و نفوذ جوش کاهش می یابد و مهروه های جوش کوچک تر می گردند و با افزایش سرعت جوشکاری، مقدار حرارت ورودی کاهش می یابد ناحیه **HAZ** کوچک تر می گردد

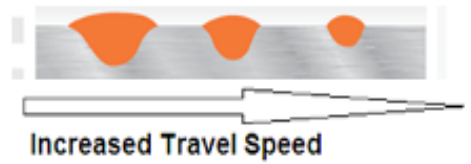
Effect of Increased Travel Speed

Lower Heat Input
Smaller Beads
Less Penetration
Less Dilution

تأثیر سرعت جوشکاری

Effect on Weld Profile

38cm/min 76cm/min 100cm/min

تأثیر افزایش سرعت جوشکاری بر عمق نفوذ جوش

در شرایط یکسان، با افزایش ولتاژ جوشکاری، پهنای جوش افزایش می‌یابد همچنین افزایش ولتاژ، سبب مسطح شدن جوش می‌گردد (ولتاژ فشاری الکتریکی بوده که باعث پخش شدن مذاب و مسطح شدن آن می‌گردد) ولتاژ خیلی زیاد سبب بریدگی کنار جوش، جرقه و پاشش زیاد و تخلخل می‌گردد

تأثیر ولتاژ

تأثیر افزایش ولتاژ بر پهنای جوش